www.burmeseclassic.com

တာဝေး အပြေးပြိုင်ပွဲကို အတော် ဝေးဝေး ရောက်သည်အထိ ဆင်နွှဲခဲ့မိသူ တယောက် အနေဖြင့် အောင်ပန်းကို ရယူနိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ မရနိုင်တော့သည် ဖြစ်စေ ပြေးခဲ့ပြီးသော ခရီးတာကို နှမြောထောက်ချင့်သော အားဖြင့် ဆက်၍ ပြေးနေမိမည်သာ ဖြစ်၏။

ဘဝကို စတင်ရချိန်သည် တာထွက်သည့် အချက်ပေး အမှတ်အသားအလံကို အောက်သို့ စိုက်ချလိုက်ချိန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြေးပါလေတော့။

နာမကျန်းသည် အိုရှင်းဆီ

မိုးမိုး (အင်းလျား)

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်စာတမ်း စာနယ်ဇင်း ကြိုတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်
အမှတ် (၀၁၁၄)
မျက်နှာဖုံး ကြိုတင်ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်
အမှတ် (၀၅၄၉)

●

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ
စံတိုး

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်
သိန်းမြင့်ဝင်း

ပုံနှိပ်ခြင်း
ပထမအကြိမ်
(၃၀၀၀)

ထုတ်ဝေခြင်း
ဇွန်၊ ၁၉၈၃

●

ဒေါ်ခင်လှ (၀၁၅၇၈) စာပေလောက ပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်းတွင် ပုံနှိပ်သည်။ ဒေါ်စန်းစန်း (၀၃၁၀၆) မိုးမိုး (အင်းလျား) [illegible]၊ အမှတ် ၁၇၃၊ ၃၃ လမ်း ရန်ကုန်[illegible] ထုတ်ဝေသည်။

စာရေးသူ၏

ထုတ်ဝေ ပြီး အခြား စာအုပ် များ

၁။ ပျောက်သောလမ်းမှာ စမ်းတဝါး * (ပထမ ၁၉...) (ဒုတိယ ၁၉၇၅)
၂။ ပွင့်တချို့ ကြွေတချို့ (ပထမ ၁၉၇၅) (ဒုတိယ ၁၉၇၇)
၃။ ရွှက်လှပန်း (၁၉၇၅)
၄။ ပေလီဇာတ်သိမ်း (၁၉၇၆)
၅။ အချစ်ဆိုသောအရာ (၁၉၇၆)
၆။ ဘယ်သူလာ ကူပါမယ် (၁၉၇၇)
၇။ မှ တပါး အခြားမရှိပြီ (၁၉၇၀)
၈။ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တု (၁၉၇၈)
၉။ မှ တဆင့် (၁၉၇၈)
၁၀။ ရွှေတိဂုံကို မြင်လျှင် (၁၉၇၉)
၁၁။ ငြိမ်းကို ရှက်ပါ (၁၉၇၉)
၁၂။ ဂျိုး (၁၉၈၀)
၁၃။ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုရှည်များ † (၁၉၈၀)

---

* ၁၉၇၄ ခုနှစ် အမျိုးသားစာပေ ဝတ္ထုရှည်ဆုရသည်။

† ၁၉၈၀ ပြည့်နှစ် အမျိုးသားစာပေ ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ဆုရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

၄။ သမုဒ္ဒရာခုနစ်စင်း မြစ်မင်းတဆယ့်သုံးသွယ်] (၁၉၈၀)
၅။ ကြွေမလိုနဲ့ဝေ ဝေမလိုနဲ့ကြွေ (၁၉၈၁)
၆။ ပန်းရိုင်းတရာ ‡ (၁၉၈၁)
၇။ ညီမလေးက အချစ်ကို ကိုးကွယ်သတဲ့လား (၁၉၈၁)
၈။ မသုဓမ္မစာရီ (၁၉၈၂)
။ ဝတ္ထုတိုများ ၁ (၁၉၈၂)
၁၀ဒနာကြာနီပွင့် (၁၉၈၂)
းလွှန်းတင်မှကြိုး (၁၉၈၂)

မောင်သာရ၏ ရွှေငယ်ဇနပုဒ် မိုးကလေးမှိတ်တုတ်နှင့် ပူးတွဲပုံနှိပ်သည်။

[၁]

ဆောင်း'၏ ဘဝသည်—

စာရေးဆရာတစ်ယောက်သာ ဖြစ်မလာဘူးဆိုလျှင်အဘယ်မျှ ကောင်းလေမည်နည်းဟု မကြာခဏ တွေးတောနေမိသည်။ လူသား တစ်ယောက်၏ဘဝနှင့်ရင်း၍ ရယူခဲ့ရသော အောင်မြင်ကျော်ကြားမှု ဟူသည်မှာ တကယ်တော့ ဘာမျှ ရေရာခြင်း သည့်တံ့ခိုင်မြဲခြင်း မရှိသည့်အဖြစ်ကိုလည်း ဆင်ခြင်မိနေ၏။

မိမိဘဝနှင့် မည်သို့မျှ ဆက်စပ်မရသော အနုပညာရှင် တစ်ယောက်အဖြစ်ကို ရယူပိုင်ဆိုင်ပြီးသည့်နောက် ရရှိလာသည့် အောင်မြင်မှုဟူသည်မှာ၊ ဖြတ်သန်းကျော်လွှားခဲ့ရသော ဘဝ၏ မ်းကန်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံများနှင့် နှိုင်းယှဉ်ကြည့် ျှင် ပြောပလောက်အောင် မကြီးကျယ်တော့ပါ။

အလှပြ မှန်ချပ်နောက်မှာ နွမ်းဟောင်းစွန်ကြွေစ ပြုသော ဘာဆိပ်များသည် ဖြတ်သန်းပြေးလွှားခဲ့ရသော ဟိုးအတိတ်ဆီ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သို့ ရှိဖန်ရှိခါ သယ်ဆောင် ခေါ်ငင်သွားတတ်ကြသည်။ တဒင်္ဂ အောင်မြင်မှုကိုကြည့်၍ ချီးပသူ၊ ချစ်ခင်နှစ်လိုသူ၊ ဝေဖန် တိုက်ခိုက်သူ၊ နှိမ့်ချရယ်မောသူတို့၏ လှိုင်းဂယက်သံများကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရန် အင်အားကိုလည်း အထူးတလည် မွေးမြူနေရန် မလိုတော့ပါ။ ဘဝတလျှောက် ခါးစည်းခံခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံ၊လောကဓံ တရားတို့နှင့် နှိုင်းစာလျှင် အလွန်ပင် သေးငယ် မှေးမှိန်လွန်းလှသည်။

စာရေးဆရာတစ်ယောက်၏ဘဝမှာ စိတ်အတွေး၏ လွတ်လပ်ခြင်း ဆိုသည်မှာလည်း ကြိမ်ဖန်များစွာ မိမိကိုယ်ကို ပြန်လည်အနိုင်ယူသွားတတ်၏။ လွတ်လပ်ခြင်းမှသည် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့တွင်း ကျရောက်ခြင်းသို့ ဆွဲငင် ဆောင်ယူသွားလျက်ရှိသည်ကို ထိတ်လန့်စွာ တွေ့ရှိနေရလေသည်။ စာရေးရန်မှတပါး အခြား ဘဝ၏လွတ်လပ်မှုကို မရရှိနိုင်တော့ပါ။ သွားလေရာ စားလေရာရာသည်စာရေးဆရာတစ်ယောက်၏ သွားလာနေထိုင်မှုသာ ဖြစ်နေသည်။ မိမိခန္ဓာကိုယ်သည်ပင် မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်မဟုတ်၊ စာရေးဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။ စိတ်အတွေးများသည်လည်း မိမိ၏အတွေးများ မဟုတ်တော့၊စာရေးဆရာတစ်ယောက်၏တွေးခေါ် ဆင်ခြင်မှုသာ ဖြစ်နေသည်။

လွတ်လပ်ခြင်းသည် အဘယ်မှာနည်း။

မိမိကို ကြည့်မြင်သော သူများသည် သာမန်လူ တစ်ယောက်အနေဖြင့်မမြင်ကြ။စာရေးဆရာတစ်ယောက်အဖြစ်မြင်ကြသည်။ သတိထား ဆင်ခြင်နေရခြင်းသည် ပင်ပန်းလွန်းလှသည်။

သို့သော် သည်ဘဝကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ပဲ မြတ်နိုးစွာ ဖက်တွယ်ထားမိပြန်၏။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အောင်မြင်မှုတွေ ပျက်သုဉ်းပြီး အခြေအနေအားလုံးက စွန့်ခွာ ပစ်ပယ်သွားသည့် တနေ့မှာလည်း သည်ဘဝကို မြတ်နိုးစွာ ဖက်တွယ်ထားဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။

တာဝေးအပြေးပြိုင်ပွဲကို အတော်ဝေးဝေးရောက်သည်အထိ ဆင်နွှဲခဲ့မိသူ တစ်ယောက်အနေဖြင့်၊ အောင်ပန်းကို ရယူနိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ မရနိုင်တော့သည်ဖြစ်စေ ပြေးလွှားခဲ့ပြီးသော ခရီးတာကို နှမြော ထောက်ချင့်သော အားဖြင့် ဆက်၍ပြေးနေမိမည်သာ ဖြစ်၏။ ဘေးမှ ဝိုင်းဝန်း အားပေးနေသော လက်ခုပ်သံများသည် မိမိအတွက် မဖြစ်နိုင်တော့သည်ကို သိရသည့်အချိန်မှာလည်း ဆက်၍ ပြေးနေမိဦးမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်စဉ်ဘဝက မွေးဖွားသန့်စင် လူလားမြောက်လာရချိန်တွင် လူ့လောကကို ကျရာနေရာမှ ရင်ဆိုင်ဖို့ အသင့် ရှိနေခဲ့၏။ ထိုနေရာသည်စာရေးဆရာတစ်ယောက်၏နေရာဟု မသိခဲ့ပါလေ။

လူ့လောကကြီးကို ကလောင်စွမ်းဖြင့် ချယ်လှယ် ဖန်တီးခဲ့သ စာရေးဆရာတစ်ယောက်သည် တကယ်တမ်း သူ့ဘဝကို လိုသလို ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ပါ၏လော။ အဆုံးတနေ့မှာ အထိုက်အလျောက် ဖန်တီးနိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုပါလျှင်လည်း ထိုနေရောက်အောင် မည်ကဲ့သို့ ပြေးလွှား ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရပါသနည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဝကို စတင်ရချိန်သည် တာထွက်သည့် အချက်ပေး အမှတ် အသား အလံကို အောက်သို့ စိုက်ချလိုက်ချိန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပြေးပါလေတော့။

\+ \+ \+

[၂]

'မိဆောင်း ဘယ်ရောက်သွားလဲ'

အသံက မိုးချုန်းသံလို ကျယ်လောင်လှသည်။ ဆောင်း၏ နုနယ်သောအသိမှာ တနေ့လျှင် မိုးချုန်းသံကို နှစ်ခါ သုံးခါ လောက် ကြားနေရသည်ဟု ထင်သည်။ ထို မိုးချုန်းသံများနှင့် ဝေးရာမှာ ဆောင်းတယောက် ပြေးဝင် ခိုလှုံနေမိပါသည်။ သို့ သော် မကြာမီပင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းကို ခံရကာ ဆောင်းကြောက် လှသောမိုးချုန်းသံအောက်မှာထိတ်လန့်စိုးရိမ်စွာရောက်ရှိနေရပြန် ဖြစ်လေသည်။

'ဘွားဘွားရယ်၊ ဆောင်းကို သူတို့လိုက်ရှာနေပြီ၊ ဖွက်ထား ပေးပါ ဘွားဘွားရယ်'

ဘွားဘွား၏ ရင်ခွင်ထဲသို့တိုးဝင်ကာ တဖွဖွ ပြောမိသည်။ အဘွားက ဘဲခြေထောက်များလို အရေပြားကြားက အရိုးတွေ ပေါ်နေသော သူ၏လက်များဖြင့် ပြန်လည် ပွေ့ဖက်ထားလိုက် လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါ့မြေး ဘာမှမကြောက်နဲ့ ဘွားဘွားရှိပါတယ်ကွယ်၊ ခေါင်းထဲ ဆိုက်သွားပေါ့ ငါ့မြေးရယ် မြေးကို မရိုက်စေရပါဘူး၊ ဘွားဘွားပြောပေးပါမယ်'

သို့သော် အဘွား၏အသံက အင်အားမရှိလှ။

'ရိုက်မှာပါပဲ ဘွားဘွားရဲ့၊ ဦးလေးစိန်ကရိုက်မှာပါ၊ ဆောင်းကြောက်တယ်၊ ကြောက်တယ်ဘွားဘွား၊ ဟော သူတို့ လာနေကြပြီ'

အဘွား၏ရင်ခွင်ကြားမှာ ခေါင်းကို ဝှက်ထားလိုက်မိသည်။ အဘွား၏ အရိုးပေါ်အရေတင်လက်များက ဆောင်းကို ကြာကြာ ဖက်မထားနိုင်ပါ။

'အမေတို့ကလေ ဒီမြေးကိုပဲ ကာဆီး ကာဆီး လုပ်နေပါ၊ တော်ကြာ အမေ့ခေါင်းပေါ် တက်နင်းသွားလိမ့်မယ်၊ သူ့အမေ ကြည့်ပါလား ကလေးကိုပစ်ထားခဲ့ပြီး တခေါက်မှ ပေါ်မလာဘူး၊ ဒီကောင်မလေးကလဲ မအေအချိုးအတိုင်းပဲ၊ ဘာမှမလုပ်ချင်ဘူး'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဘွားကနဲ ပေါ်လာပြီး ဆောင်းကို အဘွားလက်ထဲမှ ဆွဲယူလိုက်လေသည်။ အဘွားလက်များက ချည့်နဲ့လှပြီ၊ ဒေါ်လေးရွှေတင်က သန်မာလှသဖြင့် အင်အားချင်းမမျှ၍ ဆောင်း၏ ကိုယ်လေးက အဘွားကို တွန်းချထားခဲ့သလို ရှိတော့သည်။

'ဟင့်အင်း....မလိုက်ဘူး၊ မလိုက်ဘူး၊ ဘွားဘွားနဲ့ပဲ နေမယ်'

ဆောင်းက အော်ဟစ်၍ ငိုသည်။ အဘွားရှေ့မှာမို့ သူ ငိုရဲသည်။

'ကလေးပဲ အေရယ်၊ ဒီအရွယ် ဘာလုပ်တတ်ဦးမှာလဲ၊ ဆိုတာ ...ခိုင်းတာကလဲ အရွယ်နဲ့မမျှ၊ သူတပါးကိုကျပ်ကျပ်ညှပ်ညှပ်... တနေ့ ဝဋ်လည်မယ်'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းကို ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ဆွဲ... ...က်မောင်းကို မိမိရရ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'အမေက ကျွန်မတို့ကိုပဲ အပြစ်ပြောနေ၊ သူ့ အမေတောင် ...ထားနိုင်သေးတာ ဒီခေတ်ထဲမှာ ကလေးတယောက် တာဝန် ...နည်းသလား၊ လူတွေတောင် စားရမဲ့မဲ့ ဖြစ်နေတာ'

ဆောင်းက အဘွားကို မျက်စိသူငယ်ဖြင့် ကြည့်နေမိသည်။

'ဟဲ့-နင်တို့ ကျွေးထားရတာနဲ့ပဲ ကလေးကို နှိပ်စက်ပြီး ခိုင်း...င်တိုင်းခိုင်းလို့ဖြစ်မလား၊ ကလေးက ဘာ နားလည်မှာလဲ၊ သူ့...အမေလဲ သွားချင်လို့ သွားရတာမဟုတ်ဘူး၊ ညည်းတို့ပဲ ကောင်း...ကောင်းရှိနဲ့ အတင်းထည့်လိုက်ပြီး'

ဒေါ်လေးရွှေတင်မျက်နှာက ကြောက်စရာ ကောင်းအောင် ...သွားသည်။

'ဒါကတော့ သူ ကောင်းစားစေချင်လို့ လုပ်ပေးတာပဲ၊ ...သောက်ဆိုယင်တော့ ပြန်လှည့်ကြည့်ဖို့ သင့်ပြီပေါ့၊ ကလေးကို ...ခေါ်နိုင်တာထားအုံး၊ နည်းနည်းပါးပါး ထောက်သင့်တယ်၊ ...တော့ သူက စည်းစိမ်ယစ်နေပြီး မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေတာ ...င်း-တနေ့ သိမယ်'

အဘွားက မောပန်းစွာဖြင့် သက်ပြင်းကို ချလေသည်။

'ရွှေတင်ရယ်၊ ညည်းမလဲ ကြွက်မနိုင် ...ရှိ ဆိုသလို ...လေးကိုတော့ မဲမနေပါနဲ့၊ နင်တို့ မကျွေးနိုင်ယင် ငါအတော်

www.burmeseclassic.com

'ငါ့မြေး ဘာမှ
မင်လဲ ဆိုက်သွားရမယ်၊ စိန်မောင်ကိုပြောလိုက်၊ ဒီကလေးကို ရိုက်လဲ
အိုးတွားပြောမကြိုက်ဘူး၊ အရက်လဲ ဝယ်မခိုင်းနဲ့လို့၊ ငါ့စကား
သိသော်ဆောင်ယင် ညည်းတို့ကို လယ်တကွက်မှ မပေးရစ်ဘူး
ရိုက်းလုံးရောင်းပြီး ကျောင်းလှူပစ်မယ် သိလား'

အဘွားက နိုင်ပေါက်ကို ကိုင်ကာ ပြောသဖြင့် ဒေါ်လေး
ရွှေတင် ငြိမ်သွားလေသည်။

'အမေ အဲဒီလို ကျပ်ကျပ်ပြော၊ ဒါကြောင့် ဒီကောင်မလေး
က ရောင့်တက်နေတာ'

ဒေါ်လေးရွှေတင်သည် ဆောင်း၏ လက်ကိုဆွဲကာ အိမ်ပေါ်
မှ ခြေဆောင့်၍ ဆင်းသွားလေသည်။ ဆောင်းက ကန့်လန့်
ကန့်လန့်ဖြင့် ပါသွားရတော့၏။

'ဘယ်မလဲ ဟိုကောင်မလေး ပြန်လာပလား'

ဦးလေးစိန်၏ အာလေး လျှာလေးအသံကြီးကို ကြားလိုက်ရ
သည်နှင့် ဆောင်း နေစရာမရှိတော့။ အားကိုးစရာ အဘွားက
လည်း အနားမှာမရှိပြီ။ ဆောင်းဘဝမှာ အမေ မရှိသည့်နောက်
အဘွားတယောက်သာ အားထားစရာရှိပါတော့သည်။ ဦးလေး
စိန်တို့ ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့က ထမင်းကျွေးထားသော်လည်း ထ
ထမင်းများကို ဆောင်း မစားချင်ပါ။ ရေတ်သိမ်းထောင်းရသည့်
အလုပ်၊ ပန်းကန်ဆေးရသည့်အလုပ်များကို ဆောင်း လုပ်နိုင်
သော်လည်း အရက်ဝယ်ရသည့်အလုပ်၊ ထင်းရှာရသည့် အလုပ်
များကို ဆောင်း မလုပ်နိုင်ပါ။ ဆောင်းအကြောက်ဆုံးကတော့
တနေ့လုံး မူးနေထတ်သည့် ဦးလေးစိန်က စိတ်မထင်လျှင် မထ

သလို ခြေထောက်နှင့် ကန်ကျောက်ခြင်း၊ ဇက်ပိုးကို
ကြမ်းကြီးများဖြင့် ရိုက်ခြင်း၊ ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ အ
ခေါင်းခေါက်ခြင်းတို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဆောင်း၏ ဘဝကား ကယ်မည့်သူ ဝေးလှ

မေမေကတော့ ဘယ်မှာနည်း။ မေမေ ဘယ်ရောက်နေပြီနည်း
မေမေက ဆောင်းကိုတကယ်ပဲ အပြီးအပိုင် ပစ်သွားလေပြီလား။

'အလကား ကောင်မလေး၊ မနက်က အေးဆောင်တို့ဆိုင်ကို
ခိုင်းလိုက်တာ တခါတည်း ပြန်ပေါ်မလာဘူး၊ ဘယ်မလဲ ငါ
ယူခိုင်းတဲ့ ပုလင်း၊ ဟင်-လာစမ်း'

ဦးလေးစိန်က မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် ရွှေ တိုး လာသဖြင့်
ဆောင်းက နောက်သို့ ခြေတလှမ်း ဆုပ်လိုက်မိသည်။

'ကိုအေးဆောင်က မပေးနိုင်တော့ဘူး ဆိုပြီး ' အော်လွှတ်
တယ်'

'ဘာပြောတယ်၊ မိဆောင်း နင် ငါ့ အကြောင်း သိတယ်
မဟုတ်လား၊ လုပ်မပေးချင်တိုင်း ဗလောင်းဗလဲ မပြောနဲ့၊ ငါ
ယူခိုင်းတယ်ဆိုယင် ဘယ် ခွေးမသားကမှ မပေးပဲ နေရဲမလဲ
ဟင်၊ လာစမ်း'

ဦးလေးစိန်၏ လက်ဝါး တစ်ဘက်က မြှောက် တက် လာ၍
အသားကို မထိခင်ကပင် ဆောင်းက ငယ်သံပါအောင် အော်
ပစ်သည်။

'တော်...အရမ်းမလုပ်နဲ့ ကိုစိန်မောင်၊ အမေ ပြောတယ်၊
တလေးကို ရိုက်ယင် သူ့လယ်တွေ ကျောင်းလှူပစ်မယ်တဲ့'

ဦးလေး၏ လက်က လမ်းမှာ တန့်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါ့လင်လဲ ဆိုးပြောတယ်၊ ဒီအဘွားကြီးက အကျပ်ကိုင်တာလား၊ သူ့ဘွားဘွားပေါ်းကော ရမတဲ့လား၊ ဟော့-ဒီလယ်တွေ ဘယ်သူနဲ့မှ သိဘွား၏ ထိုရဲ ထိကြည့်လို့ ကြေငြာလိုက်မှာပေါ့၊ စိန်မောင်ကို ရှိုးလုပ်လို့ မရဘူး၊ ဒီမယ် မိဆောင်း၊ ဗိုင်းတာမလေး နင် ဘွားကြီးကို သွားသွားပြီး ကုန်းချောမနေနဲ့၊ နောက်တခါ ငါ့အကြောင်း မကောင်းသွားပြောယင် သေမယ်သာမှတ်'

ဘာပဲပြောပြော ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းအပေါ် တူမ အရင်း တော်သေးသည့်မို့ နည်းနည်းတော့ ညှာပါသေးသည်။ ဦးလေးစိန်၏အရိုက်အနှက်ကကြမ်းတမ်းလှသည့်မို့ တတ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်ပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းကတော့ အရေ ထူနေသော နွားမလေးလို သိပ်အကြောင်း မထူးတော့။

သည်နေရာ သည်လူတွေကြားမှာ ထားပစ်ခဲ့ရက်သော မေမေ့ကိုသာ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။ မေမေ ဘယ်မှာလဲ။

မေမေ့ကို နောက်ဆုံး မြင်လိုက်ရသည့်နေ့က ရွာ တောင်ဘက်မှာ မီးတွေ တဝုန်းဝုန်း လောင်ကျွမ်းနေသည်ကို သတိရမှတ်မိသည်။ လူတွေ လှုပ်လှုပ်ရွရွပြေးလွှားနေကြသည်။ စပါးကျီတွေအောက် ဝင်ပုန်းသူက ပုန်းသည်။ က လေး တွေ က လည်း ကမ္ဘာပျက်အောင် ငိုကြွေး ကြသည်။ မေမေသည် အိမ်ထဲရှိ မြင်မြင်ကရာပစ္စည်းများကို လိုက်လံသိမ်းဆည်းနေသည်။ ဆောင်းက မျက်နှာငယ်လေးဖြင့် လိုက်ကြည့်နေရသည်။ သူတကာတွေ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသော်လည်း ဆောင်းက အထူးတလည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းမဖြစ်မိ။ ဆောင်း စိုးရိမ်သည်က တစ်ခုပဲ ရှိသည်။ မေမေ မျက်စိအောက်က ပျောက်သွားမှာကိုပဲ ဖြစ်သည်။

ပထမတစ်ကြိမ် မေမေမျက်စိအောက်က ပျောက်သွားစဉ်က သိပ်တော့ မကြာလိုက်ပါ။ သို့သော် မေမေပြန်ရောက်လာတော့ အယင်ကမေမေနှင့် မတူတော့။ ဘာ မ တူ တော့ သလဲ ဆိုတာ ဆောင်း စဉ်းစား၍မရ။ သိသိသာသာ ခြားနား တာကတော့ မေမေသည် သူနှင့်အတူ ပါလာသော လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် အတူတူ ပူးတွဲနေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

'ကျွန်မတို့ တခါတည်းသွားမှဖြစ်မယ်၊ ပစ္စည်းတွေကလဲ ကားပေါ် ရောက်နေပြီ၊ သမီးကော သမီး၊ သမီးကို'

'ဟဲ့၊ ရီရီရယ်၊ နင့်သမီးကို တခါတည်းခေါ်သွားလို့ ဖြစ်မယ် မလား၊ ဒီလောက် ဗရုတ်ဗရက်ဖြစ်နေတဲ့ကာလထဲမှာ၊ ပြီးတော့ သူတို့သဘောကလဲ ဘယ်လိုမှန်းမှမသိ'

သည်တုန်းက ဒေါ်လေးရွှေတင် အသံကလည်း ညင်သာလှသည်။ သုံးနှစ်သမီးသာရှိသေးသော ဆောင်းက မေမေနှင့် မလိုက်ရတော့ဘူးဆိုသောအသိကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခဲ့ရသည်။

မေမေ တွေဝေနေသည်။

'ရီရီရေ လာလေ ကားကထွက်တော့မယ်၊ ဘာဖြစ်နေလဲ'

မေမေနှင့်အတူနေသော ထိုလူကြီးက မေမေ့ကို ခေါ်နေသည်။

'သမီး သမီး'

မေမေ့အသံက တိမ်ဝင်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သမီးကို ကိုယ်တို့ အချိန်မရွေး လာခေါ်လို့ရပါတယ် ရိရိ၊ ဒီနေ့ ပြေးမှလွတ်မှာ တော်ကြာ အားလုံးဒုက္ခရောက်ကုန်မယ်၊ မီးတွေကလဲနီးလာနေပြီ'

'ဟုတ်သားပဲရိရိ၊ သွားလေ ဆောင်းခင်ကို ငါ့တာဝန်ထား၊ စိတ်ချ'

မေမေသည် ဆောင်းဆီကို ပြေးလာသေးသည်။ သို့သော် ခရီးထက်ဝက်သာရောက်၏။

'လာတော့ လာတော့၊ လူတွေလဲ ဒီဘက်ကို ပြေးလာနေပြီ၊ မြန်မြန်လာ'

မေမေသည် ထိုလူကြီးဆွဲခေါ်ရာနောက်သို့ ဒရွတ်တိုက် ပါသွားလေသည်။ နုနယ်လှသော ဆောင်း၏ အသိအာရုံထဲမှာ ထိုမြင်ကွင်းလေးသည် ဘယ်သောအခါမျှ ပျောက်ပျက်၍မသွားတော့ပါ။ ဘဝမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် နာကျည်း ထိခိုက်ရဆုံး ဖြစ်၏။ တသက်လုံးလည်း မေ့မရတော့။ ငယ်စဉ်ကာလကအခြား အဖြစ်အပျက်များကို သတိမရတော့သော်လည်း ထိုအဖြစ်လေးကိုတော့ ဘယ်အခါပြန်တွေးတွေး ပြက်ပြက်ထင်ထင် သတိရသည်။ သတိရတိုင်းလည်း ထိုစဉ်က ခံစားခဲ့ရသော ခံစားမှုအတိုင်း ထပ်တူထပ်မျှ ခံစားရသည်။ ထိုသို့ခံစားရတိုင်းလည်း ထိုနေ့ကလိုပင် ငိုကြွေးချင်လာမိ၏။

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်လာသည့်တိုင်အောင် ထိုအဖြစ်သည် ခြောက်အိပ်မက်ပမာ ရင်ကိုထိတ်လန့် ပူလောင်စေမြဲဖြစ်၏။ အိပ်မပျော်သောညများစွာမှာ ခြောက်ချားဖွယ်ရာလာရောက်နှောင့်

...က်တတ်မြဲလည်းဖြစ်သည်။ တခါတရံ အိပ်မက်တွေထဲမှာလာ...ာက် ခြောက်လှန့်ခြင်းခံရပြီး အသံမထွက်သော အော်ဟစ်...င်းဖြင့်ကျိုး၍ ဟစ်အော်ခေါ်ငင်တတ်သည်အထိပင် ဖြစ်သည်။

အိပ်မက်တွေထဲမှာ ဆောင်းက မေမေ မေမေဟု၍ တအား...န်းအော်ပစ်သည်။ အသံက မထွက်။ နောက်ဆုံး ရုန်းကန်၍...အားအော်လိုက်ခါမှ 'မေမေ'ဟူသောအသံ နှုတ်မှထွက်သွား...အိပ်ရာမှ မောပန်းစွာ လန့်နိုးလာပါတော့သည်။

ဟိုတုန်းက မေမေသည် ဆောင်း၏ ခေါ်သံကို မကြားခဲ့...ချေ။

'မေမေ မေမေ၊ မေမေ့ဆီလိုက်သွားမယ်၊ မေမေနဲ့လိုက်မယ်'

ဆောင်းက အော်ဟစ်ငိုယိုချိန် မီးကနီးလာပြီ ဖြစ်သဖြင့်...အိမ်လုံး အထုပ်အပိုးပိုက်ကာ ပြေးကြသည်။ သေနတ်သံ...လည်း ကြားလာရသည်။

'ရိရိတို့တော့လွတ်သွားပြီ၊ တော်ပါသေးရဲ့'

ခေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းကို လက်ဆွဲ၍ပြေးယင်း ပြော...ည်။

ထိုနောက်ပိုင်းဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဖြစ်အပျက်များကိုဆောင်း...မရတော့။ ဆောင်းသိရသမျှမှာ ထိုနေ့ကစပြီး မေမေက...ကြီးကို ရောက်သွားသည်။ မေမေသည် သူ၏ယောကျ်ား...က်ကို လိုက်သွားသည်ဟု ပြောကြသည်။ အဖိုးတန် ကုန်...ာ်းတွေကို မီးထဲ၊ သူပုန်တွေလက်ထဲအပ်မခံနိုင်၍ မေမေ...ပြေးကြသည်။ ထိုအချိန်က စစ်ပြီးစ ဆောင်းတို့ရွာကလေး...သူပုန်တွေတက်လာစဉ်ကဟု လူကြီးများပြော၍ သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်ထက်ပိုပြီး ဆောင်း ဘာမျှမသိ။ ဆောင်းသိသည်က မေမေ့ကို ပြန်မတွေ့ရတော့ခြင်းနှင့် ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့က ဆောင်းအပေါ် တစစ ငြို့ငြင်လာကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဘွားဘွားသာမရှိဘူးဆိုလျှင် ဆောင်းကို သူတို့မည်မျှနှိပ်စက်ကြမည်လဲ ဆောင်း မသိတော့ပါ။

မေမေထွက်သွားသည်မှာ သုံးနှစ်ကျော်ကြာပြီဟု ဒေါ်လေးရွှေတင်က ပြောသည်။ ဆောင်းကတော့ အကြာကြီးဟု ထင်ပါသည်။ မေမေရယ် ပြန်လာပါတော့၊ သမီးဆီကိုပြန်လာပြီးခေါ်လှည့်ပါတော့။

'ဟဲ့၊ ဆောင်းခင်၊ အမလေး နင့်ကို ထမင်းအိုး ကြည့်ခိုင်းထားတာ ဘာလုပ်နေသလဲ'

ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ အသံကြောင့် လန့်သွားပြီး မျက်ရည်များကို သုတ်လိုက်မိသည်။

'ဆောင်းမငိုတတ်ဘူး ဒေါ်လေး'

အရွယ်နှင့်မမျှအောင် ခိုင်းတတ်သည့် နေရာမှာတော့ ရွှေတင်တို့က ပထမတန်းဟု အဘွားကပြောသည်။

'နင့် အဖေ့သူက ငွဲ့ခိုင်းလဲ၊ ဆူယင် ယောက်မနဲ့မွှေပေးရမယ်လို့ပြောထားတာ မေ့သွားပြီလား၊ ကြည့် ဒီလိုမွှေရတယ်၊ မီးကလဲ မရှိတော့ဘူးလား၊ မီးပြောင်းယူ မှုတ်စမ်း၊ မှုတ် မှုတ်၊ တအားမှုတ်ရတယ်ဟဲ့၊ ကဲ ပေး ပေး ဒီမှာကြည့်ထား'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က မီးကိုကုန်းမှုတ်စဉ် မီးခိုးများကတအားထွက်လာသဖြင့် ဆောင်းမျက်နှာကို ရိုက်ခတ်လာသည်။ မျက်ရည်က စို့ထွက်လာသည်။

'အမလေး မရွှေဆောင်း၊ ညည်းက မျက်ရည် စစ စစနဲ့ မူရာမာယာလုပ်မနေနဲ့၊ မူရာမာယာများတဲ့နေရာမတော့ ညည်းအမေကို မမီဘူး၊ ဟင်း ဟင်း ငါတို့ကတော့ ကလေးတယောက်နဲ့ ဒုက္ခရောက်နေမလေဆိုပြီး ခေါ်ထားလိုက်တာ၊ တကတည်း သားသမီးကို ခင်တွယ်သလိုလို ဘာလိုလို ဟန်ပြပြီး ခုတော့ စည်းစိမ်တွေလို့ မေ့နေပြီလေ ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး'

နေ့ရှိသရွေ့ ဒေါ်လေးရွှေတင် ပြောဆိုနေသော စကားများက ကြမ်းတမ်းလွန်းလှ၍ အားလုံးကို ဆောင်း နားမလည်ပါ။ အဘွားက 'ဆောင်းခင်ဆိုတာ နင့်အဖေပေးတဲ့ နာမည်ဟဲ့၊ နင့်အဖေက နာမည်တော့ အရွေးကောင်းသား'ဟု ပြောခဲ့သဖြင့် သည်နာမည်လေးသည်သာ အဖေ၏ တခုတည်းသော အမွေစားပါလားဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုယ့်နာမည် ကိုယ်နှစ်သက်စွာ ခေါ်တတ်လာပြီး စကားပြောတိုင်း ဆောင်းက ဆောင်းကဟု ပြော တတ် လာ သည်။ သို့သော် မည်သူ က မျှ ဆောင်း၏နာမည်ကို လှလှပပမခေါ်ကြပါ။ မိဆောင်း မိဆောင်းဟု မိတလုံး ထည့်ပြီးမှ ပြည့်စုံသည်ဟု သတ်မှတ်ကြတော့သည်။

'ကဲ ဖယ်၊ ကြည့် ဒီလိုငွဲ့ရတယ်၊ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ထမင်းတလုံးမှ မချက်တတ်ယင် ဘာလုပ်မလဲ၊ ညည်းအမေလဲ လင်သာယူတတ်တာ ထမင်းချက်တတ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့မောင်သေသာသွားရော ညည်း အ မေ ချက်တဲ့ထမင်း ကောင်းကောင်းတောင် စားလိုက်ရတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့်ရုပ်အားကိုးတဲ့ မိန်းမ မြန်မြန် လင်ပေးစားပစ်တာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်နောက် အမေ သူ့ကိုပစ်ထားသည့်အကြောင်းက ပြန်ရောက်လာပြန်သည်။ အဖန်တရာမက ကြားပြီးသော ဇာတ်ထုပ်ကြီးကို စိတ်ညစ်ညူးစွာ နားထောင်ရပြန်ပါသည်။ ဆောင်း၏ အဝမှာ စိတ်၏ ဆင်းရဲခြင်းဟူသည်ကို လူမှန်းသိတတ်စကတည်းက ခံစားတတ်ခဲ့၏။ ဆောင်း၏ ဘဝကပေးသော အသိသာဖြစ်သည်။ စိတ်ညစ်စရာကောင်းသည်ဆိုသော ဝေါဟာရသည် ယယ်ရှယ်နုနယ်သော အသိထဲသို့ စောစီးစွာ ဝင်ရောက်ခဲ့လေသည် တကား။

'ညည်းအမေ လင်ယူတော့ ဆယ့်ခြောက်နှစ်၊ ညည်းကျတော့ ဆယ့်သုံးနှစ်တောင် ခံပါ့မလား'

နာစရာကောင်းလှသောစကားဟုလည်းမသိခဲ့ပါချေ။ ချိုသာသောစကား မဟုတ်မှန်းတော့ နားလည်ပါ၏။

'ဒါပဲနေ့ အိမ်မှာနေယင် ငိုလား ရယ်လား လုပ်မနေနဲ့ ကျက်သရေ မရှိဘူး၊ လုပ်စရာရှိတာလုပ် ညည်းအတွားကိုလဲ အားကိုးတခုလုပ်ဖြီး တိုင်လား တောလား လုပ်မနေနဲ့ ကြားရဲ့လား'

ဆောင်းက ခေါင်းကို ခပ်မြန်မြန် ညိတ်ပြရသည်။ ခေါင်းအညိတ် နောက်ကျလျှင် ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ လက်က မြန်လှသည်မို့ ခေါင်းအခေါက်ခံရမှာ ကြောက်လှသည်။

'ထမင်းအိုးကို ဒီလိုနှပ်ရတယ်၊ ကဲ ပန်းကန်တွေ ဆေးစမ်း၊ အဝတ်ပတ်နဲ့ ပြောင်အောင်သုတ်ဆေး၊ လွတ် မ ကျ စေ နဲ့ နေ့

ဒီလောက်တော့လဲ လုပ်တတ်အုံးမှပေါ့၊ထမင်း တနပ်စားရဖို့မျှားလွယ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ နေပူထဲဆင်းပြီး ကောက် မ စိုက် ရ တာ ကံကောင်းတယ် အောက်မေ့'

ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ တတွတ်တွတ် မြည် တွန် သံ များ ကား ဆုံးနိုင်သည် မရှိ။ဆောင်းအဖို့ကတော့ နားယဉ်စပြုပြီဖြစ်၍ သူ့အသားကို မထိသရွေ့ ကံကောင်းနေသေးသည်ဟု မှတ်ထင်ထားလိုက်သည်။

စစ်ရိပ်စစ်ငွေ့တွေ ပြယ်စပြုပြီ ဖြစ်သော်လည်း တိုင်းပြည်ကား မငြိမ်သက်သေးကြောင်း လူကြီးတွေက ပြောကြသည်။ ဦးလေးစိန်နှင့် ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့က လယ်ကလေး နည်းနည်းနှင့် စာရင်းငှားနှင့်လုပ်သည်။ ကျန်အချိန်များမှာ ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဈေးဆိုင်လေးဖွင့်ကာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ ရောင်းသည်။ ဒေါ်လေးပြောသလို ထမင်းစားဖို့ကား လွယ်ပုံမရပါ။ ဘောသဘာဝ ထမင်းကိုသာ အိုးကြီးတလုံး ချက်ထားပြီး ဟင်းအမယ်ကတော့ ငါးပိက ဒိုင်ခံဖြစ်သည်။ ကျန်တဝကတော့ ဟင်းရွက်နှင့် ငါးလေး ပုစွန်လေးများကို ရောနှောချက်စားကြသည်။ အခါတရံလည်းဟင်းရွက်တို့စရာနှင့်သာပြီးရလေ၏။သည်အတွက် ကြောင့် သူတို့တွေမနားတမ်း အလုပ်လုပ်နေရလေသည်။ဒေါ်လေးရွှေတင်က လယ်ထဲဆင်းသည့်အခါ ဆင်းသည်။ ကျန်အချိန်မှာ ဈေးရောင်းသည်။ ထမင်း ဟင်းချက်သည်။ ဆောင်းက ထင်းရှာ ရေခပ်၊ ပန်းကန်ခွက်ယောက်ဆေး၊ လက် တို လက် တောင်း အားလုံး လုပ်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခက်သည်က ဦးလေးစိန်ပင်ဖြစ်၏။ လယ်အလုပ်လည်း ကောင်းကောင်းမလုပ်ချင်။ သူက အရက်အားကိုးဖြင့် လူဆိုး လူမိုက် လုပ်ချင်သည်။ စစ်ပြီးစ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်နေသောကာလတွင် ယောင်ခြောက်ဆယ် ဖြစ်နေသော သူများထဲ၌ ဦးလေးစိန် ပါဝင်သည်။

အကယ်၍ ဆောင်း၏ဖေဖေသာ စောစီးစွာ မသေဆုံးခဲ့ဘူး ဆိုပါလျှင် ဆောင်း၏ဘဝသည် တမျိုးတဖုံ ဖြစ်ခဲ့လိမ့်မည် ထင်ပါ၏။

အသက်အရွယ် ငယ်ငယ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့သော မေမေ သည်လည်း ယခုလို ဒုက္ခရောက်မည်မထင်။ ဆောင်းကိုလည်း ဆူတာပါးလက်ထဲ အပ်ပြီး လူစိမ်းသူစိမ်းနောက်သို့ လိုက်သွားစရာ အကြောင်း မရှိပါ။

ယခုတော့ ဆောင်းဘဝသည် မသထာရေစာကို စားကာ အပြောအဆို အရိုက်အနှက် ခံရခြင်းဖြင့်သာ ငယ်စဉ်ဘဝ တလျှောက် ကုန်ဆုံးစေခဲ့ရ၏။ ကျောင်းနေဖို့ဝေးစွ ကျောင်း နေရကောင်းဟူ၍ပင် မသိသေးပါချေ။

ဆောင်းအတွက် မိခင်ကိုတမ်းတရခြင်းကာလသည် ရှည်လျား လှပါ၏။ ယုယကြင်နာခြင်း ဆိုသည်ကား ဆောင်း ခံစားနိုင်ရန် ဝေးစွ၊ မည်သို့သော အရာမှန်းပင် မသိနိုင်တော့ပါ။

အဘွားတယောက်ရှိခဲ့၍ ချစ်ခြင်း ဆိုသော အသိလေး သည်းနည်းကို ရရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ဆင်းရဲခြင်း ဟူသည်ကိုတော့ ဘဝအစမှာပင် ကောင်းကောင်း နားလည်ခဲ့ရလေသည်။

\+ \+ \+

မုဒ္ဒရာ ဝမ်းတထွာအတွက် မြေကြီးထဲ ယက်၍ ရှာဖွေရခြင်း ဟူသော သဘောတရားသည် တင်စားချက် သက်သက် မဟုတ် ကြောင်း ဆောင်းငယ်စဉ်ကတည်းက နားလည်ခဲ့ရသည်။ တကယ့် တကယ် စားစရာဟူသည်မှာ မြေကြီးထဲကမှ လွဲ၍ ဘယ်ကမှ မရ နိုင်ပါ။ သဘာဝ မိခင်မြေကြီးကသာ အရာရာကို ထုတ်ပေးနိုင် သည် မဟုတ်ပါလား။

ငယ်နုသော အသိမှာပင် မြေကြီးသည် တန်ဖိုးကြီးလှသည်။ လယ်ကွင်းကျယ်များကြား ဟင်းချက်စရာ မှိုရှာရသော အလုပ် ကြောင့် သည်ကမ္ဘာမြေကြီးသာ မရှိလျှင် ဟင်းချက်စားဖို့ မှိုတွေ ဘယ်က ရနိုင်ပါ့မလဲဟု ကြံဖန် တွေးတောခဲ့မိလေသည်။

'ဆောင်းခင်ရယ်....နင့်မှာ မှိုတွေ များပါတယ်၊ ငါ့ကို နည်းနည်းပေးစမ်းပါ'

ဆောင်း၏အဖော် မြကြည်က တောင်းသည်။ မြကြည်မှာ လည်း အဖေရော အမေရော ရှိပြီ။ ဆွေမျိုးတွေနှင့် နေရ သည်။ မြကြည်က ဆောင်းထက်ကြီးသည်။ သို့သော် မြကြည်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည် ဆောင်းထက်ပင် နွေးကွေး လေးလံလှသည်။ အတူတူ လယ်ထဲဆင်း၍ မှိုနှုတ်ကြပြီ၊ တို့စရော ရှာကြပြီဆိုလျှင် မြကြည် နောက်ဆုံးမှ ရတတ်သည်။မြက်ကိုလည်း ကနဖော့ မှတ်ပြီး ရော နှုတ်တတ်သည်။ မြကြည်ကို ဆောင်းက အမြဲ ကူရသည်။

'ဒီနေ့ ငါလဲ သိပ်မရဘူး၊ နည်းနည်းတော့ ယူသွား၊ ငါ့မှာ နည်းယင်လဲ ဒေါ်လေးက ဆူအုံးမှာ၊ ကန်စွန်းရွက် များများ ခူး သွားရမှာပဲ'

မှိုရသော မျက်နှာ ဆိုသည်မှာ ထိုစဉ်က မျက်နှာမျိုးပင် ဖြစ်၏။

'အေးပေါ့ဟယ်၊ ငါ့မှာ နည်းလွန်းလို့ပါ၊ နောက်တခါ ငါများများရယင် နင့်ကို ပေးမနော်'

'ယူသွားပါအေ၊ ဒါနဲ့ နေပါအုံး ငါမသိလို့ ပြောပြစမ်းပါ၊ တို့ ဒီနေ့ရာကနေ မြို့ကိုသွားယင် တော်တော် ဝေးသလား ဟင်'

မြကြည်က ဆောင်း ထည့်ပေးလိုက်သော မှို တဆုပ်ကြီးကို သူ့ တောင်းလေးထဲမှာ လှုပ်ဆကြည့်ယင်း မော့ကြည့်သည်။

'မြို့-ဟုတ်လား၊ ဘာ မြို့လဲ၊ မြို့တွေက အများကြီးရှိတာ'

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြကြည်က သူ့ထက် အများကြီး ပိုပြီး သိ နားလည်ပါကလားဟု တွေးကာ အားတက်သွားလေသည်။

'နင် ရောက်ဖူးတဲ့ မြို့ကိုပဲ ပြောစမ်းပါအုံး'

မြကြည်က စဉ်းစားနေသည်။

'အင်း....ငါရောက်ဖူးတာလား၊ တခါတလေ တို့ဦးကြီး ထင်း သွားရောင်းတာ၊ ဟိုလေ....ဘုရားကြီး ဆိုလားပဲ'

'ဟင် အဲဒါ မြို့လား'

'အေးလေ တို့တောထက်စာယင် မြို့ပေါ့ဟ၊ နေပါအုံး နင်က ဘာလုပ် မလို့လဲ'

'ငါ သွားချင်လို့'

မြကြည်က မျက်လုံး ပြူးကြည့်သည်။

'နင်က ဘာသွားလုပ်မှာလဲ'

'မြို့မှာ ငါ့အမေရှိတယ် ဆိုလို့ပါ'

မြကြည်က ကရုဏာသက်စွာ ကြည့်နေသည်။

'အေး နင်က အမေရှိသေးတယ်ဆိုတော့ တွေ့ချင်မှာပေါ့၊ ငါကတော့ အမေမရှိတော့လို့ တွေ့စရာမရှိတော့ဘူး၊ဒီတခါ တို့ ဦးကြီး ထင်းသွားရောင်းယင် ငါပြောမယ်၊ နင် လိုက်သွားပြီး နင့်အမေကို ရှာချင် ရှာကြည့်ပေါ့'

'အေး'

သူတို့နှစ်ယောက် အိမ်ပြန်လာတော့ လယ်ကွင်းဖြစ်ကျယ်ကို အုပ်မိုးလျက်ရှိသော ကောင်းကင်ပြင်သည် ရုတ်တရက် ညိုမှည်း ::သလေသည်။မကြာခင် မိုးကြီး ရွာချလိုက်သည်။

မိုးရေတွေ စိုရွှဲကာ အိမ်ပြန်ရောက်လာသော ဆောင်းကို ဒေါ်လေးရွှေတင်က မျက်နှာကြီး စူပုပ်ကာ ဆီးကြိုသည်။

'အမယ်လေး မိဆောင်းရယ်၊မှိုရှာထွက်လိုက်တာ မှေ့တောင် နေတယ်ဟဲ့၊ ဘယ်မလဲ ဘာမှလဲ ပါမလာပါလား'

ခြင်းငယ်လေးထဲ ကောက်ထည့်လာသော မှိုပွင့်လေးများမှာ မိုးဒဏ်ကြောင့် ကြေမွကုန်လေပြီ။

'အဲဒါပဲ ရတယ် ဒေါ်လေး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ လက်ခေါက်က နဖူးပြင်ပေါ်သို့ ဒေါက်ခနဲ ကျလာသည်။ ရှောင်တိမ်းချိန် မရလိုက်။

'မှီ ရှာမယ်ဆိုပြီး ဘယ်အလေလိုက်နေသလဲဟင်၊ ထွက်သွားတာ ကြာလှပြီ၊ ဒါလေးပဲ ရသလား၊ ဟင်းမားမရှိလို့ ခိုင်းလိုက်ပါတယ် ပေါ်မလာဘူး၊ ကဲဟယ်-ကဲဟယ်၊ နောက်ကို ခိုင်းလိုက်ယင် ခိုင်းတဲ့အတိုင်းမလုပ်ပဲ လျှောက်သွားနေအုံး'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က တင်ပါးကို တဖြန်းဖြန်း ချလိုက် ပြန်သဖြင့် ဆောင်း ခါးကော့သွားသည်။ လက်ဝါးက ပြင်းလှသဖြင့် တအားအော်ငိုပစ်လိုက်သည်။

'အမေရေ၊ ကြောက်ပါပြီ အမေရေ'

'အမယ် သူကများ အမေကို တရတယ်လို့၊ ဘယ်မလဲ နင့်အမေက'

ရှူးအား သူ့အမေ ရိုက်သလို အမေ့ဇာတ်လုပ်ကြီး တပတ်လှည့်လာတာ မကြားချင်သော အကြောင်းတွေကို ကြားရပြန်လေသည်။ ဒါတွေအတွက်ကတော့ ဆောင်း မမှုတော့ပါ။

ဆောင်းအတွက် အဆင်းရဲရဆုံးက ထိုနေ့က ထမင်း မစားရခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဝမ်းထဲကတကြုတ်ကြုတ်ဆာလောင်လှသော်လည်း 'ဒီလောက်တောင်ဖြစ်တဲ့ ကောင်မလေး ထမင်းမကျွေးနဲ့' ဟူသော ဦးလေးစိန်၏ စကားကြောင့် ဒေါ်လေးကလည်း ခေါ်မကျွေး။ ဆာလောင်တော်မူတ်ခြင်း၏ ဒုက္ခကို မခံမရပ်နိုင်လွန်း၍ ဘာလုပ်ရမည်နည်းဟူသောနည်းလမ်းကို တွေးတောရသည်။လူသားတယောက်

၏ မိမိဝမ်းအတွက် ရုန်းကန်တော်လှန်ခြင်း၊ အသိတရားကိုလည်း ပထမဆုံး ရရှိခဲ့သည်။

အိပ်ရာပေါ်မှာ တရှုံ့ရှုံ့ ငိုကြွေးနေရာမှ ရုတ်တရက် ဝုန်းကနဲ ထရပ်လိုက်သည်။

'ဟဲ့-ဒါက ဘာလုပ်တာလဲ'

ဒေါ်လေးရွှေတင်၏အသံကိုလည်း မမှုတော့ပါ။

မေမေ ရှိစဉ်ကတည်းက ချုပ်ပေးထား၍ ယခုအခါ ကျပ်ပြီး ဝတ်မရ ချင်တော့သော အကျီလေးများကို လက်လှမ်းမီသမျှကို ကောက်ယူလိုက်သည်။

'ကြည့်စမ်း ...ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ'

စကားတခွန်းမှ ပြန်မပြောပဲ အိမ်ရှေ့ကို ခြေဆောင့်ပြီး ထွက်ခဲ့၏။

မည်သူ့ကိုမျှလည်းမကြောက်တော့။ကြောက်မနေနိုင်တော့။ ဝမ်းထဲကလည်း ဆာလောင်မှုဖြင့် ပူလောင်လှပြီ။ထမင်းစားချင်သည်။ ထမင်းစားရသည့်နေရာကို သွားမည်။ သည်နေရာမှာ နေသည်း မနေချင်တော့။ သည်အသံတွေကိုလည်း မကြားချင်တော့။ ဘာကိုမျှလည်း မကြားချင်တော့ပါ။

'ဒီကောင်မလေး ဘယ်သွားမလို့လဲ'

ဦးလေးစိန်က လှမ်း၍ ဟိန်းဟောက်လိုက်ရာ ငယ်ကြောက်မိသွားမိသေးသည်။ သို့သော် သူတို့ လက်ထဲကို အမိမခံနိုင်တော့ပါ။ အိမ်ပေါ်မှ အားသွန်၍ ပြေးဆင်းလိုက်သည်။ နောက် ပြန်လှည့်မကြည့်ပဲ အားကုန်ပြေးတော့သည်။

'လိုက်စမ်း ...လိုက်စမ်း၊' ဟိုကောင်မလေး ထွက်ပြေးသွားပြီ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလေးစိန်ကား လူက စွမ်းလှသည်မဟုတ်၍ လွတ်ရာကျွတ်ရာ အားသွန်ပြေးနေသော ဆောင်းနောက်သို့ မလိုက်နိုင်တော့ပါ။ ဒေါ်လေးရွှေတင်က နောက်မှ တစာစာ ခေါ်နေသည်။

'မိဆောင်း၊ မိဆောင်း၊ ဟဲ့-ဆောင်းခင် မပြေးနဲ့၊ လာ ပြန်လာခဲ့'

ဆောင်းကတော့ လမ်းမှာ ကျကျန်ရစ်သော အင်္ကျီအချိုကိုပင် မကောက်နိုင်ပဲ အားသွန်၍ ပြေးဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

သူ့ဘဝမှာ တယောက်တည်းသောအားထားရာ ဘွားဘွား၏ တရွှေအရောက်တွင်မှ ခွေကနဲ လဲကျသွားလေ၏။

'ဘွားဘွား၊ ဘွားဘွားရယ်၊ ဆောင်းကို သူတို့ဆီပြန်မလွှတ်ပါနဲ့တော့နော်၊ မပြန်ပါရစေနဲ့၊ ပြီးတော့ ဆောင်းကို ထမင်းကျွေးပါ ဘွားဘွားရယ်'

[၃]

လူ့အဖြစ် အသက်ရှင် ရပ်တည်နေရခြင်းအတွက် ပထမ အရေးကြီးဆုံး လိုအပ်ချက်မှာ ထမင်းစားခြင်းပါကလားဟု နားလည်မိသည့်အရွယ်သည် ကလေးငယ်တယောက်၏ဘဝမှာသာ ရှိခဲ့သေး၏။ နောင်အခါမှသာ ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်တွေကို ဟိုဟိုသည်သည် တွေးခေါ်ဆင်ခြင်ကာ အကျယ်ချဲ့နိုင်ခဲ့သည်သာဖြစ်၏။ ပထမဆုံးသောအသိက အစာအာဟာရ မှီဝဲဖို့သာ ဖြစ်သည်။

ဘွားဘွား၏ တုန်ချည့်သောလက်များသည် ဝမ်းရေးအတွက် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ပါ။ ရှိသမျှလယ်ကလေးများမှာလည်း သီးစားချထားရသည့်တိုင် လုပ်ကိုင်မည့်သူ မရှိလှ။ ကျီးလန့်စာစား ဖြစ်နေသည့် ကာလမှာ သူပုန် သူကန် ရန်ကြောင့် လယ်ကိုလည်း အေးအေးဆေးဆေး မလုပ်နိုင်ကြ။ အိုကြီး အိုမမို့ ကိုယ်ထိလက်ရောက်လည်း မလုပ်နိုင်။ ဘွားဘွား တစ်ယောက်တည်း ရှိစဉ်ပါသလောက် ဆောင့်ကာနေလို့ဖြစ်သည့်အခိုက်တွင်ဆောင်းတစ်ယောက်ကြောင့် ဘွားဘွားမှာ အေးအေးချမ်းချမ်း မနေရရှာတော့။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟင်းရွက်တွေ ခူးလာခဲ့တယ် ဘွားဘွား၊ ငါးလေးဝယ်ပြီး ချဉ်ရည်ချက်စားရအောင်နော်၊စားတော်ပဲပြုတ်ချည်းပဲ နေ့တိုင်း မစားချင်တော့ဘူး ဘွားဘွားရယ်'

ဘွားဘွားက စိပ်ပုတီးမည်းမည်းကြီးကို တဂျောက်ဂျောက် စိပ်လျက်က သက်ပြင်းချသည်။

'ငါးတွေ ဖားတွေ သူများအသက်တွေ မစားချင်ပါနဲ့ ငါ့ မြေးရယ်၊ ဟင်းရွက်လေး ကြော်စားလိုက်ပါလား'

'ဟင် ဘွားဘွားကလဲ၊ ဆောင်း မစားနိုင်တော့ဘူး'

ဆောင်းက ဘွားဘွား အပေါ်မှာတော့ ဆိုးနွဲ့ နိုင်သည်မို့ နှုတ်ခမ်းကိုစူကာ တဲလေးထဲမှ ထွက်ခဲ့သည်။

'ဟဲ့ ဆောင်းခင် ဒါက ဘယ်လဲ'

'တောင်ပိုင်းကို ခဏလေးသွားမလို့ ဘွားဘွားရဲ့'

'ဘာသွားလုပ်မှာလဲ အေရယ်'

'မြကြည်ကိုခေါ်ပြီး ငါးသွားမျှားမလို့'

'တယ် ဒီကောင်မလေး၊ ကိုယ့်မှာ အဖေတကွဲ အမေတကွဲ နေရတာ မှတ်သေးဘူးလား၊ အကုသိုလ်အလုပ်ကို တော်တော် လုပ်ချင်၊ မသွားနဲ့ လာခဲ့'

သို့သော် အိုမင်းမစွမ်းသော ဘွားဘွားက ဆောင်းကို တားဆီးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်ခဲ့။ ဝမ်းဖြည့်ဖို့သာ စိတ် စော နေ သော ဆောင်းကလည်း ရေတွေ အပယ်တွေ နားမလည်နိုင်ပါ။ မနေ့ကပင် မြကြည်တို့ ဦးကြီး မှိန်းတချောင်းနှင့်ငါးရှဉ့်ထိုးရာနောက်သို့ တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့သေးသည်။ ငါးရှဉ့်ရဲရဲကြီးကို ပြာ

နှင့်လူးပစ်ပြီး၊ အကွင်းလိုက် လှီးကာ ငရုတ်သီးစပ်စပ်နှင့် ကြော် ထားသောဟင်းကြောင့် ထမင်း မြိန်ခဲ့ကြတာ သတိရသည်။

ဘွားဘွားကတော့ ပဲပြုတ်လေး ဆီဆမ်းလိုက်၊ ငါးပိလေး တလက်မလောက်ကို မီးကင်လိုက်၊ ချဉ်ပေါင်ကို မြေပဲဆန်လေး ထောင်းကာ ကြော်စားလိုက်နှင့်သာ ပြီးတော့သည်။ သမီးနှင့် သားမက်ကလည်း ဆောင်းအတွက် စိတ်ကွက်ကာ လှည့်လို့ပင် မကြည့်တော့။

ဘွားဘွား၏အလုပ်က ပုတီးမပြတ်စိပ်ပြီး ဘုရားစာကို တဖွဖွ ရွတ်နေဖို့သာဖြစ်သည်။ ဘွားဘွား၏ နှုတ်ခမ်းများသည် တခါမှ ငြိမ်သက်နေသည်ဟူ၍ မရှိပေ။ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်နေတတ်သည်။ တခုခုကို အမြဲ ရွတ်ဖတ်နေတတ်သည်။

မြကြည်ကို သူတို့အိမ်မှာ အသင့်တွေ့ရသည်။

ပေသည့် တေသည့်နေရာ၊ မိန်းကလေးတန်မဲ့ အဆောင်သန့်ရှာ မှာတော့ မြကြည်နှင့်ဆောင်းက ဘက်ညီသည်။ ဘွားဘွားနှင့် နေရကတည်းက လွတ်လပ်ခြင်းကို အပြည့်အဝ ခံစားလာရသော ဆောင်းသည် လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပင် ဆော့ကစားလေသည်။ မြကြည်ကား ဆောင်းလောက် သန်မာဖျတ်လတ်လှသည်မဟုတ် ပေ။

'ဆောင်းခင် နင် ဟင်းရွက်ခူးဖို့ လာခေါ်တာလား'

မြကြည်က စကာကို ယူနှင့်သည်။

ဆောင်းက ခေါင်းခါ ပြလိုက်သည်။

'ငါးပိနည်းနည်းလောက် နှိုက်ခဲ့စမ်းပါ'

ဆောင်းက တိုးတိုးပြောသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာလုပ်မလို့လဲ မိဆောင်းရဲ့၊ ဒေါ်ကြီး ဆူလိမ့်မယ်'

'နင်တို့ဒေါ်ကြီး ခြံထဲမှာ သရက်သီးခြောက်တွေ လှန်းနေတာ မြင်ခဲ့ပါတယ်၊ ငါကြည့်ထားမယ်၊ သွားနှိုက်ချည်စမ်းပါအေ မြန်မြန်'

မြကြည်သည် ဆောင်းကို လွန်ဆန်ရဲသူ မဟုတ်။ မည်သည့်အခါမဆို ဆောင်းနောက်ကလိုက်ကာ အားကိုးရသည်မို့ ဆောင်းခိုင်းသည့်အတိုင်း လုပ်ရသည်။ နောက်ဖေးကို ခပ်ကုပ်ကုပ် ဝင်သွားသည်။

'အဟမ်း...အဟမ်း'

ဒေါ်ကြီး ပြန်လာသည်ကိုမြင်၍ အချက်ပေးရ၏။ မြကြည်တစ်ယောက် မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ ပြန်ထွက်လာသည်။လက်ထဲမှာ ဘာမျှ မတွေ့။

'တို့ ကောင်မလေးတွေ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ'

မြကြည်၏အဒေါ်ကား သဘောတော့ ကောင်းရှာပါသည်။ သို့သော်အပြောကြမ်းပြီး သူစိတ်ဆိုးလျှင်လည်း အရိုက်ကြမ်းလှ၍ မြကြည်က သေမလောက် ကြောက်သည်။

'အဟီး....ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး ဒေါ်ကြီးရဲ့၊ ဟင်းရွက်သွားခူးမလို့ မြကြည်ကို လာခေါ်တာ'

'ညည်းတို့က ဟင်းရွက်ခူးတာက တော်တော်ပါအေ၊ တောထဲလျှောက်လျှောက်ဆော့နေတာ၊ မြွေပါး ကင်းပါးလဲ သတိထားကြအုံး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

'ဒါနဲ့ နေပါအုံး၊ ညည်းအမေတယောက်လဲ ရွာကို ပြန်မလာဘူးပါလား၊ ဘယ်ရောက်နေတုန်း'

အမေ့အကြောင်းမေးတော့ ဆောင်း ချက်ချင်း စိတ်ညစ်သွားသည်။ မေမေ့ကို မေ့ထားသည်မှာ ကြာပါပြီ။ မျှော်လင့်ချက်လည်း မထားချင်တော့။

'မသိပါဘူး ဒေါ်ကြီးရယ်'

'ငါကြားတာတော့ ရွှေတင်တို့က မြော်မြင်ပြီး စက်သဌေးနဲ့ ပေးစားလိုက်တယ်ဆို၊ အဲဒီလူကြီးက စစ်အတွင်း မြို့မှာမနေရဲလို့ ရွာမှာ လာခိုနေတာတဲ့၊ညည်းအမေတော့ ခုလောက်ဆိုသဌေးကတော်ပဲ ဖြစ်နေပြီလား၊ ဟိုက အိမ်ထောင်ကြီးနဲ့ဆိုတော့ သူများခြေတော်တင်ပဲ ခံနေရသလားမှ မသိပဲအေ'

တောသဘာဝမို့ စိတ်ထဲရှိသည့်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသောစကားများဖြစ်သော်လည်း မေမေနှင့်ပတ်သက်ကြောင်း ကြားရမှာ မျက်စိသူငယ် ဖြစ်ရသည်ချည်းပင်။ ကြားရသည့် စကားကလည်း အားငယ်စရာ ကောင်းလှသည်။

'ခြေတော်တင်ခံရတယ်ဆိုတာ ဘာလဲဟင် ဒေါ်ကြီး'

မြကြည်ကငါးပိစော်နံနေသော သူ့လက်ကို ဖာင်ပါးနောက်က မသိမသာဝှက်ယင်းမေးသည်။

'အဲ၊ ဟို၊ ခြေတော်တင်တယ်ဆိုတာ ခြေတော် တင်တာပေါ့ဟဲ့'

ဆောင်းတို့နှစ်ယောက် ခေါင်းရှုပ်ခံပြီး ကြာကြာတွေမနေတော့ပါ။ မျက်ရိပ်မျက်ချည်ပြကာ အသာလေး ထွက်ခဲ့သည်။

'ဘယ်မလဲ ငါးပိ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းကမေး၏။ မေမေ ခြေတော်တင်ခံရသည့်ကိစ္စထက် ဒီတနေ့ ငါးဟင်းနှင့်ထမင်းစားရဖို့က အရေးကြီးသည်။

'ဒေါ်ကြီးအသံကြားလို့ အိမ်ဘေးကိုပစ်ချလိုက်တယ်၊ ငါးပိအိုးတော့ ကောင်းကောင်း ပြန်မနှိပ်ခဲ့ရဘူး ဆောင်းခင်ရယ်'

ငါးပိကိုတော့ တရိုတသေ စဉ့်အိုးထဲဖိသိပ်ပြီး အပေါ်မှ နီးကြောင်းဖြင့် ဂုတ်နှိပ်ထားရမြဲဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း တစ်နှစ် ခြောက်လစာထားလေ့ရှိသော ငါးပိအိုးကို ပိုးတွယ်မှာ စိုးရလေသည်။

'လာ အိမ်ဘေးကို သွားကောက်ရအောင်'

မြကြည်ပစ်ချလိုက်သောငါးပိလက်တစ်ဆုပ်မှာဖုတ်အလူးလူးဖြင့် ဖြစ်နေလေသည်။ နီးရာဖက်ရွက်ဖြင့် ငါးပိကို ထုပ်ပြီး ချောင်းကမ်းပါးဆီ ပြေးကြရလေ၏။ ငါးများစရာ တီကောင်ကို အစားပြုနိုင်သော်လည်း တီကောင်ကိုတော့ ဆောင်းမကိုင်ရဲ၊ ထို့ကြောင့် ငါးပိကောင်ကိုပဲ ငါးစာပြုရသည်။

သံချောင်းတစ်ခုကို ကျောက်ခဲဖြင့်ထုကာ ငါးမျှားချိတ် လုပ်ရ၏။ ကြိုးရှည်ရှည်ချပြီး ဝါးလုံးမှာချည်သည်။ ငါးမျှားချိတ်နှင့်ခပ်ကွာကွာမှာ ကန်စွန်းရိုးလေး ချည်ထားရသည်။ ကန်စွန်းရိုး ရေမှာမြုပ်လျှင် ငါးဟပ်နေပြီပေါ့။

နေတာလည်း ပူလှသည်။ ငါးက မဟပ်သေး။ ထမင်းကလည်း ဆာလှချေပြီ။

'ငါတော့ ငါးမိရင်နဲ့ပဲ ပြန်စားချည်တော့မယ် ဆောင်းခင်ရယ်'

'နေစမ်းပါအုံးဟဲ့၊ ရတော့မှာပါ၊ ဟော ကြည့် ကြည့် ကန်စွန်းရိုး ပါသွားပဟေ့၊ ဟပ်ပြီ ဟပ်ပြီ၊ နင် နောက်ဆုတ်စမ်း မြကြည်၊ ဖယ် ဖယ်'

ကြိုးစက တဖြည်းဖြည်းတင်းပြီး သေချာပြီထင်ရမှ ငါးမျှားချိတ်ကို ရေပေါ်ရောက်အောင် ဆတ်ကနဲ ဆွဲတင်ရလေသည်။

လက်တစ်ဝါးလောက်ငါးပါးနော်လေး ဖျတ်ဖျတ် ဖျတ်ဖျတ်နှင့် ပါလာသည်။

'အဟီး ဟီး၊ တဆယ်သားလောက်တော့ရှိမယ်၊ မီးအုံးပြီး ကင်ပွန်းရွက်လေးနဲ့ မွှေလိုက်ရယင်'

မြကြည်က သွားရည်ကိုသိမ်းယင်း ပြော၏။

'ကောင်မ ဒါကြောင့် စောင့်ပါလို့ ငါပြောတာ၊ နောက် တကောင်လောက်ရယင် အတော်ပဲ'

'ငါ ဆာလှပြီဟယ်၊ ညနေမှ ဆက်မျှားရအောင်'

'ကိုင်း၊ ဒါဖြင့်လဲလာ၊ ဘွားဘွားဆီတော့ ယူသွားလို့မဖြစ်ဘူး၊ နင်တို့အိမ်ပဲ သွားရမှာပဲ'

မြကြည်က တွေဝေနေသေးသည်။

'တော်ကြာ အဒေါ်ကြီးက ပေးစမ်းဆိုပြီး ယူသွားယင် ငါ စားရမှာမဟုတ်ဘူး'

မြကြည်ပြောသည်မှာလည်း မှန်သည်။

'ဒီလိုလုပ်မယ်လေ၊ နင် ထမင်းပြန်ယူ၊ ထင်းရှားယင်း ထမင်းစားမယ်လို့ ဒေါ်ကြီးကိုပြောခဲ့၊ ငါလဲ အိမ်မှာ ထမင်းထုပ် သွားယူမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ငါးလေးကို ပါးဟက်မှတချက်ကိုင်ဖြကာ ဂုတ်လှန်ချိုးလိုက်သဖြင့် တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွားသည်။ ပိန်းရွက်လေးခူးပြီး သေသေချာချာထုပ်ရ၏။ ပြီးတော့ အိမ်ကိုပြန်ခဲ့သည်။ ဘွားဘွား မသိအောင် ခြေကိုဖေါ့နင်းပြီး နောက်ဖေးကိုဝင်ကာ ထမင်းနှင့်မီးခြစ် ယူလာခဲ့သည်။

မြကြည်နှင့် ချောင်းနံဘေးမှာပြန်ဆုံပြီး မီးဖိုရ၏။ ငါးကို ငါးကြောဖြင့်တံစို့ထိုးကာ ကင်သည်။ မြကြည်ယူလာသော သရက်သီးကင်းသည် ငါးကင်နှင့် လိုက်ဖက်လှ၏။ ထမင်းထဲမှာ ငါးမိရည်ကိုလည်း ရွှဲရွှဲဆမ်းလာခဲ့သေးရာ မြိန်လိုက်သည်ကား ဖွယ်ရာမရှိပြီ။

ထမင်းစားပြီးမှ ထင်းလေးနည်းနည်းကောက်ကာ ချောင်းရေထဲ တဝုန်းဝုန်းကူးခတ်ပြီးမှ ပြန်လာခဲ့ကြ၏။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မကြုံစဖူး ဒေါ်လေးရွှေတင်ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

'ဟဲ့ မိဆောင်း၊ ဘယ်သွားနေတာလဲ၊ အမယ်လေးကြည့်စမ်း လူရုပ်လဲ မပေါ်တော့ပါလား'

ဒေါ်လေးရွှေတင်အသံက ခါတိုင်းလိုပင် မာကြောသော်လည်း အနည်းငယ် ထူးခြားနေသည်ဟု ထင်လိုက်မိလေသည်။ ဘွားဘွားကိုပြောပြီးတော့များ သူ့ကိုပြန်ခေါ်သွားလေမလား ဟု ကြောက်ရွံ့လာမိလေသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ပြန်ပြီး အားတင်းလိုက်၏။ အိုး ဘာကြောက်စရာရှိသလဲ။ မလိုက်ဘူး လို့ငြင်းရုံပဲ။ အတင်းဆွဲခေါ်ယင် ကုန်းကို ကိုက်ပစ်လိုက်မယ်။

'မိဆောင်း ညည်းတော့ ကံကောင်းပြီ'

ဆောင်းက နားမလည်စွာပင် ကြည့်နေမိသည်။

ဒေါ်လေးရွှေတင်ကသူ့ရှေ့ကို အထုပ်တစ်ထုပ် ပစ်ချပေးလေသည်။

'ညည်းအမေက ပို့လိုက်တာလေ'

ခဏတရက် ငိုင်နေမိသေး၏။ ပြီးမှ အထုပ်ကို ငုံ့ကြည့်သည်။ ...င်းရောင်းစက္ကူထုပ်ကြီးသည် ဆောင်းရှေ့မှာ မြေကျသွားသည်။ ဂါဝန်လေးငါးထည် ပြန့်ကျဲသွားသည်။ အို၊ လှ...တဲ့အင်္ကျီလေးတွေပါလား။ ဆောင်းက သူ့ကိုယ်သူ ငုံ့ကြည့်သည်။

...ှင်မီးအင်္ကျီသည် အနားများစုပ်ဖွာလျက်ရှိပြီ။ ဆပ်ပြာနှင့်...း မလျှော်ရသဖြင့် ချေးအထပ်ထပ် ဖြစ်နေသည်။ ထဘီ...တော့ ဘွားဘွား၏ သရက်ထည်လုံချည်ကို တပိုင်းဖြတ်ထားသာဖြစ်၏။

'မေမေ၊ မေမေကကောဟင်၊ မေမေလာတယ်လား၊ မေမေ ဘယ်မှာလဲဟင်'

ဆောင်းက အင်္ကျီသစ်လေးတွေကို မရဲတရဲ ကိုင်ကြည့်ယင်းသည်။

'...ကြာခင် လာပါ့မယ်တဲ့အေ၊ ခုတော့ လာလို့မဖြစ်သေးလို့ ...တွေပဲ ပို့လိုက်တယ်တဲ့'

...မေမေက ဘာဖြစ်လို့များ မလာနိုင်တာလဲနော်၊ မေမေ့ ...း ဘယ်လောက် မျှော်နေရတယ်ဆိုတာ မေမေ မသိဘူး ... အင်္ကျီလေးတွေထက် မေမေ့ကိုသာ လိုချင်ပါသည်။ မေမေ့ ...ာ တွေ့ချင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

'ငွေလေး ဘာလေးကော မပို့လိုက်ဘူးလားဟဲ့'

ဘွားဘွားကမေးတော့ ဒေါ်လေး မျက်နှာပျက်သွားသည်။

'မပို့ပါဘူးတော်၊ ကျောင်းထားဖို့ သူလာခေါ်မယ်လို့သာ ပြောပါတာပဲ'

ဘွားဘွားက ဘာမျှမပြောတော့၊ ထုံးစံအတိုင်း နှုတ်ခမ်းကို တဖွဖွလှုပ်ကာ ရေရွတ်နေတော့သည်။

'အင်း…ရိရိခင် ရိရိခင် လင်ကံမကောင်းရှာဘူး၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျ၊ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ မုဆိုးမဖြစ်'

ဒေါ်လေးရွှေတင်ကတော့ နှုတ်ခမ်းကို ရှဲ့ပစ်သည်။ မေမေ့အကြောင်းပြောတိုင်း ဒေါ်လေးရွှေတင်မျက်နှာက ရှဲ့ရှဲ့သွားတတ်သည်ကို ဆောင်း သတိထားမိသည်။

'အခု ကံကောင်းပြီလေ၊ ကံကောင်းအောင်ပဲ ဒီကလုပ်ပေးလိုက်ရတာ၊ သူက ခုမှပဲ သတိရဖော်ရတော့တယ်'

'ဟဲ့ နင်တို့လုပ်ပေးတယ်ဆိုတာက ငါပြောလိုက်ရမကောင်းဘူး၊ ဘာမှန်းညာမှန်းမသိ အတင်းထိုးထည့်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်လား၊ သူ့ခမျာ ညည်းတို့ကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့သာ ယူရတာပါအေ၊ ဟိုက သူ့ထက် အသက်အပုံကြီး ကြီးတာ၊ ပြီးတော့လဲ'

ဘွားဘွားစကားက ရပ်သွားသည်။ ဆောင်းသည် မြကြည်တို့ဒေါ်ကြီးပြောသော စကားများကို ကြားယောင်လာ၏။

'ဘွားဘွား ခြေတော်တင်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲ ဟင်'

'မြတ်စွာဘုရား'

ဘွားဘွားက အလန့်တကြား ရေရွတ်လိုက်၏။

ဒေါ်လေးရွှေတင်က မျက်နှာပျက်နေသည်။

'ဘာတွေ လျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ ကလေးက ကလေးပီပီ မနေဘူး၊ ညည်းအမေလာယင် ညည်းကိုအိမ်မှာမတွေ့ယင် ကျုပ်တို့ကို အပြစ်တင်နေလိမ့်မယ်၊ အိမ်ကို ပြန်လိုက်ခဲ့'

'ဟင့်အင်း မလိုက်ဘူး မလိုက်ဘူး'

'မလိုက်လို့ မဖြစ်ဘူး၊ ညည်းအမေက စာရေးလိုက်တယ်၊ ဒီမှာ ကျောင်းထားယင်၊ အသက်ကလဲ ကြီးနေပြီ၊အတန်းငယ်း ဘာလေးရအောင် ကျောင်းထားနှင့်ပါတဲ့'

ကျောင်းတဲ့။ ကျောင်းနေရမယ်တဲ့။ ဆောင်း ဝမ်းသာသလိုလိုတော့ ရှိသား။ ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့က ဆောင်းကို ကျောင်းထားရန် တခါမျှ စိတ်မကူးခဲ့ပါ။ ယခုမှ ကျောင်းထားမည်ဆိုသည်မှာ အကြောင်းတော့ ရှိရမည်။ မေမေက ထားဆို၍ ထားရလောက်အောင် ဒေါ်လေးတို့က သည်မျှ သဘောကောင်းလိုက်လျောမည်တော့ မဟုတ်ပေ။

'ဆောင်း ဘွားဘွားနဲ့ပဲ နေမယ်၊ဘွားဘွားဆီကပဲ ကျောင်းတက်မယ်'

'ညည်းအဘွားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ထားနိုင်မှာလဲ'

ဘွားဘွားက မနေသာတော့။

'မှန်မှန်ပြောစမ်း ရွှေတင်၊ ရိရိက သူ့သမီးကျောင်းထား ညည်းတို့ကို ပိုက်ဆံပို့လိုက်တယ် မဟုတ်လား'

ဒေါ်လေးရွှေတင် ဘာမျှမပြော။

'ဒီကလဲ ထားပေးမလို့ပါပဲ၊ အခြေအနေက မကောင်းသေးလို့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းကတော့ ဘွားဘွားကိုပင် ဖက်တွယ်ထားလိုက်မိပြန်လေသည်။

'ဆောင်း ကျောင်းလဲ မနေချင်ဘူး၊ သူတို့နဲ့လဲ မနေဘူး၊ ဘွားဘွားနဲ့ပဲ နေပါရစေ ဘွားဘွားရယ်'

'ငါ့မြေး ပညာတတ်မှ ဖြစ်မယ်'

ဘွားဘွားက ထိုမျှသာ ပြော၏။

'ဘာမှ လုပ်မနေနဲ့ မိဆောင်း၊ ညည်းကို ကျောင်းထားဖို့ ငါ ဆရာကြီးကို သွားပြောထားမယ်၊ ညည်း အဆင်သင့် လုပ်ထားပါ၊ ခုမလိုက်ချင်နေ ကျောင်းဖွင့်ယင် ငါလာခေါ်မယ် ဒါပဲ'

ဒေါ်လေးရွှေတင် ပြန်သွားလေသည်။

ဆောင်းကတော့ ကျောင်းနေရမည့်အရေးထက် ဒေါ်လေးတို့ ဦးလေးစိန်တို့နှင့် ပြန်နေရမည်ကို တွေးကာ ထိတ်လန့်နေမိလေသည်။ မေမေကလည်း ဘာကြောင့်များ တခါတည်း လာမခေါ်တာပါလိမ့်။ ဘွားဘွား၏ ပိန်လှီသော လက်များကြားမှာ အိပ်စက်ယင်း မေမေ ပေးလိုက်သည်ဆိုသော အကျီအသစ်လေးများကို ရင်ခွင်မှာ အပ်ထားမိ၏။

မေမေက ငါ့ကို မမေ့သေးပါလားဟု တွေးကာ ဝမ်းလည်းသာယင်း မျက်ရည်လည်း ကျနေမိလေသည်။

\+ + +

'မြကြည် ငါကျောင်းနေရတော့မယ် သိလား'

ဆောင်းက ပြောတော့ မြကြည်က နားမလည်သလို သူ့ကို ပြန်ကြည့်နေသည်။

'နင်ကလဲ ငါပြောတာ နားမလည်ဘူးလား၊ ငါတို့မေမေက ပိုက်ဆံတွေ ပို့လိုက်တယ်တဲ့သိလား၊ ငါကျောင်းနေဖို့တဲ့၊ ပြီးတော့ ငါ့အကျီလေး မလှဘူးလား ဟင်'

'အေး သိပ်လှတယ်'

'အဲဒါ ငါ့အမေပို့လိုက်တာပေါ့ဟဲ့၊ မေမေက သဌေးဖြစ်နေတယ်တဲ့ ဒေါ်လေးရွှေတင်ကပြောတယ်၊ နင်တို့ဒေါ်ကြီး ပြောသလို ခြေတော်အတင်ခံရတာတော့ မဟုတ်ပါဘူးဟာ'

မြကြည် ဘာမျှ ပြန်မပြောတတ်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် ကိုင်းစိုက်ခင်းတွေထဲ လျှောက်သွားနေကြသည်။ မြကြည်တို့ ဦးကြီး၏ ယာခင်းဖြစ်သဖြင့် ရှမ်းမတီး ဆွမ်းသီး၊ သခွါးသီး စသည်တို့ကို လိုသလောက် ခူးကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်၏ ရည်ရွယ်ချက်ကား ဟင်းချက်စရာအတွက်သာ မဟုတ်။ အခြားအကြောင်းလည်း ရှိနေသေးသည်။

'နင် ကျောင်းတက်ရတော့မယ်ဆိုယင် ငါနဲ့ ခုလို လျှောက်သွားလို့ ဘယ်ရတော့မလဲနော်'

မြကြည်က စဉ်းစဉ်းစားစားလေး ပြောသည်။

'အေး ဟုတ်တယ်၊ နင်ကောနေပါလားဟဲ့၊ တို့နှစ်ယောက်လုံး ကျောင်းတက်၊ ကျောင်းကပြန်တော့ဟင်းချက်စရာတွေ ရှာ၊ ပြီးမှ အိမ်ပြန်၊ ဘယ်လောက်ကောင်းလဲ'

မြကြည်ကား ငေးနေရှာ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

‘ငါ့ဒေါ်ကြီးက ငါကျောင်းနေဖို့အကြောင်း တခါမှတောင် မပြောဖူးဘူး၊ ငါတို့ ဒေါ်ကြီးကော၊ဦးကြီးကော တယောက်မှ ကျောင်းမနေဖူးကြဘူး၊ အစ်ကို ရွှေမောင်တို့လဲ ကျောင်းနေတယ်လို့ မကြားမိပါဘူးဟာ’

သူတို့နှစ်ယောက် လယ်ကန်သင်းရိုးပေါ်မှာ ထိုင်ကြ၏။ စပါးသိမ်းပြီးချိန်ဖြစ်၍ လယ်ကွက်အတော်များများသည် ပတ်ကြားအက်သော မြေများဖြင့် ရှင်းရှင်းလင်းလင်းဖြစ်နေကြသည်။ ဟင်းချက်စရာ အသီးအနှံအချို့ကိုသာ တကွက်တလေ စိုက်ထား၏။ သူပုန်ရန်၊ ကွန်မြူနစ်ရန်က မအေးသေး၍ ငြိမ်းငြိမ်း ချမ်းချမ်း လုပ်ကိုင်စားသောက်လို့မရသေးကြောင်း လူကြီးတွေက ညည်းညူကြသည်။ ညဘက်ရောက်လာယင် တထိတ်ထိတ် တလန့်လန့်ဖြစ်နေကြသည်။

‘ငါတို့ ဖေဖေကတော့ ပညာ တတ်တယ်တဲ့၊ သူ့ဘာသာ [illegible]ပြီး ကျောင်းသွားနေတာတဲ့ ဘွားဘွားက ပြောပြဖူးတယ်၊ ပြီးတော့ ဖေဖေက အစိုးရအရာရှိကြီးတဲ့၊ မေမေကတော့ စာနည်းနည်းပါးပါးပဲ သင်ရတယ်၊ ဖေဖေနဲ့ တွေ့လို့ ဖေဖေ့နောက် လိုက်လာတာနဲ့ ယောကျ်ားလဲ ရရောတဲ့’

ဆောင်းက သခွါးသီးတွေ တွေ့တော့ တလုံးကို ဖင်ပိုင်းမှ ကိုက်ကာ ထွေးပစ်ပြီး ကျန်အပိုင်းကို တရွမ်းရွမ်း ကိုက်စားယင်း သူသိသော ဖေဖေနှင့် မေမေအကြောင်းကို ပြောပြသည်။ မြကြည်မှာ ဆောင်းလို ပြန်မပြောတတ်ပေ။ သူ့အဖေရော အမေရော ငယ်စဉ်ကပင် ဆုံးပါးသွားခဲ့ကြသည်။ ဦးကြီးတို့ ဒေါ်ကြီးတို့ လက်မှာသာ ကြီးပြင်းခဲ့ရရှာသည်။

‘နင့်အဖေနောက် လိုက်လာပါတယ်ဆိုမှ ယောကျ်ား ရမြဲ ပေါ့ဟဲ့’

သည်လို နေရာမျိုးမှာတော့ မြကြည်က ဆောင်းထက် ပို နားလည်သည်။

‘အေး ဟုတ်မှာပဲ၊ ဖေဖေသေသွားတာ တို့သားအမိ သိပ်ငိုဆုံးတယ်လို့ ဘွားဘွားက ပြောတယ်၊ ဒေါ်လေး ရွှေတင်တို့ ဦးလေးစိန်တို့က မေမေ့ကို သိပ်နိုင်တာပဲဟာ၊ မေမေက သူတို့[illegible]ာက်လို့ အခု သဌေးဆိုတဲ့ လူကြီးကို ယူရတာပါတဲ့၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ မေမေနဲ့ပဲ တွေ့ချင်တယ်၊ ဒီမှာကျောင်းနေမှာ မနေချင်ပါဘူးဟာ၊ ပြီးတော့ ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့ဆီ ပြန်နေရမှာ စိတ်ညစ်ပါတယ်၊ ထမင်းလဲ ကောင်းကောင်းမစားရ၊ အရင်လိုလဲ လျှောက်လည်ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး’

မြကြည်သည် ပို၍ပင် စိတ်ရှုပ်သွားဟန်ဖြင့် မေးလေးထောက်ကာ ထိုင်နေလေသည်။ မြကြည်သည် ဆောင်းလိုလည်း စကားကို ရှန်းရှန်းဝေအောင် မပြောတတ်ပေ။ ဆောင်းကတော့ ဖေဖေ့လက်ထဲမှာ စကားသင်ခဲ့ရသည်မို့ ချိုချိုသာသာ သိမ့်သိမ့်မွှေ့မွှေ့ ပြောတတ်ခဲ့သည်။ ဖေဖေသည် ခရီးတွေ မကြာမကြာ ထွက်ရာမှ နောက်ဆုံးအခေါက်မှာ ပြန်ရောက်မလာခဲ့။ ‘ဖေဖေနှင့် မေမေ [illegible]ကြရတော့ပဲ ဖေဖေဆုံးတော့မှပဲ ဆုံးသွားပြီဆိုတာသိရသည်’ ဟု ဆိုသည်။ မေမေသည် ဆောင်းကို ရင်ခွင်မှာပိုက်ကာ အ[illegible] [illegible]ယောက်လို ပြေးလွှားပုန်းအောင်းနေခဲ့ရသည်ဟု ဘွားဘွားက ပြောပြသည်။ အရွယ်ကောင်းသော မုဆိုးမလေး တစ်ယောက် အတွက် လုံခြုံမှုက ကင်းမဲ့လှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နောက်တော့လည်း မေမေ့အကြောင်းကို ဆောင်း ပို၍ နား
လည် လာခဲ့ပါသည်။

'ဒီလိုဆိုလဲဟာ နင့်မေမေဆီကို တခါတည်းပဲ လိုက်သွား
လိုက်ပါလား'

မြကြည်က ဆောင်းအတွက် စေတနာလေးဖြင့် ပြောရှာပါ
သည်။

'အင်း မေမေက လာတော့ ခေါ်မယ်၊ ခုတော့ မခေါ်နိုင်
သေးဘူးလို့ ပြောတာပဲ'

'နင့်အမေ လာခေါ်ယင်လဲ နင့် ပထွေးနဲ့ နေရမှာပဲနော်'

ဆောင်းက မြကြည်စကားကို အံ့ဩနေသေးသည်။

'ဘာလဲဟင် ပထွေး'

ဆောင်းက သခွါးသီးလက်ကျန်ကို လွှင့်ပစ်ယင်း မေးသည်။
လက်မှာ ကပ်စီးနေ၍ ဂါဝန်အသစ်ဖြင့် လက်သုတ်လိုက်သည်။

'နင့်အမေက နောက်ယောကျ်ား ယူသွားတယ်မဟုတ်လား
အဲဒီတော့ အဲဒီ နောက်ယောကျ်ားဟာ နင့် ပထွေး တော်တာ
ပေါ့'

ဟုတ်မှာမဟုတ်သော အောက်မေ့လိုက်ရသည်။ သို့သော် ပထွေး
တော်လည်း ကိစ္စမရှိ။ မေမေရှိနေယင် ပြီးတာပဲ။

'အင်းလေ၊ ဒါပေမယ့် မေမေက ဘယ်မှာ နေမှန်း မသိတာ
ခက်တယ်၊ သိယင် ငါ့ဘာသာ လိုက်သွားပါတယ်ဟာ'

သူတို့နှစ်ယောက် နေရာမှ ထလိုက်ကြ၏။ ကြံ စိုက်ခင်းတွေ
ဘက် လျှောက်ကြသည်။ ယာခင်းပိုင်ရှင် ရှိမရှိ ခိုးကြည့်ကြပြီး
ဆောင်းက ကြံပင်တွေဘက် တိုး ကပ် သွား သည်။ မြကြည်က

အရိပ်အခြည်ကြည့်နေစဉ် ဆောင်းက ကြံပင်ကို အရင်းမှ ပြတ်
ပါလာအောင် ချိုးရသည်။ ကြံ ညိုညို မည်းမည်း ဘုတ်တုတ်
ခိုင်ခိုင်ကြီးတစ်ချောင်း ရလာလေသည်။ ထိုနောက် ကြံကို ဒူးဆစ်
မှာ ထောက်၍ အပိုင်းပိုင်းဖြတ်ကာ ရွာဘက်သို့ သယ်ပြေးလာခဲ့
တော့သည်။

မြကြည်တို့အိမ်က ရွာပြင်ဘက်မှာရှိ၏။ သူတို့အိမ်ကို အယင်
ဝင်ပြီးမှ ဟင်းချက်စရာတွေ ခွဲဝေကာ လမ်း ခွဲခဲ့ ကြ သည်။
ခရမ်းချဉ်သီးနှင့် ခရမ်းသီးအချို့ကို ဂါဝန်အောက်ပိုင်းကို မကာ
ထည့်သယ်လာခဲ့၏။ ကြံချောင်းနှစ်ချောင်းက ထိုးထိုး ထောင်ထောင်
ပါလာလိုက်သေးသည်။

ဘွားဘွားက ကြံရိုးကို ခွါပြီး လက်မလောက် အဆစ်လေး
တွေကို ပိုင်းကာ ဆွမ်းတော်တင်ပေလိမ့်မည်။ ပြီးလျှင် ဆောင်း
က ခေါ်ပြီး ဘုရားကို ဦးချကာ ဆွမ်းတော် စွန့်မည်။
ဘွားဘွား သေသေသပ်သပ် နွှာထားသော ကြံအပိုင်းလေးတွေ
ကို ဝိမ်နှင့် ထိုင်စုပ်မည်။ ယာခင်းနားမှာ ရေမဆေး ဘာမဆေးပဲ
ခိုးပြီ ကိုက်စုပ်ရသလို လျှာပေါက်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ကျောင်းတက်ရလျှင်တော့ ဘွားဘွားနှင့် နေ ရ တော့ မည်
မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ဘွားဘွားဆီ အချိန်မရွေး ပြေးလာလို့
ရတာပဲ။ မေမေက ပိုက်ဆံတွေ ဘာတွေ ပို့ပေးထားပြီဆိုတော့
ကလေးဝိန်တို့ ဒေါ်လေးတို့ကလည်း ယခင် က လောက် တော့
ဆောင်းကို နှိပ်စက်ခိုင်းစေလိမ့်မည် မထင်တော့။

အိမ်ရှေ့ကို နီးလာမှ သေသေ ချာချာ လှမ်းကြည့်မိသည်။
အိမ်ရှေ့မှာ လူတွေ ဝိုင်းလို့ပါလား။ ဂါဝန်ကို ဒူးပေါ်အောင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပြီး ပြေးလာခဲ့မိသည်။ကြုံချောင်းတစ်ချောင်းလည်း ထွက် ကျွန်နေရစ်သည်။လူတွေက ဆောင်းကို အရေးတကြီး လှမ်းကြ နေတာ မြင်ရတော့ ပို၍ ထိတ်လန့်လာသည်။ တဲအိမ်လေးထဲ ပြေးဝင်သွားမိသည်။ ရုံးပတီသီးတွေ ခရမ်းသီးတွေပါ ကျ ရစ်၏။ ဘွားဘွားက ငါးများတာ မကြိုက်၍ ငါးပိရည်နှ တို့စားရန် ခူးလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

'ဘွားဘွား'

ဆောင်းက ပြေးသွားမိသည်။ဘွားဘွားသည် အိပ်ရာထက် ငြိမ်သက်စွာ လဲလျောင်းနေ၏။လူတွေက ဘွားဘွားအိပ်ရာ မှာဝိုင်းနေသည်။

'ဟဲ့ဆောင်းခင်၊ နင် ဘယ်တွေလျှောက်ဆော့နေလဲ၊ ဒီမ နင့်အဘွားသေပြီ'

'ဘာ'

'နင့်အဘွားသေပြီလေ၊ အိမ်ရှေ့ကလှမ်းခေါ်တာ ပြန်ထူး မကြားလို့ ဝင်ကြည့်တော့ နင့်အဘွား သေနေတာပဲ၊ ဒေါ်လေးကိုတောင် ခုပဲ သွားခေါ်ကြတယ်၊ ဟော ဟော လာပြီ လာပြီ'

ဒေါ်လေးရွှေတင်သည် ထဘီ စွန်တောင်မကာ အပြေ အလွှား တက်လာလေသည်။ ဘွားဘွားကို မမြင်ရခင်က သူက ရင်ဘတ်ကို တဖြန်းဖြန်း ရိုက်လာသည်။

'အမလေး အမေရဲ့၊ ဘယ့်နှယ်ဖြစ်ရတာတုန်းတော့၊ မ တုန်းကပဲ အကောင်းကြီးရှိသေးတာ၊ အမေရဲ့ ကျုပ်လာ ကြည့်ပါအုံးတော့၊ အမေ့မြေးကြီးကို စိတ်ချထားခဲ့ပြီလား ... ဟော့ ဟော့'

'ဟဲ့ ဟဲ့၊ သတိထားမှပေါ့ ရွှေတင်'

ဆောင်းကတော့ လူတွေကို နားမလည်စွာပင် ငေးကြည့်နေ ... ဘော့သည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင် ဘာကြောင့် သည်မျှ ငိုနေ ... သနည်း။ လုံးဝ နားမည်တော့ပါ။

ဘွားဘွား ဆွမ်းတော်တင်ရန်အတွက် ခိုးချိုးလာခဲ့သော ... င်ချောင်းသည် တဲရှေ့မှာ ဖုတ်အလူးလူးဖြစ်နေသည်ကို စိတ် ... ကောင်းစွာ လှမ်းကြည့်မိသည်။

ဘွားဘွားကတော့ ဒေါ်လေးရွှေတင်ပြောသလိုပင် ဆောင်း ... စိတ်ချသွားလေပြီလား မသိ။ အေး အေး ဆေး ဆေးပင် ... လျောင်းနေပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၄]

တကယ့်တကယ်တော့လည်း ဆောင်း ကျောင်းမနေရသေးပါ။

ဘွားဘွားမရှိတော့သည့်အတွက် ဆောင်းသည် ဒေါ်လေးရွှေတောင်တို့ဆီ အလိုလို ပြန်ရောက်လာရလေသည်။ ယခုအခါမှာတော့ ဒေါ်လေးတို့ ဦးလေးစိန်တို့က ဆောင်းကို ယခင်ကလောက် မနှိပ်စက်ကြတော့ပြီ။ သို့သော် စားစရာကိုကား ကြည်ကြည်ဖြူဖြူ မကျွေးချင်ကြသေး။ ဝသည်ဖြစ်စေ၊ မဝသည်စေ ဒေါ်လေး ပုံပေးသမျှနှင့်သာ ရောင့်ရဲရလေသည်။

ဆောင်းကတော့ ကျောင်းမနေရလည်း သိပ်ပြီး မှုပုပင်ပင်မရှိလှ။ သူတို့အဖို့က လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆော့ကစားနေဖို့သာ အရေးကြီးသည်။ မြကြည်နှင့်အတူ နေကုန်နေခန်း လျှောက်သွားနေရသည်ကို ကျောင်းတက်ရမှာထက် ပျော်သည်။ ဆောင်းကျောင်းမနေရသေးသည်ကို မြကြည်ကလည်း ဝမ်းသာသည်။

ဆောင်းတို့တို့ မည်သူကမျှလည်း ဂရုတစိုက် ထိန်းကျောင်းနေသည်မဟုတ်၍ နံနက်စာ စားပြီးသည်နှင့် ဆောင်း အိမ်က

ကသည်။ အပြန်မှာတော့ အိမ်အတွက် ဟင်းချက်စရာတခုခုသာရမြဲဖြစ်သည်။ သို့မှသာ ဒေါ်လေးက ကြည်ဖြူသည်။

ဘွားဘွား မရှိတော့သည့်အတွက်မည်သည့် သားရေစာကိုမျှည်း မစားရတော့။ ဘွားဘွားကတော့ ဆောင်းစားချင်သည်ချင် မုန့်စိမ်းပေါင်းတို့၊ ဘိန်းမုန့်တို့ကို ဆန်ကွဲနှင့်လဲကာ း၍ခဲ့ရှာလေသည်။

နေ့လယ်စာ အဆာပြေစားဖို့အတွက် ကိုယ့်ဘာသာပင်ကြံဖန်ာသည်။

မြကြည် နင် လှေလှော်တတ်တယ်မဟုတ်လားဟင်'

မြကြည်က ဆောင်းကို မျက်လုံး အဝိုင်းသားနှင့် ကြည့်ည်။

'ဘယ် သွားအုံးမလို့လဲ ဆောင်းခင်ရယ်၊ အဒေါ်ကြီးကတယ်၊ ခေတ်ကာလက ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ အဝေးတွေ လျှောက်မသွားနဲ့တဲ့'

'မဝေးပါဘူးဟ၊ ချောင်းဟိုဘက်တင်ပါ၊ ဟိုဘက်ကမ်းမှာင်းကြီးတွေ စိမ်းနေတာပဲ နင်မြင်လား'

ဆောင်းက တဘက်ကမ်းရှိယာခင်းကို လှမ်း၍ လက်ညှိုး ညွှန်ည်။ မြကြည်က ခေါင်းညိတ်သည်။

'အဲဒါ ငါတို့ဘကြီးတယောက်ပိုင်တာပဲ'

'အေး၊ အဲဒီကို သွားရအောင်လို့'

'မြင်ပါ့မလား၊ ရေတွေက နက်တယ်'

'တိမ်တိမ်လေးပါဟယ်၊ ဟိုမယ် ကျွဲတွေတောင် ကူးနေတာပါလား၊ ငါ လှေရှာလိုက်အုံးမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြကြည်သည် ဘာမျှ ပြန်မပြော။ ဆောင်းနောက်ကသ
တိတ်ဆိတ်စွာ လိုက်လာသည်။

ချောင်းရိုးအတိုင်း ဆင်းချလျှောက်ခဲ့ရာ မကြာခင် ငုပ်တစ်
မှာချည်ထားသော လှေတစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။ တောသဘာ
ချောင်းရှိလျှင် လှေကလည်း တစ်စင်းမဟုတ် တစ်စင်း
သည်ပင်။

'လှေတွေ့ပြီဟေ့၊ လူလဲ တယောက်မှ မတွေ့ဘူး'

လှေကိုမြင်တော့ မြကြည် ဝမ်းသာအားရ ပြေးသွားသည်။
လှေပေါ် ပြေးတက်ပြီး ကြိုးကိုဖြည်သည်။ ဆောင်းက ခြေမချို
အခိုင်နှင့် လှေပေါ် တက်လိုက်ရသည်။ တကယ်တော့ မြကြည်လို
ရေကူးတတ်သူမဟုတ်ပေ။ ကမ်းနားမှာ ခြေတစ်ချက်လောက်သ
တတ်သူဖြစ်သည်။

မြကြည်က လှော်တက်ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကိုင်ပြီး ကမ်းမှခွာ
သည်။ ပြီးတော့ စတင်လှော်ခတ်သည်။ လှော်တက်က သူ့
အရွယ်နှင့်စာလျှင် ကြီးလွန်းသည်။ လှေက လူးနေသည်။

'ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်လေဟ၊ လှေနံကို မကိုင်နဲ့'

မြကြည်က အော်သည်။ ဆောင်းက လှေဝမ်းထဲမှာ အသာ
လေး ငြိမ်လိုက်လာရသည်။ ထိုအခိုက် လှေပိုင်ရှင်က ကမ်းနား
သို့ ပြေးလာလေသည်။

'ဟဲ့၊ ဟိုပေါက်ကျော်မလေးတွေ ဘယ်သွားမလို့လဲ ပြန်လာ
ခဲ့၊ ငါ့လှေကို ပြန်လှော်ခဲ့'

'ခဏလေးပါ ဦးလေးရဲ့၊ ခုပြန်လာမှာပါ'

'တယ်လေ ဒီကလေးတွေ၊ မအေတွေက ပေါက်လွှတ်ပစ်ထား
မွေးပြီး ပစ်ထားတာပဲ၊ မြန်မြန်လာခဲ့ကြ၊ ရေနစ်ပြီးတော့လဲ
သေကုန်အုံးမယ်'

'သေနာကြီး'

မြကြည်က တိုးတိုးဆဲသည်။

သူတို့နှစ်ယောက် တဘက်ကမ်းသို့ ချောချော မောမော
ရောက်သွားလေသည်။ မြကြည်တို့ဘကြီးက ဖရဲသီးတွေ ကျွေး
ကျွေးလေ၏။ ပြီးတော့ ဘကြီးတို့တဲမှ ကိုဖိုးအေးဆိုသူ့ [illegible]
ချောင်းနှင့် ငှက်ပစ်ရာသို့ လိုက်သွားကြပြန်သည်။

စာကလေးတစ်ကောင် ဘုတ်ကနဲ ကျလာရာ မြကြည်က
အပြေးအလွှားကောက်သည်။ အမွေးနှုတ်ပြီး မီးကင်စားဖို့ ပြင်
သည်။ ခါတိုင်း အစားငမ်းနေကျ ဆောင်းက သည်တခါ ငြိမ်
နေသည်။

'မီးဖိုလေဟာ၊ နင်ကလဲ ဘာငိုင်နေတာလဲ'

'ငါ ဒီစာကလေးကို မစားချင်တော့ဘူး မြကြည်'

ဆောင်းက စဉ်းစဉ်းစားစား ပြောလိုက်သည်။

'ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ'

မြကြည်က အံ့သြစွာ မေးသည်။

'ဘွားဘွားက ပြောဖူးတယ်၊ သူများအသက်ကို မသတ်ရ
ဘူးတဲ့၊ သူများအသက်သတ်ယင် အဖေတကွဲ အမေတကွဲ နေရ
တတ်တယ်တဲ့'

'ခုဟာက နင်သတ်တာမှ မဟုတ်ပဲ'

'ဒါပေမယ့် မစားချင်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

မြကြည်ကလည်း စိတ်မကောင်းသဖြင့် မစားတော့ပေ။ သူတို့နှစ်ယောက် ဘကြီးဆီက ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ဘောင်းပြီး ရွာပြန်ဖို့ပြင်သည်။ သို့သော် လှေက မရှိတော့။ ပိုင်ရှင်က တခြားလှေနှင့် လိုက်လာပြီး ပြန်ယူသွားလေပြီ။

ဘကြီးဆီမှာလည်း လှေမရှိ၊ မိုးကလည်း မှောင်လာပြီ။

'ကလေးတွေ မှောင်နေပြီ မပြန်နဲ့၊ ဒီတဲမှာပဲ အိပ်ကြ'

ဘကြီး၏တဲက ယာစောင့်တဲမို့ တခြားအိမ်ခြေလည်း မရှိ။

'ဟင့်အင်း ဒေါ်ကြီး ဆူနေလိမ့်မယ်'

မြကြည်က စိတ်ပူစွာ ပြောသည်။

'ဒီလိုဆို နေအုံး၊ ငါ ချောင်းဟိုဘက် ကုန်းပိုးပြီးပို့ပေးမယ်'

ဘကြီးက တဘက်ကမ်းရောက်အောင် တစ်ယောက်စီ ကုန်းပိုးပြီး ပို့ရရှာသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ မိုးစုပ်စုပ်ချုပ်လေပြီ။

ရွာထဲမှာလည်း ထူးထူးခြားခြား တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိသည်။

'ကြည့်စမ်း ဒီကလေးတွေ ဘယ်ပျောက်နေတာလဲ၊ ဒီမယ် ရွာထဲမှာ အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေရတဲ့ကြားထဲ'

မြကြည်၏ ဒေါ်ကြီးက ဦးဦးဖျားဖျားပင် ဝါးခြမ်းပြားတစ်ချောင်းဖြင့် မြကြည်ကို ဆော်လေတော့၏။ ဆောင်းလည်း အိမ်ကို ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးခဲ့သည်။

အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဘာမျှ မေးမြန်း မနေတော့ပဲ ကျောကော့အောင် ရိုက်ပါလေတော့သည်။

'ဟဲ့ နင့်အမေက ဘဲမလို အုပြီး ပစ်သွားတိုင်း ငါက လိုက်ကြည့် မနေနိုင်ဘူးဟဲ့၊ နင့်ဟာနင် သေတာ အရေးမကြီးဘူး၊

တော်ကြာ နင့်အမေက ငွေလေး မဖြစ်စလောက်ပေးပြီး သူ့သမီးကို မထိန်းရကောင်းလားလို့ အပြစ်တင်နေမယ်၊ နင့်ပထွေး ကျမှ နင် ကြိုက်သလိုနေဟဲ့'

အရိုက်မခံရတာ ကြာပြီဖြစ်၍ ဆောင်းတယောက် အသည်းခိုက်အောင် နာလှသည်။ ဦးလေးစိန်ကလည်း အမေပို့ထားသည့် ပိုက်ဆံ အရက်သောက်၍ ကုန်ပြီဖြစ်ရာ မူးမူးနှင့် အဆစ်ဝင်ပြီး နားရင်းအုပ်လိုက်သေးသည်။

ထိုညကလည်း ဆောင်း ထမင်းမစားရ။

သို့သော် ဆာလောင်မှုကို ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုက ဖုံးလွှမ်းသွားသည်။ ဆောင်းတို့ရွာကို သူပုန် တွေ ဝင် ပြီး မီးရှို့ကြရာ ဆောင်းအဖို့ အမေထွက်သွားသည့်နေ့ကလို ကမ္ဘာပျက်သော ညကို ကြုံဖူးရပြန်လေသည်။

ရွာသား တချို့ကို သူပုန်တွေက ဖမ်းပြီး ရိုက်ကြ နှက်ကြ စစ်ဆေးကြသည်။ ထိုအထဲမှာ ဦး လေး စိန် လည်း ပါသည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဝင်ဆွဲရာ ဒေါ်လေးကိုပါ ရိုက်သဖြင့် လဲကျသွားသည်။ စိတ်ထဲမှာ နာကျည်းမုန်းတီးနေသည် မှန်သော်လည်း ထိုသို့ သူများက ရိုက်နှက်တာမြင်ရတော့ ဆောင်း ကြောက်လန့်စွာ ငိုကြွေးမိပြန်သည်။

'ဟဲ့ ကောင်မလေး တိတ်တိတ်နေ အသံမထွက်နဲ့ သေသွားမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်း ဘာသံမှမထွက်ရဲ။ ထိုလူတွေကိုလည်း မကြည့်ရဲ
တော့။နိနက်လင်းအားကြီးမှာ သူတို့တတွေ ပြန်ထွက်သွားလေ
တော့ရှာလိုး တစပြင်ပမာ ကျန်ရစ်လေသည်။ ထိုနေ့မှစ၍ ဆောင်း
တို့လည်း မည်သည့်နေရာသို့မျှ လျှောက်မသွားကြရတော့ပေ။

\+ \+ \+

'ဒီအိမ်မှာ မိန်းမရှိလား'

'ရှိတယ်'

'ရှိရင် ခေါ်စမ်း'

ဆောင်းက အိမ်ထဲသို့ ပြေးဝင်ခဲ့သည်။

'ဒေါ်လေး ဒေါ်လေး၊ အိမ်ရှေ့မှာ သေနတ်ကြီးတွေနဲ့
လူကြီးတွေက မေးနေတယ်၊ ဒီအိမ်မှာ မိန်းမရှိလားတဲ့'

ဒေါ်လေးရွှေတင်၏ မျက်လုံးများက အဆမတန် ပြူးကျယ်
သွားသည်။

'ဟဲ့ နင်က ဘာပြောလိုက်လဲ'

'ရှိတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်'

'မြတ်စွာဘုရား'

ဆောင်းကတော့ နားမလည်နိုင်ပေ။ ဒေါ်လေး ရွှေတင်
မိန်းမ မဟုတ်လို့ ဘာလဲ။

ထိုအချိန်မှာပင် စောစောက မေးသော လူကြီးတွေက အိမ်
ထဲသို့ ဝင်လိုက်လာကြတော့သည်။

'အို မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူး၊ ရှင်တို့ ထွက်သွားကြ၊ အိမ်ထဲ
... ပါနဲ့'

'ဘာလဲ စောစောကမေးတော့ မိန်းမ ရှိတယ်ဆို၊ ဘာ ခုမှ
... ဘာလဲ'

'အို မဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ဘူး၊သွားကြ သွားကြ၊ အမယ်လေး
... မရေလာကြပါအုံးတော့ ကယ်ကြပါအုံး'

ဆောင်းမှာ ထိတ်လန့်ရပြန်ပါပြီ။ လူကြီးတွေက ဒေါ်လေး
...ငင်းဆွဲနေသည်။ ဒေါ်လေးက အော်နေသည်။ ဘာလုပ်ရ
...သည်း။ ဘေးအိမ်တွေကလည်း မည်သူမျှ ထွက်မကြည့်ကြ။
ဦးလေးစိန်ကလည်း ဘယ်ရောက်နေသည် မသိ။ ရှုန်းရင်း
...တော် ဖြစ်နေသည်ကိုကြည့်ကာ ကြံရာမရဖြစ်လာသည်။လူကြီး
...ကို ဝင်ရိုက်ရ ကောင်းမလား။

...နောက်တော့မှ သတိရကာ ဦးလေးစိန် ရှိမည် ထင် ရ သော
...ဆိုင်သို့ ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးရသည်။ ဦးလေးစိန်က အရက်
...ဖြင့် ဝါးရင်းတုတ်ကို ကိုင်ကာ လိုက်ခဲ့၏။အိမ်မှာ စောစော
...လူကြီးတွေ မရှိတော့။ ဒေါ်လေး ရွှေတင်က အိမ်ရှေ့မှာ ထိုင်
... တရှုတ်ရှုတ် ငိုနေလေသည်။

'ဘာဖြစ်တာလဲရွှေတင် ပြောစမ်း'

ဦးလေးစိန်က ကျားဟိန်းသလို ဟောက်လိုက်သည်။ဆောင်း
...ဆမရှိတော့။ ဆောင်းမှာ အမှားတစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ပြီဟု နား
...ကာ ဒေါ်လေးက ပြန်တိုင်မည်လားဟု ထိတ်လန့်ရပြန်
...

ညှိသော် သည်တခါ ဒေါ်လေးက မတိုင်ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဦးလေးစိန်သည် ဝါးရင်းတုတ်ကြီးကိုင်ကာ အိမ်ထဲမှ ထွက် သွားပြန်သည်။

'ကိုစိန်မောင် ရှင်လွန်မယ်နော်၊ ဒီမယ် ကျုပ်ပြောတာ နားထောင်ပါ၊ ကျုပ် ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး၊ မသွားပါနဲ့တော့ ကိုစိန်မောင်၊ ကိုစိန်မောင်'

ဒေါ်လေးက အတင်းလိုက်ဆွဲရသည်။

ဦးလေးစိန်ကား တက်တခေါက်ခေါက် ဖြစ်နေပြန်သည်။ ဒေါ်လေးရွှေအင်ကလည်း တညလုံး ကြိတ်၍သာ ငိုနေတော့ သည်။ ဘာတွေဖြစ်မှန်းလည်း ဆောင်း နားမလည်တော့ပါ။

ထိုညကလည်း ဆောင်း ထမင်းမစားလိုက်ရပေ။

\+ \+ \+

'ကလေးက အထွန်းဖွားပဲ၊ အင်္ဂါနံကလဲ တိုင်ထိပ်မှာ ရှိတယ် ကြီးပွား ချမ်းသာမယ့်ဇာတာပဲ၊ ကတော်ဆယ်ပါး တပ အပါအဝင်ဖြစ်မယ်၊ အကျိုးပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် အင်္ဂါသ ဆိုတော့ ရှစ်နှစ်အတွင်း အင်္ဂါဂြိုဟ်ထဲမှာရှိတာကြောင့်မကော သေးဘူး၊ ရှစ်နှစ်ကျော်ယင် ဗုဒ္ဓဟူး သော်မဂြိုဟ်စားပြီးမှ ၂ နှစ်အတွင်း အညှိုးမရှိ ကောင်းမယ်၊ စုတ်ကောင်းလာဘ်ကော ဝင်မယ်၊ ဒါပေမယ့် ပညာနံ ငါးဂဏန်းက မဟာဘုတ်အ ပုတိမှာကျတယ်၊ ပညာရေးမှာ အနှောင့်အယှက် ပေါ်မယ်

သက္ကဏာအရတော့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်ခံမှာ ဖြစ်ပါလို့ နာမည် ကျော်ကြားမယ်၊ ဂုဏ်သတင်းကျော်စောမယ်'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင် နေသည်။ ပြီးတော့ သူသိလိုရာကို မေးသည်။

'သူ့ကိုမွေးလို့ မွေးတဲ့သူမှာ ခိုက်တတ်သလားဆရာ'

'အထွန်းဖွားမို့ မခိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရှစ်နှစ်ကျော်မှ သူ့အတွက် ကောင်းမှာပဲ'

ဆောင်းက ဖြန့်ထားသောလက်နှစ်ဘက်ကိုရုတ်ပြီး ဂါဝန် နှင့် သုတ်လိုက်သည်။

'ဆရာကြီး ကျွန်မ မေမေနဲ့ ဘယ်တော့ အတူတူနေ ရ မလဲဟင်'

'နေရမှာပေါ့ကွယ့်၊ ငါ့သမီးအင်္ဂါရုပ်က ထက်မြက်ထူးချွန် မယ့်ပုံပါ၊ ကောင်းစားမှာပါကွယ့်'

ဗေဒင်ဆရာကလည်း သူသန့်ရာကိုသာ ထပ်ပြောသည်။

ဆောင်းကတော့ ဘာမျှမသိချင်။ မေမေနှင့် ဘယ်တော့ တွေ့ရမလဲဆိုတာကိုပဲ သိချင်သည်။ ကောင်းတာတွေ ဆိုးတာ တွေကိုလည်း နားမလည်ပါ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သည်။ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဆော့ကစားချင်သည်။ မေမေနှင့် အတူတူ နေချင်သည်။

မေမေ့ဆီက နောက်ထပ် ဇွေလည်း ရောက်မလာချေ။ ဆောင်းမှာလည်း ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့ ဦးလေးစိန်တို့၏လက်မှာ ငှို့ဆင်းရဲကို ပြန်ခံရပြန်သည်။ ဦးလေးစိန်က အရက်သောက်ခိုင်း သည်။ စိတ်မထင်လျှင် ရိုက်သည်။ ဒေါ်လေးက မနားတမ်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခိုင်းသည်။ အလွယ်တကူ ခေါင်းခေါက်သည်။ မေမေ့အကြောင်း မကောင်းပြောသည်။

ဆောင်းခင်မင်သော မြကြည်နှင့်လည်း သိပ် မတွေ့ရတော့ပေ။ လူကြီးတွေက ဘယ်ကိုမှ မသွားစေရတော့ပေ။ နိုင်ငံရေးက မငြိမ်မသက်ရှိနေသည်ဟု ပြောကြသည်။ ခေတ်ကာလ မကောင်းဟုလည်း ညည်းကြသည်။ ရွာထဲမှာလည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်နေကြသည်။ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် မဲဆွယ်ကြသည်ဟုလည်း ပြောကြ၏။ ရိုက်ပွဲတွေကလည်း မကြာမကြာ ဖြစ်သည်။

ညဘက်ဆိုလျှင်လည်း ကောင်းကောင်းမအိပ်ကြရပေ။ အိမ်ပတ်လည်မှာ ကျည်မဝင်နိုင်အောင်ဆိုပြီး အုတ်ခဲတွေ ကာထားကြသည်။ သေနတ်သံ တဖြောက်ဖြောက် ကြားရသည်မှာလည်း ကြာတော့ ရိုးလာလေ၏။

တနေ့မှာတော့ ဆောင်းတစ်ယောက်တည်း မနေနိုင်တော့ပြီဖြစ်၍ ဦးလေးတို့ ဒေါ်လေးတို့အလစ်မှာ အိမ်မှ ခိုးထွက်လာခဲ့သည်။ မြကြည်လည်း သူ့အိမ်မှာမရှိ။ ရွာထဲမှာလည်း တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်နိုင်လှသည်။

မြကြည် ဟင်းရွက်ရှာသွားတတ်သည့်နေရာကို ရှာရသည်။ ထင်းခွေတတ်သည့်နေရာတွေကို လိုက်ကြည့်ရသည်။ နောက်ဆုံးမှ လယ်ကွင်းထဲမှာကောက်သင်းကောက်နေသောမြကြည်ကို တွေ့သည်။ ရွာမှ တခြားကလေးတွေကိုလည်း တွေ့ရ၏။ မြကြည်သည် ဆောင်းနှင့်မတွေ့ရသည့်ကာလအတွင်းအနည်းငယ်ပြောင်းလဲသွားသည်။ အရစ်ဝိုင်းလေးက နည်းနည်းရှည်ပြီး ဆံတောက်ဘက်သို့ ကူးနေသည်။ မြကြည်က ဆောင်းထက် အသက်နှစ်နှစ်ကြီးသည်။ ပိန်ပိန်ရှည်ရှည် မည်းမည်းကြုတ်ကြုတ်လေးပင် ဖြစ်သည်။

ဆောင်းကတော့ ဖေဖေမေမေတို့က ခေတ်ဆန်သဖြင့် ဆံရှည်ထားမထားခဲ့ရပေ။ ဖေဖေသာရှိလျှင် ဆောင်းသည် တောမှာလည်း နေရတော့မည်မဟုတ်ပေ။ ဖေဖေက သိပ်ပြီး ပညာတတ်ချင်သည်ဟု မေမေပြောသံကြားဖူးသည်။ သို့သော် ဆောင်းအသက် ယခု ခြောက်နှစ်ရှိပြီ။ ကျောင်းမနေရသေး။ မေမေက ဆောင်း ကျောင်းတက်နေပြီဟုပဲ ထင်လေမလားမသိ။

မြကြည်သည် ဆောင်းကိုတွေ့သော်လည်း ယခင်ကလို တက်တက်ကြွကြွမရှိလှ။ အပျိုတစ်ယောက်လို ဣန္ဒြေရဆောင်နေသည်။ တောင်းတစ်လုံးဖြင့် တခြားကလေးများနည်းတူ စပါးနှံအကြွင်းအကျန်တွေကို လိုက်ကောက်နေသည်။ စပါးရိတ်ပြီးစဖြစ်၍ လယ်ကွင်းထဲမှာ ရိုးပြတ်တွေ ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်နေသည်။

'မြကြည် နင် ငါနဲ့ လျှောက်မလည်တော့ဘူးလားဟင်၊ ငါ ဒီ နင့်ဆီမလာရလို့ ပျင်းလိုက်တာဟယ်၊ ခုတောင် လစ်ထွက်လာရတာ သိလား'

ဆောင်းက လယ်ကန်သင်းရိုးပေါ်မှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်းပြောသည်။ ဟောင်းနွမ်းညစ်ပေနေပြီဖြစ်သော ဂါဝန်အကျႌ ပေါင်ကြားထဲမှာ ညှပ်ထားလိုက်သည်။

မြကြည်က ခပ်တည်တည်ပင်။

'ဟဲ့အေး ငါ မလိုက်တော့ဘူး'

ဆောင်းက မကျေနပ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'နှင့်အလုပ်ကို ထားခဲ့စမ်းပါ၊ ငါ ဦးဌေးမြိုင်တို့ ခြံဘက် ဖြတ်လာခဲ့တာ၊ မာလကာသီးတွေမှည့်နေပြီ၊ အုန်းသီးကြီးတွေ ဝင်းနေတာပဲဟယ်၊ နှင် အပင်အောက်က စောင့်ပေး၊ ငါ တ ချူးမယ်'

မာလကာသီး အသံကြားတော့ မြကြည်မျက်နှာ လန်းသွ သည်။ သို့သော် ခေါင်းမညိတ်။

'ဟင့်အင်း ငါမလိုက်တော့ဘူး၊ ငါတို့ ဒေါ်ကြီးက ရို ထယ်၊ နှင်နဲ့ မပေါင်းရဘူးတဲ့'

ဆောင်း နားကိုပင် မယုံနိုင်တော့ပေ။ အဓိပ္ပာယ်ကိုလ ကောင်းစွာ နားမလည်ပေ။မြကြည်တို့ ဒေါ်ကြီးသည် ဆော နားမလည်နိုင်သည့် စကားကို ပြောတတ်သူ ဖြစ်သည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ငါနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မပေါင်းရမှာလဲ'

မြကြည်က ဆောင်းကို တွေကြည့်နေသေးသည်။ မြက သည် ဆောင်းလို သွက်လက်ခြင်းမရှိသော်လည်း ဆောင်းထ နားလည်တတ်သည်။

'ဒေါ်ကြီးကပြောတယ်၊ နှင်တို့ဒေါ်လေးက မိန်းမကော မဟုတ်ဘူးတဲ့၊ နှင်တို့ ဦးလေးကလဲ အရက်သမား ဖာခေါင်း

'ဘာ ပြောတယ်'

မကောင်းပြောသည့်စကားမှန်း အလိုလိုသိသည်။ မြကြည် ဒေါသဖြစ်လာသည်။

'ဒေါ်ကြီးက ပြောတာပဲ၊နှင်တို့အိမ်မှာ လူတွေ တရုန်းရ နဲ့ဆို၊ နှင်တို့အမေကလဲ နှင့်ကိုပစ်ပြီး သူ များ ယောကျ်ား ယူတာဆို'

ဆောင်းရင်ထဲမှာ ဆပ်ပက်လာသည်။ မေ မေ့ အကြောင်း ကောင်းတာပြောခြင်းကို ဆောင်း စိတ်အဆိုးဆုံးပင်။ ယခု ပြီး စဉ်းစားတတ်လေ ပိုပြီး မကြိုက်လေပင်ဖြစ်သည်။ပြီးတော့ ဒေါ်လေးကိုလည်း မချစ်သည့်တိုင် မကောင်းပြောတာကို မခံ င်ပေ။ယခုတလော ဒေါ်လေး မူးပျက်နေတာ၊အိမ်မှာ ကောင်း ကောင်းမရှိတာကို သိသည်။ဦးလေးစိန်က အရက်ဖိုးသာ တွင်တွင် တောင်းပြီး အိမ်ကိုပြန်မလာတာလည်းသိသည်။လူတွေ လာတတ် တာလည်း သိသည်။ သို့သော် ရဲဘော်တွေက တရွာလုံး အိမ် င်းကို သွားနေတာပဲ။

'မြကြည် နှင်ငါ့အမေတို့ ငါ့ဒေါ်လေးတို့ကို မကောင်း ဘာ မပြောနဲ့၊ ငါက နှင့်မို့လို့ ခံနေတာ သိလား၊နှင်မလိုက်ချင် နေ၊ နှင့်ဆီလဲ ငါ ဘယ်တော့မှ မလာတော့ဘူး'

ဆောင်းက စိတ်ဆိုးဆိုးဖြင့် အော်ပစ်သည်။တခြား ကလေး တွေက ဝေးဝေးရောက်သွားပြီဖြစ်ရာ မြကြည် ထပ်ပြောလျှင် နင်းလုံးပစ်မည်ဟု စိတ်ကူးလိုက်သည်။ မြကြည်ကို ယှဉ်နိုင်မ က ခပ်တည်တည်လုပ်နေတာကို ခံပြင်းလှသည်။

'မလာချင်လဲ ကောင်းတာပဲ၊ ဒေါ်ကြီးက နှင်လဲ တနေ့ကျ င် နှင့် ဒေါ်လေးလို မိန်းမရှင် ဖြစ်မှာပဲတဲ့'

ဆောင်း ရင်ထဲမှာ မီးပွင့်သွားသည်။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်းအတွက် တစ်ခါပေါက်ကွဲဖူးသည်။ အစော်ကား ခံရခြင်းအတွက် ပေါက်ကွဲရသည်။ ပေါ်မှု ယယ် အသိစိတ်ရှေ့ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရခြင်းကို နောင်အခါ ပြန်လည် စစ်သောအခါ ပေါက်ကွဲခြင်းဟု နားလည်ရခြင်းဖြစ်ပေ၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မြကြည်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်ကို မည်သို့ ရောက်သွားသည်မသိ။ မြကြည်ကား ရိုးပြတ်ပင်တွေကြားမှာ ခြေကားယား လက်ကားယား ဖြစ်နေတော့သည်။ သူ့ ကျောပေါ်ကို တအား ခွစီးပြီး တကိုယ်လုံးကို စိတ်ရှိတိုင်း ထုရိုက်ပစ်လိုက်မိသည်။ တခြားကလေးတွေက ပြေးလာပြီး 'မြကြည်ကွ၊ ဆောင်းခင်ကွ' ဟု ဗိုန်းဗောင်းကြီးကျ အော်ဟစ် အားပေးကြသည်။

နှစ်ယောက်လုံး မောမှ လယ်ကွက်ထဲမှာ ပက်လက် လဲသွားကြသည်။ မြကြည်၏ နဖူးမှာ သွေးတွေ ထွက်နေသည်။ ဆောင်း၏ ဒူးခေါင်းများလည်း ပွန်းပဲ့နေသည်။

မြကြည်၏ ဒေါ်ကြီးသည် အပြေးအလွှားရောက်လာလေ၏။

ဆောင်းက ကလေး တစ်ယောက် လက်ထဲမှ နွားကျောင်းသည့် ကြိမ်တံ တစ်ချောင်းကို လှမ်းလုကာ အသင့် ပြင်ထားသည်။

'တော်ကြီး ကျုပ်အသားကို မထိနဲ့ သိလား၊ ကျုပ်အမေကိုလဲ မကောင်းတာတွေ လျှောက်မပြောနဲ့၊ ကျုပ် ဒေါ်လေးကိုလဲ မပြောနဲ့၊ နောက်တခါပြောယင် မြကြည်ကို သတ်ပစ်မယ် သိလား၊ ဆောင်းခင်အကြောင်း သိမယ် ဟင်း'

ဆောင်းသည် ကြိမ်လုံးကြီး တရမ်းရမ်းဖြင့် လယ်ထဲမှ ပြန်ပြေးလာခဲ့လေသည်။ တလမ်းလုံးလည်း ငိုကြွေး လာခဲ့သည်။ တကယ်တော့ သူအချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်းကို ရိုက်နှက်နပန်းလုံးခဲ့ရသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းလှသည်။ မြကြည်တို့ ဒေါ်ကြီးကိုလည်း မုန်းတီးလှသည်။

အိမ်မှာ ဒေါ်လေးရွှေတင်ကို အသင့်တွေ့ရသည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းဖြစ်လာပုံကို ကြောင်ကြည့်နေသည်။ ဆောင်းမှာ ဖရိုဖရဲ ညိုညိုမည်းမည်း ဖြစ်နေသည်။

'ဆောင်းခင် ဘယ်သွားနေတာလဲ၊ ဘာဖြစ်လာတာလဲ'

ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ဆီးကိုင်ပြီး မေးသည်။

'ဆောင်းတို့အကြောင်းကို မကောင်းပြောနေကြလို့ လုပ်ခဲ့တာ၊ ဒေါ်လေးကိုလည်း ရဲဘော်တွေနဲ့ ညားနေတယ် တဲ့၊ ဒေါ်လေးစိန်ကလည်း အရက်သမား ဖာခေါင်းတဲ့၊ ဆောင်းမေမေကိုလဲ မကောင်းတာ ပြောကြသေးတယ်'

ဒေါ်လေးသည် ဆောင်းကို မဆူ မရိုက်တော့ပေ။ တွေတွေကြီးကြည့်နေသည်။

'သည်း ဘယ်မှ လျှောက်မသွားနဲ့၊ အိမ်ထဲမှာပဲနေ၊ ငါ သည်းအမေဆီကို လိုက်ပို့ပေးမယ်'

ဆောင်းမှာ ကိုယ့်နားကိုပင် ကိုယ် မယုံနိုင် လောက် အောင် ဝမ်းအား သင့်သွားမိသည်။ ဝမ်းသာရသည်မှာတော့ ဆိုဖွယ်ရာ မရှိပြီ။

'တကယ်လားဟင် ဒေါ်လေး'

အားကိုးတကြီးဖြင့် မေးမိလေသည်။

'ပို့ပေးမယ်ဆို ပြီးရောပေါ့အေ၊ ဒီကြားထဲမှာ ဘယ်သူမှ ပြောပြော နားထောင်မနေနဲ့ သိလား၊ လူတွေက ဆိုတိုင်း ဇာတ်လုပ်ချင်နေကြတာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေါ်လေးရွှေတင် ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်နာ[...] နေရမှာသာ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတော့သည်။

\+ + +

'ပေးစမ်းရွှေတင်၊ ပေးလို့ပြောနေတာ မကြားဘူးလား'

ဦးလေးစိန်၏ မိုးချုန်းသံကြောင့် ဆောင်း လန့်နိုး လာ[...]သည်။ ဆောင်း ကိုယ်ပူပြီး ဖျားနေသည်မှာ နှစ်ရက်ခန့်ရှိလေပြီ[...] ဒေါ်လေးပြောသည့်အတိုင်း အိမ်ထဲက အိမ်ပြင်မထွက်ပဲ [...]ခဲ့သည်။ ပြောစကား နားထောင်လျှင် မေမေ့ဆီလိုက်ပို့ပေးမည်[...] ဆိုသည်ကို ယုံကြည်စွာ လိုက်နာခဲ့သည်။ သို့သော် ငြိမ်ငြိမ်[...] ဆိမ်ဆိမ် မနေချင်သော ဆောင်း၊ အကစားမက်သော ဆောင်း[...] ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားနေရမှ ကျေနပ်သော ဆောင်းမှာ[...] ဘယ်မှလည်း မသွားရ၊ ဘယ်သူနှင့်မှလည်း မကစားရသဖြင့်[...] များစွာ အားငယ်မိလေသည်။

မေမေနှင့်ကလည်း ဘယ်တော့ တွေ့ရမည်မသိ။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက်က မိုးတွေ ရွာသည်။

အိမ်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်းနေရသော ဆောင်းက မိုး[...]တွေကို အဖော်ဟု မြင်လာသည်။ ပျော်စရာကောင်းလိုက်တာ[...] တကယ့်[...]ကြီးက ယခုမှပဲ စိုပြည်လာသလို ခံစားရ၏။ မိုးတွေ[...] ရသည့်အတွက်[...]နေသည်ကိုကြည့်ပြီး မိုးရေထဲမှာ ဆော့ကစားချင်[...] မှုန်းတီးလှသည်။

[...]ပေါ်လာသည်။ လွတ်လပ်ခြင်း၏အရသာကို ခံစားကြည့်ချင်[...]ပြန်သည်။

သူ့လူမှန်းသိတတ်ကတည်းက သူ့အတွက် ပျော်ရွှင်မှုဟူသည် [...] လွတ်လပ်ခြင်းသာလျှင်ဖြစ်၏။ မေမေ့ရင်ခွင်မှာ အေးချမ်း [...] နေရခြင်း အချိန်ကာလသည် တိုတောင်းလှ၏။ မေမေက [...]ကွယ်ပြုထားခဲ့သည့်နောက်ပိုင်းမှာ သူသည် ငယ်ရွယ် နုနယ် [...]းသောဘဝမှာပင် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခြင်း၊ဆာလောင်မွတ်သိပ် [...]း၊ ရုန်းကန်အားထုတ်ခြင်း၊ တုန့်ပြန်ရင်ဆိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် သူ [...]ရှသေးသော လောကကြီးအား စောစီးစွာ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလေ[...]သည်။ သူ့အတွက် တစ်ခုတည်းသောထွက်ပေါက်မှာ လွတ်လပ် [...] ဆော့ကစားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

သည်းသည်းရွာနေသော မိုးရေ မိုးပေါက်တို့ကိုကြည့်ပြီး သူ [...]ဆောင်အားတင်းမနေနိုင်တော့။ အိမ်ကနေ ဝေးဝေးလည်း [...]းစရာမလို။ သူ့အတွက် သဘာဝကပေးသော အဖော် [...] ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် မြူးတူးချင်သည်။

ဖြစ်ကတတ်ဆန်း လျှော်ဖွပ်ပြီး ပြန်ဝတ်မြဲဖြစ်သော ဂါဝန် [...] နွမ်းနွမ်းလေးကို အိမ်ရှေ့မှာ ချွတ်ပုံခဲ့ပြီး တဝေါဝေါ ရွာ[...]သော မိုးရေထဲသို့ ကဆုန်ပေါက်၍ ပြေးဆင်း လာခဲ့လေ[...] ဆောင်းတသက်မှာ မိုးရေကို သည်တခါပဲ ချိုးဖူးတော့[...] အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောင်အခါတွင် မိုးရေသိတိုင်း[...]သောကြောင့် ဖြစ်၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနေ့ကလည်း ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်ချမ်းမှ အိမ်ပေါ်ကို တက်ခဲ့သည်။ နှုတ်ခမ်းများ ပြာနှမ်းလာသည်။ အင်္ကျီ ဝတ် စောင်ကြီးခြုံထားသော်လည်း အချမ်းက မပြေသေး။ ဒေါ် ရွှေတင်ပြန်လာတော့ ဆောင်းက အိပ်ရာထဲမှာ ခွေနေပြီ။

'ကြည့်စမ်း ဒီကောင်မလေး၊ အချိန်မတော် အိပ်နေတ ညနေစာ ထမင်းချက်ဖို့ မီးကလေး ဘာလေး မွေးမထား လားဟဲ့'

ဆောင်း၏ မျက်ခွံတွေက လေးလံနေပြီ။

ဒေါ်လေးရွှေတင်က အိပ်ရာထဲဝင်လာပြီး နဖူးကို တစ် လှမ်းခေါက်လိုက်သေးသည်။

'ဟင် ကိုယ်တွေ ပူလှိုပါလား'

ထိုမှ နောက်ပိုင်း ဆောင်းသည် သုံးရက်တိုင်တိုင် အ ဖျားခဲ့သည်။ အိပ်ရာထဲမှာ ကယောင်ကတမ်း ဟစ်အော်ခဲ့ ၏။ ငန်းဆေးနှင့်ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်တွေ တလှည့်စီသောက် လည်း အဖျားက မကျ။ အိပ်မက်တွေ ကယောင်ချောက် မက်သည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ မြကြည်နှင့် နပန်းလုံးရသည်။ မြ တို့ ဒေါ်ကြီးကိုလည်း တုတ်ဖြင့် ရိုက်လိုက်သေးသည်။ မြကြ ငိုနေသည်။ မြကြည်ကို သနားပြီး သူပါ ငိုရပြန်သည်။ နော တော့ မေမေနှင့်တွေ့ရသည်။ မေမေသည် ယခင်ကနှင့် မ ဝတ်ကောင်းစားလှဖြင့် လှပ၍နေသည်။ မေမေ့ဆီကို ဆော ပြေးသွား၏။ မေမေက တဘက်သို့ လှည့်သွားသည်။ ထို့နော ကျောခိုင်း၍ သွားတော့သည်။ ဆောင်း နောက်မှ လိုက် ရလေသည်။

'မေမေ၊ မေမေ၊ မေမေရေ....'

တအားကုန်းအော်လိုက်မှ နှုတ်က အသံ ထွက်သွားသည်။ ဆောင်း မောနေလေ၏။

နောက်တစ်ကြိမ်မှာ ဦးလေးစိန်၏ အော်သံကြောင့် ဆောင်း နိုး လာရပြန်သည်။ ဦးလေးစိန်ကို ငယ်ကြောက်မို့ ထင်ပါရဲ့၊ သံကြားရုံဖြင့် မသိစိတ်က အလိုလို သိကာ လန့်နိုးလာရသည်။

'ကိုင်း ပေးစမ်းပါ၊ မြန်မြန်ပေး အချိန်မရှိဘူး'

ဦးလေးစိန် ဒေါ်လေးထံမှ အရက်ဖိုး တောင်းနေတာပဲ ဖြစ် မည်။

'ကောင်မလေးက ခုထိတောင် အဖျားမပျောက်သေးဘူး၊ ကို ဆေးကုဖို့တောင် ပိုက်ဆံမရှိတော့ဘူး၊ သူ့အမေက သူ့ဆီ ခေါ်လာဖို့ လမ်းစရိတ် ပို့လိုက်တာရှင့်'

ဆောင်းက မျက်လုံးများပြူးကျယ်လျက် နားထောင်နေမိ သည်။ မေမေက ဆောင်းကိုလာခေါ်ဖို့ ပိုက်ဆံပို့လိုက်တယ်ဆိုပါ လား၊ သည်လိုဆို အိပ်မက်ထဲမှာလို မေမေက ဆောင်းကို ကျော ခိုင်းသွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

'ရှာမရှည်နဲ့၊ စရိတ်မရှိ သူ့ဘာသာ လာခေါ်လိမ့်မယ်၊ သွား ာ မလိုဘူး၊ သူက လာပို့ဆိုတိုင်း ပို့ရအောင် ကိုယ်က သူ့ခိုင်း ာ လုပ်ရမှာလား'

'သူလဲ သူ့အခြေအနေ သူ ရေးလိုက်သားပဲ၊ အယင်ပို့လို့ ပိုက်ဆံတွေလဲ ကလေးကို ကျောင်းမထားပဲ ရှင်ချည်း သုံး ပစ်နေတာကိုး၊ ဟိုက ကလေးကို 'ပြန်ခေါ်ချင်ပြီပေါ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှင်က ဒီကလေးရှိယင် ငွေရပေါက်ပဲဆိုပြီး သက်သက် ကပ်နေ
တာ၊ ကျုပ်ဘက်က သွေးသားတော်တယ်တော့၊ ရှင့်လို မရ
စက်နိုင်ဘူး၊ ကျုပ်အစ်ကိုသာရှိယင် ကလေးက ကောင်းစားမှာ

ဒေါ်လေးက ဆောင်း အပေါ်မှာ စေတနာ ရှိပါသေ
ကလားဟု နားလည်ရပြန်လေသည်။

'အမယ် နင်က ခုမှ သွေးစကားပြောမနေပါနဲ့၊ နင့် အစ်
သေကတည်းက အားလုံး ငါကျွေးထားခဲ့တာ'

'မင်တော်ရုံတမယ်ပါတော်၊ ရီရီလဲ ဒီဝဋ်ကကျွတ် ပြီးရောဆိုပြ
တို့ နောက် လိုက်သွားရတာ၊ ကျုပ်အမေပြောတာတွေ
မှန်မှန်း သိတယ်၊ ခု ကျုပ် ဝဋ်လည်နေရပြီ'

'အမယ် မိန်းမရှင်မ လူပါးဝမနေနဲ့'

ဦးလေးစိန်၏ ရိုက်နှက်သံကို ကြားရတော့သည်။ ဆောင်
နားနှစ်ဘက်ကို ပိတ်ထားမိသည်။ ဒေါ်လေးက ဦးလေးစိန်
အာကြောင့်များ ခံမရိုက်တာပါလိမ့်ဟု နားမလည်နိုင်အော
ဖြစ်ရသည်။ ဦးလေးစိန်ကို မားကြီးဖြင့် ခုတ်သတ်ပစ်လိုက်ချ
သည်။

နောက်ဆုံးတော့ ဦးလေးစိန်က သူလိုချင်တာယူပြီး အိ
ပေါ်က ဆင်းသွားတော့သည်။

ဆောင်းမှာလည်း ဂယောက်ဂယက် * အိပ်မက်ဆိုးတွေ
ပြန်မက်ရပြန်လေသည်။

\+ \+ \+

[၅]

နေ့တနေ့၏ သာယာလှပခြင်းကို ဆောင်းတသက်မှာ မမေ့နိုင်
တော့ပါ။ တကယ့်ကို လှပသောနေ့လေးတနေ့ ဖြစ်ပါသည်။

မိုးရွာပြီးစဖြစ်၍ မြေသင်းနံ့လေးက သင်းပျံ့နေသည်။

အိမ်ရှေ့က စပယ်ရုံလေးက ဖွေးဖွေးဖြူအောင် ပွင့်နေသည်။
ကောင်းစပြုပြီဖြစ်သော ဆောင်းသည် စပယ်ပန်းယနံ့ကိုလန်း
န်းစွာ ရှူရှိုက်လိုက်သည်။ အိပ်မက်ဆိုးများမှ လွတ်မြောက်စ
ဖြစ်သည်။ ဆောင်း၏ဘဝ လွတ်မြောက်မှုကို ဆောင်း
သာရအောင် ဖန်တီးရန်လည်း ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
မေ့ဆီကို ရောက်အောင်သွားကြရန် ဒေါ်လေးနှင့် တိုင်ပင်
ပြီ။

'ညည်းအမေက ယောကျ်ားကိုကြောက်ရတယ်ထင်ပါရဲ့အေ၊
တိုင်မလာဝံ့ဘူး၊ တို့ဘာသာပဲ သွားကြရမှာပဲ၊ ဒီမှာနေလို့က
ာ့ ညည်းလဲ တောသူမဖြစ်ပြီး ပညာလဲ တတ်မှာမဟုတ်ဘူး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းခင်၊ ညည်းအဖေက ညည်းကို သိပ်ချစ်တာ၊ ညည်းသာ
အောင်းကောင်းမွန်မွန် ဖြစ်မသွားယင် ညည်းအဖေနဲ့ ညည်း
အဘွားက နောင်ဘဝကနေပြီး ငါ့ကို ကျိန်ဆဲနေမှာ’

ဒေါ်လေးရွှေတင်က ယခုမှ နောင်တ တရားတွေ ရနေသည်။
ဆောင်းအဖို့တော့ မေမေနှင့်တွေ့ရလျှင် ပြီးတာပါပဲ။

‘ဒါဆိုယင်လဲ ဒေါ်လေးရယ် ဦးလေးမသိအောင် ဆောင်
တို့ဘာသာ သွားရအောင်နော်၊ မေမေက ဘယ်မှာလဲဟင်
အဝေးကြီးလား’

‘မဝေးပါဘူး တို့ ဒီကနေကားဆီးသွားယင် ခဏလေးပါ
ဟိုရောက်ယင်တော့ ရှာလို့လွယ်ပါ့မလားမသိဘူး၊ ငါလဲ ပဲခူး
မရောက်တာကြာပြီ၊ ဂျပန်မဝင်ခင်ကတည်းကပဲ’

ဆောင်းကို ဂျပန်ခေတ်ထဲမှာမွေးသည်ဟု ဆောင်းသိသည်
ဆောင်းကိုမွေးပြီးနောက်နှစ်မှာ ဂျပန်တွေပြေးပြီး အင်္ဂလိပ်
ပြန်လာသည်တဲ့။ ဖေဖေက အင်္ဂလိပ်အစိုးရအရာရှိဟုဆိုသည်
ဘာအရာရှိမှန်းတော့ ဆောင်းလည်းမသိ။ နောက်တစ်နှစ်သာ
ကြာသည်။ ဖေဖေဆုံးသွားတော့သည်။ မေမေကလည်းနော
ယောကျ်ားယူသည်။ ဆောင်းကို ထားခဲ့သည်။ ဆောင်း
ဒါလောက်ပဲသိသည်။

ငယ်ရွယ်သော အသိစိတ်ထဲမှာ တိုင်းပြည် မငြိမ်မသက် ဖြ
သည်ဆိုသောအကြောင်းကို နားဖြင့် ကြားကြားနေရ၍ မှတ်
နေသည်။ ပြီးတော့ ရွာမှာ ပုံပစ်ဟယ်ခတ်ဟယ် ဖြစ်ကြတာတေ
ကိုယ်တိုင်ကြုံရ၍မှတ်မိသည်။ ဘာကြောင့် ထိုသို့ဖြစ်သည်ကိုတော
မသိပေ။

ဆောင်းက မေမေ့ဆီသွားရန် သူ့မှာရှိသမျှ အဝတ်အစား
လေးတွေကို သိမ်းဆည်းထားသည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး ဖြူဖြူစင်စင်
ဖြစ်အောင် လျှော်ဖွပ်ရသည်။ မေမေနှင့် ကွဲကွာခဲ့သည်မှာ
လေးနှစ်ရှိပေပြီ။ သည်အတွင်းမှာ ဆောင်းအတွက် ဘဝက
ရွှယ်နှင့်မမျှခဲ့။ ဒါတွေကိုမေမေ သိမှ သိပါလေစ။ ထမင်းကို
နပ်မှန်အောင်မစားရတာတွေ။ ဝမ်းပြည့်အောင် မဖြည့်နိုင်တာ
တွေ မေမေသိပါလေစ။ သူတပါး၏ အရိုက်အနှက် ဆူပူကြိမ်း
မောင်းမှုကို နှိပ်စက်ခံစားနေရတာတွေ မေမေတွေးမိပါလေစ။
မေမေကကော ဘယ်ဘဝမှာ ရှိလေသနည်း။

ဦးလေးစိန် အိမ်က ထွက်သွားသည့်အချိန်မှာ ဆောင်းနှင့်
ဒေါ်လေးက ခရီးထွက်ဖို့ အသင့်ရှိနေသည်။

‘နင့်ဦးလေးကိုတော့ ဘေးအိမ်ကိုမှာခဲ့မယ်၊ အပြန်မှာ ညည်း
အမေကငွေလေးကြေးလေးပေးလိုက်ယင်တော့ စိတ်ပြေမှာပါပဲ၊
ကိုင်း သွားကြရအောင်’

ဆောင်းတို့နေထိုင်ရာ ရွာစွန်ရွာဖျားမှ ကားလမ်းမကြီးပေါ်
ရောက်အောင် အတန်ငယ် လျှောက်ရသည်။ ဆောင်းကတော့
စိတ်အားထက်သန်မှုကြောင့် လန်းဆန်း၍နေသည်။ နေက ကျဲကျဲ
တောက်ပူနေသော်လည်း ဆောင်းကတော့ မမှုတော့။ ဒေါ်လေး
ရွှေတင်ကတော့ မျက်နှာမှာ ချွေးတွေ ဒီးဒီးကျနေသည်။

ကားလမ်းမကြီးပေါ် ရောက်တော့လည်း ကားဖြူ ရရန်
အကြာကြီး စောင့်ရပြန်လေသည်။ မနက်က ပဲပြုတ်နှင့် ထမင်း
ကြမ်း စားလာသော်လည်း ရင်ထဲက ဆာလောင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေကလည်းငတ်လှသည်။လမ်းဘေးမှာလည်း သစ်ပင်ရိပ်မှတပါး ခိုလှုံနားနေစရာမရှိ။ နေကလည်း တစတစ ပို၍ပူလာသည်။

ခရီးသည်တင် ကားတစ်စီးဖြတ်သွားသော်လည်း လူတွေပြည့်ကျပ်နေ၍ ဆောင်းတို့ လက်ပြတားဆီးသည့်တိုင် ရပ်မပေးပေ။

အတန်ကြီးကြာမှ လော်ရီကားကြီးတစ်စီးက ထိုးရပ်ပေးသည်။

'ဘယ်သွားမှာလဲ'

'ပဲခူး'

'တယောက် နှစ်ကျပ်ပေးရမယ်'

'တကျပ်စီထားပါတော်၊ သူကလဲ ကလေးပဲ'

'ကဲ ကဲ၊ သုံးကျပ်ပေး၊ နောက်ကတက်'

ထိုစဉ်ကသုံးကျပ်ဆိုသည့်ငွေမှာမနည်းလှပါ။သို့သော်ရောက်လိုဇောနှင့်မို့ 'ပေးလိုက်ပါ ဒေါ်လေးရယ်'ဟု တိုက်တွန်းရသည်။

ကားနောက်ပိုင်းမှာ ကြက်သွန်အိတ်တွေ ပြည့်လှနီးပါးရှိသည်။ ကားပေါ်ရောက်အောင် မနည်း ကုပ်ကပ်တက်ရသည်။ ဒေါ်လေးကို ဆောင်းက ဆွဲတင်ရသည်။ ကြက်သွန်အိတ်တွေပေါ် ကပ်ကပ်သပ်သပ်ထိုင်ပြီး လိမ့်ကျမသွားစေရန် အမိုးမှ ကြိုးတစ်ချောင်းကို ဆွဲကိုင်ထားကြရသည်။

'ဒေါ်လေးပြောသလိုပင် သိပ်တော့ကြာကြာမစီးလိုက်ရပါ။ ပဲခူးမြို့တွင်းသို့ ရောက်လာလေသည်။ကားသမားက ကြိုးတံတားကြီးအနီးမှာ ရပ်ပေးသည်။ အဲဒါမှဒုက္ခပဲ။ ဆောင်းတို့မှာ

မေ့ဆီရောက်အောင် သွားရဦးမည်။ ဒေါ်လေးမှာ ပိုက်ဆံက မှုးလောက်ပဲ ရှိတော့သည်။ ထမင်းကလည်း ဆာလှပြီ။ သော် မတတ်နိုင်။ နှစ်ယောက်သား လက်ဆွဲကာ နေပူထဲ လျှောက်ကြရပြန်လေသည်။

ဒေါ်လေး၏ အမေးအမြန်း ကောင်းမှုကြောင့် မေမေ့ နေ ကို မကြာမီ ခြေရာခံမိကြလေသည်။ ဆောင်းရင်ထဲမှာ တဒိတ် ဒိတ် ခုန်လာသည်။ မေမေနှင့် ချောချောမောမော တွေ့ပါ့ မလားဟု တွေးပူလာလေသည်။

လူများ ညွှန်ပြ လိုက်သည့် လမ်းထဲသို့ ရောက်လာကြသည်။ ဆောင်းက လွယ်အိတ်ဟောင်းကလေးကို လွယ်ယင်း ခပ်မြန်မြန် း လျှောက်လာမိသည်။

'အမယ်လေး ဆောင်းခင်ရယ်၊ ညည်းက ခုမှ ခြေသွက်နေ တာ၊ ငါ့ဖြင့် မောလှိုသေတော့မယ်'

'သာပါ ဒေါ်လေးရဲ့၊ ဆောင်းလဲ ထမင်းဆာလိုက်တာ နဲ့တွေ့ယင် ထမင်းတော့ အဝစားရမှာပဲနော်'

ဆောင်းက အားတက်သရော ပြောလိုက်သည်။

'ကြည့်ရအုံးမှာပေါ့အေ'

ဒေါ်လေး အပြောကြောင့် အားလျော့မိသော်လည်း ခြေ တော့ သွက်ဆဲပင်။

'ဟဲ့ ရပ်တော့ ဟိုရှေ့ကအိမ်ပဲနေမှာ၊ အိမ်နံပါတ်က ဘယ် က်လဲ ကြည့်လိုက်စမ်း'

'ဒေါ်လေးကလဲ ဆောင်းမှ စာမဖတ်တတ်တာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်သားပဲ၊ ညည်းအမေက ဘာဖြစ်လို့ ကျောင်းမနေ
သေးတာလဲ မေးယင် ရွာမှာ ကျောင်းဆရာ မရှိသေးလို့
ကျောင်းမတက်ရသေးဘူး ပြောနော် ကြားလား၊ ပြီးတော့
ဒေါ်လေးတို့နဲ့ မခွဲချင်ဘူး မေမေနဲ့ခေါ်တယ်ဆိုလို့သာ လာရတယ်
လို့ပြော၊ ကြားလား၊ ညည်း တောင်ပြော မြောက်ပြော လုပ်ယင်
ငါက ပြန်ခေါ်သွားမှာ'

'ဒေါ်လေး ပြောခိုင်းတဲ့အတိုင်းပဲ ပြောပါ့မယ် ဒေါ်လေး
ရယ်'

မေမေတို့ အိမ်ကြီးကတော့ ဆောင်းထင်တာထက် ကြီးမား
လှပါသည်။ အိမ်ရှေ့မှာလည်း ပွဲရုံကြီး ဖွင့်ထားသည်။ လူတွေ
အများကြီး တွေ့ရသည်။

'လာလာ ငါတို့ နောက်ဖေးက လှည့်ဝင်ရအောင်'

ဒေါ်လေးနောက်က ခပ်ကုပ်ကုပ်လေး လိုက်လာခဲ့မိ၏။ အိမ်
ဘေးမှ ပတ်ကာ လျှောက်လာခဲ့သည်။ နောက်ဖေးတံခါးကလည်း
ပိတ်ထားသဖြင့် ရပ်ပြီး အရိပ်အခြည် ကြည့်ရပြန်သည်။

အတန်ကြာမှ လူရိပ်သူရိပ် မြင်ရသည်။

'ဟဲ့ အမယ်လေး လန့်လိုက်တာ၊ ဒါက ဘယ်သူတွေလဲ
ဘာလာလုပ်တာလဲ'

ခပ်ဝဝ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က နောက်ဖေးတံခါးကို ကိုင်
ယင်း မေးလိုက်လေသည်။ ဖွင့်မည့်ဆဲဆဲ တံခါးကိုလည်း တဝက်
တပျက်မှာ ရပ်ထားလိုက်သည်။

'မရီရီခင် ရှိသလားလို့'

'ညည်းတို့က ဘယ်သူတွေလဲ'

ဆောင်းက ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် ခေါင်းကို ငုံ့ထားမိသည်။

'ရွာကလာတာ၊ ဒါက သူ့သမီးပါ'

ဒေါ်လေးက ဆောင်းကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်သည်။

'အင်း ဇာတ်တွေကတော့ ရှုပ်လာပြီ၊ ကိုင်းလာ၊ အဲဒီမှာထိုင်
သွားခေါ်လိုက်မယ်'

...မိန်းမကြီးက ထွက်သွားလေသည်။

ဆောင်းသည် ထိုမိန်းမကြီးကို ဒေါ်လေးထက်ပင် ကြောက်
...သည်။ ဒေါ်လေးက ဘယ်လောက်ပဲ ဆူဆူရိုက်ရိုက် ငယ်
...ကတည်းက အတူနေလာသည်မို့ သည်လောက် မကြောက်
...။ ပြီးတော့ မေမေ့ နောက်ယောကျ်ားကကော ဦးလေးစိန်
... ဆိုးနေပါက မခက်ပါလား။ ဒေါ်လေးတို့နှင့်ပဲ ပြန်လိုက်
...ရကောင်းမလားဟု တွေးမိပြန်လေသည်။

ဆောင်းရဲ့ ငုံ့နေသော မျက်နှာရှေ့မှာ ခြေအစုံက လာလို့
...သည်။

...ရီရယ်၊ နင်နေနိုင်လိုက်တာနော်၊ နင့်သမီးကို ငါလာပို့
...

ဒေါ်လေးရှေ့တင်ကား အငိုလည်း လွယ်သူ ဖြစ်လေသည်။
... အယင်ဦးအောင် မျက်ရည်ကျနေပြန်တော့သည်။

ဆောင်းကတော့ ခေါင်းငုံ့ထားဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်း
...ရသော မေမေ့ ခြေထောက်များက ဖြူဖွေး ...သည်။ အိမ်
...ဆိုသော်လည်း ဖိနပ် စီးထားသည်။

...မေက ဆောင်းရှေ့မှာ ထိုင်ချလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သမီးတောင် တော်တော်ကြီးနေပြီနော်၊ ဒီမှာကြည့်ပါဦး [illegible] သမီးရယ်၊ မေမေ့ကို မှတ်မိလားလို့'

ဆောင်း မော့ကြည့်လိုက်သည်။ မေမေ့ မျက်လုံး အိမ် [illegible] မျက်ရည်တွေ ပြည့်လို့ပါလား။ မေမေက ဆောင်း၏ပခုံးနှစ်ဘက် [illegible] ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'ကလေးက ပိန်လိုက်တာ မမရွှေတင်ရယ်'

'တလောက မိုးရေတွေချိုးပြီး ဖျားတယ်လေ၊ ညည်းကတော့ [illegible] ကိုယ်လွတ်လက်လွတ်နေလို့ရတာ၊ ကျုပ်တို့မယ် တောမှာစားရ [illegible] သောက်ရမဲ့မဲ့နဲ့ ညည်းသမီးကို မွေးရတာ၊ သူ့ပုန်ရန်ကလဲ ကြောက် [illegible] ရသေး'

မေမေက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

'ကျွန်မလဲ ကိုယ့်ဒုက္ခနဲ့ကိုယ်ပါ မမရွှေတင်၊ ကိုယ့်သမီးကို [illegible] ပစ်ထားချင်ပါ့မလဲ၊ ဒါနဲ့ သမီး ကျောင်းနေရရဲ့လား'

ဆောင်းက ဒေါ်လေးရွှေတင်ကို လှမ်းကြည့်သည်။ သင် [illegible] ထားတဲ့အတိုင်း ပြောလိုက်ရတော့မလား ဟူသော သဘော [illegible] ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော် ဒေါ်လေးကပင် ဝင်ပြောလို [illegible] သည်။

'ရွာမှာလဲ ကျောင်းသာရှိတာ ဆရာမရှိပါဘူး အေ၊ [illegible] မူလတန်းဆရာအသစ်တယောက်ရောက်တာ မကြာသေးပါဘူး [illegible] နေ့တပူပူ ညတဆူဆူဆိုတော့ ကလေးကို မျက်စိအောက်မှာ [illegible] ထားရတယ်'

မေမေက ဘာမျှ မပြောတော့။

'ကဲ လာ'

မေမေက သူနှင့်ဒေါ်လေးကို မီးဖိုခန်းနှင့်ဆက်လျက် ထမင်း [illegible] ခန်းဆီသို့ ခေါ်သွားသည်။ စောစောက မိန်းမကြီးက သူတို့ကို [illegible] ကြည့်နေသည်။ လိုလိုလားလား မရှိမှန်းတော့ ဆောင်းက [illegible] သည်လိုက်သည်။

ထမင်း စားပွဲမှာထိုင်မှ ဆောင်းရင်ထဲက ဆာလောင်မှုက [illegible] သောလာသည်။ ဗိုက်ထဲမှာ တဂွီဂွီ မြည်လာသည်။ ထမင်း [illegible] ကို မေမေကိုယ်တိုင် ခူးပေးသည်။ ချဉ်ရည်ဟင်းနှင့်ငါးဟင်း [illegible] ဖြစ်သော်လည်း သည်လိုဟင်းမျိုးကိုပင် ကျကျနန မစား [illegible] ကြာပြီဖြစ်၍ ဆောင်းရော ဒေါ်လေးပါ ခေါင်းမဖော် [illegible] စားကြလေသည်။

'ငါ ကနေ့ပြန်မှ ဖြစ်မယ် ရီရီ၊ ညည်းယောကျ်ားလဲ မမြင် [illegible]'

'သူ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနဲ့ ရန်ကုန်ကို သွားတယ်၊ ညနေ [illegible] မှာပဲ'

'ညည်း နေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား'

ဒေါ်လေးက တိုးတိုးမေးသည်။

'[illegible] ပြေပါတယ်၊ ဦးသက်တင်က သူ့စီးပွားရေးပဲ သူ [illegible] နေတာ၊ ကျွန်မတာကို သိပ် ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ သမီးကို [illegible] ပြောတော့လဲ သဘောတူပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မကို [illegible] မလွှတ်ဘူး၊ မရွှေတင်ကို လိုက်ပို့ခိုင်းပါတဲ့'

'[illegible] ပေါ့လေ၊ ဒီအခြေအနေ ဖြစ်လာတာ မဆိုးပါဘူး၊ [illegible] သူ့မယားကြီးဆိုတာကရော တကယ် ပြတ်ပြတ်စဲစဲ [illegible]'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အမေက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဒါပေမယ့် သူ့သမီးတယောက်ကို ဒီခေါ်ထား ထ… ဒါကြောင့် သူ့အစ်မကြီးက ဆောင်းကိုခေါ်မှာ သိပ်မ… ချင်ဘူး'

ဆောင်းမျက်စိထဲမှာ စောစောကမိန်းမကြီးကို မြင်ယော… လာသည်။ သည်မိန်းမကြီးဟာ ဆောင်းကို တကယ်ပဲ မလို… သူဖြစ်ကြောင်း ပို၍ သေချာသွားသည်။

'တော်သေးတာပေါ့အေ၊ ရွာကလူတွေက ဒီလူကြီးကို… ကြီးမယားကြီးရှိတယ်ဆိုပြီး သွားပုပ်လေလွင့် ပြောနေကြ… တာပဲပြောပြော ကိုယ်လိုရာရအောင် အလိမ္မာနဲ့ သိမ်းသွင်း… အေ့၊ ငါတို့ကလဲ ညည်းကောင်းစားစေချင်လို့ ပေးစား… တာကပဲ၊ ညည်းကတော့ ရွှေရှောက်ကြီးပွားမှာပေါ့အေ၊… ပြန်မယ်၊ ကလေးကို ကိုစိန်မောင်က လွှတ်ချင်တာ မဟုတ်… ခိုးထွက်လာရတာ၊ သူ ကျေနပ်အောင်တော့ ပေးလိုက်အုံး'

နောက်ဆုံးတော့ ဒေါ်လေးက သူလိုရာကိုသာ ပြော… လေတော့သည်။ မေမေ တွေဝေနေရှာသည်။

'သူပြန်လာအောင်စောင့်ပါအုံးလား မမရွှေတင်'

'ဘယ်ဖြစ်ပါ့မလဲအေ၊ ခုပဲ နေစောင်းနေပြီ။ မိုးမချုပ်… ရွာပြန်ရောက်မှဖြစ်မယ်'

'ခဏနေအုံး'

မေမေ အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသ… ဆောင်းသည် လွယ်အိတ်ကလေးကို ပိုက်ယင်း တအိမ်လုံ… မျက်စိသူငယ်ဖြင့် လျှောက်ကြည့်နေမိ၏။

…ညည်း ဘာမှမကြောက်နဲ့သိလား ဆောင်းခင်၊ ကိုယ့်အမေ… …ရှိရှိသာနေ၊ ညည်းပထွေး သဘောကျအောင်တော့ လိမ်… …မာမာနေပေါ့အေ'

ဒေါ်လေးပြောခါမှ ဆောင်းက ပိုပြီး အားငယ်လာသည်။

တအောင့်ကြာမှ မေမေထွက်လာသည်။

'ခုတော့ သူလဲမရှိလို့ ဒါပဲယူသွားပါအုံး မမရွှေတင်၊ သူ… …လာယင် ပြောပြပြီး ပို့ပေးပါအုံးမယ်'

မေမေကငွေစက္ကူအချို့ကို ဒေါ်လေးလက်ထဲ ကမန်းကတန်း… …ည့်ပေးသည်။ ဒေါ်လေးကလည်း တော်လီအင်္ကျီအိတ်ထဲသို့ …မြန်မြန်ထိုးထည့်လိုက်သည်။

'ငါ့ကိုတော့ မမေ့ပါနဲ့ ရှိရှိ၊ ငါတို့လဲ အမေ့လယ်ကလေးတွေ… …ဘာတောင် မလုပ်နိုင်သေးလို့ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရ… … ကိုစိန်မောင်ကလဲ သောက်ချည်းနေတာပဲ'

'မမေ့ပါဘူး မမရွှေတင်ရယ်၊ အမေသေတုန်းကလဲ လာချင်… …တာ၊ အဲဒီတုန်းက တောင်ငူရောက်နေလို့ သတင်းတော့ …းတယ်'

ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းဘက်သို့လှည့်ကာ မျက်ရည် …နဲ့ဖြင့် နှုတ်ဆက်သည်။

'ဆောင်းခင် လိမ်လိမ်မာမာနေရစ်နော်၊ မပျော်ယင်လဲ မှာ… …၊ ဒေါ်လေး လာခေါ်မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

ဒေါ်လေးသည် နောက်ဖေးပေါက်မှပင် ပြန်သွားလေသည်။

…င်းကား သူစိမ်းတို့အလယ်မှာ ကျန်ခဲ့ရသလိုပင် အားငယ်…

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လှသည်။ မေမေက နောက်ဖေးတံခါးကို သေချာစွာပိတ်
ဆောင်း၏လက်ကိုဆွဲကာ အိမ်ထဲသို့ ဝင်ခဲ့သည်။

အိမ်ခန်းဝတွင် စောစောကမိန်းမကြီးက စူးစူးဝါးဝါးကြ
နေလေသည်။ ဆောင်းက မေမေ့လက်ကို ခပ်တင်းတင်းဆုပ်
မိသည်။

'လာ သမီး'

မေမေက ဆောင်း၏လက်ကိုဆွဲကာ ခပ်ရဲရဲပင် ဝင်လာခဲ့
သည်။

မေမေက ဆောင်းကို လူ့လောကထဲသို့ ရဲရဲပင် ခေါ်ဆော
ခဲ့ချေသည်တကား။

[၆]

...ာတုန်းကတော့ သည်လူကြီးကို သည်လောက် ကြောက်ရ
...ာင်းမှန်းမသိခဲ့။ ယခုမှ တွေးတွေးပြီး ကြောက်လာသည်။
...ည်လူကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရမှာကို အလိုလို ရင်တုန်နေသည်။
...ာ့ သူတကာပြော၍ ကြားထားရသည့် အမည်ကလည်း
...လှသည်။ ပထွေးတဲ့။

ပထမဆုံး မေမေက ဆောင်းကို သန့်ရှင်းအောင် ရေချိုး
...သည်။ ခေါင်းလျှော်ပေးသည်။ ဘီးစိပ်တစ်ချောင်းဖြင့် သန်း
...ကို တိုက်ချပေးသည်။ သန်း အကောင်ငါးဆယ်ထက်တော့
...မည်မထင်။

ဆောင်း၏ အင်္ကျီတွေက မည်းညစ်လှလေရာ မေမေကဈေး
ခေါ်သွားပြီး အင်္ကျီတစ်ထည် ဝယ်ပေးလေသည်။ သနပ်ခါး
...ူးသားနှင့် ဆောင်းသည် ကြည့်ပျော်ရှုပျော် ရှိလာတော့
မေမေတို့အိမ်ကမိန်းမကြီးက ဘာမျှ မပြောသော်လည်း
...နှာရှုံ့၍ ကြည့်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သမီး ဦးသက်တင်ပြန်လာယင်ကောင်းကောင်းမွန်မွန်စကား ပြောနော်၊ ပြီးတော့ ပါပါလို့ ခေါ်နော်'

ဆောင်းက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဟိုမိန်းမကြီးကိုကော ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ မေမေ'

မေမေက စဉ်းစားနေသည်။

'ဒေါ်ကြီး၊ အဲ နေအုံး၊ ကြီးကြီးမေလို့ခေါ်၊ စိုးစိုးက ကြီးကြီးမေလို့ ခေါ်တယ်'

'အဲဒီမိန်းမကြီးကို သမီးမကြိုက်ဘူးမေမေ၊ သူကလဲ သ... လာတာကို မကြိုက်သလိုပဲ'

မေမေက ဆောင်းကို ငေးကြည့်နေသည်။ ကွဲကွာနေရသော သမီးကို မေမေက ယခုမှပဲ တစိမ့်စိမ့်ကြည့်နေရသည်။ ပြီးတော့ ... သက်ပြင်းကို ချသည်။

'သူက ဒီလိုပဲသမီးရယ်၊ ဒါပေမယ့် ကြောက်စရာမလိုပါဘူး ... အဲ နောက်တယောက် ရှိသေးတယ် သမီးရဲ့'

'ဘယ်သူလဲ မေမေ'

'ဦးသက်တင်ရဲ့သမီးပေါ့'

'ဟင်၊ သူ့မှာ သမီးရှိတယ်လား၊ ဒါဖြင့် သူ့မိန်းမလဲ ရှိ... ပေါ့နော်'

မေမေက ခေါင်းခါသည်။

'မိန်းမမရှိပါဘူးသမီးရယ်၊ သမီးပဲရှိတယ်၊ အဲ သမီးကသူ့... မမလို့ ခေါ်ရမယ်နော်'

မေမေ့အသံက တိုးတိတ်လေးလံသွားသည်။

'အဲဒီ မမက ခု ဘယ်မှာလဲဟင်'

'သူတို့အမျိုးတွေအိမ် ခဏ သွားလည်တယ်၊ လာပါလိမ့်မယ်၊ ... သမီး ပါပါ ပြန်လာခါနီးပြီ၊ ကောင်းကောင်းနေနော်၊ လက်... ...းတွေကို ကိုက်ကိုက်မနေနဲ့'

ထို့နောက် မေမေသည် မီးဖိုချောင်ထဲမှာ အလုပ်ရှုပ်နေလေ... ...။ ဆောင်းက မေမေနှင့် နီးရာမှာ ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်ကာ မေမေ... ...သမျှကို ကြည့်နေသည်။ နောက်နေ့တွေမှာ မေမေ့အလုပ်တွေ ...ကူလုပ်ပေးမည်ဟု စိတ်ကူးမိသည်။ ကြီးကြီးဆိုသည့် မိန်းမ... ...ကတော့ ဆေးပေါ့လိပ်ကို တွင်တွင်ဖွာနေသည်။ ပါးစပ်က... ...း တိုးတိုး တိုးတိုးနှင့် ဘာတွေပြောနေသည်မသိ။ တအောင့်... ...မှ မေမေ၏ ပြန်ပြောသံကို ကြားရသည်။

'ကျွန်မ ပြဿနာကို ကျွန်မ ရှင်းနိုင်ပါတယ်၊ ဒီကိစ္စ အစ်ကို ...လဲ သိပြီးသားပဲ၊ ကျွန်မ ဝမ်းနဲ့ လွယ်မွေးထားရတဲ့ ကလေး... ...တော့ ပစ်မထားနိုင်ဘူး'

'ဒါပေမယ့် စိုးစိုးက ရှိသေးတာပဲ'

'ရှိလဲ ဘာဖြစ်လဲ၊ စိုးစိုးကိုတောင် ကျွန်မ ချစ်နိုင်သေးတာပဲ ...န်မ သမီးကိုလဲ သူ ချစ်ရမှာပေါ့'

'အေးလေ သူက စိုးစိုးကို သိပ်ချစ်တာ၊ ညည်း သမီးကိုလဲ ...နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်၊ စိုးစိုးအမေနဲ့လဲ မဖွဲ့သ... ...သာ ကွဲရတာ စိတ်က မပြတ်ပါဘူး၊ မောင်သက်တင်က စီးပွား ...သန်း အားကြီးတယ်၊ ဘာကြီးပဲဖြစ်နေနေ ပိုက်ဆံကိုရအောင် ...တာ၊ ဂျပန်ခေတ်မှာလဲ ငွေတွေ ထားစရာမရှိအောင် ရတာ... ...ပြေးရမယ်ဆိုတာသိလို့ တောမှာ ခဏသွားခိုနေတာ၊ ... ...းနဲ့ တွေ့လာတော့တာပဲ'

www.burmeseclassic.com

'ကျွန်မတို့က တောမှာ အစ်ကိုကြီးကို အစစအရာရာ ကူ...
စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တာပါ၊ စေတနာနဲ့ ကူညီခဲ့ကြတာ'

'အေးပါလေ၊ ခုတော့ ညည်းတို့ ကံကောင်းပြီပေါ့၊ ငါက...
စိုးစိုးသံယောဇဉ်ကြောင့် နေရတာပါ၊ တပြည်တရွာရောက်သွ...
တာထက်စာယင် ကိုယ့်မျက်စိအောက်မှာက ကောင်းပါသေ...
တယ်လေဆိုပြီး'

'မမ အဲဒီလို ကိုယ်ချင်းစာတတ်ယင် ဝမ်းသာပါတယ်'

ကြီးကြီး ဘာမျှ မပြောတော့။ ဆောင်းကတော့ ဘာမ...
နားမလည်ပဲ စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးလာသည်။ အိမ်အကျယ်ကြီးမှာ
နေရသော်လည်း စိတ်ထဲမှာ ကျဉ်းကျပ်လာသည်။ တနေ့လုံး
ပင်ပန်းလာသဖြင့် အိပ်ငိုက်လာသည်။

ခေါင်းလျှော်ပြီး ရေမိုး သန့်စင်ထားသဖြင့် ပိုပြီး နှစ်နှ...
ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ချင်လာမိသည်။

ပြီးတော့ သည်နေ့ည မေမေနှင့်အိပ်ရတော့မည်ပဲ။ ငယ်စဉ်...
တုန်းက မေမေ့ ရင်ခွင်ကြားမှာ အိပ်ခဲ့ရဖူးတာ မှတ်မိနေသည်။
နောက် မေမေက ဦးသက်တင် (အဲ ပါပါ) နှင့် ယူပြီးသည်...
နောက်မှာလဲ ဆောင်းနားမှာ လာပြီး ချော့သိပ်တတ် သေးတာ
သတိရသည်။

မည်မျှ ကြာသွားသည်လည်း မသိ။ ဆောင်း မှေးကနဲ အိပ်...
ပျော်သွားသည်။ မေမေက လာရောက် ပွေ့ချီသွားသည်ကို စိတ်...
အသိက ခံစားရသည်။ သို့သော် ငြိမ်ပြီး မှေးနေ လိုက်သည်။
နူးညံ့သော အိပ်ရာတစ်ခုပေါ် ရောက်သွားသည်။ နောက်တော့

...ာင်း တစ်ယောက်တည်း အိပ်ရာပေါ်မှာ ကျန် ရစ် သည်။
...သော် မကြာခင် မေမေ လာမှာပဲ ဟူသော မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်
...ိမျှားကို မှိတ်ထားလိုက်မိသည်။ ထို့နောက် အိပ်ပျော်သွား
...သည်။

တရေးနိုးလာချိန်မှာတော့ တအိမ်လုံး မည်းမှောင်လျက်
...ည်။ဆောင်းရဲ့ဘေးမှာ မေမေလည်း မရှိပါလား။ မည်သူမှ
...း မရှိ။ ကျယ်ဝန်းသော အိပ်ခန်းထဲမှာ ဆောင်းတစ်ယောက်
...ည်း ရှိနေသည်။ အမှောင်ထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း။

...ဘာမျှ မနေဘူးသော အိမ်ကြီးထဲမှာ ဆောင်းတစ်ယောက်
...း ပါလား။ မေမေကကော။ မေမေ ရှိရဲ့လား။ ဦးသက်တင်
...ာ ပြန်လာပြီလား။ မမစိုး ဆိုတာကော ရောက်နေပြီလား။
...ိုက ဆောင်းရောက်နေတာကို သိသွားကြပြီ ထင်သည်။သူတို့
... ဘာပြောမည်လဲ။ဆောင်းကို လိုလားကြပါ့မလား။မလိုလား
...ိုလျှင် မေမေက ဆောင်းကို ရွာပြန် ပို့လေမည်လား။

အတွေးပေါင်းစုံဖြင့် ယောက်ယက်ခတ်လာသည်။ မေမေ့ကို
...ောင်လှသည်။ အာခေါင်တွေခြောက်ပြီး ရေလည်း ငတ်လာ
...။ အိပ်ရာထဲမှ ထထိုင်လိုက်မိသည်။မေမေ့ကို ရှာရန်ထွက်လာ
...ည်။အမှောင်ထဲမှာ နံရံကိုစမ်းပြီးထွက်ရသည်။အခန်းတံခါးဝ
... ရောက်သွားသည်။ တံခါးက စေ့ရုံ စေ့ထားသဖြင့် တွန်း
...ိုက်သည်။ အသံက ကျွီကနဲ ပြည်သွားသည်။ ဆောင်း အိပ်
...်နေစဉ် မေမေက ပွေ့ချီခဲ့လေတော့ ဘယ်ကိုရောက်နေသည်
...း ဆောင်း မသိချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ခြေသံမကြားအောင်ထွက်လာခဲ့သည်။အပြင်မှာတော့ အပြာရောင် မီးအိမ်လေး ထွန်းထားသည်။ ဆောင်းက အပေါ်ထပ်ကို ရောက်နေကြောင်း သိရသည်။ ဆောင်း အခန်းနှင့် ကပ်လျက် တစ်ဖက်ခန်းမှာ တံခါးပိတ်ထားသည်။မေမေသည် အခန်းထဲမှာ ရှိလေမည်လား။ ဆောင်းက အသာလေး လျှောက်သွားသည်။ တံခါးကို တွန်းကြည့်သည်။ တံခါးက ဖြည်းဖြည်း ပွင့်သွားသည်။အထဲကို ချောင်းကြည့်လိုက်သည်။

ပြင်ပ မီးအိမ်ငယ်မှ အလင်းရောင်ကြောင့် အထဲကို လှမ်းမြင်ရသည်။ ဇာခြင်ထောင်ပါးပါးကြောင့် မေမေ အိပ်နေတာကို တွေ့ရသည်။ဆောင်းက အထဲဝင်သွားမည်၊ မေမေ့ကိုခေါ်မည် ကြံသည်။ ပြီးတော့မှ ခြေလှမ်းတုံ့သွားသည်။မေမေတစ်ယောက်တည်းမှ မဟုတ်ပါပဲ။ မေမေ့ဘေးမှာ ဟိုလူကြီး အိပ်နေသည်။ ဦးဆက်တင်ပဲပေါ့။ဦးသက်တင်က မေမေ့ခါးကို ဖက်ထားသည်။ မေမေက အိပ်မောကျနေသည်။

အို။ ဆောင်းရဲ့ တသက်မှာ သည်လို ခံစားမှုမျိုးကိုလည်း ဘယ်တော့မှ မေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ဆောင်း ချစ်လှတဲ့၊ ဆောင်း မျှော်လင့် အားထားခဲ့ရတဲ့ ဆောင်းရဲ့မေမေဟာ တခြားလူကြီးတစ်ယောက်နှင့်အတူ ဖက်ပြီး အိပ်စက်နေပါကလား။ သည်လူကြီးကိုလည်း ဆောင်းက ယခု အချိန်အထိ သူစိမ်းပြင်ပြင်အဖြစ်သာ မြင်သည်။ကိုယ့်ရဲ့မေမေကို သူစိမ်းယောကျ်ားတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲမှာ မြင်ရတဲ့ ခံစားမှု မျိုး ခံစားဖူးကြပါရဲ့လား။

ရင်ထဲမှာ နာကျင်လှသည်။

ဝမ်းနည်းလှသည်။ ရှက်ရွံ့လှသည်။

ဆောင်းက မေမေနှင့် နေချင်လွန်းလို့ အဝေးကြီးက လာခဲ့ရတာပါ။ ဟိုတုန်းကတည်းက စိတ်ကူးနှင့်ရူးခဲ့ရတာပါ။ဆောင်းနှင့်အတူ မေမေက ယုယုယယ မအိပ်စက်ပဲ ဘာကြောင့် ဟိုလူကြီးနှင့် အိပ်နေရတာလဲ။

အိပ်ခန်းဆီသို့ ပြန်ပြေးခဲ့ရ၏။ မောဟိုက်လှပါသည်။ ပြန်ရှိသည်းအိပ်မပျော်တော့။ အသံမထွက်ပဲ ငိုရှိုက်မိသည်။ ဆောင်း မေမေနှင့် တွေ့ရသည့်အခါ ကြိုတင် စိတ် ကူး ခဲ့ ရ သ လောက် မပျော်ရပါ။ မေမေ့မှာလည်း ဆောင်းကို ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုရေးထက် ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းနေရသလို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိသည့်အဖြစ်ကို သတိထားမိသည်။

ယခုလည်း မေမေက ဆောင်းကို တစ်ယောက်တည်းထားပြီး ဟိုလူကြီးရင်ခွင်မှာ အိပ်စက်နေပြီ။ ကာလများစွာ ကွဲကွာခဲ့တဲ့ သမီး ဆောင်းတစ်ယောက် ပြန်ရောက်လာပြီဆိုတာ သတိမှ ရပါလေစ။

ဝမ်းနည်း နာကျည်းစွာ မျက်စိကို စုံမှိတ်ထားလိုက်သည်။

ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်တော့ပါ။ ရေကလည်း ဆာလှသည်။ အချိန်ကြာမှ ပြန်လည် ငိုက်မျည်းလာသည်။ သို့သော် နိုးတဝက် အိပ်စက်ခြင်းမျှသာ။ သည်တော့ ဆောင်း ဘဝ မှာ မက်ခဲ့ဖူးသော၊ နောင်လည်း မကြာမကြာ မက်ရသော ခြောက် အိပ်မက်တွေ မက်ပြန်သည်။

သေနတ်သံတွေ ကြားရသည်။မီးတွေလောင်နေသည်။လူတွေ ပြေးလွှားနေကြသည်။ မေမေက အဝေးကိုထွက်ခွာရန် ပြင်နေ

www.burmeseclassic.com

သည်။ ဆောင်းက မေမေ့နောက်ကို ပြေးလိုက်ရသည်။ မေမေ
ဝေးသွားသည်။ မေမေ မေမေ ဟူ၍ တအားကုန်းအော်ရသည်
အသံက မထွက်။ မေမေ မေမေ။

နောက်ဆုံး အားကုန် ဟစ်၍ ခေါ်ရသည်။ သည်တော့
အသံထွက်သွားသည်။ ဆောင်း မောနေပြီ။

တံခါးကိုဖွင့်ပြီး မေမေ ဝင်လာလေ၏။

'သမီး သမီး၊ ဆောင်း ဘာဖြစ်သလဲ ဟင်'

ဆောင်းက မေမေ့ကို ဖက်ထားမိသည်။

'ဆောင်း ကြောက်တယ် မေမေရယ်၊ ကြောက်တယ်၊ ဆောင်း
ကို တယောက်တည်း မထားခဲ့ပါနဲ့၊ ဆောင်း တယောက်တည်း
မနေပါရစေနဲ့ မေမေရယ်'

ဆောင်းက မေမေ့ကို ငိုယို၍တောင်းပန်နေမိပါတော့သည်။

\+ \+ \+

'ရီရီ့သမီးက လှသားပဲ'

ဟိုလူကြီး (ပါပါ ဦးသက်တင်)ဆီက ပထမဆုံး နှုတ်ဆက်
စကား ဖြစ်၏။ ဆောင်းက ခေါင်းကို ငုံ့ထားမိသည်။ သူတို့
ရဲရဲ မော်မကြည့်ဝံ့။ ညက မေမေနှင့် ဦးသက်တင် ဖက်ထား
နေသည်ကို ပြန်မြင်ယောင်ပြီး ရှက်ရွံ့နေမိပြန်သည်။

'ရီရီ့သမီးဟာ အစ်ကိုကြီး သမီးပဲပေါ့'

'ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ကိုယ်ကလဲ ပြောမလို့ပါပဲ၊ ကိုယ်တို့
ထွက်လာတော့ သူ လေးနှစ်သမီးလောက် ရှိပြီနော်'

'သုံးနှစ်ပါ'

မေမေက ဆောင်းရှေ့သို့ ကော်ဖီပန်းကန်ချပေးပြီး ကယား
ကော်ဖီကို ငှဲ့ထည့်ပေးသည်။

'သူ့အခု ခုနစ်နှစ် ပြည့်ပြီပေါ့၊ ကျောင်းနေပြီလား'

မေမေက ပေါင်မုန့်တစ်ချပ်ကို ဆောင်းရှေ့သို့ တွန်းပေးပြန်
သည်။ ဆောင်းရဲ့ဘဝကတော့ နေ့ချင်းညချင်း ပြောင်းလဲလာ
ပြီ။ ခါတိုင်းတော့ မိုးလင်းလျှင် ပဲပြုတ်နှင့် ထမင်းကြမ်းကို
မှ စားရသည့်အခါမှ စားရသည်။ မနက် မိုးလင်းလျှင်
ချောင်းများစုကာ အဆင်သင့် မီးမွေးရသည်။ ဒေါ်လေးက
ဆေးပေးသော ထမင်းအိုးကို ဖိုပေါ်တင်ရသည်။ ဆူလာ
ယောက်မဖြင့် မွှေပေးရသည်။ ဒေါ်လေးက ငှဲ့ပေးသည်။
ောင်းက မီးလျှော့ပြီး နှပ်ပေးရသည်။ ပြီးလျှင် ဟင်းချက်စရာ
းရသည်။ အရွက်တခုခု သွားခူးရသည်။

ခနရသေးဘူးတဲ့၊ ရွာမှာလဲ ဆရာကောင်းကောင်း မရှိ
ဘူး'

မေမေ့ စကားကြောင့် အတွေးများ ပြတ်သွားသည်။ မေမေ
ားလေ သမီး' ဟု ပြောလိုက်၍ ပေါင်မုန့်တစ်ချပ် ယူစား

င်းလေ နောက်မကျသေးပါဘူး၊ သူ့ကို ကျောင်းအပ်ဖို့
စဉ်လိုက်ပါမယ်၊ စာတွေလိုက်မီအောင် ကျူရှင်ပေးရ
ယ် ထင်တယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အစ်ကိုကြီးပဲ လုပ်ပါ၊ ရီရီတော့ နားမလည်ဘူး၊ ကျော
တတ်စုံတွေ ချုပ်ရအုံးမယ်ထင်တယ်နော်၊ သူ့မှာ အင်္ကျီတော
တတ်စရာ မရှိဘူး'

'မရွှေဘင်တို့က ကလေးအတွက် ပို့ပေးတာတွေကို သ
ဘာသာ သုံးပစ်တယ်ထင်တယ်၊ ပိုက်ဆံယူပြီး လိုတာဝယ်
ပါ၊ ကျောင်းတက်ရမှာ ပျော်ရွှဲလား၊ အဲ သူ့နာမည် ဘယ်

'ဆောင်းခင် ပါ'

'အဲ မိဆောင်း'

ဆောင်းကိုမေးခြင်းဟုနားလည်လိုက်ရပြီး ရုတ်တရက်
ဖြန့်ပြောရမည် မသိပေ။

'မေးနေတာ ပြောလိုက်လေသမီး၊ သမီး ကျောင်းတက်
ပျော်ရွှဲလားတဲ့ ပါပါက မေးနေတယ်'

မေမေက သူသင်ထားသည်ကို သတိရအောင် ပြန်
သည်။

'ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ပါပါ'

ဆောင်းက ကြိုးစား၍ ဖြေလိုက်ရသည်။

ဦးသက်တင်က သဘောကျစွာ ပြုံးလိုက်သည်။

'ရီရီသမီး၊ အဲ ကိုယ်တို့သမီးက နှုတ်ချိုမယ်ဟော့၊ စိုးစိုး
တော့ ဆိုးမယ်မထင်ဘူး၊ စိုးစိုးတယောက်လဲ အိပ်ရာက
သေးဘူးထင်တယ်'

'ညက ညဉ့်နက်မှ ပြန်ရောက်တယ်၊ ရေချိုးနေပြီထင်ပါ

'သမီးတို့ညီအစ်မတွေ ချစ်ချစ်ခင်ခင် နေကြပေါ့ကွယ်၊ ရီရီ
ယ် စက်ထဲသွားရအုံးမယ်၊ အင်္ကျီထုတ်ထားလိုက်ပါ'

ဦးသက်တင်ကနေရာမှထသဖြင့် ဆောင်းပါ ရောယောင်ပြီး
လိုက်သည်။ မေမေက 'ထိုင်သမီး၊ ကော်ဖီကုန်အောင်သောက်
က်အုံး' ဟု ပြောသဖြင့် ပြန်ထိုင်ရသည်။ မေမေကဦးသက်တင်
နောက် လိုက်သွားသဖြင့် ဆောင်းတစ်ယောက်တည်း ကျန်ရစ်
ခဲ့သည်။ ဆောင်းမှာ မေမေ့ကို မျက်စိအောက်က အပျောက်
မခံချင်ပေ။ ဆောင်းတစ်ယောက်တည်း နေရမှာကို အားငယ်
သည်။

ကြီးကြီးမေက ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေပြီး ဆောင်းတို့ဝိုင်းကိုအကဲ
ခတ်နေခဲ့သည်။ စိုးစိုးကိုတော့ မတွေ့ရသေးပေ။ တွေ့ရမှာ
လည်း အလိုလိုလန့်နေမိသည်။ သို့သော် ချက်ချင်းပင် ပြန်ရှိ
သားတင်းလိုက်သည်။ အို ဆောင်းခင်ပဲ။ အနိုင်ကျင့်လာမည်
ဆိုလျှင်တော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မခံဘူး။ ပြန်ချပြီးမှ ရှာပြန်မယ်။

မကြာခင် စိုးစိုး ရောက်လာလေသည်။

ဆောင်းက ကော်ဖီဝိုင်းမှ ထမည်ကြံဆဲ စိုးစိုးရောက်လာ
ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ယောင်ယမ်းပြီး ပြန်ထိုင်လိုက်မိသည်။ စိုးစိုး
က ဆောင်းထင်သလို ငယ်ငယ်လေးမဟုတ်ပေ။ ဆောင်းထက်
များစွာကြီးသည်။ အသက်ဆယ့်ငါးနှစ်ခန့် ရှိပေမည်။

စိုးစိုးက ဆောင်းကို မကြည့်ပေ။ ကြီးကြီးပြောထားသဖြင့်
ဆောင်း ရောက်နေကြောင်း သိထားပြီး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ စိုးစိုး
က စားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်သည်။ ကော်ဖီအိုးကို [illegible]လိုက်သည်။
ပြီးတော့ ပြန်ချထားပြီး မီးဖိုဘက်ကို လှမ်းအော်သည်။

www.burmeseclassic.com

'ကြီးကြီးမေ၊ ကြီးကြီးမေ'

ကြီးကြီးမေ အပြေးအလွှား ရောက်လာလေ၏။

'ဘာများလဲ စိုးစိုးရယ်၊ အလန့်တကြား'

'ကော်ဖီတွေက အေးနေပြီ စိုးစိုးကော်ဖီအေးအေးမသော
တတ်ပါဘူး ဆိုနေ'

'နေပါအုံးစိုးစိုးရယ်၊ ကော်ဖီပူပူသောက်ချင်ယင် အိပ်ရာ
စောစောထပါလား၊ ကြီးမေလက်မှာ ငါးညှိတွေ ကိုင်ထားလို့'

'ဒီလိုဆိုလဲ မသောက်တော့ဘူး'

စိုးစိုးက စားပွဲမှ ချက်ချင်းပြန်ထဖို့ပြင်လေ၏။ ဆောင်းက
ငေးကြည့်နေမိသည်။ စိုးစိုးသည် တနည်းအားဖြင့် ဆန္ဒပြလေ
သည်လားမသိ။

မေမေရောက်လာလေသည်။ ဆောင်း စိတ်သက်သာရာရသွား
သည်။

'ဘာဖြစ်လို့လဲစိုးစိုး၊ ကော်ဖီတွေ အေးနေလို့လား၊ ရှိ
နွေးပေးမယ်'

မေမေက ငြင်သာစွာပြောသည်။ စိုးစိုးပြန်ထိုင်၏။ ဘာမှ
တော့ မပြောပေ။

မေမေက ကော်ဖီအိုးကိုယူသွားပြီး ပူအောင် နွေးပေးလေ
သည်။ ကော်ဖီအိုးကို စိုးစိုးရှေ့မှာ ပြန်ချယင်း မေမေက ပြော
သည်။

'စိုးစိုး ဟောဒါ ရှိရဲ့သမီး ဆောင်းလေ'

စိုးစိုးက ကော်ဖီကို ပန်းကန်ထဲထည့်ယင်း တချက် မော်
ကြည့်၏။

'စိုးစိုးသိပါတယ်'

'ဆောင်းက ကျောင်းတောင် မနေရသေးဘူး၊ ခု ကျောင်း
ဆိုတော့ အုပ်ယင် မိပါသေးတယ်နော်'

'မိမှာပါ'

စိုးစိုးက ကော်ဖီကို ခပ်မြန်မြန်လေးသောက်သည်။

'အိမ်နဲ့နီးအောင် အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းမှာပဲ ထားလိုက်
ားလို့ စိတ်ကူးတယ် စိုးစိုးရယ်၊ စာလေးဘာလေးလိုက်နိုင်မှ
းရကျောင်းကို ပြောင်းထားရမှာပဲ'

'ကောင်းပါတယ်'

စိုးစိုးက ကော်ဖီပန်းကန်ကို လက်စသတ်ပြီး နေရာမှ ထ
သည်။

'အစ်ကိုကြီးက မှာသွားတယ်စိုးစိုး၊ ညနေကျယင် ဘယ်မှ
ားပါနဲ့တဲ့၊ ပွဲရုံကစာရင်းတွေ ကူပေါင်းစရာရှိတယ်တဲ့'

စိုးစိုး ဘာမျှပြန်မပြောပဲ ထွက်သွား၏။ မေမေနှင့် နှစ်
ာက်တည်း ကျန်ခဲ့ကာမှ ဆောင်းရင်မှာ တင်းကျပ်နေမှုများ
ပါးသွားသည်။ မေမေသည် ဆောင်းရှိရာသို့လာပြီး ခေါင်း
ာက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

'သမီးရေချိုးပြီး အသင့်ပြင်ထားတော့၊ ဈေးကိုသွားပြီး
က်အစားတွေ ဝယ်ရအောင်'

ဆောင်းသည် မေမေ့မျက်နှာကို မော်ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်
က်ပါသည်။ မေမေ၏မျက်နှာကား အစိပ္ပါယ်များစွာဖော်
ာင်နေသည်။ အခြေအနေအားလုံး ပြေလည်အောင် တတ်
မျှ ကြိုးစားနေရသည့်သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ဆောင်း၏

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နူနယ်သောအသိက မေမေ့အပေါ်မှာ တိတိကျကျ နားမ
နိုင်သည့်တိုင် အနီးစပ်ဆုံး တွေးတတ်ခဲ့ပါသည်။

တောမှာ ဆောင်းရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော ဆင်းရဲမှုသည် တ
တဘာသာဖြစ်၏။ သည်နေရာမှာ ဆောင်းရင်ဆိုင်ရသောအ
အခဲက တမျိုးဖြစ်နေလေ၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆောင်းအ
လုံးဝချောမွေ့သောဘဝကို မရရှိသေးဆိုတာ ဆောင်းနား
သည်။ သို့သော် မေမေအနားမှာရှိ၍ ဆောင်း အားရှိပါသ

ဆောင်းနှင့် မေမေတို့ဘဝ ချောမွေ့ သာယာရေးအ
ကြိုးစားကြရဦးမည်။

[၄]

င်ရခြင်းသည် ဆောင်းအတွက် ထင်သလောက် မခက်ခဲလှ။
သင်လွယ်တတ်လွယ်သော ဉာဏ်ကိုတော့ ကံအားလျော်စွာ
ပါသည်။

ကျောင်းစအပ်သည့်နေ့က အဖြစ်ကလေးကိုလည်း ဆောင်း

မေမေက ဆောင်းကို ကျောင်း အင်္ကျီအသစ်ကလေး ဝတ်
ပြီး ကျောင်းသို့ လက်ဆွဲ ခေါ်လာခဲ့သည်။ မေမေပြောပြ၍
ကျောင်းမှာ အလွတ် ပညာသင်ကျောင်း တစ်ကျောင်းဟု
င်းသိရပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဘိုးထွန်းသည် မွန်မွန်ရည်ရည်ရှိလှသည်။ ဆောင်း
သားအမိကို နေရာထိုင်းခင်းပေးပြီး စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်ကို
ာ ရေးမှတ်စာရင်းသွင်းဖို့ ပြင်သည်။

'သက် ဘယ်လောက် ရှိသွားပြီလဲ'

'ငှင်နှစ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းက ကိုယ်တိုင်ပင် သွက်လက်စွာ ဖြေလိုက်သည်။ဆရာ ကြီးက မော်ကြည့်ပြီး သဘောကျသွားသည်။

'သမီးက တော်မယ့်ပုံပါပဲ၊ ခုမှ ကျောင်းစနေရမှာလား'

ဆောင်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။

'နာမည်က'

'ဆောင်းခင်'

ဆရာကြီးက စဉ်းစားနေသည်။

'နာမည်တွေ ဘာတွေပြောင်းယင် တခါတည်း ပြောင်းထား နော်၊ နောက်မှ ပြောင်းရတာ မလွယ်ဘူး'

ဆောင်း၏ နာမည်က တောဆန်နေသည်လား မသိပေ။ဆရာ ကြီးက ပြောင်းစေချင်ပုံ ရသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကို ဦးစားပေး သော သာသနာပြုကျောင်းတွေကလည်း ခေတ်စားနေ၍ တချို့ က ကျောင်းနာမည်ကို အင်္ဂလိပ်လိုပေးကြသည်။ အလွတ်ပညာ သင် ကျောင်းကနေ အစိုးရ စာမေးပွဲကို ဝင်ဖြေကြသည်။ ပြီးမှ သာသနာ့ပြုကျောင်းကို ပြောင်းကြသည်။နေရာတိုင်းမှာ အင်္ဂလိပ် ခေတ်၏ အငွေ့သက်က မကုန်ခန်းသေးပေ။

'သမီး နာမည်ကို ဘယ်လို ပြောင်းရ ကောင်းမလဲ'

မေမေက စဉ်းစားနေသေးသည်။

'ဘယ်လိုမှ မပြောင်းဘူးမေမေ၊မေမေပဲ ပြောတယ် ဆောင်း နာမည်ကဖေဖေပေးခဲ့တာဆို၊ဖေဖေပေးခဲ့တဲ့နာမည်ကို မပြောင်း ချင်ဘူး'

ဆရာကြီးက သဘောကျစွာ ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဆောင်းကို ကျောင်းအပ်ပြီးပြီလား' ...မ်

'အပ်ပြီးပြီ အစ်ကိုကြီး၊ အဆင် ပြေပါတယ်၊ မနက်... ကျောင်း စတက်ရမှာပဲ' ...က

'အင်းလေ ကြိုးစားပေါ့၊ လေးတန်း မြန်မြန်အောင်နယ် ...ရှင်နယ် ကျောင်းကို ပြောင်းပေးမယ်၊ စာ တော်...ကြိုးစား' ...တ်

'ဆောင်းက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ မေမေက ဆောင်းကို ...ထောင်ဆစ်နှင့် အသာတို့ပြီး 'ဟုတ်ကဲ့ ပါပါလို့ ပြောလေ ...မီး'ဟု တိုးတိုးပြောသည်။ သို့သော် ဆောင်း၏ နှုတ်က မည် ...သည့်အသံမျှ ထွက်မလာနိုင်သေးပေ။

'သမီး စိုးစိုးလဲ ဒီနှစ် ခုနစ်တန်းအောင်အောင်ဖြေ၊ ဆယ် ...တန်းအောင်ယင်တော့ တော်ပါပြီကွယ်၊ မိန်းကလေးပဲ'

စိုးစိုးက ဘာမျှ မပြောပေ။ မေမေကသာ ဝင်ပြောသည်။

'ကလေးတွေ သူတို့ အစွမ်းရှိသလောက် ပညာ သင်ပါစေ ...ား အစ်ကိုကြီးရယ်၊မိန်းကလေးလဲ ပညာတတ်တော့ ပိုကောင်း ...ာပေါ့'

'ကိုယ်ကတော့ ပညာကို အခြေခံလောက်ပဲသင်ပြီး ကိုယ်ပိုင် ...ွားရေးကို လုပ်စေချင်တယ်၊ စိုးစိုးကို ပွဲရုံမှာ ထိုင်ခိုင်းရမယ်၊ ...ောကျားလေး မရှိတော့ သမီးပဲ သားအမှတ်နဲ့ ခိုင်းရမှာပဲ၊ ...ာတတ်ဖို့ထက် ငွေ ရှာတတ်ဖို့က အရေးကြီးပါတယ်ကွာ' ...ိုးစိုး၏ မျက်နှာက ယခုမှ ရွှင်ရွှင်လန်းလန်း ဖြစ်လာလေ ... စိုးစိုးက သူ့ကို အရေးတားသည့်အတွက် ကျေနပ်သွားပုံ ...၏။ဆောင်းကတော့ စီးပွားရေးတွေ ဘာတွေ နားမလည်

www.burmeseclassic.com

ကြီး မေမေနှင့် နေရဖို့ရယ်၊ ကျောင်းတက်ရဖို့ရယ် ထိုမျှသာ ...ဝိမှာ ရှိသည်။

...ညှို့နောက်တော့ ဆောင်းက ကျောင်းမှာ ပျော်လာပ... ဆောင်းအတွက် စာသင်ရခြင်းသည် ပင်ပန်းကြီးသည်... ...ပ် မဟုတ်ပေ။ ဆောင်းမှာ ဘဝအတွေ့အကြုံအရ အသိညာဏ်... ရင့်ကျက်ခဲ့လေလားမသိ။ ဘာကိုပဲ ကြားရ ကြားရ၊ ဘာကို... မြင်ရ မြင်ရ အလွယ်တကူပင် တတ်မြောက်ခဲ့သည်။ ဆောင်း... အတွက် ပညာရေးမှာ အခက်အခဲမရှိ။ ဆောင်းအတွက် အခ... အခဲရှိသည်မှာ အိမ်တွင်းဆက်ဆံရေးသာ ဖြစ်ပါလေ၏။

\+ \+ \+

ကြီးကြီးမေဆိုသည့် မိန်းမကြီးက အမြဲလို မြည်တွန်တောက်... နေတတ်သည်။ မီးဖိုချောင်ကိစ္စအဝဝနှင့် ငွေရေးကြေးရေး တာ... ဝန်ကို လွှဲအပ်ခြင်းခံထားရသူဖြစ်လေရာ နေရာတကာမှာလည်း... သူပြီးမှ ပြီးရတော့သည်။

ဆောင်းက တောမှာ နေကတည်းက အကျင့်ပါလာသည်... ထမင်းစားပြီးလျှင် ကိုယ့်ပန်းကန်ကို ကိုယ်ယူဆေးသည်။ ဒါ... ကြီးကြီးမေက အကောင်းမမြင်ပေ။

'ဟဲ့ ထားခဲ့ ကျက်ကျက်ကန်မယ်၊ ဒါ သံပန်းကန်တွေ မဟုတ်... နော်၊ လက်ကို ဆပ်ပြာနဲ့ စင်စင် ဆေးပါလားအေ့၊ ညည်း... ဇွန်းနဲ့ ခက်ရင်းနဲ့ စားပါဆိုတော့လဲ မစားဘူး'

...ကြီးကြီးမေက ဆောင်းကို ဆိုလျှင် အမြဲတမ်း ခပ်နှိမ်နှိမ် ...း ပြောတတ်သည်။

'...ကျန်နဲ့စားမှ အားရတယ် ကြီးကြီးမေရဲ့၊ ကြီးကြီးမေက ... ဘာဖြစ်လို့ လက်နဲ့စားတာလဲ၊ လက်ဝါးကြီးနဲ့ နယ်နယ် ...းနေတာ ဆောင်း မြင်ပါတယ်နော်'

...ကြီးကြီးမေက နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။ သူ နှာခေါင်းရှုံ့တတ် ...ာလည်း ဒေါ်လေးရွှေတင် နှုတ်ခမ်းမဲ့ပြီး စကားပြောသလို အကျင့်တစ်ခုဖြစ်ကြောင်း ဆောင်း သိလာရ၏။ စိတ်ထား ...ကောင်းတဲ့လက္ခဏာပဲဟု ဆောင်းစိတ်ထဲက အောက်မေ့မိသည်။

'ညည်းကလေ ငါ့ကိုများ ပြန်ဝေဖန်နေလိုက်တာ၊ ဒီအိမ်မှာ ... ပြန်ပြောတာ ညည်းတယောက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ စိုးစိုးတောင် ...အဖေစကား နားမထောင်ပေမယ့် ငါပြောယင် နားထောင် ...၊ ဒီမယ် ညည်းပါပါက အင်မတန် ဗိုလ်ဆန်ချင်တာအေ့၊ ...င်းဝားယင် ဗိုလ်ဆန်ဆန်စားတာ၊ နိုရာကလဲ ဗိုလ်ကပြားပဲ'

'နိုရာဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ကြီးကြီးမေရဲ့'

ဆောင်းက လက်ကိုဆေးပြီး ခါလိုက်ရာ ကြီးကြီးမေကို ...း သည်။

'ဟဲ့ ဟဲ့ တောသူမ လက်ကို အရမ်းခါရသလား၊ ငါ့ စင် ...ပြီ၊ နိုရာဆိုတာ စိုးစိုးတို့ အမေပေါ့'

'...း မမစိုးတို့ မေမေက ဗိုလ်ကပြားလား၊ ဒါဆို မမစိုးလဲ ...ခလေးပေါ့နော်၊ သူတို့က ဘာဖြစ်လို့ ဗိုလ်စကား မပြော ...သလဲ ဟင်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါတော့ ဘယ်သိမလဲ၊ ဒီမယ် ညည်း ထမင်း စား ပြီး ယ ထမင်းစားပွဲပေါ်တင်ထားတဲ့ ချော့ကလက်တွေ အရမ်းယူမစား နဲ့၊ ချော့ကလက်ဆိုတာ တခု နှစ်ခုစားရတာ သိရဲ့လား'

ဆောင်းက မ ကြား ချင်ယောင် ဆောင် ပြီး ထွက်ခဲ့သည်။ ပြီးတော့ ကြီးကြီးမေချောင်းကြည့်နေသည့်ကြားကပင် သကြား လုံးတွေ ချော့ကလက်တွေ တဆုပ်ကြီး နှိုက်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ အိမ် ဘေးကို လစ်ထွက်ခဲ့သည်။

ပါပါ့မှာ ကျောက်တွင်းကုန်း၌ ကိုယ်ပိုင်ဆန်စက် ရှိသည်။ အပြင် ဆောင်းတို့နေထိုင်သည့် စိန့်ထွန်းရပ်ကွက်ရှိ အိမ်ကြီး ရှေ့၌လည်း ပွဲရုံတစ်ရုံ တည်ထားသေးသည်။ အဓိက အလုပ်မှာ ပါးစပ်ငါးခြောက် လုပ်ငန်းဖြစ်သော်လည်း ဆန်တို့ဆီတို့ကိုလည်း သိုလှောင်တတ်သည်။

ဆောင်းတို့အိမ်ကြီးဘေးရှိ အိမ်ငယ်ကလေးများမှာ ပါပါ့ ပွဲရုံအလုပ်သမားများနေသည်။ ဆောင်းက သူတို့၏ သားငယ် သမီးငယ်များနှင့် အဖွဲ့ကျလေသည်။ သူတို့နှင့်က တောမှာ ဆော့ကစားရသည်။ စရိုက်ချင်းလည်း တူသည်။ ညစ်ညစ် ပေပေ နေလို့ရသည်။

ဆောင်းက ပထမဦးစွာ သူ့အဖော်တွေကို ချော့ကလက် တွေ ဝေလိုက်သည်။ အစ ပထမတော့ ကလေးတွေက မယူ ကြပေ။ အိမ်ကြီးပေါ်က စားကောင်းသောက်ဖွယ်တွေကို သူ မစားရဲပေ။ သူတို့က ဆောင်းတို့အိမ်ကို အိမ်ကြီးဟုခေါ်သည်။ ကြာလာတော့ ဆောင်းနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးလာပြီး ဆောင်း ကျွေး သမျှကို ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ယူစားကြသည်။

ကျောင်းမှပြန်လာတိုင်း ဆောင်းက အဖော်တွေရှိရာ ပြေး သွားစမြဲတည်း။ ပြီးလျှင် အိုးပုတ်လေးတွေနှင့် ကစားသည်။ ထုပ်ဆီးတိုးသည်။ ကြိုးခုန်သည်။ ကျီးသားရိုက်သည်။

သူတို့ နေထိုင်သည့် အိမ်တန်းလျား နောက် ဘက် တွင် မန်ကျည်းပင်ကြီးတွေရှိရာ တခါတရံ မန်ကျည်းပင်ပေါ်တက်ပြီး မန်ကျည်းရွက်နု ခူးစားကြလေသည်။ မန်ကျည်းရွက်နုကို ဆီဆမ်း ထားဖြူး ဖက်နှင့်ထုပ်ပြီး မြေကြီးထဲမြှုပ်သည်။ ပြီး အပေါ်က မီးယောက်တလှည့်ဖနှောင့်နှင့်ပေါက်ကာ 'ဘုတ်မ ဆီဆမ်း' လုပ် ပြီး စားရသည်မှာလည်း အရသာ ရှိလှသည်။

ဆောင်းက အချိန်ရှိသရွေ့ နောက်ဖေးတန်းလျားတွင်သာ ကျက်နေတတ်သည်။ နောက်ဖေးတန်းလျားတွင်သာ ဆောင်း ပိုပျော်သည်။ အိမ်ကြီးထဲမှာက လွတ်လပ်မှု မရှိလှပေ။ ပါပါ ရှိနေလျှင် ပို၍ပင် မနေတတ်မထိုင်တတ် ဖြစ်သေးသည်။ ပါပါက ဆောင်းကို မလိုမလား မရှိသော်လည်း၊ မျက်နှာထားက မှုန်မှုန် [illegible]၍ ဆောင်း အနေကြုံ့သည်။ မမစိုးကလည်း တစ်ယောက် တည်း ကင်းကင်းနေတတ်သည်။ မေမေက ပါပါတို့ မမစိုးတို့ [illegible] သူတို့ကို ဂရုစိုက်နေရတတ်ပြီး သူတို့မရှိလျှင် စက်တစ်လုံး ဖြင့် ချုပ်စရာရှိတာ ချုပ်နေတတ်သည်။ ကြီးကြီးမေကတော့ အိမ်ချောင်ကိုစွ ချယ်လှယ်နေသူ မိန်းမကြီးဖြစ်၏။ လက်ကအနား မနေသလို ပါးစပ်ကလည်း အနားမနေပေ။ ကြာတော့ မေမေ ပြောသလို သူ့ကို ကြောက်လည်း မကြောက်တော့ပေ။ ဘာ ပြောပြော ဆောင်းက မကြားချင်ယောင် ဆောင်နေလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းအတွက် ပျော်ရွှင်ခြင်းကား နောက်ဖေးတန်းလျား မှာသာ ရှိလေသည်။ ကျောင်းမှပြန်ရောက်လာလျှင် လွယ်အိတ် ချကာ စားစရာကိုနှိုက်ပြီး နောက်ဖေးတန်းလျားသို့သာ လာစမြဲ ဖြစ်၏။ အပေါင်းအသင်းတွေကလည်း ဆောင်း မျှော်ကြသည်။ သူတို့က ဆောင်းလို လခကြီးကြီး ပေးရသော အလွတ်ပညာသင်ကျောင်းမှာ မနေနိုင်ကြပေ။ မူလတန်းကျောင်း လေးတွေမှာနေသူကနေသည်။ တချို့လည်း မနေကြ။ ပွဲရုံက ငါး ငါးခြောက်လေးတွေကို ယူပြီး ဈေးမှာ သွားရောင်းကြသည်။

'မဆောင်းယူလာတဲ့ သကြားလုံးတွေက အားကြီး ကောင်းတယ်၊ မဆောင်းက အိမ်ကြီး ပေါ်မှာ နေရတာ ကံကောင်းတာပဲနော်၊ ဟို မမစိုးကတော့ ကျွန်မတို့ကို ဘာ တော့မှ မခေါ်ဘူး၊ ဘာမှလဲ မကျွေးဘူး၊ ခိုင်းစရာ ရှိမှ ခေါ်ခိုင်းတာပဲ'

တန်းလျားမှာနေသော ကလေးများထဲမှ ချိုတူး ဆိုသော ကောင်မလေးကို ဆောင်း အခင်ဆုံးဖြစ်သည်။ ချိုတူးကလည်း ဆောင်းကို ခင်သည်။ ချိုတူး၏ ဖေဖေသည် ပါပါ့ပွဲရုံမှ အလုပ် သမားကြီး ဖြစ်သည်။ ပါပါ့ကားကိုလည်း မောင်းပေးသည်။ ပါပါ့ လူယုံတော်ဟုလည်း ပြောကြသည်။

'အိမ်ကြီးပေါ်မှာ နေရတာ ကံတော့ကောင်းပါတယ် ချိုတူး ရယ်၊ ဒါပေမယ့် နင်တို့လောက် ပျော်စရာ မကောင်းပါဘူး၊ နင်တို့ အိမ်မှာချက်တဲ့ဟင်းတွေက သိပ်စားကောင်းတယ်၊ ငရုတ်သီးက စပ်တယ်၊ အိမ်ကြီးပေါ်က ဟင်းတွေက ချိုရဲနေတာပဲ၊ မေမေ ကလဲ အဲဒီ ဟင်းချိုချိုကြီးတွေကို စားနိုင်တာ အံ့တယ်၊ ငါး

ငါးပိရည် စားချင်တယ်၊ ပါပါက အိမ်မှာ ငါးပိရည် မကျိုရဘူး တဲ့၊ ဒါနဲ့ မေမေကလဲ မစားတော့ဘူး၊ ငါလဲ မစားရတော့ဘူး'

ချိုတူးက ဆောင်းကို တအံ့တသြ ကြည့်နေသည်။ သူ့ အထင် ကြီး အားကျနေသော ဆောင်းက သူတို့အိမ်ကဟင်းကမှ စားလို့ ကောင်းတယ်တဲ့။

'မဆောင်းတို့ ပါပါက ငါးပိကောင်တွေ ငါးခြောက်တွေ တော့ ရောင်းပြီးတော့ ကိုယ်တိုင်ကျတော့ မစားဘူး တဲ့လား'

'အေး၊ ရောင်းတာကတော့ အမြတ်ရလို့ ရောင်းရတာတဲ့'

'ဒါဆိုရင်ပဲနော်၊ မဆောင်း ချိုတူးတို့အိမ်မှာပဲ ထမင်းစား ပေါ့၊ ချိုတူးက မဆောင်းတို့အိမ်က သကြားလုံးတွေ မုန့်တွေ ပေးမယ် စားမယ်'

'အေး၊ ကောင်းတယ်'

ဆောင်းက သူ့မှာ ပါလာသမျှမုန့်တွေကို ပေးလိုက်သည်။ အိမ်ကြီးပေါ်မှာ ဖုတ်အလူးလူးဖြင့် ကစားကြပြီးသည့်နောက် ချိုတူးတို့အမေ ချက်ထားသော ငါးပိကောင်ကြော်ဖြင့် ထမင်း စားကြသည်။ ငါးပိကောင်မှာလည်း ပွဲရုံမှ အကြွင်းအကျန် လေးများသာဖြစ်၏။ သို့သော် ငရုတ်သီးကနိုင်ပြီးခြောက်အောင် ကြော်ထားသဖြင့် ဆန်ကြမ်းကြမ်းဖြင့်ချက်ထားသော ထမင်း နှင့်ပန်းကန်ကုန်သွားသည်။ အိမ်ကြီးပေါ်မှာချက်သော ထမင်း ကတော့ ပုသိမ် စပါးနက်ဆန်ကို မှာစားသဖြင့် ဖြူဖွေးပြီးမွှေးပျံ့ နေသည်။ သို့သော် ဟင်းရွက်စိမ်းကြော်၊ ကြက်သားပြုတ်ကြော်၊ ဝက်သားပေါင်းတို့နှင့်သာ စားရသဖြင့် ထမင်းမမြိန်လှပေ။ ပါပါတို့ မမစိုးတို့က ထမင်းစားလျှင် ဇွန်းခက်ရင်းနှင့် တို့ထိ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှိသာ စားကြသည်။ မေမေကလည်း တို့ထိရုံသာ စားလေသည်။ ကြီးကြီးမေဘစ်ယောက်သာ နောက်ဖေးမှာဇလုံကြီးနှင့်အားပါး တရ နယ်စားလည်ကို တွေ့ရသည်။ သို့သော် ဆောင်းကိုတော့ ထိုသို့စားခွင့်မပေးပေ။

ဆောင်းက ငရုတ်သီးစပ်စပ်နှင့် ထမင်းတွေ တဝကြီး စား နေခိုက် မမျှော်လင့်ပဲ မေမေရောက်လာသည်။ ဆောင်း ထမင်း စားနေသည်ကိုကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေသည်။ ချိုတူးတို့အမေ ကလည်း ပျာပျာသလဲဖြစ်နေသည်။

'မြိမြိ ရှိရှိ ဘာခိုင်းချင်လို့လဲဟင်'

မေမေ့ကို အားလုံးက ရိုရိုဟုပဲ ချစ်စနိုး ခေါ်ကြသည်။

'ဩြော်၊ ခြင်ထောင်တလုံးစိမ်ထားတာ မနိုင်လို့ ကူညှစ်ပေး စမ်းပါလို့ လာပြောတာပါ မရင်ကြည်ရယ်၊ ဒါထက် သမီးက ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာ ထမင်းတွေ လာစားနေရတာလဲဟင်၊ ဆာယင် မေမေ့ကို ပြောရောပေါ့'

ဆောင်းက ထမင်းပန်းကန်ထဲမှာ ငရုတ်သီးတွေဖြင့်အားပါး တရနယ်လျက်က မေမေ့ကို ရယ်ပြလိုက်သည်။ မေမေတို့က ညစာကို ပါပါပြန်လာသည်အထိ စောင့်ပြီး ၇ နာရီထိုးလောက်မှ စုစားကြလေသည်။

'အဟင်း၊ ငါးပိကောင်က ငရုတ်သီးတွေနဲ့ ကြော်ထားတာ စားကောင်းလွန်းလို့ပါ မေမေရယ်၊ ဆောင်း တောက ရောက် ကတည်းက မေမေတို့အိမ်မှာ ငါးပိရည်လဲ မစားရဘူး၊ ငရုတ်သီး စပ်စပ်လဲ မစားရဘူး'

'သမီးကလဲကွယ်၊ ပါပါက အစာအိမ်နဲ့မတည့်လို့ ငရုတ်သီး ...တာပါ၊ ငါးပိကတော့ ပွဲရုံကအနံ့နဲ့တင် ငြီးငွေ့လွန်းလို့တဲ့ ...ားချင် မေမေချက်ပေးမှာပေါ့၊ သူများတွေစားလို့လောက် ...တော့မလား သမီးရယ်'

...မေမေက ချိုတူးတို့အိမ်မှာ စားနေသည်ကိုမကြိုက်၍ မပြော ...သွားတော့မသိ။ ချိုတူးအမေက ပြုံး၍ ဝင်ပြောရှာသည်။

'...ားပါစေရိုရိုရယ်၊ သူက ချိုတူးကိုလဲ အင်မတန်ခင်ရှာတာ၊ ...ခြင်ထောင်လျှော်ချင် ရေချိုးခန်းထဲ စိမ်သာထားလိုက်ပါ၊ ...ဘာသာ လာလျှော်ပါ့မယ်'

'ဟုတ်ကဲ့'

...မေမေက အတွင်းခံအင်္ကျီအိတ်ကပ်ထဲမှ ကျပ်တန်တစ်ရွက် ...ကာ ချိုတူးတို့အမေကိုပေးသည်။ ချိုတူးတို့အမေက တရို ...ာ လှမ်းယူသည်။

...ဆောင်းက ထမင်းဝိုင်းမှထကာ လက်လို ပြီးစလွယ်ဆေးပြီး ...ဟောင်းတထည်ဖြင့် ဆွဲသုတ်လိုက်သည်။ မေမေမျက်နှာ ...နေရှာသည်။

'သမီး ပြန်လိုက်တော့မယ်မဟုတ်လားဟင်၊ စာတွေ ကျက်ရ ...ယ်လေ'

'ဟုတ်ကဲ့မေမေ၊ ငါသွားတော့မယ်ချိုတူး၊ နက်ဖြန်စောင့် ...နေ၊ နှင်နဲ့ငါနဲ့ မန်ကျည်းရွက်'

ဆောင်းက မေမေ့ကိုသတိရကာ ဆက်မပြောပဲ နေလိုက် ... ပြီးတော့ မေမေ့နောက်က အသာလေး လိုက်ခဲ့လေ၏။ ...၍ ချိုတူးတို့အိမ်မှာ ဆောင်း ထမင်းမစားရတော့ပါ။

www.burmeseclassic.com

မေမေက ဆောင်းအတွက် ဂျေတ်သီးနှင့် ပုစွန်ခြောက်ကို… ပြီး ပုလင်းနှင့် ထည့်ပေးထားလေသည်။ သို့သော် ချို… အိမ်က ငါးပိကြော်လောက်တော့ စားမကောင်းလှပေ။

ပါပါဦးဆောင်သော ထမင်းဝိုင်းမှာ စကားမပြောပဲ… ဆိတ်စွာ ထမင်းစားတတ်အောင် လေ့ကျင့်ယူရပါသည်။ … ခက်ရင်းနှင့်မစားသော်လည်း လက်ကို သန့်သန့်ဆေးပြီး … မစင်အောင် စားတတ်သည့်အကျင့်ကိုလည်း ရအောင်လေ့… ရပါသည်။

နောက်တော့လည်း တစတစ ကျင့်သားရလာပြီး ဆော… ကိုယ်တိုင်က စားပွဲနှင့်ကုလားထိုင်နှင့်ဟင်းချိုချိုကို ဇွန်းခက်… ‘ကိုင်ကာ စားရသည်ကို နှစ်သက်၍ လာပေတော့၏။

ဆောင်း၏ဘဝကို မေမေက ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်လား။ … က ပြုပြင်ပေးခဲ့သေးလားတော့မသိ။ ပတ်ဝန်းကျင်က ဆော… ကို ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်။

ပြုပြင်၍မရသည်က ဆောင်း၏ စိတ်ကိုသာဖြစ်၏။

\+ • +

ကျောင်းမှာ ကျောင်းသားအနည်းစုသာရှိ၍ထိုအနည်းစုက… အခြေအနေတောင့်တင်းသော မိဘများ၏ သားသမီးများ… နေ၏။ အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကျောင်းထားရန် ဆော…

…မုန့်တွေ ယူလာပေးရသည်။ သင်္ချာ ခိုးပြပေးရသည်။ ဒါကို …င်းကလည်း သိသည်။ ဆောင်းက ဖြူဖြူနှင့် ပူးပေါင်းချင် …လည်း ဖြူဖြူက မဝံ့။ မေမေအောင်ကလည်း သူ့လက်ထဲက …ကို အလစ်မပေး။

ဆောင်းက အမြဲတမ်း စာရအောင် ကြိုးစားသည်။ သင်္ချာကို …း မှန်မှန်နှင့် မြန်မြန်တွက်နိုင်အောင် အားထုတ်သည်။ တနေ့ ဆရာကြီးက ပုစ္ဆာငါးပုဒ်ပေးပြီး အားလုံး မှန်အောင်နှင့် …ဆုံးပြီးအောင် တွက်နိုင်သူကို ဆုချမည်ဟု ပြောလေသည်။

…းစ်အတိုင်း ဖြူဖြူနှင့် ဆောင်းက အပြိုင်အဆိုင်။ မေမေ …င်က ဖြူဖြူ အယင်ပြီးစေရန် အလီများခိုးကြည့်ပြီး ဘေးက …ပေးသည်။ သို့သော် ဆောင်းက အယင် ပြီးသွား သည်။ …ကြီးက အပြင်ခဏ သွားနေ၍ စာအုပ်ကို စားပွဲပေါ် တင် …သည်။ ဖြူဖြူကလည်း သူ့ စာအုပ်ကို ဘေးမှာ လာတင် …။ ကျန်လူများက မပြီးသေး။ ဆရာကြီးဝင်လာတော့ စာအုပ် …က ယှဉ်လျက်။

‘ဘယ်သူ အယင် ပြီးသလဲဟေ့’

ဆရာကြီးက မေးသည်။

‘ဖြူဖြူ’

…မေမေအောင်က ဝင်ဖြေသည်။ ဖြူဖြူကလည်း ငြိမ်နေသည်။ …ကြီးက ဆောင်းကို ကြည့်သည်။

‘ဆောင်း အယင်ပြီးတာ ဆရာကြီး’

‘ဟုတ်ဘူး ဆရာကြီး ဖြူဖြူအယင်ပြီးတာ’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘေးလူတွေက ငြိမ်နေကြသည်။ သူတို့က မေမေအောင့် ကြောက်ကြသည်။

ဖဆောင်းက ကြာကြာ သည်းမခံနိုင်တော့။ ယခင်တခါလည်း ဆောင်းက သူခိုးစွပ်စွဲခံရပြီးပြီ။ ဆောင်း ရင်တဲမှာ မခံမရပ် ဖြစ်လာသည်။ ထို့ကြောင့် အနားမှာရှိသော ပေတံနှင့် မေ အောင့်ကို ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။

မေမေအောင် နဖူးမှာ ဖူးယောင်သွားလေသည်။ ဆရာကြီး ဆောင်းကို ကြိမ်လုံးနှင့်ရိုက်ပြီး တနေ့လုံး မတ်တတ်ရပ် ထားတော့၏။ ဆရာကြီး၏ ကြိမ်ဒဏ်သုံးချက်ကား အသည်း အောင် နာလှပါသည်။ ဆောင်းက အသားနာတာကိုလည်း သည်းမခံနိုင်ပေ။ အထူးသဖြင့် သူတပါးရိုက်နှက်တာကို ခံရ သည် ဆောင်းဘဝ၏ စိတ္တဇဝေဒနာကြောင့် ရင်သဲက သည်။ လူမှန်း သိတတ်ကတည်းက ဦးလေးစိန်၏ ရိုက်မော ပုတ်မောင်းဒဏ်ကို ခံခဲ့ရ၍ လူလူချင်း နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခြင် မုန်းတီးရွံရှာခဲ့သည်။ အသားပေါ်ကို တုတ် တချက် ကျ ဒါဟာ လူတယောက်အပေါ် တခြားလူတယောက်က မတ အနိုင်ကျင့်တာပဲဟု နားလည်မိသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုယ် ဘာမျှ ပြန်မလုပ်နိုင်သည့်အတွက် ပို၍ နာကျည်းသည်။

ဆရာကြီးကိုလည်း ခပ်စိမ်းစိမ်းပင် ပြန်ကြည့်ပြီး မျက် မကျပဲ မတ်တတ်ရပ်နေလိုက်သည်။ မေမေအောင်က အရေး သမီးမို့ ဆရာကြီးက ဆောင်းကို ပိုပြီး ဖိနှိပ်သည်ဟု အထ လိုက်သည်။ မေမေအောင်တို့ အဖွဲ့ကလည်း ဆောင်းကို

ကြသည်။ မေမေအောင့် ဒဏ်ရာက မကြီးကျယ်လှ။ ဆောင်း တနေကုန် မတ်တတ်ရပ်နေရသဖြင့် အရှက်ကွဲရသည်။ ကျောင်းဆင်းခေါင်းလောင်းထိုးမှ ဆောင်းကို ထိုင်ခွင့် ပေး ။ ဆောင်းက မထိုင်တော့။ လွယ်အိတ်ကိုယူပြီး ကျောင်းပေါ် ါးတည်း ပြေးဆင်းလာခဲ့သည်။

နောက်နေ့မှာ ဆောင်း ကျောင်းမတက်ပေ။ နေမကောင်းဘူး မေမေ့ကို အကြောင်းပြရသည်။ တကယ်လည်း စိတ်လှုပ်ရှား၍ တော့ပါ ပူလာလေသည်။

ညက ငယ်စဉ်က မက်ခဲ့သော အိပ်မက်ဆိုးကို ပြန်မက်ပြီး မေမေရေ မေမေရေ'ဟု အော်မိပြန်လေသည်။

ဆောင်း ကျောင်းမတက်တာ နှစ်ရက်ကြာတော့ ဆရာကြီး လာလေသည်။

'နောက်နေ့ တက်ဖြစ်အောင် တက်ပါ၊ စာမေးပွဲအတွက် ကြီးတာတွေ ပေးစရာရှိတယ်၊ ငါ့တပည့် စာတော်တယ် ဆရာကြီး သိပါတယ်၊ အယင်တခါလဲ ငါ့တပည့် သူများ ခိုးမချဘူးဆိုတာ ဆရာကြီး သိတာပေါ့၊ လက်ရေးမြန်တဲ့ နှေးတဲ့သူဆီက ဘယ်လိုလုပ် ခိုးလို့ ရမလဲ၊ ဇောင့်ခိုးယင်လဲ သာ အယင် ပြီးတော့မလဲ'

ဆရာကြီးက ပြန်၍ ချော့မော့ ရှာသည်။ မေမေ့ကိုလည်း းအကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဆရာကြီးက ကိုယ့်တပည့်တွေ ဘယ်သူ ဘယ်အခြေအနေ ဆိုတာ သိတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် တပည့် ဆောင်းခင် တ်ဘက်တယ်၊ အပေါင်းအသင်းလဲ နည်းတယ်၊ သူများနဲ့

www.burmeseclassic.com

တည့်အောင် ပေါင်းသင်းတတ်ဖို့၊ ခိုက်ရန်မဖြစ်ဖို့ ဆရာကြီး
သတိပေးချင်တာပဲ’

မေမေကလည်း ခေါင်းတညိတ်ညိတ်ဖြင့် နားထောင်သ
‘သမီးက ဘာဖြစ်လို့ သူများကို အရမ်းလုပ်ရတာလဲ
မတော်တဆ မျက်လုံးတွေ ဘာတွေခိုက်မိသွားယင် ဘယ်ကော
မလဲ’

‘သူတို့က မတရား ပြောတာကိုး၊ သူတို့နဲ့လဲ ခင် အေ
မပေါင်းချင်ဘူး မေမေ၊ ခင်စရာလဲ ကောင်းမှ မကော
ဖြူဖြူကိုတော့ ခင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်ဖြူဖြူကလဲ မေမေအေ
ကို ကြောက်နေရတာပဲ’

‘ကြောက်ရဆို ငါ့တပည့်ရယ်၊ ဖြူဖြူအဖေက မေမေအော
အဖေရဲ့ လက်အောက်ကပဲ၊ နောက်နှစ် သုံးတန်းရောက်လို့ အ
ခဲ့ယင်၊ ဆောင်းကို ဖြူဖြူနဲ့အတူတူ ထားပေးမယ်၊ မေမေအော
သပ်သပ်ထားမယ်၊ ဟုတ်ပြီလား’

ဆရာကြီးက ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးဖြစ်၍ စာသင်ခန်းမ
ကို စီမံခန့်ခွဲပြီး သူကိုယ်တိုင်လည်း အတန်းတိုင်း ဂရုစိ
ဝင်သင်ပေးသည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ဆောင်းက စာတော်တဲ့သူနဲ့မှ ပေါင်းချင
ဆရာကြီးရဲ့’

ဆရာကြီးက သဘောကျနေသည်။ ဆောင်းဘဝမှာ ဆ
ကြီးသည် လက်ဦးဆရာ ဖြစ်သလို၊ သံယောဇဉ် အရှိဆုံး ဆ
သမားတဦးလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် ဆောင်းက ကျောင်းကို မှန်မှန် တက်ခဲ့သည်။
နောက်နှစ်မှာ မေမေအောင်တို့နှင့်အတန်းမတူတော့၍ စိတ်လည်း
ချမ်းသာခဲ့ရသည်။ ဖြူဖြူကလည်း ဆောင်း၏အချစ်ဆုံး ကျောင်း
နေဘက် သူငယ်ချင်းတယောက် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

\+ \+ \+

တန်းမြင့်ကျောင်းထွက်အောင်သော မမစိုးအတွက် ပါပါက
ကားတစ်စီးဝယ်ပေးပါသည်။ မမစိုးက မက်ထရစ်အောင်အောင်
မြင်ပြီး တက္ကသိုလ်သို့ သွားချင်သည်။ ပါပါက ခွင့်မပေး
တော့ပေ။

မမစိုးက စာလည်းမတော်လှသဖြင့် ပွဲရုံမှာသာ ထိုင်ခိုင်းလေ
သည်။ ပါပါက မေမေ့ကိုချစ်သော်လည်း စီးပွားရေး ကိစ္စမှာ
ဖက်နှာလွှဲခြင်း မရှိပေ။ သည်အချက်ကို နောက်မှ ဆောင်းနား
လည်ခဲ့ရသည်။ မေမေကလည်း ကျောင်းပညာအားဖြင့် လေး
တန်းသာအောင်ခဲ့သူ ဖြစ်သောကြောင့်လည်းတကြောင်း ဖြစ်ပါ
လိမ့်မည်။ ပါပါက သမီးအရင်းဖြစ်သူ မမစိုးကိုသာ အချစ်
သည်မှာမှန်သော်လည်း ဆောင်းကိုလည်း အခွင့်အရေး ပေးရှာ
ပါသည်။ မမစိုးအတွက် အင်္ကျီအသစ်တထည်ဝယ်တိုင်း ဆောင်း
အတွက်လည်း အမှတ်တရ ဝယ်လာပေးသည်။ မေမေ့အတွက်
လည်း ဝယ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမစိုးက ဆောင်းတို့ သားအမိအပေါ် ထားရှိသော သဘော ထားကိုကား မှန်းဆ၍မရ။ မေမေ့ကိုလည်း မိထွေးဟုသာ မြင် ရသည်။ ကြီးကြီးမေက စိတ်ရင်း မဆိုးလှသော်လည်း စကား ပြောပုံက နှိမ်တတ်၍ ဆောင်းက မတည့်။ အိမ်မှာက ဆောင်းတို့ သားအမိက တဘက်၊ ပါပါနှင့် မမစိုးတို့ ကြီးကြီးမေတို့က တဘက်ဖြစ်သည်။ တခါတရံတော့လည်း ပါပါက ကြားနေ ဖြစ်သည်။

မမစိုးက သူ့ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေကိုဖိတ်ပြီး ကျွေးမွေးသည့်နေ့က အဖြစ်ကိုလည်း ဆောင်းကမမေ့။ မမစိုး၏ သူငယ်ချင်းတွေက မြို့ပေါ်မှာ မျက်နှာကြီးသောသူများ၏ သား သမီးများသာ ဖြစ်သည်။ ပိုက်ဆံရှိကြသည်။ ရာထူးရှိကြသည်။ အနောက်တိုင်းလည်း ဆန်ချင်ကြသည်။ ပါပါကလည်း အနောက် တိုင်း ဆန်ချင်သည်။

မမစိုးက မွေးနေ့ပါတီကို တခမ်းတနား ကျင်းပသည်။ ကျောင်းကထွက်တော့မည်မို့ နှုတ်ဆက်ပွဲဟုလည်း ဆို၏။ အိမ် ကြီး၏ရှေ့မှာ ရောင်စုံမီးလုံးလေးတွေထွန်းကာ စားပွဲကုလားထိုင် တွေ ပြင်ထားကြသည်။

ကြီးကြီးမေကတော့ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကူညီ ဆောင်ရွက် ပေးလေသည်။ မေမေက သူတို့စိတ်တိုင်းကျအောင် ပါဝင်လုပ် ကိုင်ပေးရသည်။

ညနေ မှောင်ရီဖျိုးဖျမှာ သူငယ်ချင်း အပေါင်းအသင်းတွေ က ကားလေးတွေ ကိုယ်စီဖြင့် ရောက်လာကြလေသည်။ မမစိုးက

ညီး အလှဆုံး ဝတ်စားဆင်ယင်ကာ ကြိုဆိုနေသည်။ ပါပါ တော့ စက်ထဲက ပြန်မလာသေးပေ။ ပွဲရုံအလုပ်သမားများက ဆပ်သည်များကို ပြင်ဆင် လုပ်ကိုင်ပေးကြရသည်။ မမစိုးက ငယ်ချင်းတွေကို ဧည့်ခံယင်း ပါပါ့ကို မျှော်နေရှာသည်။

ဆောင်းကတော့ အလှကြီးလှနေသော မမစိုးနှင့် သူ့ သူငယ် ချင်းများကို အားကျစွာ ငေးကြည့်နေရသည်။ မေမေက အိမ် ရှေ့ထွက်မလာရန် ပြောထားသဖြင့် ချိုတူးတို့နှင့် အိမ်ဘေးမှာ ထိုင်ယင်း ကြည့်သည်တွေကို ငေးမောရသည်။ မမစိုးတို့ ပွဲသိမ်း ရင် မုန့်တွေ သကြားလုံးတွေ ကျန်ဦးမည်ကိုတွေးကာ ပျော် နေသည်။

'တို့အမေက ပြောတယ်၊ မမစိုးတို့အမေက သိပ်လှတာတဲ့၊ အင်္ဂလိပ်တွေက ခုလိုပဲ မွေးနေ့ပါတီပွဲတွေ ခဏခဏ လုပ်တယ်တဲ့၊ အင်္ဂလိပ်တွေ မပြေးခင်ကလို့ ပြောတာပဲ'

အိမ်ဘေးက ပုလ္လာရိုက်ပင်တန်းဘေးမှာ ထိုင်ယင်း ချိုတူးက ပြောပြသည်။

'အင်္ဂလိပ်တွေက ဘယ်ကို ပြေးတာလဲ'

ဆောင်းက မေး၏။

'မသိဘူးလေ၊ မစိုးတို့အမေက အင်္ဂလိပ်မ မဟုတ်လား၊ အင်္ဂလိပ်တွေပြေးတော့ သူလဲ ပြေးတာပေါ့၊ မမစိုးကိုတော့ ဆောင်းတို့ပါပါက ခေါ်ထားလို့ ကျန်ခဲ့တာ'

'ငါတော့ ဘွားဘွားပြောလို့ ဂျပန်ပြေးတာပဲ ကြားဖူး တယ်'

www.burmeseclassic.com

‘အင်္ဂလိပ်လဲ ပြေးပါတယ်ဟဲ့၊ မပြေးခင်ကတည်းက အဖေက နင်တို့ပါပါ့ဆီမှာ ဒရိုင်ဘာပေါ့၊ နောက်တော့ န ပါပါက တောမှာသွားနေတယ်လေ၊ အဲဒီတုန်းက နင်တို့မေ နဲ့ရတာဆို၊ မမစိုးက ကြီးကြီးတို့နဲ့ နေခဲ့ရတာ၊ နင်တို့မေ လိုက်လာတော့ မမစိုးက အရမ်းငိုတာပဲတဲ့’

‘အေး၊ ငါလဲ မေမေ ပါပါ့နောက်လိုက်သွားတော့ အ ငိုရတယ်’

‘အစတုန်းက ဒီအိမ်မှာ ပွဲရုံမရှိဘူး၊ နောက်မှ နင်တို့ပ ပြန်ရောက်လာမှ ပွဲရုံဖွင့်တာ၊ အမေကပြောတယ်၊ နင်တို့ပ က ပွဲရုံလုပ်ပြီး ပိုက်ဆံတွေအများကြီးရယင် မမစိုးကို ခေါ် မမစိုးတို့အမေဆီ လိုက်သွားမှာတဲ့’

ဆောင်းက ခေါင်းနောက်သွားလေသည်။ ပါပါတို့ မ တို့မရှိတော့ယင် သူနဲ့မေမေနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း နေရမှာ တွေးကာ ဝမ်းသာသလိုတော့ ရှိသွားသည်။

မမစိုးက သူ့သူငယ်ချင်းတွေနှင့် ရယ်ရယ်မောမော စ ပြောယင်း ပါပါ့ကို မျှော်နေသည်။ ပါပါလာမှ အ အသောက်တွေချရန် ပြောထားသဖြင့် အလုပ်သမားတွေကလ ပါပါ့ကို စောင့်နေကြရသည်။

တော်တော်ကြီးကြာမှ ပါပါရောက်လာသည်။ သူငယ် တွေက ပျော်ရွှင်စွာ လက်ခုပ်တီးကြသည်။ ပါပါက မ အတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်အထုပ်ကြီးတထုပ် ဖဲကြိုးစည် ယူလာခဲ့သည်။ မမစိုးက သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ ဖွင့်သည်။ ဆော

ဘူးတို့လည်း သိလို့ အနားတိုးပြီး လှမ်းကြည့်ကြသည်။ က ဆောင်းတို့နှစ်ယောက်ကို မြင်သွားသည်။

မမစိုးက လက်ဆောင်ကတ်ဘူးကြီးထဲမှ အလွန်လှသော ပိုး တ်စတွေကို ထုတ်ပြီး သူ့ကိုယ်မှာ ကပ်ကြည့်နေသည်။ ချင်းတွေက လက်ခုပ်တီးကြသည်။ ပြီးတော့ အစား သောက်တွေကို စ စားကြသည်။

‘သမီးဆောင်းက ဘာဖြစ်လို့ အင်္ကျီမလဲသလဲ၊ ရှီရှီရေ းကိုခေါ်ပြီး အင်္ကျီလဲပေးလိုက်၊ မင်းကလဲ မမစိုးကို ပြီးနှုတ်ဆက်အုံးလေ’

မေမေက ဆောင်းကိုခေါ်သွားပြီး အင်္ကျီလဲပေးရလေသည်။ င်းမှာ အင်္ကျီအသစ်တွေရှိသော်လည်း ဆောင်းက ပိန်လှ အားလုံး ပွယောင်းယောင်းချည်း ဖြစ်၍ နေသည်။ းကလည်း မည်းချိတ်နေသည်။ အင်္ကျီကတခြား လူကတခြား နေ၏။

ဆောင်း အိမ်ရှေ့ကိုထွက်လာတာမြင်တော့ မမစိုးက အံ့အား ီးမျက်နှာပျက်နေသည်။ ဆောင်းကတော့ ဗျိုင်းတို့အလယ် ကန်းမလေးလို ဖြစ်၍ နေလေသည်။

‘ကဲ သမီးက ကိုယ့်ညီမလေးကိုလဲ ခေါ်အုံးလေ’

ပါပါက မမစိုးဆီသို့ ဆောင်းကို တွန်းပို့လိုက်သည်။ သူငယ် တွေက ဝိုင်းကြည့်ကြသည်။ စူးစမ်းသော မျက်လုံးများ။

‘ဟဲ့စိုး၊ ယူ့မှာ ညီမလေးရှိတယ်လား၊ ယူတို့မာသာ နှိုင်း မှာဆို၊ ဒီညီမလေးက ဘယ်ကလဲ’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မိန်းကလေးတွေက စပ်စပ်စုစုဖြင့် မမစိုးကို ဝိုင်း၍ မေး သည်။

'အို မဟုတ်ဘူး၊ ဒါ စိုးရဲ့ညီမ မဟုတ်ပါဘူး၊ သွား သွာ ဆောင်းခင်၊ နင် အိမ်ရှေ့ကို မလာနဲ့၊ အိမ်တေးမှာ နင့်အ တွေနဲ့ သွားနေပါလား'

ဆောင်းမှာ ရှက်သွေးတွေဖြာရပါသည်။ ဖားလျားဆော ဂါဝန်အင်္ကျီအသစ်ကျပ်ချွတ်အောက်မှ ပိန်လှီမည်းကြုတ်သော လက်ကလေးတွေကိုယှက်ပြီး နေရာမှာ ရပ်နေမိသည်။ ပါပါ အခြေအနေကိုရိပ်မိဟန်ဖြင့် လာခေါ်သည်။

'ပါပါ သမီးကို အရှက်ခွဲတာလားဟင်'

မမစိုးက လှမ်းပြောသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ ကြည့်နေသော မေမေက ဆောင်းဆီ ပြေးလာသည်။ ဆောင်းလက်ကိုဆွဲ ခေါ်သွားသည်။ ကြီးကြီးမေကလည်း အိမ်ထဲမှ လှမ်းကြည့် သည်။ အနားရောက်သွားတော့ နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး ပြောသော သည်။

'မောင်သက်တင်က ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ၊ မယားပါသမီး ပွဲ ထုတ် ချင် နေ လိုက် တာ၊ ညည်း တို့ ကလဲ ကိုယ့်နေရာနဲ့ကို မနေဘူး'

ကြီးကြီးမေ၏စကားက ရင့်သီးလှသည်။ မမစိုး သူငယ်ချ တွေကလည်း တီးတိုးတီးတိုး ပြောကြသည်။ ယောကျာ်းလေ တွေကလည်း မမစိုးကို မေးသည်။

'ဟော့၊ ဟိုဥစ္စာ ယူ့မိထွေးလား၊ နိပ်တယ်နော်၊ ဒါကြောင့် ညီပါပါက ရှာဖွေယူလာတာပဲ၊ မိန်းမရ ကံကောင်းတယ် နော်'

မမစိုးသည် သူငယ်ချင်းတွေအလယ်မှာ ဟန်ဆောင်ရယ်မော နေလေသည်။ ဆောင်းကလည်း အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်ကာ ခုင်ပေါ်မှာ ငိုကြွေးနေမိပါသည်။ လူကို အစော်ကားခံရခြင်း သည်လည်း အရိုက်အနှက် ခံရသလိုပင် နာကျင် လွန်းလှပါ သား။

ထိုနေ့မှစ၍ ဆောင်းက ပါပါ့ကိုကော၊ မမစိုးကိုကော ရင် ဆိုင်တော့ပါ။ ထမင်းဝိုင်းကိုလည်း အတူ သွားမစားမှတော့။ မားယင်-ချိုတူးတို့နှင့်ကစားပြီး ကစားလိုစိတ် မရှိသည့်အခါ အခန်းထဲမှာ စာတွေ ဖတ်နေမိပါသည်။ ကျောင်းစာတွေသည် ဆောင်းအတွက် အားလုံး အလွတ်ရပြီးသား ဖြစ်နေသည်။

မေမေကတော့ သူ့ဘဝမှာ ဘာမှမဖြစ်သလို စက်တလုံးဖြင့် အင်္ကျီတွေ တဂျုပ်ဂျုပ်ချုပ်ကာ နေလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၈]

လေးတန်းဖြေဆိုရန်အတွက် ဆရာကြီးက သူ့အိမ်ကိုခေါ်က
သီးသန့် သင်ကြားပေးသည်။ ဆောင်းနှင့်ဖြူဖြူတို့နှစ်ယောက်
စကောလားရှစ်စာမေးပွဲဖြေဖို့ စာရင်းသွင်းထားသည်။ ဆော
၏အသက်က စာမေးပွဲဖြေမည့်ရက်တွင် ဆယ့်နှစ်နှစ်ပြည့်ပြီး
နေလေပြီ။ စကောလားရှစ်စာမေးပွဲကို ဆယ့်နှစ်နှစ်ကျော်
မဖြေရ။ ထို့ကြောင့် ဆရာကြီးက ဆောင်း၏ မွေးနေ့သက္က
ကို ပြင်လိုက်လေသည်။

'သမီးမွေးရက်ကို ဆရာကြီးက ပြင်လိုက်တယ်မေမေ၊ သ
ကတော့ မပြင်ချင်ဘူး၊ သမီးမွေးဇာတာက သိပ်ကောင်းတယ်
ဗေဒင်ဆရာကြီးက ဟောဖူးတယ်၊ အထွန်းဖွားတဲ့၊ နာမည်
ကြီးမယ်တဲ့'

မေမေက ရယ်သည်။

'သမီးက ဗေဒင်ယုံလို့လား၊ ပြီးတော့ မွေးသက္ကရာဇ်ပြင်

ကို မထိခိုက်ပါဘူးသမီးရဲ့၊ ကိုယ့်မွေးရက်ဟာ ကိုယ့် မွေး
ပဲပေါ့'

'မသိပါဘူး မေမေရယ်၊ ဆရာကြီးကတော့ ပြင်လိုက်ပြီ ပြော
၊ အသက်ငယ်ထားတာလဲကောင်းတယ်တဲ့၊ အလုပ်တွေ ဘာ
လုပ်တော့ အခွင့်အရေး ပိုကောင်းတယ်တဲ့'

'ဆရာကြီးက သမီးကို ချစ်ရှာပါတယ်၊ သူကောင်းတယ် ထင်
လုပ်တာပေါ့ သမီးရယ်'

'ခုဆို သမီး ကျောင်းစာရင်းထဲမှာ အဖေ နာမည်ကလဲ
မှားကြီး၊ မွေးသက္ကရာဇ်ကလဲ အမှားကြီးဖြစ်သွားပြီ မေမေ၊
တာဆိုလို့ နာမည်ပဲ ကျန်တယ်'

မေမေ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားရှာသည်။ ဆောင်းက အဖေ
ည်နှင့်ပတ်သက်၍ မကျေနပ်သည်ကို ပိုပြီး ပြောချင် မှန်း
မေ သိသည်။

'ဘဝဆိုတာ ဒီလိုပဲပေါ့ သမီး၊ တခါတခါတော့လဲ အမှန်က
ကွယ်နေတတ်တာပဲ'

မေမေ့ ဆိုလိုရင်းကိုလည်း သိပ် နားမလည်ပေ။ ဆောင်းက
တော့ ခုချိန်ထိ အမှန်တရားကိုသာ မြတ်နိုးသည်။ လူ့လောက
က အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကိုလိုက်ပြီး ပြောင်းလဲနေသည်ကို
မလည်နိုင်ပေ။

'သမီးတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမှန်ကိုပဲ ပြောချင်တယ် မေမေ၊
ားတွေက ဦးသက်တင် သမီးလားလို့ မေးယင် သမီးက
တ်ဘူးလို့ ဖြေလိုက်တာပဲ၊ မမစိုးကတောင် သမီးကို သူ့ညီမ
တ်ဘူးလို့ ပြောသေးတာပဲနော်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေက ဆောင်းနားသို့ လာကာ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ကိုင်၍ စေ့စေ့ကြည့်သည်။

'သမီး ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော၊ ကိုယ့်ကိုကိုယ်သာ ... အောင် ကြိုးစား၊ တနေ့ကျယင် မေမေ့သမီးက သိပ်တော်... မိန်းကလေးတယောက် ဖြစ်လာရမယ်၊ အဲဒီအခါ မေမေ့... နှိမ်ချင်တဲ့ လူတွေအားလုံးကို အနိုင်ရလာမှာပဲ'

မေမေ့ မျက်လုံးတွင် မျက်ရည်တွေ ပြည့်လာသည်။ မ... စိတ်ဖြင့် နှုတ်ခမ်းကိုလည်း တင်းတင်းစေ့ထားသည်။

'မေမေ၊ မေမေက ပါပါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ယူတာလဲဟင်၊ ... ယောကျ်ားယူတာ ဦးလေးစိန်တို့ ဒေါ်လေးရွှေတင်တို့က နှိမ်... လို့ လားဟင်'

'မဟုတ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ ဒါတွေ နောက် သမီးကြီး... မေမေ ပြောပြပါ့မယ်'

ဆောင်းနှင့်မေမေသည် ပါပါတို့ မမစိုးတို့ မရှိသည့်အ... တွင်သာ စကားအေးအေးဆေးဆေး ပြောရတတ်လျက် ပ... တို့ ရှိနေလျှင် တအိမ်တည်းမှာပေမည့် ဝေးကွာနေကြပြန်... သည်။ မေမေက ပါပါ့အနားမှာရှိနေတတ်ပြီး ဆောင်းက ... တို့ တန်းလျားမှာ သွားကစားနေတတ်သည်။ ပါပါနှင့်က... စကားပြောခဲလှသည်။ မျက်နှာချင်းဆိုင်ရလျှင်လည်း ဆောင်... ခေါင်းငုံ့ပြီး ရှောင်သွား တတ်သည်။ မမစိုးကိုလည်း မ... အောင် ရှောင်ရသည်။ မမစိုးက အိမ်ရှေ့ပွဲရုံမှာ စားပွဲတလုံး... ထိုင်ရသည်။ မမစိုးသည် နေ့ချင်းညချင်းပင် မိန်းမကြီးတယော... လို ရေးရေးရာရာ ရှိသွားလေသည်။

...ာမေးပွဲ နီးလာသဖြင့် ဆောင်းက စာကို ဖိကျက် နေလိုက်... ...၊ စာမကျက်လျှင်လည်း ဆောင်းမှာ လုပ်စရာ မရှိပေ။ ...င်းတယောက်တည်း ချောက်ချားစွာနေရသော ညများကို ...န်ကုန်စေသည့်နည်းမှာ စာကျက်ယင်း အိပ်ပျော်သွားခြင်း ...ဖြစ်၏။

...ာမကျက်ပဲ နေလျှင် ငယ်ငယ်ကအကြောင်းတွေကို သတိရ ...၊ ဦးလေးစိန်၏ ကြောက်စရာကောင်းသော အသံကို ကြား ...ာင်သည်။ ဒေါ်လေး၏ တဆတ်ဆတ်ခေါက်တတ်သော လက် ...က်ကို မြင်ယောင်သည်။ ဘွားဘွား၏ တုန်ယင်သောစကားသံ ... ကြားယောင်သည်။ ပေပေတေတေ ဆော့ကစားခဲ့သော ...ကို တမ်းတမိပြန်၏။

ဆောင်း၏ အခန်းမှ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်လျှင် လရောင် ... အချိန်မရွေး ကျ...က်လာတတ်သည်။ လဆန်းရက်ဖြစ်စေ ...တ်ရက်ဖြစ်စေ လ... မြင်နေရတတ်၏။ မေမေ့ရင်ခွင်မှာ ...က်ခွင့် မရှိတော့...ည့်အဖြစ်ကို သိခဲ့ရသည့်နေ့မှ စ၍ ...ာင်းသည် လ...က်မှာ တယောက်တည်း အိပ်တတ် ...န် ကြိုးစားခဲ့... ၊ မေမေ့ကို မျှော်လင့်တကြီး စောင့် ...ခဲ့ရသော်လည်း ဆောင်းနှင့်မေမေ ပြန်တွေ့ရချိန်မှာ မေမေ ...ည် ဆောင်းအတွက် မဟုတ်တော့။

တခါတရံ အခန်းချင်းကပ်နေသော တဘက်ခန်းမှ မေမေ့ ...သံများ၊ တီးတိုးစကားပြောသံများကို နားစွင့်မိပြန်သည်။ ...မပျော်မီ မေမေက စောင်များ လာခြုံပေးဦးမလားဟု စောင့်

www.burmeseclassic.com

နေမိပြန်သည်။ မုပါပါ ပြန်လာပြီ ဆိုလျှင်တော့ မေမေသ
ဆောင်း၏အခန်းသို့ ကူးမလာတော့ဘူးဆိုတာ သေချာပြီး
ဘာသာ စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံကာ အိပ်လိုက်ရတတ်လေသ

တခါတရံတော့လည်း နားနှစ်ဘက်ကိုပိတ်ထားသည့်ကြ
မေမေတို့ စကားပြောသံတွေကို ကြားနေရပြန်သည်။ ညင်
သာသာ ရယ်မောသံတွေ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ် လှုပ်ရှားသံ
သည် မေမေနှင့် ဖေဖေ မ ဟုတ် သော သူ စိမ်း ယော က်
တယောက်၏ အတူတကွ ချစ်ခင်ရင်းနှီးစွာ အိပ်စက်သည့်အ
တွေပဲဟု နားလည်လာကာ မျှားစွာချောက်ချားမိပြန်လေသ

ဆောင်း၏ဘဝမှာ မြင်ဖူးသိဖူးသော်လည်း မမှတ်မိတော
ဖြစ်သော ဆောင်း၏ဖေဖေသည် သည်ကမ္ဘာလောကထဲ
လုံးဝ ကွယ်ပျောက်ခဲ့ပြီ ဆိုတာကို စဉ်းစားမိတော့လည်း
နည်းမိပြန်၏။

အထီးကျန်သော ဘဝ၏ ခံစားမှုကို စောစီးစွာ နားလ
ခံစားရခြင်းသည် ဆောင်းအတွက် ဆိုးရွားခဲ့သလို တဘ
ကတော့ ကောင်းခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်လားမသိ။

နောင်သောအခါ ထိုခံစားမှုများကပင် ဆောင်းကို က
လက်ာတွင် မှေ့လျော်တတ်အောင် သင်ကြားပေးခဲ့သောကြေ
ဖြစ်ပါ၏။

\+ \+

မေမေသည် သောကကို သိမ်းဆည်းတတ်သူဖြစ်၏။ အိမ်ထဲ
မေမေ တစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင်နေရသော ပြဿနာမျာ

င်း မသိခဲ့ရပေ။ မေမေကလည်း သိအောင် ပြောမပြခဲ့ပေ။
က်မှသာ ဆောင်း တစတစ သိလာရခြင်း ဖြစ်၏။
တနေ့ ဆောင်း ကျောင်းက ပြန်ရောက်လာတော့ ဆောင်း
ဖူးသော အသံတသံကို ကြားရသည်။
'ညည်း မကြိုက်မှန်းသိလို့ ငါလဲ ခဏခဏ မလာချင်ပါဘူး
ခုဟာကလဲ မလွဲသာလွန်းလို့ လာရတာပါ၊ ကိုစိန်မောင်က
တော်နေမကောင်း ဖြစ်နေတယ်'
'ကျွန်မလဲ တတ်နိုင်သလောက် ပေးခဲ့သားပဲ မမရွှေတင်၊ သမီး
င်ရေးအတွက်လဲ စုရသေးတယ်၊ ဒီအိမ်မှာ အစ်ကိုကြီးက
င် တခြားလူတွေက ကြည့်ဖို့တာ မဟုတ်ဘူး၊ အစ်ကိုကြီး
သွားလဲ့သွားယင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ'
ဒေါ်လေးရွှေတင်ပါလား။ ဆောင်းက ချက်ချင်း ပြေးတွေ့
ချင်သော်လည်း ဘ ပြောကြဦးမည်လဲ သိချင်သဖြင့်
အကွယ်မှ စောင့် ာင်နေလိုက်သည်။
'အေးပါအေ၊ ငါ လေးကောင်းစားရေးကိုလိုလား
ယ်၊ နောက်လဲ ပါဘူး၊ ခုတော့ အကျပ်အတည်း
လို့ ပေးလိုက် ။ ညည်း ဒီလိုကောင်းစားအောင်
ကြံဆောင် ပေးလိုက်ရတယ် ဆိုတာလဲ မမေ့ပါနဲ့အေ၊
အလိုသာဆိုယင်၊ ခုလောက်ဆို သားအမိနှစ်ယောက်လုံး
က်နေတာ ကြာလှရော့မယ်'
မေမေက ဘာမျှ ဆက်မပြောသဖြင့် ဆောင်း ပြေးတွေ့က်
သည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဆောင်းကို ရုတ်တရက်မမှတ်မိ။

www.burmeseclassic.com

'ဟဲ့ မိဆောင်း၊ ကြည့်စမ်း အရပ်ကြီး ထွက်လာလိုက်တာ မှတ်တောင် မမှတ်မိဘူးအေ၊ ညည်း ဒေါ်လေးကိုကော သ ရသေးရဲ့လား'

ဒေါ်လေးကား ထုံးစံအတိုင်း မျက်ရည်တစမ်းစမ်း ဖြစ် တော့သည်။

'ရပါတယ်ဒေါ်လေးရဲ့၊ဦးလေးစိန်ကော အရက်တွေသော သေးသလားဟင်'

'မေးတတ်လိုက်တာ မိဆောင်းရယ်၊စကားတတ်မကြီးဖြစ် ပြီပေါ့လေ၊ ဒေါ်လေးက ညည်းကို လွမ်းလို့ ခဏခဏ လာ တယ်၊ ညည်းအမေက မကြိုက်ဘူးအေ့၊ ကျောင်းပိတ်ယင် ခဏလိုက်လည်ပါလားဟင်၊ ညည်း ဦးလေးကော အယင်လို တော့ပါဘူးအေ၊ ကောင်းကောင်းလဲ နေမကောင်းဘူး၊ ကိုလဲ မေးပါတယ်အေ'

'ဟုတ်လား၊ ဒီတခါ ဒေါ်လေးလာယင် သို့က်...

ဆောင်းက တောမှာ ဆော့ကစားရခဲ့သည့် ... အရသာလေးကို မမေ့သေး။ မေမေက မျက်နှာ...

'သမီး လွယ်အိတ်ကိုထားပြီး အင်္ကျီ လဲချေတော့'

'အမယ်လေး ရီရီရယ်၊ ညည်းသမီးကို ငါပြန်ခေါ်မသွား ဘူး၊ ကိုင်း ငါလဲ ပြန်ပါ့မယ်အေ၊ပိုက်ဆံလေးသာ....'

'တိုးတိုးပြောပါ မမရွှေတင်ရယ်၊ နေအုံး ခု လာမယ်'

မေမေက ဆောင်း၏ အခန်းထဲကို လိုက်လာသည်။

'သမီး ညည်းဒေါ်လေးက ခဏခဏ ပိုက်ဆံလာတောင်းနေ ...ယ်သူမှ မသိစေနဲ့နော်၊ ရော့ အဲဒီပိုက်ဆံ ဒေါ်လေး ... အသာလေးထည့်၊ မေမေပေးယင် လူမြင်မှာစိုးလို့'

...မေမေက ငွေစက္ကူအချို့ကို ဆောင်းလက်ကြားထဲ သေသေ ... ဆုပ်ထည့်ပေးသည်။

...ဆောင်းက မည်သူမျှ မမြင်အောင် ဒေါ်လေး ရွှေတင်ကို ...ပေးရသည်။

... ဒေါ်လေးပြန်မယ် ဆောင်းခင်၊ ရီရီ ငါပြန်ပါတော့ ...အေ၊ ခဏခဏလဲ မလာတော့ပါဘူး'

...မေမေက ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဒေါ်လေး ရွှေတင်သည် ...ကို လာပို့စဉ်တုန်းကလိုပင် နောက်ဖေးပေါက်မှ ပြန် ...သွားလေသည်။နော... ...မှာ ကြီးကြီးမေ မရှိတာ တော် ...ရဲ့ဟု ဆောင်းက... ကိုယ်စား စိတ်အေးသွားမိသည်။ ...သော် ထိုညက ... ...င့်ပါပါ ရန်ဖြစ်သံကို ကြားရပါ

...ပါက ဒေါ်... ...သည့်ကိစ္စကို သိနေသည်။

... ဘာဖြစ်လို့ ခဏခဏ လာရတာလဲ'

...အသံက ခါတိုင်းထက် ကျယ်သည်။

...ကိုကြီးလဲ သိသားပဲ၊ ပိုက်ဆံလိုချင်လို့ပေါ့၊ ပြီးတော့ ...ကလေးလဲ ပြန်ခေါ်မယ် လုပ်နေတယ်'

... မွေးသားတဲ့ကလေးမှ မဟုတ်တာ၊ခေါ်ချင်လို့ရမလား ...ကလဲ၊ သူတို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် ကြောက် ...လဲ နိုင်ပေါက်ရှိလို့လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေ့အသံ တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အတန်ကြာမှ ပြော

'သူတို့က အစ်ကိုကြီးနဲ့ရတာ သူတို့ပေးစားလို့ဆိုပြီး ကြောင့် ရီရီတို့သားအမိ ချမ်းချမ်းသာသာနေရတာလို့ ပြော တာပါ'

'ရီရီကလဲ သူတို့က မတိုက်တွန်းယင် အစ်ကိုကြီးကို မယူ မဟုတ်လား၊ ရီရီ ယောကျ်ားနောက် လိုက်ပြေးမယ် လုပ် ခဲ့ပစ်တာဆို၊ ရီရီက မုဆိုးမ ဆိုပေမယ့် ကြိုက်မယ့်သူ ချက် တွေ့တာကိုး၊ ဟား ဟား'

ပါပါက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

'ဒါတွေ ပြောမနေပါနဲ့ အစ်ကိုကြီးရေ့ယ်၊ လူဆိုတာ အကြောင်းနဲ့ကိုယ် ရှိကြတာချည်းပဲ၊ အစ်ကိုကြီးလဲ အစ် မိန်းမကို မလွဲသာလို့သာ ပြန်လွှတ်လိုက်ရတာ မဟုတ် ခုတောင် လိုက်သွားချင်လို့ ငွေကိုကုန်းရှာနေတာ မဟုတ် ရီရီတို့သားအမိ မတိုးသာအောင် စီးပွားရေးကို စနစ်တကျ ထားတာ ရီရီသိပါတယ်၊ ရီရီကလဲ ဘာကိုမှ မမက်ပါဘူး လူလားမြောက်ပြီး ပညာတတ်ယင် တော်ပါပြီ'

မေမေ့အသံက ငိုသံပါနေသည်။ မေမေ ငိုနေပြီထင် ကြားနေရသော ဆောင်းလည်း ငိုချင်လာသည်။ သမီးအ သာဖြင့် နေ မနေပါနဲ့တော့ မေမေရယ်ဟု ပြောချင်သည်

'ဒီမှာ ရီရီ၊ မင်း ငါ့ကို ချစ်ချစ် မချစ်ချစ်၊ မချစ်ဘူးဆို ငါသိပါတယ်၊ ငါ့ကို ဘာကြောင့်ယူတယ်ဆိုတာလဲ ငါသိ အေး ဒါပေမယ့် ငါ ဘာတွေပဲလုပ်လုပ် မင်းတို့သားအမိ အ

ထည့်စဉ်းစားတယ်ဆိုတာ သိထားပါ၊ မင်းကို သနားလို့ တင်ခဲ့တယ်ဆိုတာလဲ မမေ့ပါနဲ့'

ထိုညက ပါပါနှင့် မေမေတို့ တီး တိုး စ ကား ဆို သံ လည်း ားရ။ မေမေ့ငိုရှိုက်သံကိုသာ သဲ့သဲ့ကြားရသည်။ ဆောင်း မှာ သိစရာ တိုးလာရပြန်သည်။ ပါပါနှင့်မေမေက အချစ် ကြောင်း ပြောကြသည်။ သို့သော် တယောက်ကိုတယောက် ဘူး ဟူသော စွပ်စွဲသံတွေပါနေသည်။ နာကျည်းသံတွေ က်နေသည်။

တအိမ်တည်းမှာ အတူနေထိုင် အိပ်စက်နေသော ယောကျ်ား မိန်းမတို့သည် မချစ်ပဲနှင့် ဘာကြောင့်များ အတူ နေကြ မှ။

လောကကြီးက ဆော သိနိုင်သေးသည့် အချက်တွေ ပြည့်နှက်နေသည်။

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၉]

ဆောင်းဘဝမှာ ပထမဆုံးအကြိမ် အပျော်ဆုံးနေ့နှင့် ရင်ဆိုင်
ရသည်။

ဆောင်းက လေးတန်းစကောလားရှစ်စာမေးပွဲကို တယော
တည်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ဆရာကြီးက ခေါ်ပြော၍ သိရလ
သိရချင်းပင် မေမေ့ဆီကို ပြေးလာပြီး ပြောပြရသည်။

ပါပါကလည်း အိမ်မှာရှိနေသည်။ ပါပါက တပြုံးပြုံး ဖြ
နေတာ မြင်ရတော့ ဆောင်းလည်း ကျေနပ်မိသည်။ မမစိုးကပ
အိမ်ရှေ့မှာ စာရင်းတွက်နေရာမှ 'မိဆောင်းက တော်သားပဲ'
ပြောဖော်ရသည်။

ကြီးကြီးမေကလည်း 'ဆောင်းခင်က ဘယ်ဆိုးလို့တုန်း'
မချီးမွမ်းစဖူး ချီးမွမ်းလေသည်။ 'ကြည့်စမ်း၊ ဒါကြောင့် မေ
က ပြောတာပဲ၊ တော်အောင် ကြိုးစားရမယ်တဲ့၊ ဒါမှ နှိမ်ချင်
အောက် အနိုင်ရမှာတဲ့'

ဆောင်း၏ ပညာရေးကိုလည်း ပထမဆုံးအကြိမ် အလေး
ထားပြီး ဆွေးနွေးလာကြသည်။

'နေရှင်နယ်ကျောင်းကို ပြောင်းထားရအောင်၊ သူက စာ
တော့ လိုက်နိုင်ပါလိမ့်မယ်'

'လိုက်နိုင်ပါတယ်၊ဖြူဖြူလဲပြောင်းမယ်တဲ့၊မေမေအောင်တို့လဲ
မှာ၊ ပြီးတော့ ဆရာကြီးကလဲ ပြောင်းခိုင်းပါတယ်၊
တန်းရောက်မှပြောင်းယင် မလွယ်ဘူးတဲ့'

ဆရာကြီးဆီမှာက အတန်းကျော်ပြီး အလွတ်ဝင်ဖြေသူတွေ
သည်။ အစိုးရစာမေးပွဲဝင်ဖြေပြီး အောင်လျှင် ကျောင်း
သွားကြလေသည်။

'နေရှင်နယ်ကျောင်းဆိုတော့ သိပ်မျှား ဝေးနေမလား'
မေက တွေးပြီး ပူနေသည်။

'ဝေးပါဘူး၊ စိုးစိုးတို့တုန်းကလဲ ဒီလိုပဲ နေတာပဲ၊ ဆိုက်
ကို လပေးနဲ့ ငှားထားပေါ့'

အိမ်မှာ ဂျစ်ကားတစီး ရှိသော်လည်း ပါပါ အလုပ်သွားရာ
ဆိုးသာ တခါတရံ သုံးသည်။မမစိုးအတွက်ဝယ်ပေးသော
ငွေလိုသည်ဆိုကာ ပါပါက ပြန်ရောင်းပစ်လေသည်။

ကျောင်းပြန်အဖွင့်မှာ ဆောင်းတို့သူငယ်ချင်းတသိုက်
ပြောင်းကြရ လေသည်။ နေရှင်နယ်ကျောင်းက ပိုမို
ပြီး ပျော်စရာ ကောင်းသည်။ အင်္ဂလိပ်စာကိုလည်း
သင်ကြားသဖြင့် ခေတ်အမီဆုံးဖြစ်၏။ လုံချည်အစိမ်းနှင့်
ကို နေ့တိုင်းဝတ်ရသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ တမျိုးတိုးလာ သည်မှ လုံချည်ကို စတင် ဝတ်ဆင်ရခြင်းဖြစ်၏။ အဆော့ သန်သော ဆောင်းက လုံချည်နှင့်ရင်ဖုံးအင်္ကျီ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ပြီ ထိုင် လိုက်သောအခါ ချက်ချင်းပင်ကြီးရင့်လာသလိုခံစားရသ သည်။ အနေကျုံ့သွားသည်နှင့်အမျှ စိတ်ကလည်း လူကြီးဆ လာရသည်။ မေမေကလည်း လူကြီးဆန်အောင် သင်ပေး သည်။ ဆောင်းကိုနေချင်သလိုနေ ကစားချင်သလိုကစားဘ ချက်ချင်းရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိ ကလေးတယောက်ဖြစ်အောင် အသွင်ပြောင်းပစ်သည်။

သည်အဖြစ်ကလည်း တနေ့သောညနေခင်းမှ အစပြုသည် တာ ဆောင်းသတိထားမိသည်။

ဆောင်းက ကျောင်းကအပြန် ခါတိုင်းလိုပင် ရေချိုး ရေချိုးခန်းထဲမှ ပြေးထွက်ခဲ့သည်။ ဆောင်း၏ ကိုယ်ပေါ် ဆောင်းဘီတိုလေးပဲ ပါသည်။ အပေါ်ထပ်အိပ်ခန်းသို့ တ မည်အပြု ပါပါနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုးသည်။ ဟိုဘက်ရှောင် မလို သည်ဘက်ရှောင်ရမလိုနှင့် ထုပ်ဆီးတိုးသလို ဖြစ်သွား သည်။ ပါပါနှင့်က အကြောင်းမရှိပဲ မျက်နှာချင်း တွေ့ ဆိုင်ဖူးသည် မဟုတ်၍ ရှက်လည်းရှက်မိသည်။ ကြောက်လ ကြောက်မိသည်။ သည်အဖြစ်ကို မေမေကလည်း မြင်သွားသည် ဆောင်းက ခေါင်းငုံ့ပြီး အပေါ်သို့ပြေးတက်ခဲ့သည်။ ပါပါ ဒေးကြည့်ယင်းကျန်ရစ်သည်။

မေမေက အခန်းထဲကို လိုက်လာသည်။

'သမီး ရေချိုးယင် မျက်နှာသုတ်ပဝါလေး ယူသွားလို့ပြော သာ ဘာလို့ယူမသွားလဲ'

'ရှုပ်လို့'

အခန်းထဲမှာ မေမေတယောက်တည်း ရှိတာမို့ ဆောင်းက ဆောင်းဘီကို ချွတ်ချပြီး လုံချည်ကိုတမန်းကတန်းကောက်စွပ် သည်။ လုံချည်ဝတ်စမို့ ဝတ်ရသည်ကလည်း အဆင်မပြေ သေးပေ။

'သမီး ဆောင်းခင်'

မေမေခေါ်လိုက်သည့်အသံက နည်းနည်း မာကျောနေသည် သတိပြုမိလေ၏။

'ရှင် မေမေ'

'ရေချိုးယင် မျက်နှာသုတ်ပဝါကို ခြုံသွားရမယ်လို့ မေမေ ပြောထားတာ နောက်ကိုမမေ့နဲ့၊ ပြီးတော့အင်္ကျီကို ရေချိုးခန်း ရောက်မှ ချွတ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ'

ဆောင်းက နားမလည်နိုင်သေးပေ။

'မေမေပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါသမီးရယ်'

'ဟင် ရေချိုးခန်းထဲက ထွက်လာတော့ကော မေမေ၊ အင်္ကျီ ဟောင်းကြီးကို ပြန်ဝတ်ရအုံးမှာလား'

မေမေက သက်ပြင်းချသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခက်ပါလားဆောင်းရယ်၊ ဘာကိုမှလဲ နားမလည်ဘူး
အသက်က မငယ်တော့ဘူး၊ ပြီးတော့ ပြီးတော့ ပါပါ
တယ်၊ ကိုယ့်အဖေရှေ့မှာ သေသေဝပ်ဝပ် နေရတာပေါ့
ရယ်၊ ရေချိုးခန်းထဲကထွက်လာယင် သမီးထဘီကို ရင်လျား
ခဲ့၊ ပြီးတော့ မျက်နှာသုတ်ပဝါခြုံခဲ့ နားလည်ပြီလား'

မေမေက ဆောင်း၏ရင်ဘတ်ကိုကြည့်ပြီး တည့်တည့်
လေခါမှ ဆောင်းမျက်နှာမှာ ရှက်သွေးတွေ ဖြာသွားလေသ
သည့်တုန်းက မေမေက မိန်းကလေးဆိုတာ အဖေရှေ့မှာအ
သဖြင့် ဖထွေးရှေ့မှာ သေသေသပ်သပ်နေစေချင်တာကိုး ဆို
နောက်မှနားလည်လာရ၏။

မေမေက တဆင့်တက်ကာ အစစအရာရာ ချုပ်ချယ်
ပြန်လေသည်။ ယခင်လို ချိုတူးတို့နှင့် အချိန်ရှိတိုင်း
ကစားနေခွင့် မရတော့။ အိမ်မှာ မီးဖိုချောင်ဝင်ပြီး ကြီး
မေကို ကူလုပ်ဖို့ပြောသည်။ ဆောင်းမှာ စိတ်ညစ်ရပြန်သ

ကြီးကြီးမေဆိုသည့် မိန်းမကြီးနှင့်တည့်အောင် ပေါင်း
သည်မှာ ဘယ်လွယ်မည်လဲ။ အင်မတန်ပစ်ပစပ်များသည့် မိန်း
ကြီး။ ပြီးတော့ တလောကလုံးမှာ သူနှိမ်ချစီးပိုးပြီးမပြော
ဆိုလို့ မမစိုးတယောက်ပဲရှိသည်။ မမစိုးကို ရွှေမင်းသမီး
တပါးလို ဆက်ဆံပြီး ဆောင်းကို တော်သူမ အစုတ်ပလုတ်
အောက်မေ့သည်။ ကူလုပ်ပေးလျှင်လည်းဘယ်တော့မှအကော
မမြင်ပေ။

'မိန်းကလေးကိုက ရှုပ်ပျာရှုပ်ပျာနဲ့၊ ပန်းကန်ဆေးတာ နှစ်
ပ်ဆေးမှ ပြောင်တာဟဲ့၊ ဇွန်းခက်ရင်းတွေ ဆေးယင် လက်
င်ရိုးတွေပါ တိုက်ဆေးရတယ်၊ ထိပ်နားလေးတင်ပွတ်မသွား
ထားပါအေ ထားပါ၊ ငါတယောက်တည်း လုပ်တာကမှ
ပါသေးတယ်'

သည်တော့ ဆောင်းကလည်း တကယ်ပင်ချထားခဲ့ပြီး ထလာ
သည်။

'ကြည့်စမ်း အဟုတ်ကို ထားသွားပြီ၊ဟဲ့ လက်ကိုလဲ အရမ်း
ပါနဲ့လို့ ပြောတာမရဘူး၊ငါ့ကို ရေတွေစဉ်ကုန်ပြီဟဲ့၊အမယ်
း ဒါနဲ့များ သူ့အမေက သူ့သမီး မိန်းကလေးပီသအောင်
သင်အုံးမတဲ့၊ ဟင်း ဒီပျာကလပ်စိန်ကိုများ'

ကစားလည်း မကစားရ၊ ဘယ်မှလည်း မသွားရ၍ ဆောင်း
 အိမ်နေလျှင် လုပ်စရာမရှိ။ စာကလည်း ကျက်လိုက်လျှင်
လေးရသည်။ အိမ်ရှေ့ဘက်ကိုလည်း ပွဲရုံအလုပ်သမားတွေ
းသည်ဆိုကာ မေမေက ထွက်ခွင့်မပေးပေ။ မေမေကအင်္ကျီ
ပ်သင်ဖို့ခေါ်ပြန်သည်။ မေမေချုပ်ပေးသည့် အင်္ကျီပွယောင်း
ာင်းကြီးတွေကို ဝတ်ရသည်မှာ စိတ်ညစ်လှသဖြင့် ကိုယ်တိုင်
ျုပ်သင်ကြည့်သေးသည်။

အင်္ကျီပုံဆန်းတွေ ချုပ်ရသည်မှာ ဝါသနာပါလာပြီး အား
င် မေမေ့ကိုယ်စား အင်္ကျီစတွေ ကိုက်ညှပ်ကာ ချုပ်နေမိ
သတော့၏။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်း ကိုက်ညှပ်၍ ပုံမကျပန်းမကျ ဖြစ်သွားသောအ
များကို ချီတူးတို့က ဝမ်းသာအားရ ယူဝတ်ကြလေ၏။

\+ + +

ဆောင်းဘဝမှာ ကဗျာဆိုတာဘာလဲ ဟူ၍ စတင်သိရခြင်းသည်
အင်မတန်မှ ရယ်စရာကောင်းသည်။ ဆောင်းသည် မိမိကိုယ်
ကဗျာချစ်သော မိန်းကလေး တယောက် ဖြစ်လာလိမ့် မည်
မည်သည့်အခါမျှ မတွေးခဲ့မိပေ။ ကျောင်းမှာ မိန်းကလေး
အပေါင်းအသင်းကလည်း နည်းပါးသည်။ ဖြူဖြူ တယောက်
လွဲ၍ ဆောင်းမှာအပေါင်းအသင်းမရှိ။

ယောကျ်ားလေးတွေကလည်း သည်အရွယ်မှာ ထုံးစံအတိုင်း
တယောက်နှင့်တယောက် စကြ ပြောင်ကြဖို့သာ နားလည်သည်
ဖြူဖြူက နာမည်နှင့်လိုက်အောင် အသားဖြူပြီး ဆောင်းက မည်း
ချိပ်နေသဖြင့် ဆောင်းတို့နှစ်ယောက် တွဲသွားလျှင် ဘဲဥ က
ကန်း ချီလာပြီဟု အော်ကြသည်။ ဆောင်း တယောက်တည်း
သွားလျှင် ငါးကျည်းခြောက်လာပြီဟု လှောင်သည်။ ဆောင်း
စ ဖန်များလျှင် စိတ်ဆိုးပြီး ကွန်ပါဘူးဖြင့် ကောက်ပေါက်တတ်
သဖြင့် နည်းနည်းတော့ လန့်ကြသည်။

တနေ့မှာ မြန်မာစာ ဆရာမက သတင်းတခုပေးသည်။

'တီချယ်တို့ကျောင်းမှာ အင်္ဂလိပ်စာလဲ တော်အောင် ကြိုးစား
ကြရမယ်၊ မြန်မာစာကိုလဲ ကျွမ်းကျင်ရမယ်၊ ဒါကြောင့် ကျောင်း
နံရံကပ်စာစောင် လုပ်မယ်၊ တပည့်တို့ထဲက ကဗျာလေးတွေ
င်းပါးလေးတွေ ရေးတတ်ယင် ရေးပြီး တီချယ့်ပေးကြ၊
ဘော်တာရွေးပြီး စာစောင်မှာ ထည့်ပေးမယ်'

ဆောင်းအတွက် စိတ်ဝင်စားစရာတခု ရသွားသည်။ ကဗျာ
ကဗျာရေးရမတဲ့။ အင်း ဟုတ်တယ်၊ အင်္ကျီ ချုပ်ရတာလဲ
ဘော့ ပျင်းစရာကြီး ကဗျာစပ်ကြည့်ရယင် ကောင်းမှာပဲ။
ဖြူဖြူ နင် ကဗျာရေးမလား'

ဖြူဖြူက ခေါင်းခါသည်။

'ငါ မရေးတတ်ဘူး'

'ငါတော့ ရေးကြည့်ချင်တယ်'

'နင် မလုပ်ချင်တာ ဘာရှိသလဲ ဆောင်းရယ်'

'အေး ဟုတ်တယ်၊ ငါတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ် လုပ် ကြည့် ချင်
၊ တနေ့ တနေ့ ကျောင်းစာတွေကျက်ရတာ ဘယ်လောက်
ကောင်းလဲ၊ သချာကလွဲပြီး ဘာမှစိတ်ဝင်စားစရာမကောင်း
ကဗျာရေးရယင်တော့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းမှာပဲ'

'ဒါဆိုလဲ ရေးပါလား'

ဖြူဖြူက ဆန္ဒ တခုတည်းသာ ရှိသည်။ ဆရာဝန် ဖြစ်ဖို့တဲ့။
င်းကတော့ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ဆရာဝန် ဖြစ်ချင်စိတ်
မပေါ်ခဲ့ပေ။ ရှုံလည်း မရှုတတ်၊ ကြောက် လည်း
ာက်တတ်။ သို့သော် ဆရာဝန်လုပ်ရမှာ ဝါသနာ မပါ
ဖြစ်မည်။ အင်ဂျင်နီယာဆိုလျှင် ဟုတ်ဘုတ်တုတ်။
နေ့က ကျောင်းက ပြန်ရောက်ကတည်းက ကဗျာရေးဖို့
စိုင်းပြင်းရသည်။ အိမ်မှာ စာအုပ်ဆိုလို့လည်း ဖွားများ

www.burmeseclassic.com

စားစားမရှိ။ ပါပါက စာဖတ်တာလည်း ဝါသနာ မပါ
သတင်းစာတော့ မျိုးစုံယူသည်။ မေမေက မြစကြာရဲ့ ဝတ္ထု
ဖတ်တတ်သည်။ သရဲတွေ အကြောင်း ပါသည်။ ဆော
တယောက်တည်း အိပ်ရတာဆိုတော့ သရဲအကြောင်း မဖတ်
ပေ။ သရဲကို တွေးပြီး မကြောက်တတ်သော်လည်း တယေ
တည်းအိပ်ရသည့် ဝေဒနာကို မခံနိုင်၍ နောက်ထပ် အဘ
ကို မလိုချင်ပေ။

ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာတွေထဲမှာ ယုဝတီတကျွန်ယ်
သည်ကိုသတိရပြီး တနင်းလာနေ့ထုတ် ဗမာ့ခေတ် သတင်းစာ
ရှာရသည်။ သတင်းစာတွေ တထပ်ကြီးစုကာ ကျွန်
ရွေးထုတ်သည်။ အစဉ်လိုက် ပြန်ဖတ်ကြည့်သည်။ အခ
ကောင်းသားပါလား။ ဝတ္ထုတွေလည်း ပါသည်။ ကဗျာ
လည်း ပါသည်။ယုဝတီ လေနီ၏ ဆောင်းပါးတွေကလည်
လှပြီး ရယ်ရသည်။ ကဗျာတွေကို သေသေချာချာ ဖတ်ပြ
သို့သော် သည်လိုကဗျာရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရေးမလဲ
ညက စာမကျက်ဖြစ်တော့ပဲ စိတ်မောစွာ အိပ်ပျော်သွားသ
သို့သော် ခါတိုင်းညတွေလို အိပ်မက်ဆိုးတွေ မမက်
နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားသည်ကို သတိထားမိပြီး
ဖတ်ပြီးမှ အိပ်ရသည့် အရသာကို ကောင်းစွာ ခံစားတတ်
လေသည်။

\+ \+ \+

ကဗျာပေးရမည့်ရက်က နီးလာပြီ။

ဆောင်း ရေးနေသည့်ကဗျာက အဆုံးမသတ်နိုင်သေး။ ရေး
နည်းစနစ်ကိုလည်း ဆောင်း မသိ။ ကဗျာများစွာကို ရေ
ကြည့်သည်။ဆိုလို့ကောင်းတာကိုသိသည်။ထိုသို့ ဆိုလို့ကောင်း
င် ဘယ်လိုရေးရမည်လဲ။

အိမ်မှာ စာအုပ်ကလည်း ရှားပါးလှသည်။

နောက်နေ့ ကျောင်းကအဆင်းမှာ ဘုရားဈေးရှေ့မှာ ဆိုက်
ဆရာကြီးကိုခဏရပ်ခိုင်းပြီးစာအုပ်ဝင်ဝယ်လေသည်။မေမေ
သောမုန့်ဖိုးနှင့် ချိန်ဆပြီး တိုင်းရင်းမေဂျာနယ်နှင့် ဘားမား
း စာစောင်ဝယ်သည်။

ညကလည်း ကဗျာရေးယင်း အိပ်ပျော်သည်။ မေမေက
ယောင်အော်တတ်သော ဆောင်းအတွက် ညအိပ် မီးသီး
ထွန်းပေးထားသည်။လျှပ်စစ်မီးမရခင်က မှန်အိမ်လေးထွန်း
လျှပ်စစ်မီး သွယ်ပြီးသည့်အခါ ဆယ့်ငါးတိုင်အား အပြာ
မီးသီးလေးထွန်းပေးထား၏။ ထို့ကြောင့် ဆောင်းသည်
င်းရောင်နှင့်မှ အိပ်တတ်သည်။အမှောင်ကို ပို၍ပို၍ကြောက်
သည်။အမှောင်ထဲမှာ အိပ်ရလျှင် ပိုပြီး အိပ်မက် ဆိုး

ခု ထို ညအိပ်မီးလုံးလေးက ဆောင်းအတွက် အသုံးဝင်
ည်။ ကဗျာဖတ်၍ ရသည်။ ကဗျာစပ်၍ ရသည်။ဆောင်း၏
က်များအတွက်ကော အနုပညာအတွက်ပါ ညအိပ်မီးလုံး
တွေက များစွာ အထောက်အကူဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဗျာတပုဒ်ကို မဖြစ်မနေ ရေးထုတ်လိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရေးသည့်အကြောင်းက ရိုးစင်းလှသော အကြောင်း
တခု။ ကဗျာဆရာ ကာရန် ရှာမရသည့်အကြောင်း။

ဖယောင်းတိုင်မီး၊ ငြိမ်းလုနီးပြီ
ကာရန်တွေလဲ၊ ရှာ၍ မရ၊ စိတ်မောလှပြီ
ညသံသရာ၊ ရှည်လျားလှ၏။
အိပ်မက်ဆိုးတွေမက်မှာ၊ နှိုးကြောက်ပါ၏
ကာရန်လေးတွေ၊ ပြေးလာပါတော့
ဖယောင်တိုင်မီး၊ ငြိမ်းလုနီးပြီ။

ညအိပ်မီးလုံးလေးကို ဖယောင်းတိုင်မီးအဖြစ် ပြော
ရေးရသည့်စိတ်ကူးကိုတော့ ဖတ်မိသည့် ကဗျာလေးတပုဒ်မှ
ရသွားသည်။ ထိုကဗျာကလည်း ကဗျာဆရာ ကာရန်ရှာမ
အကြောင်းသာဖြစ်ပါ၏။ ငါ့အဖြစ်နှင့် တူလိုက်တာဆိုပြီး
အကြောင်းကိုပင် ရေးတော့မည်ဟု စိတ်ကူးသည်။ ရေး
ပြီးသွားပေပြီ။ အထပ်ထပ် ဆိုကြည့်သည်။ မည်သည့်နေရာ
နေသလဲ မသိ။ ချောမွေ့ခြင်းမရှိတာကို သိသည်။

စာရွက်တွေလည်း ပြန့်ကျဲနေပြီ။ ညဉ့်လည်းနက်ပြီ။ စိတ်
စွာ အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ ထိုညကလည်း အိပ်မက် မက်
မေမေ့အကြောင်းတော့ မဟုတ်တော့ပေ။

အိပ်မက်ထဲမှာ လှေကားထစ်တွေ အများကြီး တက်ရ
မတ်စောက်လွန်းလှသော လှေကားထစ်များဖြစ်ချေ၏။ အ
အရံမရှိ။ ကိုင်တွယ်စရာမရှိ။ ဘေးမှာလည်း စောက်နက်
ချောက်ကြီးရှိသည်။ လိမ့်မကျစေရန် မနည်းသတိထားပြီး
ရပါသည်။ နောက်ဆုံးအထစ်ကို ရောက်လာသည်။ လှမ်း

က်ခဲလှသည်။ ခြေထောက်တွေက ချော်ကျမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်
ည်။ အတင်းကုတ်ကတ်ပြီး တက်ရသည်။ ခြေက ချော်ကျ
ဘော့သည်။ ချောက်ထဲသို့လိမ့်ကျသွားသည်။ အသည်းထဲ
အေးကနဲဖြစ်သွားသည်။

င်ရာမှ လန့်နိုးလာ၏။ ရင်တွေ တလှပ်လှပ် ခုန်နေလေ
၏။

ပ်မက်မို့လို့ တော်ပါသေးရဲ့ တော်ပါသေးရဲ့ဟု မောပန်း
ရွတ်နေမိလေသည်။

\+ \+ \+

ဟား မင်းတို့ကဗျာတွေက သိပ်ရယ်ရတယ်၊ ရေးတော့
ကြသားပဲ၊ ဘာတွေမှန်းလဲ မသိဘူး၊ အေးလေ ငါးတန်းပဲ
ဘာ ဒီလောက်ပဲ ရေးတတ်မှာပေါ့၊ မင်းတို့ ဗမာစာကို
လာရအုံးမယ်၊ နေ့အုံး မင်းတို့ရေးတဲ့ကဗျာတွေ့တီချယ်
မယ်'

'မဖတ်ပြပါနဲ့ တီချယ်၊ မဖတ်ပြပါနဲ့'
ဗျာပေးထားသော မိန်းကလေးတွေက အော်သည်။
'တ်ပြပါ တီချယ်၊ ဖတ်ပြပါ'
ယောက်ျားလေးတွေက ညာသံပေး၍အော်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းကတော့ ခေါင်းကိုတွင်တွင် ငုံ့ထားမိသည်။ ရင်ခေ
လည်း ခုန်နေသည်။ ခြေဖျားတွေလည်း အေးလာသည်။ ...
မှားပြီ ငါမှားပြီဟူ၍ နောင်တ တရားတွေ့ရနေမိသည်။

'ဒီကဗျာက ဘာတဲ့၊ အဲ အချစ်ရယ်တဲ့'

'ဝါး ဟားဟား'

ဆရာမက ကဗျာတွေ တပုဒ်ပြီးတပုဒ်ဖတ်ပြသည်။ ကျော...
သားတွေက တဝါးဝါးရယ်ကြသည်။ ဆောင်းကတော့ စိ...
ညစ်လှပြီ။ အတန်းထဲက ထွက်ပြေးသွားချင်သည်။

'အဲ ဒီကဗျာကတော့ မဆိုးဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကာရန်...
တော့ မမှန်သေးဘူး၊ ကလောင်နာမည်က မိုးဆောင်းတဲ့'

'ဟား ဟား ဟား'

အလကားနေယင်း ရယ်ပြီးလျှင် ရယ်ချင်သော ကျော...
သားတို့၏သဘာဝအတိုင်း ဟားတိုက်၍မဆုံးနိုင်ပေ။ တယော...
က ထအော်လိုက်သေးသည်။

'အဲဒါ ဆောင်းခင် ဖြစ်ရမယ်ဟေ့'

'ဟုတ်တယ်ဟေ့ ငါးကျည်းခြောက်ဟေ့၊ ဖတ်ပြပါတီချ...
ဖတ်ပြပါ၊ နားထောင်ချင်လှပြီ'

ဆောင်းက ဈွာတတ်မှန်းသိ၍ ပိုပြီးလှောင်ချင် ကြသည်...
တခန်းလုံး အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ဖြစ်နေစဉ် ဆရာမက က...
ကို စတင်ဖတ်ပြသည်။

'ဖယောင်းတိုင်မီး၊ ငြိမ်းလုနီးပြီတဲ့'

'ဝါးဟားဟား၊ ဖယောင်းတိုင်မီးငြိမ်းယင် ဘာလုပ်မလဲ...
မသိဘူးဟေ့'

...ဆောင်းက ခေါင်းမဖော်ဝံ့တော့ပါ။ အလကားသက်သက်
...ားချင်နေသော ကျောင်းသားများအဖို့ ဟားပြီးယင်း
...သာ ဖြစ်နေတော့သည်။ ပျော်စရာဟုလည်း မမြင်နိုင်
...၊ အိပ်ပျက်ခံ၍ ရေးထားရသော ကဗျာလေး အတွက်
...ည်းယူကျုံးမရ ဖြစ်မိတော့သည်။

...ကဲ တီချယ်က ပျော်စေ ရွှင်စေ ဖတ်ပြတာပါနော်၊
...ကဗျာကိုကော မြန်မာစာကိုကော တော်အောင်ကြိုးစား
...ယ်၊ အင်္ဂလိပ်စာလဲတော် မြန်မာစာလဲတော်မှ ခေတ်မီပြီး
...က်မှာကွယ့်၊ ဆက်ပြီးတော့လဲ ရေးရမယ်၊ တချို့ ကဗျာ
...တွေကို တီချယ်ပြုပြင်ပြီး ထည့်ပေးပါ့မယ်'

...န်မာစာ အချိန်ကုန်သွားသော်လည်း ကျောင်းသားများ
... အရှိန်မသေသေး။ တယောက်ကဗျာ တယောက် ရွတ်ပြ
...ားနေကြဆဲ။ ဩော် သည်တုန်းက မိမိရေးသည့် စာကို
...ဆုံးသော ဝေဖန်ရေးနှင့် တွေ့ရတာပဲဟု မတွေးမိသေး။
...တ်ဘဲမှာ ငါကဗျာကို ရအောင်ရေးမယ်ဟု အားခဲထား
...သည်။

...ခဲ၍ ဆောင်း၏ ညပေါင်းများစွာသည် ကဗျာညများ
...ခဲ့လေသည်။

\+ \+ \+

... ညညတော်တော်နဲ့ မအိပ်ဘူးလား၊ ဘာတွေလုပ်နေလဲ'

www.burmeseclassic.com

မေမေက သိုးမွေးဆွယ်တာ တထည်ထိုးယင်း မေးသည်
မေမေ့လက်က အမြဲတမ်းတခုခုကို ချုပ်လုပ်နေတတ်သည်။
ဖိုချောင်က ကြီးကြီးမေရှိ၍ သိပ်ဝင်စရာမလိုပေ။ ပါပါထ
စားမည်ဆိုမှ မေမေက ပြင်ပေးရသည်။ ကျန်အချိန် များ
မေမေက သိုးမွေးထိုးသည်။ စက်ချုပ်သည်။ ပလတ်စ
ပိုက်ဆံအိတ်လေးတွေ ထိုးသည်။ တခါတရံတော့ စာဖတ်
တာ တွေ့ရသည်။ ယခင်က သိပ်စိတ်မဝင်စား၍ ဘာစာအုပ်
ဖတ်နေသည်လဲဟု မစူးစမ်းမိခဲ့ပေ။ များသောအားဖြင့်မြ
စာအုပ်တွေမှန်းသာ သိသည်။

'ဆောင်း ကဗျာတွေ ရေးနေတယ်မေမေ'

မေမေ အံ့အားသင့်သွားသည်။ ဆွယ်တာထိုးခြင်းကို
ရပ်လိုက်သည်။

'ဘာ ကဗျာရေးတယ်၊ ဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ် မေမေ'

'ကြံကြံဖန်ဖန် သမီးရယ်၊ ဘာစိတ်ကူးရလို့ ကဗျာရေး
လဲ၊ မေမေက စာကျက်နေတယ်ပဲထင်တာ'

'သမီး ရေးကြည့်ချင်လို့ပါမေမေ၊ ကျောင်းမှာနံရံကပ်
စောင်လုပ်တယ်၊ သမီးကဗျာတပုဒ်ရေးပေးတာ အရွေးမခံ
ဘူး မေမေရယ်၊ အဲဒါနဲ့ နောက်ထပ်ကဗျာတွေ ရေးကြည့်
တာ၊ တိုင်းရင်းမေ ဂျာနယ်က ကဗျာတွေ ဖတ်ကြည့်တော့
ကောင်းသား၊ မောင်ဆွေတင့်တို့၊ ဒေါင်းနွယ်ဆွေတို့ပြီးတော့
ဝတ္ထုတိုလေးတွေလဲ ကောင်းတယ်၊ မော်တင်ယုတို့ မေဒေး

မေမေက ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေသည်။

'သမီး ဝတ္ထုတွေဖတ်တာ ပါပါသိယင် ဆူလိမ့်မယ်၊ စိုးစိုး
ဘောင် ဝတ္ထုမဖတ်ရဘူး၊ အင်္ဂလိပ်စာတိုးအောင်ဆိုပြီးအင်္ဂလိပ်
ပုံပြင်စာအုပ်လေးတွေပဲ ဖတ်ရတယ်'

'ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ့ရဲ၊ ဝတ္ထုဖတ်လို့ သိပ်ကောင်းတာ၊
သမီးကို အသက်မငယ်တော့ဘူး၊ ကစားရမယ့်အရွယ်မဟုတ်တော့
ဘူးဆို၊ ဒါကြောင့် စာဖတ်တာပဲ၊ သမီးကဗျာဆရာမ ဖြစ်ချင်
တယ်'

'အမယ်လေး မလုပ်လိုက်ပါနဲ့ သမီးရယ်၊ သမီးပါပါကလေ
စာရေးဆရာတို့ဘာတို့ကို နည်းနည်းမှ အထင်ကြီးတာ မဟုတ်ဘူး
သမီးရဲ့၊ သူကစာတော်ယင်တော် မတော်ယင်လဲ စီးပွားရှာတတ်မှ
ကြိုက်တာ၊ သမီးကို မေမေက စီးပွားရေးလဲ မလုပ်စေချင်ဘူး၊
သမီးကလေး ပီပီသသ ပညာတော်ပြီး ကျောင်းဆရာမတို့ သူနာပြု
ဆရာမလေးတို့ ဖြစ်စေချင်တယ်'

'အဲဒါနဲ့ ကဗျာရေးတာနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ မေမေရယ်၊ ကျောင်း
ဆရာမ ဖြစ်အောင်လဲ လုပ်လို့ရပါတယ်၊ သမီး စာမေးပွဲတွေလဲ
အောင်နေသားပဲ၊ ခု ခြောက်လပတ်မှာလဲ ပထမ ရပါတယ်
မေမေရယ်'

'ဒါပေမယ့် ကဗျာတော့ မရေးပါနဲ့ သမီးရယ်၊ ကဗျာတွေ
ရေးနေယင် ကျောင်းစာညံ့သွားမှာပဲ၊ ခု သမီးကို စာတော်စေ
ပြီး သူတို့က အရေးပေးလာကြတာ'

မေမေ့ သဘောထားကို နားလည်စ ပြုလာပါသည်။ အရွယ်
လည်း ကြီးလာပြီဖြစ်၍ မေမေရင်တည်နေရသည့် ဘဝကိုလည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘဆာပေါက်လာသည်။ မေမေက ဆောင်းကို တော်စေ... ဆည်၊ လိမ္မာစေချင်သည်မှာ ပါပါတို့ ကြီးကြီးမေတို့ မမ... တို့က ဆောင်းကို ချစ်လာစေရန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ မေမေ... သူ့နည်းနှင့်သူ တိုက်ယူနေရလေသည်။ သည်အချိန်မှာ မေမေ... ဆောင်းကို ကျောင်းမှာ စာအတော်ဆုံးပဲ ဖြစ်စေချင်သည်။ ထ... ဆိုလျှင် ပါပါက သူ့သမီး ဆောင်းက ပညာ သင် ဆု ရ တာ... ကျောင်းမှာ ပထမရတာကို လူရှေ့မှာ ဂုဏ်ယူ ပြောတတ်... လေပြီ။

'သမီး စာတော်အောင်လဲ ကြိုးစားပါ့မယ် မေမေရယ်... ကဗျာမရေးနဲ့ဆိုလဲ မရေးပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် စာတော့ ဖတ်... ရစေ မေမေ၊ အားတဲ့အချိန်မှ ဖတ်မှာပါ၊ ကျောင်းစာကို မ... ခိုက်စေရပါဘူး'

'သမီး ပါပါတော့ မသိစေနဲ့ကွယ်'

ဆောင်း၏အနုပညာ ဝိညာဉ်က ဘယ်ကပါလာပါသနည်း... ဖေဖေ့ဆီကလား။ ဖေဖေက စာပေအနုပညာ ဝါသနာပါသူ... တု မကြားဖူးပါ။ ဖေဖေက ပညာတတ် အရာရှိတယောက်သာ... ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရသည်။ မေမေကတော့ သာမန်ပညာအရ... အချင်းသာရှိပြီး ရိုးသားသူတယောက်သာ ဖြစ်သည်။ ဘဝ... တယောက်တည်း ရှုန်းကန်သည့် သတ္တိတော့ မေမေ့ထံမှ အ... ရခဲ့သည်။ အနုပညာ အမွေကိုတော့ မည်သူကမျှ မပေးကြ... အားပေးမည့်သူလည်း မရှိ။ ဆောင်းကတော့ အမှတ်မထင် တွေ... ခဲ့ရသော အနုပညာ၏ အရသာကို ခံစားတတ်နေလေပြီ။ အထ...

...ဆန်သော၊ သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်ကို အထီးကျန်ဆန်သည်ဟု ...သည် ခံစားခဲ့ရသောဘဝတွင် စာပေအနုပညာသည် ဆောင်း ...၏ အကောင်းဆုံး အဖော်မွန် ဖြစ်ခဲ့၏။ ပြီးတော့ ခံစား ...သော စိတ်နှလုံး၏ ထွက်ပေါက်လည်း ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။

...ယ်နည်းနှင့်မျှ နောက်မဆုတ်လိုတော့ပါ။

...မေ့အတွက်တော့ စာမေးပွဲမကျအောင်၊ အတန်းထဲမှာ ...မ်း ပထမရအောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုသည်ဟု နားလည်ထား ...လေသည်။

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၀]

'မိဖြူရယ် ဒီကဗျာလေး ဖတ်ကြည့်စမ်းပါ၊ ရော့ လူမ…

မိဖြူက ကဗျာကို ဝါသနာ မပါပေ။ ကျောင်းစာ… တွင်လည်း သိပ္ပံတို့ သင်္ချာတို့ကိုသာ အားသန်သည်။ ဆော… ကဗျာတွေ ခိုးခိုးရေးနေသည်ကို သူနားမလည်ပေ။ … လည်း မရှိ။ သို့သော် ဆောင်းကိုအားနာ၍ ယူ ယူ ဖတ်… ယခု ဆောင်းတို့က ခြောက်တန်းရောက်နေပြီ။ မနှစ်က … ဆရာမကပဲ ဆောင်းတို့အတန်းကို သံယောဇဉ် ရှိသ… ခြောက်တန်း မြန်မာစာကို လိုက်သင်သည်။

'ဘာတဲ့၊ အဲ၊ ပွင့်ပြာဗေဒါ၊ ဘယ်ကလာ၊ ဘယ်… ဘယ်စခန်းတဲ့၊ အင်း ကောင်းသားပဲ ဆက်ရေးလေ…

ဆောင်း သဘောကျသွားသည်။

'နင့်ကို ငါဆီးသီးသုပ် ဝယ်ကျွေးမယ်၊ ငါလေ … နေ့က ပါပါတို့ ကမာစက်ထဲကို သွားလည်တယ်၊ …

…င်းလေးတွေတွေ့လို့ ကဗျာရေးချင်လာတာပဲ၊ လူကြီးတွေ… ရေးရတာပါဟာ၊ ရသမျှ မုန့်ဖိုးလဲ တိုင်းရင်းမေ ဝယ်… ဘားမားစတား ဝယ်ရတာနဲ့ ကုန်တာပါပဲ၊ ဝတ္ထုစာအုပ် …အုပ်တောင် ဝယ်မလို့ ပိုက်ဆံမလောက်တာနဲ့ မဝယ်…

'…စာအုပ်လဲ'

'…အုပ်တွေကတော့ အများကြီးပါ၊ ငါက ထား ဆိုတဲ့ …လေးကို ဝယ်မလို့'

…ဝင်လာသဖြင့် သူတို့ စကား ပြော ရပ် လိုက် ရ သည်။ …င်းက သူ့ကဗျာ စာရွက်လေးကို ပြန်ယူသည်။ ဆရာ လစ် …စကားဆက်ပြောရသည်။

'… မမကလဲ စာသိပ်ဖတ်တယ်၊ သူ ဖတ်တာ ခင်နှင်းယုတဲ့၊ …ဖတ်တာ ဝါသနာပါယင် တို့အိမ်ကိုလာပါလား၊ မမ …့ စာအုပ်တွေ အများကြီး ရှိတယ်'

'…တ်လား၊ ဒါဆို ငါလာခဲ့မယ်'

…ာက သင်္ချာပုစ္ဆာတွေပေးသည်။ ဆောင်းက မြန်မြန်တွက် …ပြီးတော့ အားနေသဖြင့် ကဗျာစာရွက်လေးကို ပြန်ကာ …ရေးဖို့ ကာရန် စဉ်းစားရသည်။

…ိုင်းရင်းမေ ဥယျာဉ်မှူးအခန်းမှာ ဖတ်ရသော ကဗျာတွေကို …ဉ်းစားရသည်။ ကာရန်ယူပုံတွေကို ပါးစပ်က ဆိုဆိုကြည့်… ဆိုလို့ကောင်းလျှင် ရပြီပဲပေါ့'

'…ဟော့ ဟိုမှာ ဆရာက နောက်တပုဒ်ပေးနေပြီ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

...စာရွက်ကို ချပြီး သချ်ာတွက်ရပြန်လေသည်။ အချိန်ကုန်တော့ ဆောင်းရဲ့ကဗျာလဲ အပြီးသတ်ပြီ။

'ငါတော့ ဒီကဗျာကို ပို့လိုက်တော့မယ်'

'ဘယ်ကိုပို့မှာလဲ၊ ဘားမားစတားလား'

'မဟုတ်ဘူး၊ ဥက္ကလာစာစောင်'

'နင်က ဘယ်လို ပို့မှာလဲ'

'ငါ့အယင်လက အသင်းဝင်ပုံစံတွေလို့ ဝင်လိုက်တယ်... အဲဒါ အယင်လက ငါ့နာမည် အသင်းဝင်စာရင်းမှာပါလာ... ငါ ကဗျာပို့လို့ရပြီလေ'

ဖြူဖြူက အံ့ဩနေသည်။

'တယ်ဟုတ်ပါလား၊ နင့်နာမည်ပါတဲ့စာအုပ် ငါ့ပြစမ်း...'

'မေမေတွေမှာစိုးလို့ အိမ်မှာဝှက်ထားရတယ်၊ မနက်ဖြန်... တော့ ငါယူခဲ့မယ်၊ နင့်မမကိုလဲ ငါ့ကို စာအုပ်တွေငှားဖို့... ထားပေးနော်'

'အေးပါ'

ထိုနေ့က ဖြူဖြူ၏ ပထမဆုံး အထင်ကြီး အားပေးမှု... အားတက်သွားပြီး ကျောင်းကအပြန် စာအုပ်ဆိုင်ဝင်ကာ... ဖောက်လာသော မုန့်ဖိုးလေးဖြင့် စာအုပ်တွေ ဝယ်ပစ်... ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းအဟောင်း သုံးအုပ်နှင့် ဂျာနယ်ကျော်မမလေး... စာအုပ်တအုပ်။ မေမေ မမြင်အောင် သိမ်းဆည်းဖို့ လွယ်အိတ်... သေသေသပ်သပ်ထည့်ပြီး အိမ်ရောက်ရောက်ချင်း တခြားစာ... တွေနှင့် အဖုံး ဖုံးထားလိုက်ရလေသည်။

ညကျမှ ညအိပ်မီးသီးလေး၏ အလင်းရောင်ဖြင့် စာရွက်... မမြည်အောင်လှန်ပြီး ဖတ်ရလေ၏။

\+ \+ \+

...နာက သည်မျှ ကြီးထွားလာလိမ့်မည်ဟု ဆောင်းမ... ...စာအုပ်ဆိုင်မှာတွေ့၍ ဥက္ကလာ စာစောင်လေး ဝယ်... ...။အဖွဲ့ဝင်ပုံစံတွေ့၍ ဖြည့်ပြီး ပို့လိုက်မိသည်။ လိပ်စာကိုတော့ ...ဆောင်းခင်၊ အောင်ချမ်းသာပွဲရုံ၊စိန်ထွန်းကွက်သစ်၊ ပဲခူးမြို့ဟု ...ပေးလိုက်သည်။စာစောင်ထဲမှာ ပါလာသည်အထိ မေမေတို့ ...။

ဆောင်းက ဖြူဖြူ၏ အားပေးမှုဖြင့် သူ့ 'ပွင့်ဗေဒါ ဘယ်...မယ်' ကဗျာလေးကိုလည်း ပို့လိုက်ပေပြီ။ ကဗျာပါလာနိုး မျှော်ကိုးနေဆဲမှာပင် မမျှော်လင့်တာတွေ ဖြစ်လာခဲ့လေ၏။ ကျောင်းလွယ်အိတ်ကိုချပြီး စားပွဲပေါ်မှာ ဘာစားစရာရှိလဲ ကြည့်မည်ပြုဆဲမှာ မေမေနှင့် မမစိုးတို့၏ တင်းမာသော... ...လုံးများကိုတွေ့လိုက်ရလေသည်။နှစ်ယောက်လုံးက ဆောင်း... ...ာ စောင့်စားစူးစိုက်ကြည့်နေသည်မို့ ဆောင်းခြေလှမ်းများ ...း တုံ့သွားရသည်။ တခုခုတော့ ဖြစ်ချေပြီတည်း။

...ကဲ ကဲ၊ မေးမယ့်ဟာ မေးကြလေ၊ ဟင်း ငါ့သမီး ဆော်... ယောက်မြင်းစီးထွက်တယ်ဆိုတာ ဒါမျိုး၊ကြုံ ကြုံပေါင်... ...'

www.burmeseclassic.com

အဆောင်းတွန်းတတ်သော မိန်းမကြီး။ ကြီးကြီးမေကနှာခေါ်… ပြာလိုက်သဖြင့် မေမေသည် ဆောင်းကိုစစ်ဆေးရန် ပြင်ဆ… သည်။

‘သည်း ဘာတွေလုပ်ထားလဲ မိဆောင်း’

တစ်စွာဘုရား။ ဘုရားကိုသာ တမိပါတော့သည်။ ဆောင်း… အထိ မဟုတ်တာ ဘာမျှမလုပ်တတ်သေးပါ။ ခြောက်တ… အနေပြီး မိန်းကလေးတချို့ ရည်းစားထား တတ် သော် လည်း… ဆောင်းတခါမျှ စိတ်မကူးခဲ့မိ။ ဆောင်းက စာတော်သူကို… သဘောကျသည့်မို့ မိန်းကလေးတွေ ချည်း သာ ဗိုလ်စွဲ သော… ဆောင်းတို့ အတန်းထဲမှာ မည်သည့် ယောကျ်ားလေးကိုမျှလည်း… အထင်မကြီးပေ။ ပိန်လို့ မည်းခြောက်သောဆောင်းကို မည်သူ… မျှလည်း ရည်းစားစာမပေး။ ဖြူဖြူကို လိုက်ပေးလျှင် ဘေးက… ဒေါသဖြစ်ပြီး ပါးရိုက်မည် တကဲကဲ လုပ်သဖြင့် မဆီမဆိ… အမုန်းခံ ပြည်သူ့ချဉ်ဖတ်ပင် ဖြစ်လိုက်ရသေးသည်။

‘သမီး ဘာလုပ်လို့လဲ မေမေ၊ ဘာတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ’

‘ပြလိုက်လေ ရီရီ’

မမစိုးက မေမေ့ကိုပြောသည်။ မေမေက ဆောင်းရှေ့ကို … တွေ တထပ်ကြီး ပစ်ချပေးသည်။ နောက်တကြိမ် ဘုရား တမိ… သည်။ ဘယ်က စာတွေလဲ။ ရည်းစားစာတွေ မဟုတ်တာ… သေချာသည်။ စာအိတ်ပြာပြာ ဝါဝါ ရောင်စုံတွေ ပြန့်ကျဲ… သည်။ သိလိုစိတ်ဖြင့် ကောက် ယူ ကြည့် လိုက် သည်။ … လေးလေး။ အားလုံး ဆောင်းရဲ့ နာမည်တွေနဲ့ချည်းပါကလား… သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်တော့ သ တော ပေါက် ပါပြီ။ ဆော…ခင် နာမည်နှင့်ဆိုတော့ ဥက္ကလာစာစောင်မှာ အဖွဲ့ဝင် …ည်ပဲ။ စာတွေက အားလုံးဖောက်ဖတ်ပြီးသားဖြစ်နေသည်။

‘…ွန်ခဲ့တဲ့အပတ်ကပြီး မမစိုးဆီရောက်နေတာ၊ ဒီမိတ်ဆက် …တွေ ဘယ်လိုလုပ် ရောက်လာသလဲ ဆောင်း၊ ဆောင်းက …က်မျှားတဲ့ သူတွေဆီ လိပ်စာသိအောင် ဘယ်လိုလုပ်သလဲ၊ …ာကွယ်၊ စာတွေ တဖွဲဖွဲရောက်လာတော့ အလုပ်သမားနဲ့ …တောင် မေးတယ်၊ ပြီးတော့ ရေးထားလိုက်တာလဲ ရည်း …က အရှုံးပေးရတယ်’

…ခဲ့လိပ်စာနှင့်လာသမျှ စာသည် မမစိုးဆီကို အယင် ရောက် …ဒါကို ဆောင်း မစဉ်းစားမိခဲ့။ သည်လောက် များပြား …မိတ်ဆက်စာတွေ ရောက်လာမည်ဟုလည်း မထင်ခဲ့။ ဘာ …င့် ရေးကြရတာလဲ။ ဆောင်းရဲ့ ကဗျာလေးတပုဒ်သော်မှ …ဆောင်မှာ မပါဖူးသေးပေ။ လိပ်စာလေး ပါရုံဖြင့် သည်လို …ဆက်စာရေးသူတွေ ရှိမည်ဟုလည်း တခါမျှ မတွေးခဲ့မိပေ။

‘ဆောင်းက စာစောင်လေးတခုမှာ ကဗျာရေးမလို့ အဖွဲ့ဝင် …ဘာပါ မေမေ၊ အဲဒီမှာ လိပ်စာပါသွားတယ်’

ဆောင်းက အမှန်အတိုင်း ရှင်းပြရသည်။ ယခု နောက်ပိုင်း မမစိုးကသည်း ဆောင်းကို အရေးပေးလာသည်မှာ မှန်ပါ …၃-တန်းအောင်လျှင် စာရင်းတွေ ကူလုပ်ပေးဖို့ပင်ပြော …သည်။ ယခု သည်ကိစ္စကြောင့် ဆောင်းကို သဘောမတွေ့ …ဘာကား။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက် သမီးရယ်၊ ဒါမျိုး သမီး ပါပါမကြိုက်
လို့လဲ မေမေ ပြောထားသားပဲ၊ သမီးပါပါသိယင် မလွယ်
ခုနတောင် စာတွေကို စိုးစိုးက သိမ်းထားလို့'

မမစိုးကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရဦးတော့မလို ဖြစ်နေလေသည်
'သမီးက ဒီလို ဖြစ်မယ်မှန်းမှ မသိတာ မေမေ၊ ခုလဲ သမီး
လို့ ဖြစ်ရတာမှ မဟုတ်တာ၊ သူတို့ဘာသာ သူတို့ ရေးကြတာ

'ဒါပေမယ့် ဆောင်းက သွားဆက်ဆော့တာကိုး'

မေမေက ဘယ်လောက်ဆူဆူ ဆောင်း မနာပါ။ မမစိုး
တာကိုတော့ မကြိုက်လှပေ။

'ဆောင်းက စာပေဝါသနာပါလို့ ကဗျာရေးချင်လို့
တာပါ၊ ဆက်ဆော့တာ မဟုတ်ပါဘူး'

မဟုတ်တာပြောလျှင် မခံချင်သော ဗီဇကြောင့် ပြန်
ဖြစ်အောင် ပြောမိသည်။

'ကဲ နောက်ကို သမီးက ဘယ်စာစောင်မှလဲ လိပ်စာ
ဘယ်ကဗျာမှလဲ မရေးနဲ့၊ ကျောင်းစာကိုပဲ ကြိုးစားရမယ်
မေမေပြောထားသားပဲ၊ မမစိုးက သမီးကို လိမ္မာစေ
ပြောတာ၊ သွားတော့'

မေမေ ဝင်ပြောသောစကားကိုလည်း ဆောင်း ကောင်း
နားလည်ပါသည်။ မေမေက အမြဲပဲ ပြေလည်အောင်ကြိုးစား
ရမည် ဖြစ်သည်။

အိပ်ခန်းထဲကို ပြေးလာခဲ့၏။ ဝမ်းနည်း၍ ငိုရှိုက်မိပါ
ဆောင်းမှာ အပြစ်လေး မှုတမှုန်မျှ မရှိရဘူးလား။ အပြစ်မ
သည့် အလုပ်ကလေးကိုပင် အပြစ်လုပ်သည့်ဟု ယူဆ လေ

သား။ ပြီးတော့ဆောင်းလုပ်သမျှသည် ဆောင်းကောင်းစားဖို့
ပါပါတို့မမစိုးတို့ သဘောကျ လက်ခံဖို့သာဖြစ်နေရသည်။
တို့ကြည်ဖြူဖို့ကိုသာကြိုးစားနေရသည်။ ဆောင်းမှာ အသိဉာဏ်
သည်နှင့်အမျှ ဆောင်းတို့သားအမိ နေနေရသည့် ဘဝကို
နားလည်လာခဲ့ပါသည်။

မေမေ အခန်းထဲ ဝင်လိုက်လာသည်။

'သမီး ဆောင်းခင်၊ ငိုမနေနဲ့၊ စာမေးပွဲလဲ နီးပြီ၊ ဒါတွေ
လုံး စိတ်ထဲကဖယ်ပြီး စာကြိုးစားပါကွယ်၊ စာတော်မှ....'

'တော်ပါတော့ မေမေ၊ သမီးက အမြဲ စာတော်ရမယ်လား၊
ပါတို့ မမစိုးတို့ သဘောကျအောင် အမြဲ ပထမရနေရမယ်
။ သမီး ပျော်သလိုလဲ သမီးနေပါရစေအုံး မေမေ'

မေမေက ဆောင်းကို ငေးကြည့်နေသည်။ မျက်ရည်တွေ
ဝဲလာသည်။

'သမီး ဆောင်း၊ ညည်း နားမလည်သေးဘူး၊ ခုပြောနေတာ
သူ့ အတွက်မှ မဟုတ်ဘူး၊ သမီးအတွက်ပဲ၊ သူတို့အတွက်ပဲ
လုပ် သမီးအတွက်ပဲလုပ်လုပ် နောက်ဆုံး သမီးလုပ်သမျှဟာ
အတွက်ပဲ ဖြစ်လာရမှာပါကွယ်၊ မေမေပြောတာကို ယုံပါ
မေ့စကားကို နားထောင်ပါ'

ဘ ဖြည်း ဖြည်း တော့ လည်း မေမေပြောတာကို သဘော
ကပါ၏။ သမီးလိမ္မာယင် သမီးဖို့ချည်းပဲ ဆိုသောစကား၏
ယ်ကိုလည်း ကြာလေသဘောပေါက်လေ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။
သော် ဆောင်းဘဝမှာ လိမ္မာရခြင်း၊ သူများ သဘောကျ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

…အောင် နေ့ထိုင် အားထုတ်ပေးရခြင်းဖြင့် အနုပညာစိတ်နှင့် နှ… သား ခံစားမှုများကို ခန့်မှန်း တားဆီးခဲ့သည်မှာလည်း ဝေဒနာ… …ငပေါင် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

\+ \+ \+

ပါပါ မရိပ်မိအောင်၊ မေမေတို့ မမစိုးတို့ အပြောမခံရအော… စာကိုပဲ ဖိကျက်နေလိုက်ပါသည်။ သည်ကြားထဲက ဥက္ကာ… စာစောင်ကိုဖိုထားသော ကဗျာလေးက ပါလာခဲ့သည်။ ကို… ကဗျာလေးကို ပထမဆုံးပုံနှိပ်စာလုံးဖြင့်ဖော်ပြထားသည့်အတွ… ဝမ်းသာမှုကား ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။ သို့သော် သိုသိုသိပ်သိပ်သာ ဝ… သာရပါသည်။ ကျောင်းကအပြန် စာစောင်ကိုဝင်ဝယ်ပြီး … မှာဖွင့်ကြည့်တော့ ကဗျာလေးကို တွေ့သည်။ သို့သော် မည်… ကိုမျှ မပြောရဲ။ စာစောင်ကို လွယ်အိတ်ထဲ ခေါက်ထည့်… ပြီး အိမ်ရောက်တော့လည်း ည အခန်းတံခါးကိုပိတ်ပြီးမှ ဖွင့်… ရသည်။ မေမေက သူမအိပ်သေးလျှင် အချိန်မရွေး ဝင်လာ… သဖြင့် အားလုံး အိပ်ချိန်ရောက်မှ ဖွင့်ဖတ်ပြီး တယောက်တည်း… ပီတိ ဖြစ်ရလေသည်။

ငါ ကဗျာရေးတတ်ပြီ။ ငါ့ကဗျာကို ဘယ်သူမှ မဟားဒေ… ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာ ကျေနပ်မိပြန်သည်။ နောက်တနေ့ မိုးမြန်… လင်းစေချင်လှပြီ။ ဖြူဖြူ့ကို ပြရမည်လေ။

ကျောင်းရောက်တော့ ဖြူဖြူ့အလာကို စောင့်ရသည်မှာလည်း …တ်မောလှသည်။ ဖြူဖြူသိရတော့လည်း ဝမ်းသာရှာပါသည်။

'နင့်ကဗျာပါတော့ ငါ့ကို မုန့်ဝယ်ကျွေးဟယ်'

'အေးပါ ကျွေးပါ့မယ်။ပြီးတော့ ကျောင်းပိတ်ယင် နင့်အစ်မ …က စာအုပ်တွေလဲ ငှားပေးအုံးနော်'

ထိုနေ့က ဆရာ စာသင်နေခိုက် ကဗျာပါသော စာအုပ်လေး … ခိုးခိုးပြီး ကြည့်ရသည်မှာလည်း မောနေသည်။ အိမ်ရောက် …င်တော့ စာအုပ်တွေအားလုံးကို လုံလုံခြုံခြုံ ဝှက်ထားပြီး ကျောင်းစာများကိုသာ ကျက်နေရလေသည်။

ဆောင်းမှာ ကြွားစရာ နောက်တယောက်ရှိသေးသည်။သူက …ဘူး။

ချိုတူးနှင့် ကျောင်းပိတ်ရက်များတွင်သာ တွေ့ရတော့၏။ …ခင်လို ကျော… …င် မဆော့ရတော့သည်မို့ ကိုယ့်အိမ်ထဲ …ပဲ ကိုယ်နေ… …သည်။ ကျောင်းပိတ်ရက်ရောက်မှ ချိုတူး … တန်းလျားကို ကူးသွားပြီး အတွေ့အကြုံချင်း ဖလှယ်ရသည်။ …ဘူးက ဟိုက်စကူးကျောင်းမှာနေသည်။ ကျောင်းအားလျှင် …အမေ ဈေးရောင်းရာသို့ သွားကူရသည်။ သူ့အောက်မှာ …မောင်လေးနှစ်ယောက်ရှိရာ ချိုတူးသည် ချက်ရေးပြုတ်ရေးကိုပါ …နေရသဖြင့် အရွယ်ရောက်သော မိန်းမကြီးတယောက် ဖြစ်နေ …ပြီ။

ချိုတူးနှင့်တွေ့ရန် ကျောင်းပိတ်ရက် အထိ စောင့်ရ…၏။ …ဘူးက အိမ်အေးက ဖြတ်သွားခိုက် အပေါ်ထပ်အခန်းပြတင်းမှ …နေ၍ စာစောင်လေးကို ထောင်ပြလိုက်သေးသည်။ သို့သော်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိုတူးက နားမလည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါပြသည်။ ထိုနောက် လက်နှစ်ဘက်မှ လက်ညှိုးနှစ်ချောင်းကို ပူး၍ ထောင်ပြသည်။ ကျောင်းပိတ်မှ တွေ့ကြမည့် အဓိပ္ပာယ် ဖြစ်၏။

ရင်ထဲမှ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုကို မေမေ့ကို ပြောပြချင်လှသော်လည်း ပြောမပြဝံ့ပါ။ မိတ်ဆက်စာတွေကလည်း ဝင်လာမစဲ ရှိနေပါသေးသည်။ ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက် ရေးနေကြသည်လဲ မသိနိုင်တော့။ ဆောင်းက စာမပြန်ပါဘူးဟု ကတိပေးသဖြင့် မေမေက စာတွေကို ပြသည်။ ရှည်လျားလိုက်သည့် စာတွေ။ နာမည်ကို မြင်ရုံဖြင့် ခင်မင်သည့်အကြောင်း၊ ကလောင်သမားချင်း အသိ... လိုသည့်အကြောင်း၊ တချို့ကလည်း ရည်းစားစာဆန်ဆန်ပင် ရေး... ထားကြသည်။ ရဲဘော်တွေဆီက စာတွေကပိုများသည် ထင်... သည်။ ကျောင်းသားတွေလည်းပါသည်။ စာတချို့ကဖတ်ကောင်း... သဖြင့် ဆောင်းက ရွေးပြီး သိမ်းထား... စာစောင်ကို... ။ သို့သော်... နောက်တော့လည်း ပျောက်ပျက်ကုန်လေသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်မှာ မီးဖိုချောင်ထဲဝင်၍ ကြီးကြီးမေ... အဆူအပြောကိုခံကာ ကူညီချက်ပြုတ်ပေးရသေးသည်။ ပြီးမှ စာ... ဆရာအနည်းငယ်ကို နှိုက်၍ နောက်ဖေးတန်းလျားသို့ ပြေးရသေး... သည်။

နောက်ဖေးက မန်ကျည်းပင်အောက်တွင် စာသွားကျက်မည်... ဟု မေမေ့ကို အကြောင်းပြကာ ကျောင်းစာအုပ်တွေနှင့် အ... စာစောင်လေးကို ယူလာရသည်။ မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ ဆို... က ယူလာသောမုန့်များနှင့်၊ ချိုတူးတို့အိမ်မှ ငံပြာရည်ဖျော်... သရက်သီးစိမ်းကိုယူကာ စားကြသည်။

'ချိုတူး အဲဒီ စာစောင်ကို သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်စမ်း'

...အောင့်ကြာမှ ဆောင်းက ချိုတူးကို ဥက္ကလာ စာစောင်... ထုတ်ပေးသည်။

'...ပ်စာ ပါလာပြန်ပြီလား၊ မိတ်ဆက်စာတွေ လာလို့ အဆူ... ခံရတယ်ဆို၊ ဒီတခါဆိုယင် မဆောင်းတော့ မလွယ်ဘူး'

ချိုတူးက မကြည့်သေးပဲ ပြောသည်။ စိတ်မဝင်စားလှဟန် သရက်သီးနှင့် ငံပြာရည်ကိုလည်း တို့ စား နေ လိုက် သေး...

'...င်ကလဲ အထင်သေးလိုက်တာနော် သေသေချာချာ ကြည့်... လို့ ပြောနေကာမှ'

'...ဘာလဲ ကဗျာပါလာလို့လား'

'...ီး ဟီး'

'...မယ် ဒါကြောင့် တနေ့က အပေါ်ကနေပြီး စာအုပ်... ပြနေတာကိုး၊ ပြစမ်း ပြစမ်း'

...ူးက စာစောင်ကို ကပျာကယာ ဖွင့်ကြည့်သည်။

'...ပြီ တွေ့ပြီ၊ မိုးဆောင်းခင်တဲ့၊ ဟား ဟား၊ တယ်ဟုတ်... ဲဟ့ ဟားဟား၊ ကဗျာဆရာမကြီးဖြစ်ပြီပေါ့နော်၊ နင့်ကို... တဲ့ အနေနဲ့ ငံပြာရည်ထဲကို ပုစွန်ခြောက်မှုန့် ထပ်ထည့်ပေး... အမေ့ကို သွားပြလိုက်အုံးမယ်'

ဆောင်းက လှမ်းဆွဲထားရသည်။ ချိုတူးသည် ဆောင်း... သိုက်လိုက်လှဲလှဲပင် ဝမ်းသာနေရှာသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တိုးတိုး တိတ်တိတ် လုပ်ပါဟယ်၊ မမစိုး သိသွားယင် မ
ဘူး၊ ဒီတခါဆို ပါပါ့ကို တိုင်ပြောမှာ၊ မေမေ့ကိုတော့ မကြေ
ပါဘူး၊ ပါပါသိမှာ သိပ်ကြောက်တယ်'

'မဆောင်းကလဲ ဘယ်သူ့မှ မသိစေရပါဘူးဟဲ့၊ အမေ့
ပြချင်လို့ပါ၊ အမေကဆို နှင့်ကို သိပ် ချီးကျူးတာ၊ ဆော
စာလဲ တော်တယ်၊ သဘောလဲ ကောင်းတယ်၊ ဆောင်းကို
ယူရမယ်တဲ့'

'ကဲ ဒီလိုဆိုလဲ ပြ'

ဆောင်းတို့မှာက သူခိုးရှေ့ရ တပြုပြုဆိုသလိုဖြစ်နေလေ
ထိုနေ့က ဆောင်းနှင့် ချိုတူးသည် ပျော်နေကြသည်။ ယ
ကာ ဆောင်းက မန်ကျည်းပင်ပေါ် တက်သည်။ မန်ကျည်
နုများကို လှုပ်ချပေးသည်။ ချိုတူးက အောက်သို့ ညွတ်က
မန်ကျည်းကိုင်းကို ဟီးလေးခိုကာ မန်ကျည်းရွက်နုတွေ
သည်။

ဆောင်းတို့ အပျော်ကျူးနေပုံကို ကြီးကြီးမေဆိုသည်
ကြီးက မြင်ဖြစ်အောင် မြင်သွားလေသည်။ သူက ချိုတူး
ကို တခုခု ခိုင်းရန် ရောက်လာခြင်း ဖြစ်၏။

'ဟဲ့ ချိုတူး နင် ဘာလုပ်နေတာသဲ၊ နှင့်အမေကော၊ ဟဲ့
ပေါ်က ဘယ်သူလဲ'

ချိုတူးမှာ သတိပေးဖို့အချိန် မရလိုက်။ ဆောင်း
မပြုပဲ ငြိမ်နေသော်လည်း ကြီးကြီးမေက အပင်ပေါ် မေ
တော့ ဆောင်းကို မြင်သွားသည်။

'ဟဲ့ သောက်ကျိုးနဲ့ အဲဒါ ဘယ်သူလဲ၊ အမယ်လေးလေး
ဆောင်းပါလား၊ ကြားသားမိုးကြိုးတော်၊ မိန်းကလေး သစ်
င် တက်ရတယ်လို့'

ဆောင်းက ရယ်ကျဲကျဲဖြင့် ဆင်းလာရသည်။

'ကြီးကြီးမေပဲ မန်ကျည်းရွက်လေးနဲ့ ငါးရံ့လေးနဲ့ ချက်စား
င် ကောင်းမှာပဲဆို'

'ငါ့ဟာ ငါ ကောင်းမှာပဲပြောတာ၊ ညည်းကို ခူးခိုင်းလို့
းအေ၊ တောသူမ တောစိတ် မပျောက်သေးဘူး၊ ညည်းကို
ာ့ ဒီတခါ မောင်သက်တင်နဲ့ကို တိုင်ရမယ်'

'ပါပါနဲ့တော့ မတိုင်ပါနဲ့ ကြီးကြီးမေရယ်၊ ဒီတခါ ငရုတ်
ကို ညက်အောင် ကူထောင်းပေးပါ့မယ်'

'တော်ပါအေ၊ ငါက ညည်းအမေတော့ သနားပါရဲ့၊ ညည်း
ာ့ နည်းနည်းမှ ကြည့်မရပေါင်၊ စိုးစိုးတို့များ ယောကျ်ား
နဲ့ ရင်ပေါင်တန်းပြီးသာ အလုပ် လုပ်နေတယ်၊ သိမ်သိမ်
မွေ့ပဲ'

ဒါတော့ ကြီးကြီးမေက မမစိုးပဲ အကောင်း မြင်နေတာ
မမစိုးက ဟိုပွဲရုံမန်နေဂျာဆိုတဲ့ ကိုအောင်မိုးကြီးနဲ့ စကား
ပြောနေတာ ဆောင်း မသိတာမှတ်လို့ ဟင်း'

ဆောင်းက နှိုင်ရာခံပက်ပြီး သူ့စာအုပ်တွေကို ကောက်သိမ်း
ပြန်ခဲ့လေသည်။ ကြီးကြီးမေက ဒေါပွလျက် ကျန်ရစ်
ည်။

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၁]

စာမေးပွဲကြီး ပြီးသွားပြန်လေပြီ။

နောက်နှစ် ၇ တန်းကို အစိုးရစစ်စာမေးပွဲ ဖြေဆိုရမည်… သဖြင့် အရေးကြီးသည်ဟု မေမေကပြောသည်။ ပါပါကလ… အလယ်တန်း ပညာသင်ဆုကို ဆက်ပြီး ရစေချင်သည်။ ဆော… က ပညာတော်လျှင် တက္ကသိုလ်ရောက်အောင် ဆက်ထား… မည်ဟု ပြောသည်။ ကုန်သည်ပွဲစားလောကမှာလည်း အ… အရာခံများကို ပေါင်းရ သင်းရ မျက်နှာလုပ်ရသဖြင့် အဝေ… အသင်းကောင်းအောင် ဆောင်းကို အစိုးရအလုပ် လုပ်ခိုင်း… ဟူ၍ မူချမှတ်လိုက်လေသည်။ နေရာတကာမြော်မြင်၍ အကွ… တတ်သော ပါပါ့အတွက် ဆောင်းဘက်က တာဝန်ကျေအော… လုပ်ပေးရမည် ဖြစ်လေသည်။

မေမေက ဆောင်းကို ကျူရှင်တက်ခိုင်းသည်။ အင်္ဂလိ… နှင့် သင်္ချာကို အတော်ဆုံးဖြစ်ရမည်ဟူသော ပါပါ၏ညွှန်…

…တိုင်း မေမေက စီစဉ်ပေးရသည်။ ဆောင်းအတွက် ဂျစ်… …ဖြင့် ကျူရှင်ကို ပို့ပေးသည်။

…ကျောင်းပိတ်လျှင် ဝတ္ထု စာအုပ်တွေ တဝ ဖတ်ပစ်မည်ဟု …သားသော ဆောင်းအတွက် အခက်အခဲ ဖြစ်ရပြန်သည်။ …င်းမေ၊ ရှုမဝနှင့် တင့်တယ်၏ဝတ္ထုစာအုပ်တွေလည်း ဖတ်၍ … မေမေ မသိအောင်လည်း သိမ်းဆည်း၍ မရတော့ပြီ ဖြစ်… ဆောင်းအခန်းထဲမှာ စာအုပ်ပုံကြီးကို မြင်နေရသည်။ …က ကျောင်းစာမဖတ်သည့် အားလပ်ချိန်တွင်သာဖတ်ရန် …ထားသည်။

…မေကိုယ်တိုင်ကလည်း စာဖတ်တာကို ဝါသနာပါသော …ဘကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ မေမေက မြစကြာစာအုပ်တွေ …တော့။ သခင်၏ စာအုပ်တွေ ဖတ်သည်။ မူဝံ၏ စာအုပ် …ကြီးတွေ ဖတ်သည်။ ဆောင်းကတော့ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ …တွေကို စဖတ်မိပြီး သဘောအကျကြီး ကျနေသည်။ ရှုမဝ …သိက ခင်နှင်းယု၏ ဝတ္ထုတွေကိုလည်း စွဲလမ်းစပြုပြီ။ …ဆွေ၏ ဝတ္ထုတွေကိုလည်း သဘောကျ နေသည်။ …အောင်တို့ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ မောင်ဆွေတင့်တို့၏ ကဗျာတွေ… … အလွတ်ရနေသည်။

…ှင်မတက်ရသည့် နေ့များတွင် ဖြူဖြူတို့အိမ်ကို သွားလည့် … မေမေ့ကို ခွင့်ပန်ရလေသည်။ မေမေက ချိုတူးတို့နှင့် …တာထက်စာလျှင် ဖြူဖြူနှင့်ပေါင်းတာကိုသဘောကျသည်။ …ာတော်သောကြောင့် ဖြစ်လေ၏။ မေမေ့ အယူအဆက

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တော့ ဘာကြီးပဲဖြစ်နေနေ ဆောင်းကို စာတော်နေဖို့သာ အ
ဖြစ်သည်။ မေမေ၏ ထွက်ပေါက်က ဆောင်းစာတော်ပြီး
ဓာတ် မိန်းမကြီး ဖြစ်စေရေးပင်ဖြစ်တော့သည်။ သို့မှသာ သူ
မျက်ခုံးပေါ် စကြိုလျှောက်နိုင်မည်ဟု မေမေက ရိုးသ
ယုံကြည်လေ၏။

ဖြူဖြူတို့အိမ် စတင်ရောက်ဖူးသည့်နေ့မှာမှ ဆောင်းသည်
ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဖတ်စရာစာအုပ်တွေ များစွာ ရှိပါကလား
နားလည်လာရ တော့သည်။

ဖြူဖြူတို့ ဖေဖေက ရာထူးမကြီးလှသော်လည်း အလွန်
ပြီး အဆင့်အတန်းမြင့်သော လူကြီးတယောက်ဖြစ်သည်။
လိုလည်း မျက်နှာက ခက်ထန်ခြင်း မရှိလှပေ။ သို့သော်
ပြောရမှာတော့ ပြတ်သားရဲရင့်လှသည်။ နိုင် ငံ ရေး သ
တယောက်ဟုလည်း သိလာရ၏။ ဆောင်းကတော့ ပါ
ကြောက်ရဖို့၊ ရိုသေရဖို့သာ သိသည့်မို့ လူကြီး သူကြီး
တခါမျှ စကားမပြောဖူးပေ။ လူငယ်တယောက်ကို လေး
စားစား စကား လက်ခံပြောသောသူ ဟူ၍ ဖြူဖြူတို့
တယောက်သာ စတင် မြင်ဖူးသေးသည်။

'လူငယ်ဆိုတာစာဖတ်ရတယ်ကွယ့်၊ ကျောင်းစာကိုလဲ ကြိုး
ရတာ မှန်တယ်၊ ကျောင်းစာမှာပဲ တော်ပြီး ပြင်ပစာပေဗဟု
မရှိတဲ့ လူငယ်ဟာ နိုင်ငံရေးအသိ၊ နိုင်ငံရေးစိတ်ဓာတ်လဲ
ကွယ်၊ တော်ယင်သာ တော်မယ် မထက်မြက်ဘူး၊ ဦးက
ဦးအိမ်မှာ သားသမီးတွေကို စာဖတ်ခွင့် ပေးထားတာပဲ'

ဖြူက သိပ်ကံကောင်းတာပဲဟု ဆောင်းစိတ်ထဲက တွေး
သည်။ ဆောင်း၏ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ထိုစကားမျိုးကို တခါမျှ
ားရပေ။ ပိုက်ဆံရှိရမည်။ စာတော်ရမည်။ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရ
ထိုစကားမျိုးသာ ကြားဖူးသည်။ နိုင်ငံရေး ဆိုတာလည်း
င်း ဘာမှန်းမသိပေ။ ပါပါက နိုင်ငံရေးသမားကိုလည်း
င်းကြီးပေ။နိုင်ငံရေးသမားတွေကို သူ၏ စီးပွားရေးအတွက်
ကောင်းသာ ပေါင်းနေရသူတွေ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
င်သာ မြင်ကြောင်း နောက်တော့ သိလာရသည်။

'ဆောင်းက စာသိပ်ဖတ်တာယ်ဖေဖေ၊ ကဗျာလဲ စပ်တတ်တယ်
သေ့၊ ဆောင်းတို့ အိမ်ကတော့ စာဖတ်တာ ဆူလွန်းလို့တဲ့၊
ရဲ့ သဲလိုက်ဖို့ ကောင်းတယ်နော်'

ဖြူက စာရေးစာဖတ် ဝါသနာပါသူ မဟုတ်။ ဖြူဖြူပြော
လဲသာ လဲလိုက်ချင်တော့သည်။

'ဦးကတော့ လူငယ်တွေကို လွတ်လပ်ခွင့် ပေး ထား တယ်၊
 သားယောကျ်ားလေးမရှိတော့ သမီးတွေပဲ အားထားရ
 သမီးကြီးကတော့ စာပေဝါသနာပါပါရဲ့၊ မိန်းကလေး
တော့ မိန်းကလေးကြိုက်ပဲပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် သူ့သဘော
 ဟော မိဖြူကျပြန်တော့ ဆရာဝန်ဖြစ်ချင်သတဲ့'

ဖြူတို့ ဖေဖေက ဆောင်းတို့ကို လူငယ်တွေတဲ့။ ဆောင်း
က်သူးဆန်းပြီး နားထောင်၍ ကောင်းသော စကားတိုး
သည်။ အိမ်မှာတော့ ဆောင်းတို့ကို ကလေးအရာ သွင်းချင်
သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း မိဘ၏ ဆုံးမမှုကိုနာခံရသော
ကြီးဖြစ်ရမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဖြူဖြူတို့အစ်မ မူမူကလည်း စာရေးဖို့ အားထုတ်နေသူဟု လေသည်။ သူ စိတ်ကြိုက် ဝယ်ထားသော စာအုပ်တွေ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်နှင့် ခင်နှင်းယုစာအုပ်တွေ များစွာ သည်။

'ဖြူဖြူရယ် နင်က သိပ် ကံကောင်းတာပဲ၊ နင်တို့ဖေဖေ ခေတ်မီတယ်နော်၊ ငါတော့ ဒီလောက်များတဲ့စာအုပ်တွေ မှာနေရယင် သိပ် ပျော်မှာပဲ'

ဖြူဖြူက ခေါင်းခါသည်။

'ငါတော့ ဖေဖေ့ကို အားမကျဘူး၊ ဖေဖေက သိပ် နည်းတာပဲ၊ စီးပွားရေးလဲ မလုပ်ဘူး၊ ဒီကြားထဲ မေမေ တို့အဖေနဲ့မတည့်လို့ဆိုပြီး အလုပ်က နုတ်ထွက်လိုက်တယ် ကောက်ပွဲမှာ ဝင်အရွေးခံမလို့တဲ့ဟာ၊ ဘာအဖွဲ့ဆိုလားပဲ'

ဖြူဖြူတို့ ကျပ်တည်းတာတော့ ဆောင်းသိသည်။ ဖြူ ဆောင်းလို ပိုက်ဆံသုံးနိုင်သူမဟုတ်ပေ။ ဆောင်းကတော့ ဘယ်လောက်ပဲ စိတ်ကျဉ်းကျပ်သည်ပြောပြော ပိုက်ဆံ သူများထက် ပိုသုံးရသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စာအုပ်တွေ နိုင်ခြင်းဖြစ်၏။

လူဆိုသည်ကား မပြည့်စုံနိုင်ပါလားဟု ဆောင်း န လေသည်။ ဆောင်းက ဖြူဖြူ့ဘဝကို အားကျသည်။ လည်း ရင်းရင်းနှီးနှီးရှိလှသည်။ ဘာမဆို ပြောရဲဆိုရဲရှိ ဆောင်းကတော့ မေမေ၏သွန်သင်ချက်အရ ပါပါ့ကို မှတ်ရသည့်တိုင် ကြောက်တာသာရှိသည်။ ချစ်ခင်မှု မရှိလှပေ။

ဖြူဖြူလို ဖခင်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး စကားတွေပြောချင်လှသည်။ င်းရေးစကားတွေပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စာပေအကြောင်းတွေပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျွမ်းတဝင် သိရ ပြောရလျှင် သိပ် ကောင်းမှာပဲဟု တွေးမိ၏။

အပြန်မှာတက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်နှင့် ခင်နှင်းယုစာအုပ်တွေယူလာ လေသည်။ တသုတ်ပြီးမှ တသုတ် ဖတ်ရန် စိတ်ကူးသည်။ ကျောင်းပိတ်ထားသော်လည်း ကျူရှင်စာတွေ လုပ်ရဦးမည်။ ဘူးနှင့် မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ စကားပြောယင်း ဖတ်ရမှာပဲ စဉ်းစားထားရလေသည်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ပိုင် အချိန်လေး သေးတာပဲ။

အိပ်မပျော်ခင် ညအိပ်မီးလုံးလေးဖြင့် ဖတ်ရပေမည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၂]

သူ့ပေါင်းချားစွာ ဝတ္ထုများနှင့် ကျင်လည်ရလေသည်။ စာပေ
ပြီး မျက်စိတွေ လေးလာသည့်အဆုံးမှ အိပ်ပျော်သွားသည်သာ
ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ထဲမှ ဝတ္ထုထဲက ဇာတ်ကောင်တွေနှင့်စကား
ပြောရသည်။ တခါတရံ ဆောင်းကိုယ်တိုင်က သူတို့ဖြစ်နေပြီး
သူတို့ကလည်း ဆောင်းဖြစ်နေတတ်သည်။

သူတို့တွေက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် သနားစရာ
ကောင်းနေရတာလဲ။ သူတို့ဟာ လူ့လောကမှာ တကယ်ပဲရှိသေး
သလား။ စာရေးဆရာက သူတို့ကို ဘယ်လိုများ တွေ့ရှိထား
တာပါလိမ့်နော်။ ဆောင်းလည်း စာရေးချင်လိုက်တာ။ ဆောင်း
က လူတွေအများကြီးအကြောင်းကို သိထားချင်လိုက်တာ။
လူတွေဟာ လူ့လောကထဲမှာ ဆောင်းလိုပဲ အထီးကျန် ဆန်
တဲ့သူတွေဖြစ်ရမယ်။ ဘဝကို ရုန်းကန်နေတဲ့သူတွေ ဖြစ်ရမယ်။
စာရေးဆရာတွေက ချမ်းသာပျော်ရွှင်နေတဲ့သူတွေ အကြောင်း

င်ပြနေတဲ့သူတွေအကြောင်းကို ဘာဖြစ်လို့ မရေးတာလဲ။
သ သူတို့အကြောင်းရေးယင်လဲ ခုလို ဖတ်ကောင်းမှာ
ပါဘူး။

ဆောင်းက ဝတ္ထုတွေနှင့် လုံးလားထွေးလား ဖြစ်နေပြီး
ာက်တည်း စဉ်းစားယင်း အိပ်ရာ ဝင်ဖတ်သည့်အချိန်
ပါပါနှင့် ပြဿနာဖြစ်နေသည်။ အကြောင်းက မမစိုး
င့်ပဲ ဖြစ်၏။

ိုးက ဆောင်းထင်သလိုပင် ပွဲရုံမန်နေဂျာ ကိုအောင်မိုး
်နေကြလေသည်။ ဒါကို မေမေလည်းသိသည်။ ကြီးကြီးမေ
သိသည်။ မေမေက မမစိုးကို တားဆီးဖို့ ခက်နေသည်။ သို့
ကြီးမေကလည်း ပြောမရ။ နောက်ဆုံးတော့ ပါပါသိသွား
သည်။ ပါပါသိသွားသည့်နေ့က ကြောက်စရာကောင်း
မပြောနှင့်တော့။ ပါပါက သိပ် ဒေါသကြီးနေသည်။
ကို နိုင်ငံခြား ပညာတော်သင်သွားသူ လူတယောက်နှင့်
ားရန် စီစဉ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ပါပါက မေမေ့ကိုဆူသည်။ အိမ်မှာနေပြီး ဘာမှ မသိရ
ာင်းလားဟူ၍ဖြစ်၏။ သမီးမိန်းကလေးကို ဆုံးမတားဆီးခြင်း
ဖြစ်သည်။

မင်းကို ငါ တအိမ်လုံးအပ်ထားတာပဲ၊ အိမ်ရှေ့နဲ့နောက်
ဘာမှမသိဘူးဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ကိုကြီးက အပ်ထားတယ်ဆိုပေမယ့် ရှိရှိနေရတဲ့ နေ
ကို အစ်ကိုကြီး အသိဆုံးပဲ၊ စိုးစိုးက ရှိရှိ့စကားကို နား
ပါမလား’

www.burmeseclassic.com

'ဒါဆိုယင်လဲ ငါ့ကို အသိပေးပေါ့၊ ခုတော့ ငါစိတ်
သမျှတွေ ချေးဖြစ်ကုန်တော့မယ်'

မမစိုးကလည်း အပြင်ထွက်သွားသည်။ ကိုအောင်
လည်းမရှိ။ သည်တော့ ပါပါက ဒေါသဖြစ်ပြီး နံရံကိုလ
နှင့် ထိုးသည်။ မေမေက ဆွဲထားရသည်။ ပါပါက ဘာ
ဒီလောက် ဒေါသဖြစ်နေရတာလဲ ဆောင်း နားမလည်
ပါပါက မမစိုးကို သိပ်ချစ်ပြီး သိပ် ချမ်းသာစေချင်တာ
ဆောင်းကိုကျတော့ ပညာတတ်ရမည်တဲ့။

BURMESE CLASSIC

မမစိုးပြန်လာတော့ ပါပါနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တိုး
ပါပါက ရိုက်နှက်သဖြင့် မေမေတို့ ကြီးကြီးမေတို့က ဆွဲ
သည်။ မမစိုးကလည်း ခပ်မာမာပင်ဖြစ်သည်။ ပါပါကို
ပြန်ပြောရဲသည်။ ပါပါက သူ့ကို ပွဲရုံမှာ ထိုင်ခိုင်းထား
အစီပွာယ်မရှိဘူးတဲ့။ သူ့မှာ အလုပ်လည်း မရှိဘူးတဲ့။
ပိုက်ဆံတတ်နိုင်လျက်နဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ကျောင်းဆက်မထား
တဲ့။ သူက စာတွေသင်ပြီး နိုင်ငံခြားက အမေဆီကို လို
ချင်တာတဲ့ ပါပါနဲ့လဲ မနေချင်ဘူးတဲ့။ ပါပါက တ
ပါပါ့မ ယား လေး အနား မှာပဲ နေသာတဲ့။ ဆောင်း
သူ့ထက် ပိုချစ်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ မေမေက သူ့သမီးဆော
ပါပါကချစ်လာအောင် သွေးဆောင်နေတာတဲ့။

မမစိုးငိုတာ သည်တခါပဲ မြင်ဖူးသည်။ မမစိုး အ
ကိုလည်း ယခုမှပဲ စဉ်းစားမိသည်။ မမစိုးမှာလည်း ခံစာ
တွေနှင့်ပါလား။ မေမေက ပါပါနှင့်အတူ ယှဉ်တွဲ

တာ မြင်ရတော့ ဆောင်းခံစားရတဲ့ ခံစားမှုမျိုး မမစိုးလဲ
ားရမှာပဲဟု တွေးတောမိစပြုလေ၏။
နောက်ဆုံး ဆူဆူညံညံဖြင့် ရန်ပွဲပြီးသွားသည်။ ရန်ပွဲဟု ဆိုရ
င်းမှာ မမစိုးက တုံ့ပြန်နေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး
မေ့ကိုပါ စွပ်စွဲသည်။ သည်ကိစ္စ မေမေပြောလို့ သိတာနေမှာ
ပါဟု ငေါ့သည်။ မေမေက အရွယ်ကောင်းတော့ တချို့က
မေ့ကို မျက်စိကျသည်တဲ့။ ကိုအောင်မိုးက မေမေ့ကို စိတ်
ဝင်စားလို့ မေမေက မနာလိုဘူး မဟုတ်လားတဲ့။ ကိုအောင်မိုး
ချပ်ရည်အားဖြင့် မိန်းမတွေကျလောက်သောရုပ်မျိုးဖြစ်သည်။
မေမေသည် မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကာ အိမ်ပေါ်သို့
ဘက်သွားလေသည်။
ဆောင်းက အ လွန်း န လွန်း သည်။ ဆောင်းစိတ်ဝင်စား
ကလှဲပြီး ဘာကိုမျှ မသိ။ နားမလည်။ အိမ်မှာ ဘာတွေ
နေသည်လည်း ဆောင်းမသိ။ စီးပွားရေးလည်း ဆောင်း
။ ဆောင်းသိတာ မေမေ့ကိုချစ်ဖို့ မေမေနှင့်အတူ နေရဖို့ပဲ
သည်။ မေမေ့ကို 'ရိရိ ရိရိ' ဆိုပြီး အလုပ်သမား တိုင်း၊
င်းဝယ် ဆက်ဆံနေသူတိုင်းက ခေါ်ကြတာကို သိသည်။
သော် မေမေက အိမ်၏ နောက်ဘက်ခြမ်းမှာသာ အနေများ
။

မေမေက ငယ်ရွယ်သူ၊ လှသူဆိုတော့ ပါပါက အနာပေး
ကျသွားသည်။ ထိုညက ငရဲပွက်သည့် ည။
ဆောင်း၏အခန်းမှနေပြီး မေမေ့ ငိုရှိုက်သံတွေ ပါပါ၏ မာ
သော စကားသံတွေကို ကြားနေရသည်။ နှာနှစ်ဘက်ကို

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပိတ်ထားသော်လည်း အိပ်မပျော်တော့။ မေမေက ဘာဖြစ်[…] ဒီလောက်တောင် ခေါင်းငုံ့ခံနေရတာလဲ။ ဆောင်း နားမထ[…] နိုင်ပေ။

စာအုပ်တွေကိုလည်း မဖတ်နိုင်တော့ပဲ တညလုံး ပြ[…] ပေါက်နားမှာ ရပ်နေမိသည်။ လရောင်ကို မြင်နေရသည်။ ဝ[…] တပုဒ်လောက် ရေးချင်လိုက်တာနော်၊ အဲဒီဝတ္ထုဟာ မေ[…] အကြောင်းလား။ မမစိုးအကြောင်း မရေးချင်၊ မမစိုးက သ[…] စရာ ကောင်းသော်လည်း ကြောက်စရာလည်း ကောင်းသ[…] မေမေ့အကြောင်း ရေးချင်သည်။ မေမေ့ အကြောင်း ဆော[…] မသိတာတွေ ရှိဦးမည်။ ပြီးတော့ ဆောင်းရဲ့အကြောင်းတေ[…] ငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေ ရေးရယင် ကောင်းမှာပဲ။

အတွေးများစွာဖြင့် အိပ်ပျော်သွားသည်။ မမြင်မက်သည်[…] ကြာပြီ ဖြစ်သော အိပ်မက်ကို ပြန်မက်သည်။

သေနတ်သံတွေ ကြားရသည်။ မီးတွေလောင်နေသည်။ […] တွေကလည်း အော်ဟစ် ပြေးလွှားနေကြသည်။ မေမေက […] ထွက်သွားသည်။ ဆောင်းက မေမေ့နောက်က ပြေးလိုက်[…] သည်။ မေမေ မေမေဟု ခေါ်ရသည်။ သည်ကြားထဲ မမစိုး[…] ပိုလာသည်။ မမစိုးက ဆောင်းကိုဆွဲထားသည်။ မေ မေ[…] ခွဲပစ်သည်။ ဆောင်းက မေမေ မေမေဟု တအားကုန်း၍ […] ရသည်။ အသံပီပီ ထွက်သွားချိန်မှာ ဆောင်း မောဟိုက်[…] လန့်နိုးလာလေသည်။

မေမေက ဆောင်းရဲ့အခန်းထဲ ရောက်နေပါကလား။

'သမီး သမီး ဘာဖြစ်သလဲ'

'မေမေ မေမေရယ်'

ဆောင်းက မေမေ့ကိုလှမ်း၍ ဖက်ကာ ငိုချလိုက်မိပါတော့[…]သည်။

\+ \+ \+

[…]င်းပြန်ဖွင့်သည့်အချိန်မှာ ဆောင်းက ဆိုက်ကားကို အသွား […] မကိုးခိုင်းတော့ပေ။ ကားရာဆိုက်ကားတို့ မြင်းလှည်းတို့ဖြင့် […]းလိုက်သည်။ တခါတရံတော့ ဂျစ်ကားဖြင့် ဒရိုင်ဘာကြီးက […]သည်။ ချိုတူးတို့အဖေ ဖြစ်၏။ ဆောင်း အတွက် ပိုပြီး […]လာသည်။ ကျောင်းဆင်းလျှင် စာအုပ်ဆိုင်မှာ ကြာကြာ […]ရသည်။ ယခင် ဆိုက်ကားဆရာကြီးက လောတတ်၍ စာအုပ် […]င် မကြည့်ရပေ။ ယခုမှ ဘုန်းနိုင်တို့၊ ခင်နှင်းယုတို့ စာအုပ် […]ကို ကိုယ်တိုင်ဝယ်ရသည်။ မရောက်သေးလျှင်မှာထားရသည်။

ကျောင်းက နံရံကပ်စာစောင်မှာတော့ ဆောင်း၏ ကဗျာ […]ဖြင့် ပြည့်၍လာသည်။ ကဗျာကို နှုတ်ဆိုဖြင့် အရေးကျင့်ရာမှ […]နည်းစနစ်တွေ သတိထားမိစ ပြုလာ၏။ ကဗျာလေးတွေ […] တိုင်းရင်းမေဂျာနယ် ကဗျာဥယျာဉ်မှူးသို့ ပို့လိုက်သည်။ […]ါက မန်နေဂျာ ကိုအောင်မိုးတို့ အလုပ်မှထုတ်ပြီး မမစိုး […]ခြားပြန် သဘွေးသားတယောက်နှင့် စေ့စပ်လေသည်။ […]သည် မမစိုးနှင့် မျက်နှာချင်း မဆိုင်တော့ပဲ အိမ်နေ့ခင်း […]သည် အိမ်ခန်းထဲတွင်သာ အနေများလာတော့၏။ ဆောင်း

www.burmeseclassic.com

အိမ်ပြန်ရောက်လာလျှင် အိမ်ကြီးသည် ပျော်စရာ တစက် ... မကောင်းပေ။ အနည်းဆုံး စကားပြောရမည့်သူသော်မှ ... ဘယောက်နှင့်တယောက် ရှောင်နေကြသူတွေသာဖြစ်သည်။ မိ...
...င်ထဲ ဝင်ကူပြန်လျှင်လည်း ကြီးကြီးမေက အော်အော်ထ... သည်။ စာကျက်ပါတဲ့။ ညည်းပါပါက ညည်း ခုနစ်တန်း... ပညာသင်ဆုမရယင် ငါ့ကို ဆူလိမ့်မယ်တဲ့။ မမစိုး ကိစ္စကြော... အားလုံး ကြောက်နေကြရသည်။ မမစိုးကို ပြောစကား န... မထောင်လျှင် သတ်ပစ်မည်ဟု ပါပါက ကြိမ်းထားသည်။ ... တော့ မမစိုးကလည်း စေ့စပ်ထားသူ ကိုထွန်းမြင့်နှင့် တပြုံး... ဖြစ်နေပြန်လေသည်။

ဆောင်းရဲ့အလုပ်ကတော့ ကျောင်းက ပြန်ရောက်ရောက်ခ... မေမေ့ကိုရှာသည်။ မေမေ့ကိုတွေ့ရလျှင် အလိုလိုနေယင်း ... အေးသွားသလိုရှိပြီး ကိုယ့်အခန်းထဲ ကိုယ်ဝင်ကာ စာကြည့်... လိုက်သည်။ တအောင့်ကြာလျှင် စာကြည့်သလိုလိုနှင့် စာ... အဖုံးဖုံးထားသော ဝတ္ထုကို ဖတ်ရသည်။ ညရောက်တော့ က... စပ်ရသည်။ တယောက်တည်း မအားနိုင်ပေ။

ကျောင်းစာမှ ဆောင်းစိတ်ဝင်စားတာဆို၍ သချ်ာပဲရှိသည်... သချ်ာကိုတော့ တပုဒ်မှ အမှားမရှိအောင် ဂရုစိုက်သည်။ ကျ... စာကိုတော့ မလွဲသာမှသာ ကိုင်တော့သည်။

နောက်တခါ တိုင်းရင်းမေမှာ ကဗျာပါလာတော့ မေမေ့... ပြချင်သည့်ဆန္ဒက တားဆီး၍ မရတော့ပေ။

... ါမရှိလျှင် မေမေက အခန်းထဲမှာ တယောက်တည်း ... ည်။ ဆောင်းက စာအုပ်ကို ကျောမှာဝှက်သယောင်ပြုပြီး ... ဝင်သွား၏။

...မေသည် ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်ပြီး သိုးမွေးနှင်းခံ ခြုံထည် ...ထည် ထိုးနေသည်။ ဆောင်းအတွက် ဖြစ်၏။

...ဘာလဲသမီး မုန့်ဖိုးတောင်းအုံးမလို့လား၊ ဒီလ သမီးယူတာ ...ပြီနော်၊ ဘာလဲ စာအုပ်တွေချည်း ဝယ်ပစ်နေသလား'

...မေက ဆွယ်တာအထိုးမပျက်ပဲ မေးသည်။

...တ်ပါဘူး၊ မေမေ သမီးကို မဆူရဘူးနော်'

...မေက ဆွယ်တာ အထိုးရပ်လိုက်သည်။

...ဘာများလဲဟင်'

...ဆိုးကိစ္စ ဖြစ်ပြီးကတည်းက မေမေ့မျက်နှာ ချောင်ကျသွား...

...င်းရင်းမေဂျာနယ်မှာ သမီးကဗျာပါတယ်မေမေရဲ့၊အဲဒါ ...ကို ပြမလို့ မေမေ မဆူနဲ့နော်'

...ယ်မလဲ ပြစမ်း ပြစမ်း'

ဆောင်းက လက်ညှိုးဖြင့် ကြားညှပ်၍ မှတ်ထားသော စာ... မေမေ့ရှေ့ ဖြန့်ချပြီး ပြလိုက်သည်။

...မေက ကဗျာကို အသံထွက်ပြီး ဖတ်ကြည့်သည်။ လ နှင့် ...လေးတွေ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးနေခိုက် တိမ်ညိုတိမ်တိုက်တွေ ...သည့်အကြောင်း။

...မီးက ကဗျာတွေတောင် စပ်နေပြီကိုး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေ့အသံတွင် ဝမ်းသာသံ ရောစွက်နေသည်မှာ ဖုံးကွ မရ။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်း ပြောသည်။

'ကဗျာ ပါတာတော့ ဟုတ်ပါရဲ့ သမီးရယ်၊ သမီးကဗျာ စပ်နေတော့ စာကျက် ပျက်မှာပေါ့'

'မပျက်ပါဘူး မေမေရယ်၊ စာကျက်လို့ပြီးမှ စပ်တာပ

တကယ်တော့ ဆောင်းမှာ ကဗျာတပုဒ်အတွက် စာ ပျက်ရပေါင်းများလေပြီ။ ဉာဏ်ကိုသာ အားကိုး၍ စာမေး ဖိကျက်ရတော့သည်။

'သမီးကဗျာလေးက မဆိုးပါဘူး၊ ဥယျာဉ်မှူးမှတ်ချ ကောင်းသားပဲ၊ ကြီးလာတော့ စာရေးဆရာမ ဖြစ်အောင် ပေါ့၊ ခုနေတော့ စာတော်အောင်ပဲ ကြိုးစားပါ သမီး

'ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေရဲ့၊ သမီးတော့ စာရေးဆရာမပဲ တယ် မေမေရယ်၊ ခင်နှင်းယုလို စာတွေ ရေးတတ်ချင်လိုက် မေမေ ဖတ်ဖူးလား ဟင်'

မေမေက ခေါင်းညိတ်သည်။

'ဖတ်ဖူးပါတယ်၊ မေမေက ခင်နှင်းယုလဲ ကြိုက်တယ်၊ တာခေတ်တို့ နုဝံတို့လဲ ကြိုက်တာပဲ'

'သမီးတော့ ခင်နှင်းယုကို အကြိုက်ဆုံးပဲ မေမေ'

ဆောင်းက မေမေနှင့် စကားပြောရသဖြင့် အားတ သည်။ မေမေက သိပ်ပြီးတော့လည်း အထုံးအထိုင်းကြီး သေးပါဘူး၊ ခေတ်မီသားပဲဟူ၍ တွေးကာ ပျော်ရသည

'သမီး ကြီးလာတော့ ခင်နှင်းယုလို စာရေးဆရာမဖြစ် လုပ်ပေါ့၊ ခုတော့ စာကြိုးစားအုံးနော်'

မေမေက ဘာကြီးပဲ ဖြစ်နေနေ စာကြိုးစားဖို့သာ တဖွဖွ ပြောနေသည်မှာ ကြာတော့လည်း ဆောင်းအတွက် ရိုးလာလေ ည်။ မေမေက ဆောင်းပညာတတ်ဖြစ်မှသာ ဘဝမှာတင့်တယ် ည်ဟု တထစ်ချမှတ်ယူသည်။ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့် တော့လည်း အရိုးသားဆုံး စေတနာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပညာကို ကောင်းစွာ မသင်ခဲ့ရပဲ ဘဝကိုရုန်းကန်ရသူ မိဘ င်းက သားသမီးကို ပညာတတ်စေချင်သည်မှာ လောက၏ မားရိုးကျ အစဉ်အလာပင် ဖြစ်ကြောင်း နောက်တော့ ပို းလည်လာပါသည်။ မိဘတို့၏မေတ္တာစေတနာတရပ်ပင် ဖြစ်ရာ းသည် မှန်သည် ဝေဖန်ဖို့ထက် စေတနာကိုတော့ နားလည် င့်ပါသည်။

'သမီးလေ ဝတ္ထုတွေ အများကြီး ရေးတတ်တဲ့ စာရေး ရာမဖြစ်ချင်လိုက်တာ၊ ဘာအကြောင်းတွေများ ရေးရမလဲလို့ ါတခါ စဉ်းစားမိတယ် မေမေရယ်'

'မေမေ့အကြောင်း ရေးပေါ့'

မေမေက ရယ်လျက် ပြောသည်။ မေမေသည် ဆောင်းကို မှန်း၊ ဆောင်းအတွက် ရပ်တည်ပြီး သူ တတ်နိုင်သည့်ဘက်က ပမ်းနေမှန်း ဆောင်း နားလည်ပါသည်။ သို့သော် မေမေ ည် ဆောင်းကို အချိန်တိုင်းမှာ ယုယမနေတတ်ပေ။ မေမေက ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး နေတတ်သည်။ စကား ည်း များများမပြောပေ။ ဆောင်းက ကပ်ပြီး ချွဲချင်မှုသော် ည်း ဘယ်လို ချွဲရမည်ပင် မသိပေ။ ယခုလို အခွင့်သာတုန်းမှာ

BURMESE CLASSIC
www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းက မေမေ ရယ်သည်ကို ကြည့်ကာ ကြည်နူးလာသည်။ မေမေ ရယ်တာကိုပင် မြင်ရခဲသည် မဟုတ်ပါလား။

'ဟုတ်တယ်၊ မေမေ့အကြောင်းတွေ သမီးကို ပြောပြပါလား ဟင်'

'ကြီးလာတော့ ပြောပြမှာပေါ့'

'ခုလဲ နည်းနည်းတော့ ပြောပြပါ မေမေရယ်၊ သမီး သိချင်လို့ပါ'

မေမေက စဉ်းစားနေသည်။

'တနေ့နေ့တော့ ပြောပြပါ့မယ် သမီးရယ်'

[၁၃]

မေမေ့ အဖေ နာမည်က ဦးဖိုးလှတဲ့၊ အမေ့နာမည်က မမယ်ခတဲ့'

'နာမည်တွေက သိပ် ဗမာဆန်တာပဲနော်'

'ဘာက နာမည်တွေကိုး၊ မေမေတို့က မအူပင်နားက တရွာမှာနေတယ်၊ မေမေ့အမေကော မေမေ့အဖေကော မေမေ ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက ဆုံးသွားကြတယ်၊ အမေက အယင် ဆုံးတယ်၊ မီးမဖွားနိုင်လို့ ဆုံးသွားတာ'

ထိုအရောင်အောက်မှာ မေမေပြောပြသော မေမေ့အကြောင်း သည် ဆောင်းအတွက် မရိုးနိုင်သော ပုံပြင်လေးတပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ရ သည်။ ဘာမျှ ထူးခြားဆန်းပြားသောအကြောင်းအရာမဟုတ် ပေသည်း မေမေ့ထံမှ သိရသော ပထမဆုံး မိန်းမတယောက် အကြောင်းသည် ဆောင်း၂၀တွင် နောင်အခါ မိန်းမ တယောက်၏ အကြောင်း ဖြစ်လာရပါသည်။ မိန်းမတယောက်၏ ဘဝသည်မှ အင်အားရှိသမျှ ရှုန်းကန်ရင်ဆိုင်မှုသည် စာနာဖွယ်

www.burmeseclassic.com

ဂုဏ်ယူဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမိန်းမသည် ပညာတတ်မ
ထိုမိန်းမသည် အရွယ်လည်း နုငယ်လှ၏။ အဆင်းလည်း
သို့သော် အသိုက်အဝန်း မရှိ။ ပစ္စည်းဥစ္စာ မရှိ။ ကူညီဖေးမ
မရှိ။ ထိုမိန်းမတယောက်၏ ရုန်းကန်မှုသည် ရိုးစင်းသ
ချောမွေ့လွယ်ကူလှသည် မဟုတ်ပေ။

သည် အသိအမြင်တွေက ဆောင်းဘဝကို လွှမ်းမိုးခဲ့
ဆောင်းဘဝကို အားပေးခဲ့သည်။ ဆောင်း၏ အခြေအ
မေမေဟူသော မိန်းမထက် များစွာ သာလွန်ပါသည်။

'မီးမဖွားနိုင်လို့ ဆုံးတယ်ဆိုတော့ မေမေ့ကို မွေး
လားဟင်'

'မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ နောက်တယောက် မွေးတုန်း
ဒါပေမယ့် ကလေးလဲ ဆုံးသွားတယ်၊ တောမှာကိုး၊ အဲ
က အမေခံစားနေရတာတွေ လူတွေဝိုင်းပြီး ပြုစုကြ၊
တော့ ပြုစုတာပေါ့လေ၊ ဒါပေမယ့် နားမလည်ပဲ ဝိုင်း
တော့ ပိုဆိုးတာပေါ့၊ အဲဒါတွေ မေမေကိုယ်တိုင် မြင်
ကလေးမွေးရမှာ သိပ်ကြောက်သွားတာပဲ'

'ဒါဖြင့် သမီးကိုတော့ ဘာလို့မွေးလဲ'

မေမေက ရယ်သည်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပင် ပြောသည်။

'မေမေအိမ်ထောင်ကျတာ သိပ် ငယ်တာကိုး၊
ညာမှန်းမသိဘူး၊ ကိုယ်ဝန်ရှိလို့တောင် ရှိမှန်းမသိဘူး'

'သိယင်ဆောင်းကို ဘယ်မွေးမလဲနော်'

'ဒါပေါ့'

ပါပါ စောစောပြန်မလာပါစေနှင့်ဟု ဆောင်းဆုတောင်းမိ
၊ ဆောင်းနားထောင်ရသည့် မေမေ့အကြောင်းလေး
ထောင်ပဲ နေရမှာ စိုးလှသည်။

'အဲဒါနဲ့ ပြောပါအုံးမေမေ'

'အမေဆုံးပြီး နောက်နှစ် အဖေလဲဆုံးရော'

'ဒါတော့ မေမေက ဘယ်သူနဲ့နေလဲ'

'အဘွားနဲ့'

'ဟင် သမီးလိုပဲနော်'

ဆောင်းက ဘွားဘွားကို ချက်ချင်း သတိရသွား၏။
ဘွားနှင့် နေခဲ့ရသည့်ရက်တွေသည် ဆောင်းဘဝမှာ လွတ်
ခြင်းနှင့် ချစ်ခြင်းကို ရယူနိုင်ခဲ့သည့်ရက်များ ဖြစ်ပါသည်။
ဘွားသည် ဆောင်းငယ်စဉ်ဘဝ၏ ကွန်းခိုရာ ဖြစ်ခဲ့ပါ
၏

ဘွားဘွားသေစဉ်က ငယ်သေးတော့ သိပ်ပြီး ဝမ်းနည်းရ
ကောင်းမှန်း မသိခဲ့။

'ဟုတ်တယ်၊ အမေ့အဘွားကလဲ အမေ့ကို ချစ်ရှာပါတယ်'

'ဟုတ်တယ်မေမေ၊ ဘွားဘွားကလဲ သမီးကို သိပ်ချစ်တာပဲ၊
လေးနွေတင်က အလကား မိန်းမကြီး၊ ဦးလေးစိန်ကို
ကိုက်နေရတာပဲ၊ သမီးကိုလဲ မညှာပါဘူးမေမေရာ၊ ထမင်း
ခိုင်း၊ ဟင်းရွက်ခူးခိုင်းနဲ့၊ ဦးလေးစိန်က အရက်ဝယ်ခိုင်း
မေမေ၊ အရက်မရယင်ရိုက်တယ်၊ တခါ အိမ်ပေါ်ကကန်ချ
တာများ မေမေရယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'တော်ပါတော့သမီးရယ်၊ မေမေ အဲဒါတွေ မကြားပါ... စေနဲ့၊ မေမေ သမီးကို သိပ်ခေါ်ချင်ပါတယ်၊ မေမေတို့မှာ... ဒီမှာ အခြေမကျနိုင်ဘူး၊ ပြီးတော့လဲ....'

'သမီးသိပါတယ်မေမေ၊ မေမေ့ကို အပြစ်တင်ချင်လို့မဟု... ပါဘူး၊ ငယ်ငယ်ကအကြောင်းတွေ သတိရလို့ပါ'

'လူတိုင်းလူတိုင်း ငယ်ငယ်ကအကြောင်းဆိုတာ ရှိပါ... သမီးရယ်၊ ကောင်းတဲ့သူလဲရှိ၊ ဆိုးတဲ့သူလဲ ရှိတာပေါ့'

မေမေနှင့်ဆောင်းကတော့ ငယ်စဉ်ဘဝနှစ်ခုလုံး မကော... ခဲ့ကြဟု ဆိုရမည်လား မသိပေ။

'ဆက်ပြောပါမေမေရယ်၊ တော်ကြာ ပါပါပြန်လာ... နားထောင်ရမှာ မဟုတ်တော့ဘူး'

'အဘွားနဲ့နေတော့လဲ ဆင်းဆင်းရဲရဲပါပဲသမီးရယ်၊ ... ထက် ဆင်းရဲပါတယ်၊ တောမှာဆိုတာ ဘာမှကို စားစရာမရှိ...

'သမီးက အဘွားနဲ့နေယင် ထမင်းတော့ စားရတယ်မေ... ဟင်းမကောင်းတာတခုပဲ၊ မုန့်စားချင်ယင်လဲ ဆန်ကွဲနဲ့ ... လဲကျွေးတယ်၊ မုန့်သည်လာအုံးလို့ ခေါ်လိုက်တာနဲ့ ဘွား... က သိမ်းထားတဲ့ဆန်ကွဲလေး နို့ဆီဗူးတဝက် ချင်ပြီး ယူ... တော့တာပဲ၊ သမီးမျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်နေတယ်'

'မမရွှေတင်တို့က မကောင်းတာပါကွယ်၊မေမေ အမြဲလ... ပိုက်ဆံပို့ပေးပါတယ်'

'အင်းလေ၊ သမီးကလဲ ဘာဖြစ်လို့ ဒီအကြောင်းတွေ... တယ်မသိပါဘူး၊ ကဲ၊ မေမေ့အကြောင်းပဲ ပြောပါတော့'

ဆောင်းဘဝမှာ လူသား တယောက်၊ ထိုလူသားကလည်း ...င်းနီးအချစ်ခင်ဆုံး လူသားတယောက်၊ ထိုသူ၏အကြောင်း ...ိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်ခဲ့မိရာမှ ဩော် လူ့လောကကြီး ...ာ လူတွေဟာအကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ရှိနေကြပါကလားဟု ...း လည် ခဲ့ ရ သည်။ မကုန်ခန်းနိုင်သော လူ့ လော က ကြီး ...ကြောင်းကို ရေးဖွဲ့ရန်မှာလည်း ခဲယဉ်းလိမ့်မည် မဟုတ်ပေဟု ...း တောမိသည်။

'မေမေ့ အဘွားလဲ ဆုံးသွားတာပါပဲကွယ်၊ အသက်ကြီးပြီ ...'

သည်တခါတော့ ဆောင်း ဘာမျှ မပြောတော့။

'မေမေကလဲ ကံဆိုးပါတယ်ကွယ်၊အဘွားသေတော့ ဘကြီးနဲ့ ... ဘကြီးလဲသေ၊ နောက် ကြီးတော်နဲ့နေတော့လဲ ကြီးတော် ...ဒါနဲ့ သူတို့ကမေမေ့ကိုမွေးရတာခိုက်တယ်ဆိုပြီး ယောကျ်ား ...မ်း ပေးစားပစ်တာပဲ'

'ခိုက်တယ်ဆိုတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေ'

'မသိပါဘူးကွယ်၊ မေမေ ရောက်တဲ့နေရာမှာ လူသေတယ် ...၊ ယောကျ်ားယူတော့လဲ ယောကျ်ားသေပြန်ရော'

'အဲ့ဒါကြောင့် ဒေါ်လေးရွှေတင်က ဗေဒင်မေးတာကိုး၊ ...းကိုမွေးလို့ သူတို့မှာခိုက်မလားတဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဗေဒင်ဆရာ ...က ကောင်းတယ်မေမေ၊ နာမည်ကြီးမယ်တဲ့၊ သမီး စာရေး ...းမ ဖြစ်ချင်တာနဲ့ အတော်ပဲ'

www.burmeseclassic.com

'ဒါတွေဟာလဲ အစဲ့အသမ်းတွေပါကွယ်၊ ကိုယ့်ဘဝကို ကိုယ် လုပ်မှ ဖြစ်တာပါ၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုကြောင့်လဲ ဖြစ်ရ တာပဲ'

'မေမေက ဖေဖေနဲ့ ဘယ်လိုလုပ် တွေ့တာလဲ'

ဖေဖေ့အကြောင်း ပြောရလျှင် မေမေ့မျက်နှာ ပြောင်း သွားမည်လားဟု ဂရုစိုက် ကြည့်မိသည်။ သိပ်ပြီး မထူးခြား လှပေ။

'သမီး ဖေဖေက အင်စပိတ်တော်လေ၊ နယ်ကို လာ မေမေ့ကိုတွေ့တော့ ကြိုက်တယ်ဆိုပါတော့၊ သူကြီးကို ပြော ယူတာ၊ အမျိုးတွေကလဲ မကျေးနိုင်တာနဲ့ ပေးစားလိုက်တာ မေမေကတော့ မြစ်ထဲမှာ ဆော့ကောင်းတုန်း ရှိသေးတာ၊ ဘာ နားမလည်ဘူး၊ ဒီယောကျ်ားနောက် လိုက်သွားဆို လိုက် တာပေါ့'

'ဒေါ်လေး ရွှေတင်တို့က မေမေ့ကိုဆို သိပ်နှိမ်တာပဲ၊ ယ်နဲ့ လင်ယူတာ ထမင်းတောင် မချက်တတ်ဘူးတဲ့'

'ဘယ်တတ်မလဲ သမီးရယ်၊ ထဘီပြဲယင်တောင် ချုပ်တတ် ဝတ်တာ၊ ကလေးရှိလို့တောင် ရှိမှန်းမသိဘူးဆို၊ သမီးအ ချုပ်တုရက်သေတော့မှ ဒုက္ခရောက်တော့တာပဲ'

'ဖေဖေက ဘာဖြစ်လို့ သေရတာလဲ မေမေရယ်'

ဖေဖေသာရှိလျှင်ဟုသော စိတ်ကူးဖြင့် ဆောင်း မျက်ရည် ပါသည်။ ဖေဖေသည် ပါပါလို စီးပွားရေးသမားမဟုတ်။ တတ် အရာရှိတယောက်ဖြစ်သည်။ ဖြူဖြူတို့ဖေဖေလို ဆောင် ခွာ စကားပြောလို့ရတဲ့ ဖေဖေ ရှိယင် ဘယ်လောက် င်းလိမ့်မလဲ။

'သမီးဖေဖေက အမြဲ နယ်ထွက်နေရတာ၊ တောမှာ ပလိပ် ါနဲ့ ဆုံးတယ်လို့ ကြားရတာပဲ၊ ကပ်ရောဂါဆိုတော့ ချက် သင်္ဂြိုဟ်ရလို့ အလောင်းတောင် မမြင်ကြရပါဘူး'

သည်တုန်းက လင့်ဘက်က ဆွေမျိုးများအလယ်မှာ မလိမ်မိုး ခွာနှင့် မိန်းမငယ်တယောက်၊ ကလေးတယောက်ဖြင့် လင်သေ မအဖြစ် မည်မျှ ဒုက္ခရောက်ရှာမည်ကို ဆောင်း တွေးကြည့်

'မေမေ သိပ်ဒုက္ခရောက်မှာပဲနော်'

'ဒုက္ခရောက်ရုံတင် ဘယ်ကမလဲ သမီးရယ်၊ ကလေး ကလဲ ငိုးတတ်၊ ကလေးငိုယင် ကိုယ်ငိုဖို့ပဲ သိတာ၊ ယောက္ခမက ောင်းပေမယ့် ယောက်မနဲ့ ခဲအိုက သိပ်ရက်စက်တာ၊ ဒီကြား သမီးကို မွေးခဲ့ပါတယ်၊ ပိုက်ဆံရှာမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး မီးခြစ် ုံမှာ အလုပ်ဝင်လုပ်သေးတယ်၊ ခေတ်က မကောင်းတော့ သေးတွေလဲ ကောင်းကောင်း အလုပ်မလုပ်ရပါဘူး၊ ဂျပန် ားတွေက ဆွဲလားလွဲလားနဲ့'

ဆောင်းမျက်စိထဲမှာ ဒေါ်လေးရွှေတင်ကို ရဲဘော်တွေ ဝိုင်း မြင်ယောင်ပြီး ချောက်ချားလာသည်။ သည်တုန်းက လုံးလိုလို ရဲဘော်တွေ တရုန်းရုန်းဖြင့် မိန်းကလေးသိုင်း ောင်း မနေရပေ။

'ဒါနဲ့ မေမေက ပါပါနဲ့ ယူရရောလား မေမေ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်တခါတော့ မေမေ့မျက်နှာ ညှိုမှိုင်းသွားသည်။

'မေမေက သမီးကို အမှန်အတိုင်း ပြောပြမယ်၊ သမီး ကြီးယင် စာရေးဆရာမ လုပ်မယ့် သူကိုး၊ မေမေက ယော... မယူချင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်မှာ မိန်းမတယော... သည်အတိုင်းနေယင် ပိုအန္တရာယ်များတယ်၊ ဒါနဲ့ အားကိုး... သူ ရှာတာပေါ့၊ သက်တူ ရွယ်တူ တွေ့ပါတယ် သမီးရယ်၊ သူ... မေမေ့ကို မေတ္တာရှိပါတယ်၊ မေမေကလဲ သမီး ဖေဖေ... တုန်းက ချစ်ရ ကြိုက်ရကောင်းမှန်း မသိပဲ ယူခဲ့တာ၊ အဲဒီ... တော့ အားကိုးယင်းက ချစ်မိတယ်'

'အဲဒါ ပါပါ မဟုတ်ဘူးလား မေမေ'

မေမေက ခေါင်းခါသည်။ ယခုမှပဲ မေမေ့ မျက်... ထူးခြားသော ခံစားမှုများကို မြင်ရတော့သည်။

'ဘယ်ဟုတ်နိုင်မှာလဲသမီးရယ်၊ ပါပါက မေမေ့ထက်အ... နှစ်တောင်ကြီးတာ၊ မေမေက မေမေချစ်တဲ့သူကိုပဲ ယူမယ်... ထွက်ပြေးတယ်၊ ဒေါ်လေး ရွှေတင်တို့က အတင်းလိုက်... ဆံပင်ဆွဲပြီးတော့ကို ပြန်ခေါ်တာ'

'ဒါနဲ့တောင် မေမေက ဒေါ်လေးတို့ကို စိတ်မနာ...

မေမေ မျက်ရည် ဝဲနေသည်။

'မနာတော့ပါဘူး သမီးရယ်၊ သူတို့ကလဲ သူတို့ ... အလျောက်ပေါ့၊ သူတို့က မြို့က ခဏလာပြီး ခိုလှုံတဲ့ ... မေမေနဲ့ ပေးစားချင်တယ်၊ မေမေကလဲ အိမ်ထောင်ကြီး... မသိ ဘာမှန်းမသိ ငြင်းတာပေါ့၊ သူတို့က ပါပါနဲ့ယူ... ချမ်းသာမယ်တဲ့'

ခမေမေက ဆောင်းကို ချမ်းသာစေလို၍ ပါပါ့ကို ယူခဲ့ရသည် ...ား၊ မေမေကပဲ ဆက်ပြောသည်။

'မေမေ သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်တယ်၊ မေမေ ချစ်တဲ့ ... သာမန် လက်လုပ်လက်စား တယောက်ပဲ၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ...မ်းသာနိုင်ဘူး၊ ပြီးတော့ သမီးက သူ့ကို ပထွေးတော်ရမှာ၊ ...အတွက်လဲ စဉ်းစားတယ်၊ ကိုယ့်အပေါ် လူကြီးလို သဘော ...နိုင်မှ ဖြစ်မယ်၊ သမီးကိုလဲ ဖအေလို ကျွေးနိုင် မွေးနိုင်မှ ...မယ်၊ ပြီးတော့ မေမေ ဆင်းရဲသလို သမီးကို မဆင်းရဲ စေ ...ဘူး၊ ဆင်းရဲတဲ့ဒဏ် ခံခဲ့ရတော့ ဆင်းရဲတဲ့ အတွေ့အကြုံကို ...ကောင်းကောင်း သိတယ်၊ ကိုယ့်ဘဝရော သမီးဘဝရော လှတ် ...အောင် ဒီလမ်းကိုပဲ ရွေးတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်၊ ...ထိုင်းနေယင်လဲ မမရွှေတင်တို့ လက်ထဲမှာ မေမေရော သမီး ...ဒုက္ခရောက်မှာပဲ၊ မတော်တဆ မေမေ သေသွားယင် သမီး ...ကတည်းဒုက္ခရောက်မယ်၊ ပညာတတ်ပြီး ချမ်းချမ်းသာသာ ...နိုင်ယင် တော်သေးတာပေါ့ကွယ်'

...ခင် တယောက်၏ ဆုံးစမရှိသော မေတ္တာ စေတနာသော ...၊ ခံစားမိပါ၏။ မေမေ ရွေးချယ်သော လမ်းသည် ...ကောင်းဆုံးလမ်းပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

...ပါကတော့ မေမေ့ကို ကြိုက်လားဟင်'

...ပါကတော့ မေမေ့ကို သနားလို့တဲ့၊ ကလေးတယောက်နဲ့ ...တယ်ဖြစ်နေတာကိုသိတယ်၊ ပြီးတော့သူ့မိန်းမကလဲအက်လိပ် ...တော့ သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ပြန်လိုက်သွားတယ်၊ သူက သမီး ...ကနဲ့ ကျန်ရစ်တယ်၊ မေမေတို့က သူပြောတာကိုမယုံဘူး၊

www.burmeseclassic.com

မိန်းမရှိတယ်လို့ပဲ ထင်တယ်၊ နောက်ဆုံးတော့ ဘာဖြစ်ဖြစ်ဆို... မမရွှေတင်က အတင်းလျှော်ပေးတာနဲ့ ယူလိုက်ရတာပေါ့ကွ...

ဆောင်းက မော်လျှော့စွာ သက်ပြင်း ချမိပါသည်။

မေမေဟာအသက်နှစ်ဆယ်အတွင်းမှာယောကျ်ားနှစ်ယော... ကို ယူခဲ့ရပြီး တယောက်မျှ မချစ်ခဲ့ရပါလားဟုတွေးကာ သ... သွားလေသည်။ လူ့လောကကြီး၏ ဆန်းကြယ်သော အဖြစ်... ကိုလည်း အံ့သြမိသည်။

နောင်အခါ ဆောင်း၏ ဘဝမှာ သည့်ထက်မက ဆန်းကြ... သော ဘဝအကြောင်းတွေကို သိမြင် ကြားသိ လာခဲ့ရ၏။ ... အကြောင်းအရာ အားလုံးသည်ပင် စာရေးဆရာ ဖြစ်ချင်သေ... ဆောင်းအတွက် များစွာ အထောက်အကူ ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်...

\+ + +

"သားအမိနှစ်ယောက် တိုးတိုး တိုးတိုးနဲ့ ဘာတွေ ကျိတ်ပြ... နေသလဲမှ မသိတာ"

ကြီးကြီးမေ၏ အမနာပစကားတွေကို ဂရုစိုက်ပြီးနားထော... မနေတော့ပါ။ သည်အိမ်မှာ ဆောင်းတို့ သားအမိကို ... သတ်သတ်ခွဲမြင်နေသော သူတို့ကို ဘာမျှလည်း ရှင်းမပြ... ဆောင်းဘဝမှာ မေမေရှိပြီး၊ ကဗျာစပ်နေရယင် ပြည့်စုံတာ...

ကဗျာတွေ များစွာရေးပြီး တိုင်းရင်းမေဂျာနယ်ကို ပို့... တခြားစာစောင်လေးတွေကိုလည်း ပို့သည်။ ပါသည့်အခ...

...ါသည်။ အပယ်ခံရသည့်အခါလည်း ခံရသည်။ ကျောင်းနံရံကပ် ...စောင်တွင်တော့ မိုးဆောင်းခင်၏ ကဗျာတွေက မပါ မဖြစ် ...တော့။

ကျောင်းမှာ ကျောင်းကောင်စီဖွဲ့ပြီး စာပေယဉ်ကျေးမှု အမှု ...ဆောင်အဖွဲ့ကိုလည်း ဖွဲ့သည်။ ဆောင်း၏ ဝါသနာကို သိထား ...တော့ ဆရာတွေကလည်း ဆောင်းကို အမှုဆောင်အဖြစ် ထည့် ...င်းသည်။ ဆောင်းမှာ ကဗျာတွေ တည်းဖြတ်ရ ဘာရနှင့် ...ယ့်ရောမ စာပေပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်နေလေသည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ဆောင်း၏ ကဗျာလေးတွေမှာ ပြေပြင် ...သေးသည် မဟုတ်ပေ။ မိုးအကြောင်း၊ ထိမ်အကြောင်း၊ ပန်း ...ကြောင်း၊ စမ်းရေအကြောင်းလေးတွေလောက်သာဖြစ်သည်။ ...စ်အကြောင်းကိုပင် မရေးတတ်သေး။ အချစ်အကြောင်းကို ...ည်း မသိသေး။ သိလိုစိတ်လည်း မရှိသေးပေ။

ကျောင်းနံရံကပ် စာစောင်ကိစ္စတွေ လုပ်ရတော့ ကိုဆွေတို့၊ ...သင်းမောင်တို့၊ ကိုမျိုးလှိုင်တို့နှင့် ခင်မင်ကျွမ်းဝင်ရသည်။ သူတို့ ... ဆောင်းထက် အတန်းကြီးသည်။ ဆောင်းထက်လည်း ကဗျာ ...တတ်ကြသည်။ သို့သော် ဆောင်းကို နေရာပေးကြ၏။ သူတို့ ...စကားပြောရသည်ကို ဆောင်း ပျော်သည်။ ဆောင်း စိတ်ထဲ ... မိန်းကလေး အချင်းချင်းထက် ယောကျ်ားလေးတွေနှင့် ...ားပြောရတာ ပိုပြီး လေးနက်မှုရှိပြီး အဆင့်အတန်းမြင့်သည် ...ထင်၏။ ဆောင်း၏ အတွင်းစိတ်ကက မိန်းမကို အထင်မကြီး ... ဆောင်းတွေ့ဖူးသော မိန်းမများသည် ဒေါ်လေးရွှေတင်လို၊ ...ကြီးမေလို စိတ်ထားဖြူစင်ခြင်းမရှိသော မိန်းမများဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျောင်းမှာ တွေ့ရသော မိန်းကလေးများသည်လည်း ဂုဏ် ... ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်း၊ အတင်းပြောခြင်း၊ စောင်းချိတ်ပြောဆိုတတ် ... တို့ဖြင့် သေးသိမ်လွန်းသည်။ မေမေတို့လို၊ ချိုတူးတို့လိုမျိုး ... တော့ ရိုးသားမှု ဂုဏ်ရှိသည်။ သို့သော် ထက်မြက်မှုမရှိလှဟု ... ပြန်သည်။ ဖြူဖြူက စာတော်သည်။ သို့သော် စာတော်တာပဲရှိ ... သည်။ ဆောင်းရဲ့ စိတ်က မိန်းမဖြစ်စေ၊ ယောကျ်ား ဖြစ် ... ထက်မြက်နေမှ သဘောကျ အထင်ကြီးသည်။

နောက်တော့ ဆောင်း နှစ်ခြိုက်စွာ ဖတ်ရှုဖူးသော စာ ... ဆရာမ ကြည်အေး၏ အရေးအသားထဲကလို မိန်းမ ဆို ... လှ လျှင်လည်း လှမှ၊ တော်လျှင်လည်း တော်မှ၊ မဟုတ် ... တော့ ဖွဲပဲ ဆိုသည့် စကားကို အလွန် သဘောကျခဲ့သည်။

ယောကျ်ားလေးများနှင့် စကား ပြောရတာ အ နည်း ... အတင်း အဖျင်းတော့ ကင်းလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆောင် ... သဘောကျသည်။ ဆောင်းက အပေါင်းအသင်း နည်းရ ... အထဲ ကောင်သေးဘွေနှင့် ဘာတွဲတွဲနေတော့ မိန်းကလေး ... က အမြင်ကပ်သည်။ ဟေးလား ဝါးလား ပြောင်ဘတ် နေ ... တတ်သော ယောကျ်ားလေးတွေ ကျတော့လည်း ဆောင် ... ဆိုသည့် ကောင်မက စွာပြီး ဘဝင်မြင့်နေ၍ ကြည့်မရလှ ...

ဆောင်းကတော့ ထိုရက်များသည် ဆောင်းဘဝမှာ နေ ... သော ရက်များဖြစ်၏။ ဆောင်း လုပ်ချင်တာ လုပ်၍ ရနေ ... ကြောင့် ဖြစ်သည်။

... သော် ထိုတနှစ်တာမျှပင် ဖြစ်ပါ၏။

... င်းကောင်း ခွါလိပ်သည်လား၊ လည်လွန်းသည့် ဘီး ချီး ... သားတော့ မသိ၊ ထိုနှစ်က ဆောင်း စာမေးပွဲ ကျလေ

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

[၁၄]

'တော်တယ် တော်တယ်ဆိုပြီး မြှောက်စားလွန်းလို့
ကျပြီမဟုတ်လား၊ ထင်တယ် ထင်တယ်၊ အစကတည်းက
ပဲလို့၊ဘယ့်နှယ်တော် ရေးလိုက်ရတဲ့ ကဗျာ၊ ဖတ်လိုက်ရတဲ့
မအေကလဲ အလိုတူ အလိုပါ၊ ဖအေကြီးကတော့ သူ့
အထင်ကြီးလိုက်တာ၊ စိုးစိုးထက် တော်တယ်တဲ့၊ ဟင်း
ပညာသင်ဆု ဝေးလို့ အတန်းတောင် မတက်ရပဲ ခွေးကျ
ပေါ့'

စေတနာ ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည်ဖြစ်စေ ကြီးကြီး
လေသံက ထုံးစံအတိုင်း နှိမ်ချ စီးပိုးသည်။ ဒါမှ ကော
ဟူသော ဝမ်းသာအားရ သဘောထားတွေဖြင့် ပြည့်

မမစိုးကိစ္စ ပြီးသည့်နောက်မှာ ဆောင်း စာမေးပွဲ
ကိစ္စသည် ဒုတိယ ရေပွက်သောအကြောင်းရင်းပင် ဖြစ်

ဆောင်းမှာလည်း မိမိ ကိုယ်တိုင်ပင် မယုံနိုင်အောင်
သည်။ ဆောင်း ကဗျာစပ်တာ မှန်ပါသည်။ ဝတ္ထုဖတ်

သည်။ သို့သော် ကျောင်းစာကို ပစ်မထားခဲ့ပါ။ အတူးသ ဖြင့်
မေးပွဲ နီးစဉ်က မအိပ်မနေ ကျက်ခဲ့ပါသည်။ ပထဝီတဘာသာ
းမရသည်ကလွဲ၍ ကျလောက်အောင်တော့ ဖြစ်မည် မထင်ခဲ့။
ညာသင်ဆု ဝင်ထားသူက စာမေးပွဲဖြေသည့်အခါ မေးခွန်း
ပိုဖြေရသည်။ သတ်မှတ်ချိန်ကတော့ အတူတူပင် ဖြစ်၏။
အတွက် အပုဒ်စေ့အောင် မျှဖြေရသည်။ ဘယ်နေရာမှာ ချွတ်
ော်သည်လည်း ဆောင်း မသိ။ ဆောင်းဘဝတွင် ပထမဆုံး
ာ ဆုံးရှုံးခြင်းဖြစ်၍လည်း ဝမ်းနည်းလှသည်။ ပြီးတော့
ာအရာမှာ မာနထားသူမို့ နာကျည်းလှသည်။

အဆိုးဆုံးကတော့ အိမ်ထဲမှာ ရင်ဆိုင်ရသည့်အခြေအနေပင်
တော့သည်။ မေမေက သိ သိချင်း မျက်ရည် ကျပါလေသည်။
'ဖြစ်ရလေ သမီးရယ်၊ မေမေ သမီးရဲ့ ပညာရေးကို ဘယ်
ာက် အားထားတယ်ဆိုတာ သမီးအသိဆုံးပဲ၊ သမီးကို တော်
ချင်လွန်းလို့ တဖွဖွသတိပေးနေတဲ့ကြားက ကျတဲ့အထိတောင်
ဘယ်ဆိုတော့ သမီးရယ်၊ မေမေ သမီး ပါပါကို ဘယ်လို
ပြီး မျက်နှာပြရမလဲ၊ သမီး လိမ္မာမှ မေမေ မျက်နှာပန်း
ယ်ဆိုတာ နားလည်ပြီလို့ မေမေ ယုံကြည်ထားတာ၊ ခုတော့'
တခြားကျောင်းသားတွေ စာမေးပွဲကျသည့်အတွက် မည်သို့
ည် မသိ။ ဆောင်းအတွက်ကတော့ စိတ်ဆင်းရဲစရာ ကောင်း
သည်။ ဘဝကြီးတခုလုံး ကပြောင်းကပြန် ဖြစ်ရတော့မည်သို့
သည်။ အစိုးရစစ် စာမေးပွဲမို့ ကျောင်းသားတိုင်းလည်း
ောင်မြင်ပါ။ ၇ တန်းအောင်လျှင် မူလတန်း ဆရာလောက်
ှ လုပ်လို့ ရသေးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမစိုးက ဘာမျှ မပြော။ သို့သော် ရင်ထဲက ကျိတ်ပြီး ... သာနေမည်ဟု ဆောင်းက ထင်မိသည်။ ပါပါက သည်နှစ်ထဲ... ပို့ပြီး အရေးပေးလာသည် မဟုတ်လား။ ဂျပ်ကားဖြင့် ကျ... တက်ရသည်။ လက်ပတ်နာရီဝယ်ပေးသည်။ ဖောင်တိန်ဆို... ပတ်ကား ၅၁ ကို ကိုင်စေသည်။ ဖိနပ်ဆိုလျှင်လည်း ရန်ကုန်... ကြိုးသိုင်းဖိနပ်ကို မှာပေးသည်။

ယခုတော့ အခွင့်အရေးအားလုံးသည် အကျိုးမဲ့ ဖြစ်... ချေသည်။ ပါပါ့ကို ရင်ဆိုင်ရမှာ အကြောက်ဆုံးတည်း။ ပါ... မလာမီကတည်းက အခန်းထဲ ဝင်နေမိသည်။ မေမေကလည်း... အခန်းထဲမှာ ငြိမ်နေသည်။ အိုး တအိမ်လုံး မင်္ဂလာ ကျက်သ... ကို မရှိတော့။ စိတ်ညစ်စရာကောင်းသည်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိ။

ပါပါ ပြန်လာတော့ ထိုအကြောင်းကို မည်သူမျှ မ... သေး။ နောက်ဆုံး ကြီးကြီးမေက မရဲတရဲပြောသည်။ ဆောင်း... အပေါ်ထပ်ကြမ်းပြင်မှ အောက်ထပ် ထမင်းစားခန်းကို ... ပေါက် သေးသေးလေးမှ ချောင်းကြည့်ပြီး နားထောင်ရသ...

'ရှိရှိကော'

ပါပါက မေမေ ဆင်းပြီး ကြိုဘာ မတွေ့ရ၍ မေးခြင်း... သည်။

'သမီးချောက စာမေးပွဲ ကျလို့လေ၊ ငိုဟယ် ယိုဟယ်... နေကြရဲ့'

'ဘာ'

ပါပါ့အသံက ကျယ်လောင်လှသည်။ ဆောင်း နားမှာ... ကပ်ပြီး အော်လိုက်သကဲ့သို့သာ ရှိတော့၏။

'...မ်ဆောင်း စာမေးပွဲကျသလော'

'ဒုကောလားရှစ် မအောင်တာလား'

'မဟုတ်ဘူး ၇ တန်းကို ကျတာ'

'...ရှိကော'

မေမေ မနေသာပဲ ဆင်းသွားသံ ကြားရလေသည်။ ဆောင်း... ခုတင်ပေါ်သို့ ပန်းလျှစွာ လှဲချလိုက်မိပါသည်။ ဆောင်းကို ...တ်ပါတော့ မေမေရယ်။ ဆောင်းရဲ့အပြစ်ပါပဲ။ ခါတိုင်းလို ...ကျက်အားတိုက် မကြိုးစားမိလို့ ကျရတာပါပဲ။ ဆောင်း ...ကြောင့် မေမေ ပါပါ့ကိုရင်ဆိုင်ရတော့မယ်။ မေမေမျက်နှာပန်း ... ဖြစ်ခဲ့ရတော့မယ်။ ဆောင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါတော့။

'...မင်း သမီးကို အဆုံးအမနည်းလို့ ဖြစ်ရတာပဲ မဟုတ်လား ...ငါနေရာဘက လိုက်ပြောယင် တချိန်းမြင်မှာစိုးလို့ မပြော ... မင်း သိပ်ပေါ့လျော့တယ် ရှိရှိ၊ အိမ်မှာ နေပြီး သမီး ...ဆောက်တောင် နိုင်အောင် မပြောနိုင်ဘူးလား၊ ဝတ္ထုတွေ ...နေတာ ငါသိတယ်၊ ငါနည်းနည်းမှမကြိုက်ဘူး၊ အလကား ...တွေ ဘာအသုံးကျလို့လဲ၊ သမီးတင်မက မအေပါ ဖတ် ...ာ'

...သြော်၊ ပါပါရဲ့ စာပေအပေါ် သုံးသပ်ချက်တွေကလည်း ...းလှသည်။ ထားပါတော့၊ ဆောင်းက အလုပ်ကို အချိန်နှင့် ...ခဲ့သို့ ကျရတာ၊ ကျောင်းစာနှင့် အပြင်စာ ရောယှက်လို့ ...ောင်းစာ ထိခိုက်ခဲ့ရတာ။ သည်လိုပင် ဆိုသင့်သည် မဟုတ်ပါ ... သို့သော် ပါပါ့အယူအဆကို မည်သူက ဝေဖန်ရဲမည်လဲ။ ...ောင်းက ရဲရဲတောင် ကြည့်ဝံ့သူ မဟုတ်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါပါက မြန်မာလူမျိုး ဖြစ်သော်လည်း မြန်မာလူမျိုးနှ[illegible] မြန်မာစာပေကို အထင်မကြီးတာ၊ နိုင်ငံရေးကို စိတ်မဝင်စ[illegible] တာ၊ ဘယ်ခေတ် ရောက်ရောက် စီးပွားကိုသာ ကုန်းရ[illegible] ခဲ့တာ၊ ဒါတွေကို သည်အိမ်မှာ မည်သူက ရှုတ်ချဝံ့မည်လဲ။ မမ[illegible] ကလည်း ဗိုလ်ဆန်ချင်သည့်နေရာမှာတော့ ပါပါနှင့် တူသည[illegible] မမစိုး အမေကလည်း အင်္ဂလိပ်အစစ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကပြ[illegible] ပါပဲ။ အနောက်တိုင်းသွေး တစိတ်လောက်သာ ပါသော်လည[illegible] မမစိုးက သူ့မာမီရှိရာ သူတို့တိုင်းပြည်ကို ပြန်မည်ဟု မကြာမ[illegible] ပြောသေးသည်။

ပါပါက မေမေ့ကို ဆက်လက် ဆူပူနေသံတွေ ကြားရ[illegible] သည်။ မေမေက ဘာမျှပြန်ပြောသံ မကြားရ။ နေရာတ[illegible] သူများကို အကောင်းမြင်တတ်သော မေမေက ပါပါဟာ သ[illegible] ကို ပညာတတ်စေချင်လို့ ဆူတာပဲဟုသာ သဘောထားပုံရသည[illegible] ထိုညက ပါပါနှင့်မေမေ့ အိပ်ခန်းဘက်မှ စကားသံတွေကို ကြ[illegible] ရမည်စိုး၍ နားနှစ်ဘက်ကို စောင်ဖြင့်ဆို့ပိတ်ပြီးအိပ်ရလေသည[illegible] သို့သော် ကောင်းကောင်း အိပ်မပျော်ပေ။ သည်လိုညမျိုး[illegible] ဆောင်းက အိပ်မက်မက်ဖို့ အသင့်ဖြစ်နေတတ်သည်။

အိပ်မက်ထဲမှာ စာမေးပွဲကို ပြန်ဖြေရသည်။ ဆောင်းဖ[illegible] ရသည်။ စာတွေပြန်ကျက်သည်။ စာမေးပွဲပြန်ဖြေသည်။ သို့[illegible] ဆောင်းလဲ ကျောင်းကိုရောက်ရော စာမေးပွဲက ပြီးသွားသ[illegible] ဆောင်းက အချိန်နောက်ကျပြီးမှ ရောက်လာ၍ စာမေး[illegible] မဖြေရတော့။ စာမေးပွဲ ဖြေပြီး ပြန်ထွက်လာသော ကျော[illegible]

[illegible]ားများကို ကြည့်၍ ဆောင်းရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်နေလေ [illegible]သည်။

အိပ်ရာက လန့်နိုးတော့ ရင်တွေ တလှပ်လှပ် တုန်နေသည်။ [illegible]ခုကလည်း ထမင်းမစားမိပါကလား။ ရွာမှာတုန်းက ထမင်း [illegible]တ်ခဲ့သည့် ညတွေကို သတိရပြီး ငိုချင်လာသည်။ ပြန်အိပ်သော် [illegible]ည်း အိပ်မပျော်တော့ပေ။

နောက်တကြိမ် ပြန်အိပ်တော့ အိပ်မက်ထဲမှာ အသူတရာ နက် [illegible]သော ချောက်ကြီးထဲကို အတွယ်အတာမဲ့စွာ ကျသွားလေ [illegible]သည်။ အသည်းအေးလွန်း၍ လန့်ပြီး အော်မိသည်။ အသံက [illegible]ပြင်သို့ ထွက်သွားသည်လား၊ မထွက်သည်လား မသိ။

မေမေလည်း ဆောင်းအခန်းထဲကို ရောက်မလာပေ။

\+ + +

[illegible]င်ပြီးသားစာကို ပြန်သင်ရတာလောက် စိတ်ဝင်စားစရာ ကင်း [illegible]တာ လောကမှာ မရှိဟု ထင်မိလေသည်။

သင်္ချာပုစ္ဆာအားလုံးကလည်း တွက်ပြီးသား၊ တချို့ဆိုလျှင် [illegible]ဖြေကိုပင် မှတ်မိနေသည်။ မြန်မြန် တွက်နိုင်ပြန်တော့လည်း [illegible]ချိုသမားမို့ မြန်သည်ဟု ဆိုချင်ကြသည်။ မတွက်နိုင်ပြန်လျှ[illegible] [illegible]ည်း တနှစ်ကျပြီးတာတောင် မရသေးဘူးဟု အတင်းပြော [illegible]ခလေ၏။ ထို့ကြောင့် ဆောင်း အလွန် စိတ်ဝင်စားလှသော [illegible]ချိန်သည်ပင် ဆောင်းအတွက် အမိပ္ပါယ်မရှိလှတော့ပေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နှင်းဆီပင်များကလည်း လှောင်ချင် ပြောင်ချင်သော ယောက်
လေးများကလည်း စာမေးပွဲကျတာကို လှောင်ကြသည်။
မှာလိုက်ပြောင်သော ကောင်လေးများကို ဆောင်းက ဖိနှိပ်
ကောက်ပေါက် ထားသဖြင့် နောက်တော့ မလှောင်ရဲတော့
မိန်းကလေး ချင်းချင်းကလည်း သူ့ကိုယ်သူ တော်တယ်ဆို
ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ကောင်မ ကျပြီမဟုတ်လားဟု ကွယ်ရာမှာ
ကြလေသည်။သို့သော် လူတွေ၏ တယောက်အပေါ် တယော
ကဲ့ရဲ့ခြင်း ဟူသည်မှာလည်း ကြာတော့ ရိုးသွားလေ၏။
ဆုံးခံနိုင်ရည် ရှိဖို့လိုသည်။ ဒုတိယ လျစ်လျူရှုနိုင်ဖို့ပင် ဖြစ်၏

ဆောင်းအနားမှာ ဖူးဖူးလည်း မရှိတော့။ ထို့ကြောင့် ပေ
စရာ စကားပြောစရာ လူလည်း မရှိတော့ပေ။ စာမေးပွဲ
ခြင်း၏ နောက်ကွယ်မှာ စိတ်ခံစား မှု များ နှင့် ပတ်သက်
ပြောင်းလဲမှုများကို ရင်ဆိုင်ရသည်မှာ သာ၍ခက်ခဲသည်။
ဆိမ့ေ ဘဝ၏ ဆုံးရှုံးမှု ဟူသည်မှာ နောက်ဆုံးတော့ ဖြတ်
ရမြဲ ဖြစ်သော အရာတခုသာ ဖြစ်၏။ ကြာတော့ ၎င်းတို့
အတိတ်မှာ မှုန်ဝါးသွားစမြဲတည်း။

အိမ်တွင်းဆက်ဆံရေးက ပိုပြီး ထိခိုက်သွား သည်ဟုဆိုရ
မေမေသည် တချိန်လုံး ဆောင်းကို အရိပ်ကြည့်ကာ 'တ
နော် သမီး စာကြိုးစားနော်'ဟူ၍ တဖွဖွသတိပေးနေလေသ

ဆောင်းအတွက် အထိခိုက်ရဆုံးကတော့ ဝဋ္ဋမတော်ရ
ခြင်းပင်။ အဘော်ကြီးကို မနေနိုင်မှ အမှုံးဖိုးထားသော တ
ကို လူခြေတိတ်ချိန်မှာ ခိုးဖတ်ရလေသည်။ ပြီးလျှင် လ
ဝှက်ထားရတတ်သည်။ ကဗျာလေးများ ရေးမိလျှင်လည်း အ

ရဲတော့ပေ။ မည်သည့်စာစောင်သို့မျှလည်းမပို့ရဲတော့။ မေမေ
ပြင်းပြင်းထန်ထန် စစ်ဆေးပြီ ဖြစ်၏။

ဆောင်းအတွက် နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးတခုသာ ရတော့
သည်။ချိုတူးနှင့်အတူ မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ စာကျက်ရသည်။
နေရာသို့လည်း ကြီးကြီးမေနှင့်မေမေက တလှည့်စီလာချောင်း
သည်။

သီးသီးစားယင်း၊ သရက်သီးစားယင်း စာကျက်ရသော
များသည်လည်း ကြာတော့ငြီးငွေ့စရာ ကောင်းလာလေသည်။

'ချိုတူးရယ်၊ ငါလေ ဘယ်တော့များမှ ကဗျာကို လွတ်လွတ်
လပ်လပ်ရေးနိုင်မယ်မသိဘူး၊တက္ကသိုလ်ကို မြန်မြန်ရောက်ချင်တယ်
သူးရယ်၊ ဒါမှ ငါကဗျာတွေ အေးအေးဆေးဆေး ရေးနိုင်
သင်တယ်၊ ခုတော့ အိမ်က ငါ စာမေးပွဲကျတာ ကဗျာစပ်လို့
ထစ်ချ မှတ်ယူနေတယ်၊ အဲဒါ အဆိုးဆုံးပဲကွာ'

ဆောင်းကို သနားမည့်သူဆိုလို့ ချိုတူးတယောက်ပဲ ရှိသည်။

'ဒေအးဟယ်၊ အရှိန်ကောင်းတုန်းမှာနော်၊နင် စိတ်မပျက်ပါနဲ့
၊ နောက်နှစ်အောင်ပင် အိမ်က သိပ် ချုပ် ချယ် တော့ မှာ
ဘူးပါဘူး'

'ခုလဲ ကဗျာလေးတွေ ငါရေးထားတာရှိတယ်၊ သိပ်ပို့ချင်
ပဲဟယ်၊ မေမေကလဲ တိုင်းရင်းမေတောင် လှန်လှန်ကြည့်နေ
သိသား၊ ငါ ကဗျာခိုးရေးသလားလို့လေ'

'ကဗျာပါယင် နှင့်စာအုပ်ကို အိမ်ယူမလာနဲ့ပေါ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါဖြင့် ဘယ်မှာထားရမလဲ၊ ကဗျာပါတော့ ဝယ်တော့ဝ ချင်တာပေါ့ဟယ်၊ စာအုပ်တောင် တိုင်းရင်းမေတခုပဲ ဝယ်ရှိတော့တာ'

'ဒီလိုလုပ်လေ ငါ့ဆီမှာထား'

'အေး ကောင်းတယ်'

သို့ဖြင့် ဆောင်းရဲ့စိတ်များ အနည်းငယ် ပြန်ထိုင်သာရသည်။ ခမေးပွဲကျရသည့်အထဲ ကဗျာနှင့် အဆက်ပြတ်ရသဖြင့် စိတ်ဓာ ကျမိသောဆောင်း၊ ကဗျာလေးတွေနှင့် နည်းနည်းလေးပဲထိ ခွင့်ရဦးတော့ ဝမ်းသာလှပါပြီ။

လူခြေတိတ်ချိန်မှာစပ်သော ကဗျာလေးတွေကို လူခြေတိ ချိန်မှာ ပြန်ဖတ်ရပါသည်။ ပြီးလျှင် ကဗျာပါသော စာအုပ် ကို ချိုတူးဆီမှာ ပို့ထားမိသည်။ သည်တော့မှပဲ စာကိုလ ကောင်းကောင်း ပြန်ကျက်၍ ရတော့၏။

သည်နှစ်တော့ စာမေးပွဲအောင်မှုကို ဖြစ်မည်ဆိုတာ ဆော ကောင်းကောင်းကြီး ဘတောပေါက်ပါချေ၏။

\+ ÷ • +

မမစိုးကို နားလည်ရခက်လှပါသည်။

မမစိုးကို မိခင်မေတ္တာနှင့် ကင်းဝေးခဲ့သူအဖြစ် ဖခင်မေ ကိုလည်း အပြည့်အဝမခံစားရပဲ သူစိမ်းမိန်းမတယောက်အ

လိုဝန်တို ဖြစ်နေရရှာသူအနေဖြင့် ဆောင်း ကိုယ်ချင်းစာနိုင် သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း မမစိုးကို ရန်သူဟု မသတ်မှတ် သွေးသားချင်းမစပ်သည့်တိုင် အစ်မတယောက်ဟုသဘော နိုင်လာခဲ့သည်။ မမစိုးကလည်း သူ့ဘာသာ တဘာသာ တ်သည့်တိုင် ဆောင်းအပေါ်မှာ ကြီးကြီးမေလို လိုက်ပြီး ပ်မနေပါ။ ပါပါက ဆောင်းကို မည်မျှပင် အခွင့်အရေး သည်ပြောပြော သူကသာ သမီးအရင်းဖြစ်၏။ ပါပါ၏ ခိုမိ ချုပ်မှုအောက်မှာ နေရသဖြင့် သူက အခွင့်အရေး သာပါ ည်။ ထို့ကြောင့် နောက်ပိုင်းမှာ မမစိုးက ဘာမျှမပြောတော့။ ပြေလည်စပြုသောအခြေအနေမှာ ဆောင်းနှင့်မမစိုးပြဿနာ ပြန်လေသည်။

ဆောင်းက ကျောင်းကပြန်လာပြီး ထုံးစံအတိုင်း စာအုပ် င်သည်။ မေမေက မုန့်ဖိုးလျှော့သဖြင့် မဝယ်နိုင်တော့ ဝတ္ထုစာအုပ်များကို ငေးမောရသည်။ ထို့နောက် ရင်းမေဂျာနယ်မှာ ကဗျာများပါသလားဟု ကြည့်သည်။ င် ဈေးမှ ဆိုက်ကားစီးကာ ပြန်သည်။ တခါတရံတော့ ဈေးထဲမှာ ဆံညှပ်လေးအစ၊ ခဲတံလေးအစ ဝင်ဝယ် သည်။

နေ့ ဆောင်းက ဈေးထဲလျှောက်လာခိုက် မမစိုးနှင့် ပက် းလေသည်။

ဆိုင်းဘေးမှာ ကပ်ပါလာသူကိုမြင်ရတော့ ဆောင်း သည်။ ကိုအောင်မိုး။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မမစိုးကလည်း ဆောင်းကိုမြင်တော့မျက်နှာပျက်သွားသ... ဧစပ်ကြောင်းလမ်းထားသူ ကိုထွန်းမြင့်နှင့် ကျေနပ်စွာ စ... ပြောနေတတ်သော မမစိုးကို မြင်ယောင်လာသည်။ လူကြီး... မရိပ်မိအောင် ဟန်ဆောင်တာဆိုလျှင်လည်း ပိရိလွန်းသ... ဆိုရပေမည်။

'ဆောင်း ဘာလာဝယ်သလဲ'

မမစိုးက ဘာမျှမဖြစ်သလို မေးသည်။

'ဆံညှပ်လေး ဘာလေးဝင်ဝယ်တာပါ မမစိုးရယ်'

ဆောင်းက ပြန်ပြီး မလုံမလဲ ဖြစ်နေမိသည်၊

'မမစိုးလဲ ရေးမှာငါးခြောက်ဈေး လာစုံစမ်းတာ၊ကိုဆ... မိုးနဲ့တွေ့လို့ စကားပြောနေတာ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ မမစိုး'

ဆောင်းက ကြောက်ကြောက်နှင့် ပြောမိပြောရာ ... ပြန်သည်။ ဟိုကယ်တော့ မမစိုးနှင့်ကိုအောင်မိုးတို့ ပြုံးပြုံး... နှင့် စကားပြောလာနေသည်ကို ဆောင်းက အဝေးကပင် ... မြင်ခဲ့ရသည်။

ဆောင်းက စိတ်လေးလေးနှင့် အိမ်သို့ပြန်ခဲ့သည်။ ... အကြောင်းကို ဆောင်းသိပါသည်။ သူဖြူဖြူချောင်သလို... ကျေနပ်သူဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ သည်ကိစ္စ မေမေ သိသည်... မေမေမသိလျှင် မသိရကောင်းလားဟု ပါပါက ဆူမည်။ ... လျှင်လည်း သိလျက်နှင့် နေရကောင်းလားဟု ပါပါက ... သာဖြစ်၏။ဆောင်းသိရသလောက် မမစိုးကို မကြာခင် လ... ပေးတော့မည်။

...ဆောင်းက ခပ်သုတ်သုတ်ပင် လမ်းခဲ့ပြီး ပြန်လာရသော်... စိတ်က မတင်မကျဖြစ်နေသည်။ ဆောင်းပြန်ရောက်ပြီး ...ခဲ့နောက်ဆင့်ပင် မမစိုး ဂျစ်ကားဖြင့်ပြန်ရောက်လာ၏။ ...ကြာတော့ ဆောင်း၏အခန်းတံခါးကို ခေါက်သံကြားရ... ...သည်။

'...မမေလား ဟင်'

'မဟုတ်ဘူး'

...မစိုးအသံ ဖြစ်နေလေ၏။

'...ဝင်ခဲ့ပါ မမစိုးရယ်'

...ဆောင်းက တံခါးကို ကိုယ်တိုင် သွားဖွင့်ပေးလိုက်လေ...

...စိုးမျက်နှာက အထိတ်တလန့်ဖြစ်နေသည်။ မမစိုးသည်... ...င်းလိုပင် မာနကြီးသူဖြစ်၏။ ဆယ်တန်းနှင့် ကျောင်းထွက်... ...ခဲ့သော်လည်း မမစိုးအသွင်က ပညာတတ်မိန်းမကြီးအသွင် ...ကိုသည်။ ရုပ်က လှသည်မဟုတ်သော်လည်း အရပ်မြင့်ပြီး ...ကောင်းလှသည်။

'...ဆောင်း'

...စိုးက လေးလေးနက်နက်ခေါ်သည်။ မမစိုးနှင့်ဆောင်း ...တအိမ်တည်းမှာ အတူနေသော မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ...သော်လည်း သည်တခါပဲ သေသေချာချာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ...စကားပြောဖူးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ပြောပါမမစိုး၊ မမစိုးတို့ကိုတွေ့တာ ဆောင်း မေ... ပါပါတို့ကို ပြန်မပြောပါဘူး မမစိုးရယ်၊ အဲဒါ ပြော... မဟုတ်လားဟင်'

ဆောင်းက မမစိုး အပြောရခက်နေမည်စိုး၍ ရှင်းရှ... ဖွင့်မေးလိုက်ပါသည်။ မမစိုးသည် ဆောင်း၏ ခုတင်ပေါ်... ထိုင်သည်။

'ဒါတင်မကဘူးဆောင်း၊ ဒီကိစ္စကို ပါပါသိသွားမှာ ... ကြောက်တယ်၊ မမစိုးက ပါပါပေးစားတဲ့သူကို မယူနိုင်... ကိုအောင်မိုးကိုပဲယူမှာ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ သည်လိုဆိုလဲ စောစော ယူလိုက်ပါလား... ပါပါက မမစိုးကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးတော့မှာ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်တယ်၊ ပါပါက ဘာဖြစ်လို့ မမစိုးကို အဲဒီလူနဲ့... စားချင်လဲ သိလား၊ သူ့ကို နိုင်ငံခြားမှာ သွားအလုပ်လု... ပြီး မမစိုးပါ နိုင်ငံခြား ထွက်လို့ရအောင်ပဲ၊ ပြီးတော့ပ... သွားမှာ'

'ဟင်၊ ပါပါက ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ'

'ဩစတေလျကို၊ အဲဒီမှာ မမစိုးတို့မှာမိရှိတယ်'

ဆောင်း ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်ထွေးလာသည်။ ပါပါက ဘာ... လို့ ဩစတေလျကိုသွားမှာလဲ၊ ပါပါကမေမေ့ကို မချစ်ဘူး...

'မမစိုးကတော့ မသွားချင်တော့ဘူးပေါ့နော်'

'မမစိုးက သွားချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိုအောင်မိုးနဲ့... ထပ်ပြီး ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ သွားယင်လဲ ရပါတယ်...

...မယ့် ပါပါက သူခင်းတဲ့လမ်းအတိုင်းလျှောက်စေချင်တာ... ...လား၊ အရေးကြီးတာ ဒီကိစ္စ ပါပါမသိစေဖို့ပါပဲကွယ်' ...တ်ချပါ မမစိုးရယ်'

...မစိုး ပြန်ထွက်သွားလေသည်။

...သော် မရှေး မနှောင်း မှာ ပင် မေမေ ရောက်လာသည့်... ...ဆောင်း ထိတ်လန့်ရပါတော့သည်။

...းစိုး ဘာလာလုပ်တာလဲသမီး'

...လေ၊ ဟို စာအုပ်လာယူတာပါမေမေ၊ ရှမဝ ဖတ်ချင်...

...မေမေက ခေါင်းခါသည်။

...းစိုးက ဘယ်တုန်းက စာဖတ်ဖူးလို့လဲ သမီးရယ်၊ မေမေ့ကို... ...လို့ ညာရတာလဲ'

...ဆောင်းကတော့ သည်ကိစ္စထဲမှာ မေမေ မပါစေချင်ပါ။ ...သိလည်း မသိစေချင်ပါ။ သို့သော် မေမေကလည်း သိရ... ...မေးပေတော့မည်။

...မေမေကပင် ဆက်ပြောသည်။

...းစိုးက တခုခု ပြောစရာရှိလို့ သမီးဆီလာတာမဟုတ်လား၊ ...ဘာတွေ ပြောသလဲဟင်'

...ဘာမှ မပြောပါဘူးမေမေ၊ မမစိုးက သမီးကိုအယင်ကထက်... ...လို့ သမီးအခန်းကိုလာတာ ထင်ပါတယ်'

...မေမေက ခေါင်းခါသည်။

...းစိုးအကြောင်း မေမေ သိပါတယ်ကွယ်၊ တကယ်ပဲ ဆင်... ...တော့ ဒီကို မလာပါဘူး၊ ကဲပါ သမီးရယ် ဒီအိမ်မှာ...

www.burmeseclassic.com

သမီး မေမေ့ကိုတောင်မှ လျှို့ဝှက်ထားယင် ဘယ်သူ့ကို ... မလဲ၊ စိုးစိုးလာတာ သူ့ကိစ္စပဲ ဖြစ်ရမယ်၊ စိုးစိုးက သူ့ကိစ္စ ... အလေးထားတာ’

မေမေပြောတာလည်း မှန်ပါသည်။ သည် အိမ်မှာ ... သည် ဆောင်း လျှို့ဝှက်ရမည့်သူ မဟုတ်။ ပြဿနာဖြစ်လာ ... မေမေပဲ ဆောင်းဘက်မှာ ရပ်တည်ပေးမည့်သူ ရှိသည်။

‘သူ့ကိစ္စပါပဲ မေမေရယ်၊ ဒါပေမယ့် သည်ကိစ္စကို ... သိလို့လဲ မဖြစ်ဘူး၊ ပါပါ သိလို့လဲ မဖြစ်ပါဘူး၊ သမီးလဲ ... မကောင်းတဲ့ကိစ္စပါ မေမေရယ်’

‘ဒီလောက်ဆို မေမေ သိပါပြီကွယ်၊ မေမေလဲ ရိပ်မိပါ ... ပြီးတော့ စိုးစိုးက ဦးချစ်နဲ့ သွားနေတာ၊ ဦးချစ်ကလဲ မေ ... ပြောပြပြီးပြီ၊ သူလဲ စိတ်ညစ်တယ်တဲ့၊ ပါပါ သိသွားယင် ... မကောင်းဘူးတဲ့’

ဦးချစ်မှာ ချိုတူးတို့အဖေ ဖြစ်၏။

‘ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မေမေရယ်၊ မမစိုးက ကိုအောင်မိုး ... ချစ်တယ်တဲ့၊ ပြီးတော့ မေမေ—’

‘ပြီးတော့ ဘာဖြစ်လဲ သမီး’

ဆောင်းက မေမေ့ကို ပြောသင့် မပြောသင့် ချိန်ဆ ... သည်။

‘ပြောစမ်းပါ သမီးရယ်၊ လောကမှာ သမီးနဲ့မေမေနှစ်ယော ... တည်း ရှိတာ’

သည်တော့လည်း မေမေ့ကို ပြောပြမိပြန်သည်။

‘မမစိုးကပြောတယ် မေမေရယ်၊ ပါပါက ကိုထွန်းမြင့်နဲ့ ... ပေးပြီး နိုင်ငံခြားကို လွှတ်မှာတဲ့၊ ပြီးယင် ပါပါကလဲ သွား ... တဲ့’

... မေမေ ငိုင်နေလေသည်။

‘ဒါတော့ ဘယ်သူ့မှ မပြောနဲ့သမီး၊ မေမေကတော့ မိထွေး ... ပေမဲ့ စိုးစိုးကိုလဲ သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်ကွယ်၊ စိုးစိုးက တခါ ... သင်ရာစွပ်ပြောချင် လုပ်ချင်တာကလွဲယင် သဘောထား ... ပါဘူး’

‘မေမေပဲ ခဲခဲကပြောတော့ သူ့ဖို့ပဲ သူသိတာဆို’

‘... အင်းလေ ဒါလဲ သဘာဝပေါ့၊ မေမေခွင့်လွှတ်နိုင်ပါတယ်၊ ... ကျိုးပျက်စီးမှာတော့ မေမေလဲ မလိုလားပါဘူး’

‘... ဆိုယင်လဲ သူချစ်တဲ့သူနဲ့ သူ ယူပါစေ မေမေရယ်’

... မေမေက ခေါင်းခါသည်။

‘... ဟုတ်ဘူးသမီး မဟုတ်ဘူး၊ ကိုအောင်မိုးနဲ့ သူ ယူ ... ဘူး’

‘... ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေရယ်’

‘... ကိုအောင်မိုးဟာ လူလွတ်မဟုတ်ဘူး သမီး၊ မေမေ စုံစမ်း ... မိန်းမနဲ့ ကွဲနေတယ် ဆိုပေမယ့် ပြတ်ပြတ်စဲစဲ မဟုတ် ... ပြီးတော့ ဒီလူဟာ သဘောထားမမှန်ဘူးလို့ မေမေ ထင် ... သူ လုပ်သွားတဲ့အချိန်က စာရင်းတွေကို ပြန်စစ်တော့လဲ ... ကွာနေတယ်တဲ့၊ ကျန်တဲ့အလုပ်သမားတွေက မေမေ့ကို ... ပြီ၊ သူ စိုးစိုးကို ရအောင်ယူတာ ပွဲရုံတခုလုံး လိုချင်လို့ ... တယ်’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လူ့ လောကကြီးက ရှုပ်ထွေးလှပါကလားဟု ဆော နားလည်ရသည်။

'မမစိုးကို ဘယ်သူက ပြောလို့ ရမလဲ မေမေ၊ သမီးတို့ မပြောရဲဘူး၊ ကြီးကြီးမောကလဲ အလိုလိုက်ထားတယ်၊ ပ သိယင်လဲ ပါပါက သိပ်ဆူပစ်တော့ မမစိုးက သမီး စိတ်ဆိုးမှာ'

မေမေ စဉ်းစားနေသည်။ ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ယ ပြောသည်။

'မေမေပြောမယ် သမီး၊ ပြောမရယင်လဲ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ရမှာပဲ'

ဆောင်းက မေမေ့ကို ကြည့်ပြီး အံ့သြနေလေသည်။

၆

မင + ÷ +

အိမ်တွင်းရေးက သိပ်ပြီး မကြည်လင်သဖြင့် ဆောင်း အခန်းအောင်းကာ စာကိုသာ ဖိကျက်နေရပါသည်။

ပါပါက မမစိုးကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးရန် စီစဉ်လျက် ရက်ကိုလည်း သတ်မှတ်ပေးပြီးပြီ။ အိပ်ရာ ခမ်းနားအတွ ဝယ်ခြမ်းနေပေပြီ။ မမစိုးကမူ အပြင်ထွက်ခွင့် မပေးသေ ဝယ်စရာရှိလျှင် ကြီးကြီးမေကိုသာ လွှတ်သည်။ မေမေက မမစိုး၏ အရိပ်အခြည်ကိုသာ တနေ့တစောင်း ကြည့်နေသော

ဆောင်းမှာလည်း အခြေအနေကို ရင်တထိတ်ထိတ်နှင့်စောင့် နေရသည်။ မမစိုးသာ တခုခုလုပ်သွားပါက တွေးရဲစရာမရှိ။ ပါ ဒေါသဖြစ်တာနှင့် တအိမ်လုံးလည်း သေနိုင်သည်။ မြို့ ကန်နှာဖုံး စုံလင်စွာဖြင့် မြို့တော်ခန်းမမှာကျင်းပမည့် မင်္ဂလာပွဲ ကြီးသာ ပျက်ရလျှင် အားလုံးခက်ရမည်။ မေမေ ပြောသည့် အတိုင်းသာမှန်လျှင် မမစိုးအတွက်လည်း သည် မင်္ဂလာပွဲသည် ပျက်သင့်ပါ။

မင်္ဂလာရက်လည်း နီးလာ၏။ ဆောင်းတို့ ပထမ အစမ်း စာမေးပွဲအပြီး သီတင်းကျွတ်လတွင် ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ရာ၊ ဆောင်း သလည်း စာမေးပွဲအတွက် စာကျက်နေရသည်။

မနက်စောစော ဆောင်းတယောက်တည်း စာကျက်ရန်ဒိုးပ်ရာ သသည့်နေ့၊ ဆောင်း အိမ်အောက်ကို ဆင်းတော့ လှေကား ခါး ဂျက်ပွင့်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။ ညဘက်တွင် ဆောင်းတို့ အားလုံး အိမ်ပေါ်တွင်အိပ်၍ တံခါးကို ဂျက်ထိုးထားလေ့ရှိ သည်။ ကြီးကြီးမေတယောက်တည်း အောက်ထပ်မှာ အိပ်သည်။ စိုး၏ အိပ်ခန်းက အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းနားမှာ ကပ်လျက် သန့် ဖြစ်နေသည်။

ပါပါလည်း သည်ည အိမ်မှာမရှိပေ။ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရန်ကုန် သွားနေသည်။ ဆောင်း စိတ်ထဲက မမစိုးကိုသာ ချက်ချင်း တိရလေသည်။ မမစိုး၏ အခန်းထဲကိုတော့ ဝင်မကြည့်ရဲ။ ကြောင့် မေမေ့ကို ပြေးနှိုးရသည်။

မေမေတယောက်တည်းမို့ မေမေ့အခန်းထဲကိုဝင်ပြီး ပြောရ မေမေကလည်း အအိပ်ဆတ်လှ၍ ချက်ချင်းနိုးသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဘာဖြစ်လဲ သမီး'

'လှေကားတံခါး ဂျက်ပွင့်နေတယ်မေမေ'

'စောစောက တံခါးဖွင့်သံကြားတယ်၊ သမီးဆင်းတာမဟုတ် ဘူးလား'

'သမီးက ခုမှ ဆင်းမလို့'

မေမေ အခန်းထဲမှ ချက်ချင်း ပြေး ထွက် သွားလေသည် အောက်ကိုလည်း ပြေးဆင်းသွားသည်။ မကြာမီ တအိမ်လုံး မီးများ လင်းလာသည်။ ဆောင်း ရောက်သွားတော့ ကြီးကြီး လည်း မျက်လုံးပြူးနေသည်။

'မဖြစ်ဘူး ကျွန်မ လိုက်သွားမှဖြစ်မယ်၊ ဦးချစ်ကို ကားထု ခိုင်းပါ'

မေမေကပြောသည်။ ဆောင်းက မေမေ့နားသို့ တိုးသွား သည်။

'သမီးလဲလိုက်မယ်မေမေ'

'နေစမ်းပါ မေမေပဲသွားမယ်'

'တော်ကြာ မေမေ့ကို မမစိုးက'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးသမီးရယ်'

ဦးချစ် ရောက်လာလေသည်။

'ဦးချစ် သူတို့ ဘယ်သွားနိုင်မလဲ၊ ဦးချစ် ဘာသိသလဲ သိသလောက်ပြောစမ်းပါ၊ အချိန်မရှိဘူးဦးချစ်ရယ်'

'ကျွန်တော့်စိတ်ထင်တော့ သူတို့ ခါတိုင်းသွားနေကျ သ က သူ့ သူငယ်ချင်းအိမ်များ သွားမလားမသိဘူး'

'ကဲ ဒါဖြင့် အဲဒီအိမ်ကိုသွား'

မေမေတို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်သွားကြတော့ ဆောင်းမှာ ေ့ကို စိတ်မချစွာဖြင့် ကျန်ရစ်ရလေသည်။

\+ + +

ကြီးမေရော ဆောင်းရော မအိပ်ကြတော့ပါ။

ကြီးကြီးမေက ပါးစပ်က တဖွဖွရွတ်နေသည်။ ဘာတွေရွတ် နေလည်းမသိ။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်နေသည့် ကြီးကြီးမေ၏မျက် ကြီးကိုကြည့်ရသည်မှာ ရယ်စရာ၊ အမြင်ကပ်စရာ ကောင်းလှ

'ဘုရားသိကြားမလို့ ပြန်ပါလာပါစေတော်၊ မဟုတ်ယင် ာ့ သက်တင်က ငါ့ကိုပါ သတ်မှာ'

'ကြီးကြီးမေက ခုမှ ကြောက်နေလိုက်တာ၊ မမစိုးကိုတော့ မှ မပြောရဲပဲနဲ့'

'ဲ့၊ ပြောလို့ကောရမလား၊ ဒီ ကပြားမက ထင်သလိုလုပ် သက်တင်ကိုက ဒီပွဲရုံမှာခိုင်းတာ ငါ သဘောမကျပါဘူး၊ ာလေးနဲ့ ကုန်သည်ပွဲစားအလုပ်နဲ့ဘယ်ကိုက်မလဲ၊ ယောကျ်ား ဲ့ ရောရောယှက်ယှက်'

'ါတော့ ပါပါက သဌေးဖြစ်ချင်တာကိုး၊ တခြားလူလဲ ေဘူး မဟုတ်လား'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဟုတ်ပါ့သတော်၊ ဘယ်သူ့ကော စိတ်ချရမလဲ၊ ညည်း ငါ့ကို လျှာရှည်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ညည်းကျမှသိမယ်၊ လင် တော့ လိုက်မယ်မကြံနဲ့နော်၊ ခု မြင်တယ်မဟုတ်လား၊ သူတွေ ဒုက္ခရောက်ရတာ'

'ဒါတော့ ကြိုက်တဲ့သူတွေယူမှာပေါ့၊ကြီးကြီးရဲ့၊ဟော ကားပြန်လာပြီ'

ကြီးကြီးမေကောဆောင်းပါ အပြေးအလွှား ထွက် သည်။ မမစိုးကို ကားနောက်ခန်းမှာ တွေ့လိုက်ရ၍ ကြီး မျက်နှာ ဝင်းသွားသလို ဆောင်းလည်း စိတ်ထဲမှာ ရပါသည်။ မမစိုးက မည်သူ့ကိုမျှမစောင့်ပဲ ကားနော ကျော်လွှားပြီး ဆင်းလာသည်။ နောက်က မေမေ သည်။ မိုးလင်းစပြုပြီဖြစ်၍ အိမ်ရှေ့မှာ လူတွေရှိနေသည် က မည်သူ့ကိုမျှမကြည့်ပဲ အိမ်ပေါ်သို့ တန်းတက်သွား မေမေ နောက်ကလိုက်သွားသည်။ ဆောင်းရော ကြီးကြီး လိုက်သွားကြပြန်သည်။

လှေကားထိပ်မှာ မမစိုးက ခါးထောက်ပြီး မေမေ့ နေသည်။

'စိုးစိုး ကောင်းစားစေချင်လို့ဆိုပြီး မင်္ဂလာယူမနေ့ ပါပါ့ပြင်မှာစိုးလို့ လင်ပါသမီးကို ဒီလောက် တယ်ဆိုတာ သိပါတယ်'

'စိုးစိုးမကျေနပ်ယင် ရီရီ့ကို ကြိုက်သလိုပြောပါ တခါ မိန်းမတွေဟာ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့်

စွန့်လွှတ်ရပါတယ်၊ ရီရီ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ်၊ဒါပေမယ့် ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ သမီးချင်းစာနာပြီး တားရတာပါ'

'တော်စမ်းပါ'

မမစိုးက ဆောင်းဘက်ကို လှည့်လာသည်။

'ဘာလဲ ဆောင်းက မမစိုးရော ပါပါရော နိုင်ငံခြားကိုထွက် ကြယင်လဲ ကောင်းတာပဲဆိုပြီး ဆောင်းမေမေကို ပြောပြ တယ်ပေါ့ ဟုတ်လား၊ မင်း ကတိမတည်ဘူးဆိုတာ ငါရိပ်မိတယ်၊ တော်ပြီ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းတို့သားအမိကို ငါမသနားဘူး၊ မင်းတို့နဲ့လဲ မနေတော့ဘူး'

ဆောင်းရင်ထဲက မာနတရားက ပြန်လည် နိုးကြားလာ လောကတွင် ဆင်းရဲတာကို ခံနိုင်သည်။ တော်တာ သည်းခံနိုင်သေးသည်။ပုတ်ခတ်စော်ကားတာကို မခံချင်ပါ။

မေမေက ဆောင်း၏ပါးစပ်ကို ပြေးပိတ်သည်။

'သမီးရယ်၊ မေမေတောင်းပန်ပါတယ်၊ ဘာမှ မပြောပါနဲ့ ဒီမှာ စိုးစိုးရယ်၊ မင်း ရီရီ့ကိုကြိုက်သလိုပြောပါ၊ သမီး ကို မပြောပါနဲ့၊ မင်း တနေ့ကျတော့ တို့စေတနာကို ည်ပါလိမ့်မယ်၊ မင်းတို့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို မစားရလို့လဲ သေပါဘူး စိုးစိုးရယ်၊ မင်းဘဝ နစ်မွန်းမှာစိုးလို့ တားရ'

'၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကကော ဘယ်လိုဇာတ်မျိုး ခင်းလာ ပြန်စဉ်းစားပါအုံးနော်'

ဆောင်းက မေမေ့လက်ကို အတင်း ဖယ်ရှားပစ်သည်။ မေမေ ဆောင်းကိုတွန်းပြီး ရှေ့မှာ ရပ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒီမှာစိုးစိုး မင်းအဖေကို ငါက မယားကြီးငုတ်တုတ်လာ
က လူယူထားတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ မင်းအမေနဲ့ ပြတ်စဲပြီး
ဆိုလို့ ယူခဲ့တာ'

'ရှင်နဲ့ယူပြီးမှ မာမီက နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားတာ'

မေမေ အံ့သြနေသည်။

'မဟုတ်ဘူးမေမေ၊ မမစိုး သက်သက်ညာတာပါ၊ ဆော
သိပါတယ်၊ မေမေ့ကို သက်သက် အနိုင်ယူချင်လို့ပြော
ဒီမှာမမစိုး၊ မမစိုးကိစ္စ မမစိုး ကြိုက်သလိုလုပ်ပါ၊ ဆော
သားအမိကိုတော့ ရန်လုပ်မနေပါနဲ့၊ လာပါမေမေ၊ လော
နေစရာ ဒီလောက်မရှားပါဘူး၊ ဒီလောက် ဝိုင်းပြီးနှိမ်နေတဲ့
မှာလဲ မနေပါနဲ့တော့'

ကြီးကြီးမေသည် မမစိုးကို ချော့မော့ပြီး အခန်းထဲသို့
သွားလေသည်။ မေမေက အခန်းထဲသို့ပြန်လာပြီး ငိုတော့
'မေမေရယ် သူတို့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် အလျှော့
တာလဲဟင်၊ မေမေခေါ်တော့ သူကမေမေ့ကို ဘာလုပ်သေး

'ဘာမှ မလုပ်ပါဘူး သမီးရယ်၊ မေမေက ကိုအောင်မိုး
ရန်တွေ့ခဲ့တယ်၊ သူ ပွဲရုံစာရင်းတွေ ကွာတာလဲ ပြော
တယ်၊ ဒီတော့ စိုးစိုးက အံ့သြနေတယ်၊ မိုးတော့ ကိုအော
သူငယ်ချင်းကလဲ အားမပေးပါဘူး၊ စိုးစိုးကို ပြန်ထို
ပါတဲ့၊ ကိုအောင်မိုးမှာ ကလေးနှစ်ယောက်တောင် ရှိနေ
မိန်းမကလဲ သနားစရာ ကောင်းပါတယ်တဲ့'

'ဒါကြောင့် ပြန် လိုက် လာ တာ ပေါ့ ဟုတ်လား၊
ကိုအောင်မိုး စာရင်းကွာတာ ခုမှ သိသလား ဟင်'

'သူက ပါပါထိုင်ခိုင်းလို့သာ ထိုင်ရတာ၊ သိပ်မှ မလုပ်ချင်ပဲ
တယ်၊ အယင်စာရင်းတွေ သူ ဘယ် သိမလဲ၊ ကိုအောင်မိုးက
သောင်းဖိုးလောက်ကို ယူသုံးထားတာ'

မေမေလည်း အငိုရပ်သွားသည်။

ဆောင်းက မေမေ့ကိုကြည့်ပြီး စကားတခွန်းကို အရဲစွန့်
ပြောလိုက်ရသည်။

'ဒီအိမ်မှာ မနေပါနဲ့တော့ မေမေရယ်၊ သမီး မနေချင်ဘူး၊
နေရာသွားပြီး ဈေးဖြစ်ဖြစ်ရောင်းစား၊ အင်္ကျီယင်လဲ ချု
းလို့ ရပါတယ် မေမေရယ်'

မေမေက ဆောင်း၏ ပခုံးနှစ်ဘက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'စိတ်မစောပါနဲ့ သမီးရယ်၊ လောကမှာ ဒီလိုပဲ စိတ်ရော
ပါ ဒုက္ခခံရတဲ့အခါ ရှိတယ်သမီး၊ တနေ့ကျတော့ သမီး စိတ်
င်းကျ လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေရမှာပါ သမီးရယ်၊ သည်းခံပါ
နော်'

ဆောင်း ရင်ထဲမှာတော့ ဒီအသိုက်အမြုံကြီးထဲက အမြန်ဆုံး
တ်ထွက်ချင်လှပေပြီ။

ဘယ်တော့များမှ မေမေရယ် ဆောင်းရယ် နှစ်ယောက်တည်း
နေရမလဲ။

+ + +

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၅]

ခစိုး၏ မင်္ဂလာပွဲကို တခမ်းတနားပင် ကျင်းပလေသည်။

မမစိုးက သူပြောသည့်အတိုင်းပင် အိမ်မှာ မနေရတော့ပါ သူ့ယောကျ်ား အလုပ်လုပ်ရာ ရန်ကုန်သို့ လိုက်သွားရသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်မှာ လူနည်းသွားပြီး ပျင်းစရာကြီး ဖြစ်လာသည်။ ပါပါက မေမေ့ကို ပွဲရုံမှာ ထိုင်ခိုင်းပါသည်။ သို့သော် မေမေက လည်လည်ဝယ်ဝယ် မရှိလှ၍ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ဖို့ လောက်သာ တတ်နိုင်သည်။ အရောင်းအဝယ် ကိစ္စကိုတော့ ပါပါက ဦးဆောင်၍ တခြားလူများနှင့် ခန့်ထား လုပ်ကိုင်စေရလေသည်။

ဆောင်း၏ ၇ တန်း စာမေးပွဲကိုလည်း ဖြေဆိုပြီးသွား သည်။ ပညာသင်ဆုအတွက် မဖြေတော့ပဲ ၇ တန်း ရိုးရိုး ဖြေပါသည်။ စာမေးပွဲ ပြီးသွားသည့် ကျောင်းပိတ်ရက် မေမေခွင့်ပြုသဖြင့် ဝတ္ထုများကို ပြန်ဖတ်ရပါသည်။ ကျောင်း ဖွင့်လျှင် မဖတ်ရဟု မေမေက ပြောထားသည်။

ဆောင်း၏ ညပေါင်းများစွာသည် ဝတ္ထုတွေ ကြားထဲမှာ သည်ရပြန်သည်။ အောင်လင်း၏အရိုင်းစပယ်ကိုဖတ်ရသည်။ ထဲက မ ကို သနားလှသည်။ မ ကို ဝတ္ထုထဲက ကောင်မ ဟု မမြင်တော့ပဲ ရင်းနှီးသော မိန်းကလေးတယောက်ဟု လာသည်။ ဆောင်း၏ကိုယ်ပွားလို ဖြစ်လာသည်။ တက္ကသိုလ် နိုင်၏ ညိုမလေးရယ် စိုးရိမ်မိတယ်ကိုလည်း တတမ်းတတ ၏။ ပြား ၆၀ တန် ဝတ္ထုလေးတွေ များစွာထွက်လာပြီး လုငေးတို့ မက်ထရစ်ရေတိမ်တို့ကို နှစ်ခြိုက်မိပြန်သည်။

ကဗျာလေးတွေကို ရေးပြီး စုထားသည်မှာ အတော်များနေ ၏ စာစောင်ထဲမှာ ပါပြီးတာလည်း ရှိသည်။ မပို့ရသေးတာ း ရှိသည်။ အားလုံးကို ဒိုင်ယာရီစာအုပ်တအုပ်ထဲမှာ ကူးရေး ၏။ ဆောင်း၏ ကိုယ်ပိုင် ကဗျာစာအုပ်လေး ဖြစ်လာလေ ၏ ထိုစာအုပ်လေးကို မြတ်နိုးစွာ သိမ်းဆည်းထားရပြီး နွေ များ၏ ပူပြင်းမှုကို ကဗျာဖတ်ယင်း ကုန်ဆုံးစေရသည်။ တွေ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေနေသော မန်ကျည်းပင်ရင်းမှာ းနှင့်အတူ မရန်းပြားစားယင်း ကဗျာတွေကို ပြန်လည် ကြသည်။

'ါက မဆောင်းကဗျာတွေကို ဖတ်သာဖတ်တာ မဝေဖန် ါဘူး ဟယ်၊ ကိုကိုထွန်း ဆိုယင်တော့ ဝေဖန်တတ်မလား း'

'ဘယ်က ကိုကိုထွန်းလဲ ဟင်'

'ို့အဖေရဲ့ အစ်မကမွေးတာ၊ ဒီကို မကြာမကြာ လာတယ် ကျောင်းဖွင့်ယင်တောင် အဖေက ဒီကို ခေါ်ထားမလို့တဲ့၊

www.burmeseclassic.com

အဖေက ကောင်းကောင်းမမာတော့ သူ့အလုပ်တွေလဲ ကူ[...] ရအောင်တဲ့’

‘သူက ကဗျာရေးတတ်လို့လား ဟင်’

‘ရေးတတ်မှာပေါ့ ကိုးတန်းတောင် ရောက်နေပြီ၊ ပြီး[...] ကိုကိုထွန်းက ဘောလုံးကန်လဲ သိပ်တော်တယ်’

‘ကိုးတန်းရောက်တာနဲ့ ကဗျာစပ်တတ်မလားဟယ်၊ ပြီး[...] အားကစားသမားက ကဗျာဝါသနာပါမလား’

ဆောင်းက စဉ်းစဉ်းစားစား ပြောသည်။ ချိုတူးက[...] စဉ်းစားတတ်သည်။

‘မဆောင်းပဲ ပြောတယ်၊ ဆရာဝန်မောင်သင်တောင်[...] တယ်ဆို၊ အားကစားသမားလဲ ကဗျာ စပ်တတ်ချင်တတ်မှာ[...]

‘အေး နင်ပြောတာ ဟုတ်တယ်၊ ငါ့ကဗျာစာအုပ်[...] ယူထား၊ အဲဒီ ကိုကိုထွန်းလာယင် ပြလိုက်’

ဆောင်း၏ဘဝထဲကို ကိုကိုထွန်းရောက်လာခြင်းသည် ဆော[...] အတွက်ရော ကိုကိုထွန်းအတွက်ပါ ကံဆိုးခဲ့ကြရသည်ဟု [...] မည်။ သို့သော် ကိုကိုထွန်းကြောင့် ဆောင်းရဲ့ အနုပညာ[...] သက်သော အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှုတွေ ပိုမို တိုးတက်ခဲ့ရသ[...]

ချိုတူးရဲ့ ကိုကိုထွန်းကို တော်တော်နှင့် တွေ့ခွင့်မရသေး[...]

ကျောင်းတွေပြန်ဖွင့်ပြီးနေ့မှာမှ ချိုတူးက ဆောင်းနှင့်[...] ကျ မန်ကျည်းပင်အောက်မှာ ဆောင်းရဲ့ကိုယ်ပွား ကဗျာ[...] လေးကို ပြန်ပေးသည်။

‘ဟော့ နင့်ကိုကိုထွန်းကို ပြပြီးပြီလား’

‘အေး’

ချိုတူး၏အသံက တက်ကြွမှု မရှိလှ။

‘ဘာပြောသလဲဟင်၊ သူက ကဗျာကော ဝါသနာပါရဲ့လား၊ [က]ဗျာကော စပ်တတ်ရဲ့လား ဟင်’

‘ကဗျာ စပ်တတ်သလား မစပ်တတ်သလားတော့ မသိဘူး [...]ယ်၊ သူက နင့်ကဗျာတွေကို သိပ် ကလေး ဆန်တာ ပဲ တဲ့၊ [...]တွေအခေါ်ကလဲ သိပ်နုတယ်တဲ့၊ တပုဒ်ကြည့်လိုက်လဲ အား [...]ယ်နေတဲ့ ဗေဒါပန်းလေး အကြောင်း၊ ကန်စွန်းပွင့် လေး အကြောင်း၊ ကြယ်လေးတွေ အကြောင်းပဲတဲ့’

ဆောင်းရဲ့ ကဗျာတွေကို မကောင်းဘူးဟု အပြောခံရသည့် အတွက် ထိုလူကို ဆောင်း စိတ်ဆိုးချင်သည်။

‘ဆိုစမ်းပါအုံး သူက ကာရန်တွေ ဘာတွေကော သိရဲ့လား’ ချိုတူးက ရယ်သည်။

‘မဆောင်းကလဲ မဆောင်းကဗျာတွေ မကောင်းဘူး ပြော[...]ာနဲ့ မျက်နှာကြီးကို စူသွားတာပဲ၊ ခါတိုင်း ငါက ကောင်း[...]ယ် ကောင်းတယ်ပြောတော့ ပြုံးလို့ ဟား ဟား၊ ကိုကိုထွန်းက [...]ပြောပါတယ်တဲ့၊ ကာရန်တွေကတော့ မိတယ်တဲ့၊ ဒီအရွယ်နဲ့ [...]ဒီးချိုးတွေ လေးချိုးတွေတောင် စပ်နိုင်တာ တော်ပါတယ်တဲ့ [...]ဟ၊ ငါက ကောင်းတာလေးကို တမင် နောက်မှ ပြော[...]တာပါ’

ဆောင်း မျက်နှာက ချက်ချင်း ကြည်လင်သွားသည်။

‘နင့်အစ်ကိုက အသက် ဘယ်လောက်ရှိလို့လဲ’

‘တို့ထက်တော့ တော်တော် ကြီးမှာပဲ၊ ဒါပေမယ့် ကိုကိုထွန်း[...] ကျောင်းခဏခဏထွက်ရလို့ အတန်းနောက်ကျနေတာ၊ ဝေါ[...]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘက်မှာလယ်လုပ်ရတယ်ဟယ်၊ ဒီနှစ်တော့ အဖေကခေါ်ထားယ
ကျောင်း ကောင်းကောင်းတက်ရမှာပဲ’

ဆောင်း၏ ကဗျာစာအုပ်လေးကို ပြန်ယူလာလေသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆောင်း၏ ကဗျာအချို့သည် စာစောင်ေ ထဲမှာ ပုံနှိပ်ခံရပြီးသား။ ဒါကိုကော ချိုတူးက သူ့ကိုကိုထွန်း ပြောပြရဲ့လားမသိ။ နောက်ထပ် အကြောင်းအရာ ထူးခြား ကဗျာတွေရအောင် ဘယ်လိုများ ရေးရမလဲနော်။

ဆရာဒေါင်းနွယ်ဆွေတို့၊ ကြည်အောင်တို့ရဲ့ ကဗျာတွေဖေ ဖတ်ရပါရဲ့။ သူတို့လို အတွေ့အကြုံမှ မရှိပဲ။ ရင့်ကျက်တဲ့ ကဗ တွေ ဘယ်လိုရေးရမလဲ။ ဆောင်းရဲ့ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အနှိမ်ခံေ ရတဲ့ ဆောင်းတို့ သားအမိရဲ့ ဘဝအတွေ့အကြုံကြောင့် အာ နည်းတဲ့ ဘက်ကပဲ အမြဲ ရှေးနေလိုက်နေမိသလား မသိ။

နောက်ထပ် ကဗျာတွေ ရေးစမ်းကြည့်ဦးမည်။

နွေညတွေမှာ ကာရန်တွေ ရှာနေမိပြန်သည်။ တခါတရံလ ကဗျာစပ်ယင်း အိပ်ပျော်သွားလေသည်။ ထိုအခါ အိပ်မ ဆိုးဆိုးရွားရွားကြီးတွေ မမက်ရတော့ပဲ၊ အိပ်မက်ထဲမှာ ပိုက် တွေ အများကြီး ကောက်ရပြီး ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေစဥ် အိ မက်မှ လန့်နိုးကာ အိပ်မက်မှန်းသိ၍ စိတ်ပျက်ရ ပြန်လေသည်

+ + +

အလွန် ပူပြင်းလှသော နွေည တညမှာ ဆောင်း ကဗျာ ယင်း အိပ်ပျော်သွားသည်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ဆောင်းတို့ အိ

ာ့ရှားစင်မှာ ဖယောင်းတိုင်ကြီးတတိုင် ထွန်းထားသည်။ ဆောင်း ကြည့်နေယင်းမှာပင် ဖယောင်းတိုင်မီးတောက်ကြီးကအကြီးကြီး ဖြစ်လာသည်။ ထို့နောက် တစတစ မီးတောက်ကြီး မြင့်လာကာ ဆောင်းတို့အိမ်ကြီးကို ဝါးမျိုမလို ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆောင်း လန့်နိုးလာလေသည်။ နားထဲမှာ မီးမီးဟူသော အသံတွေ ကြားရ၏။ အိပ်မက်ထဲမှာများလား ဟု ဆင်နေစဥ် ‘မီးတွေ မီးတွေ၊ မီးတွေ လောင်နေပြီဗျို့’ ဟူသော အသံတွေ ကြားရပြီး မီးလန့်သံချောင်းခေါက်သံတွေပါ ကြား ရလေတော့သည်။

‘မေမေ မေမေ’

ဆောင်းက အခန်းထဲက ပြေးထွက်သွားသည်။ မေမေနှင့် တ်ပင်း တိုးသည်။ ပါပါလည်း အခန်းထဲက ထွက်လာပြီး အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။

‘လာ သမီး မြန်မြန်လာ၊ မီးက နီးသလားမသိဘူး၊ အောက် ကို မြန်မြန်ဆင်းမှ ဖြစ်မယ်’

မေမေက အောက်သို့ ပြေးဆင်းမည်ပြုပြီးမှ အခန်းထဲ ပြန် ဝင်သည်။

‘မေမေ လာလေ၊ ဘာလုပ် နေတာလဲ’

ဆောင်းက စိတ်မချသဖြင့် အခန်းထဲလိုက်သွားတော့ မေမေ သည် အဝတ်ဗီရိုကိုဖွင့်ကာ တစုံတရာ ရှာနေသည်။ ပြီးတော့ သေတ္တာလေးတလုံးကိုယူပြီး ပြေး ထွက် လာ သည်။ လက်ဝတ် ရက်စားတွေသိမ်းသော သေတ္တာလေးမှန်း သိလိုက်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်တော့မှ ဆောင်းကလည်း သူ့ ပစ္စည်းတွေကို သတိ... သည်။ စာအုပ်တွေ၊ စာအုပ်တွေ။ ပြီးတော့ ကဗျာစာအုပ်လေး... အခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်ရပြန်လေ၏။

'ဟေ့ ဟိုသားအမိ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဆင်းခဲ့လေ၊ မီး... နီးနီးလေး၊ ဆင်းခဲ့ကြတော့'

ပါပါက အောက်မှ လှမ်းအော်သည်။

'သမီး ဆောင်းခင် ဘာဝင်ယူတာလဲ'

တကယ်တော့ ဆောင်းဆီမှာ အဖိုးတန် ပစ္စည်း မရှိပါ... လက်စွပ်နှင့် နားကပ်မှာ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဝတ်လျက်သားပင် ... သည်။လက်ပတ်နာရီပဲ ရှိသည်။

'စာအုပ်တွေ မေမေ'

'ဘာ စာအုပ်တွေလဲ သမီးရယ်၊ ကျောင်းစာအုပ်လဲ မလို... ဘူး၊ နောက်မှ ပြန်ကူးပါ၊ လာ ပါပါ ခေါ်နေတယ်'

'ခဏလေးပါ မေမေ၊ ဝတ္ထုတွေ ဆောင်းရဲ့ ဝတ္ထုစာအု... တွေ၊ ပြီးတော့ ကဗျာစာအုပ်လေး'

အရေးထဲမှာ ကဗျာ စာအုပ်က ရှာမတွေ့။ မဂ္ဂဇင်းတွေ... ဝတ္ထုစာအုပ်တွေ ထည့်ထားသော ကတ်ထူပုံးကြီး က ... လက်ထဲမှာ ပါလာသည်။

'အမယ်လေး သမီးရယ်၊ ထားခဲ့စမ်းပါ မေမေ ပြန်ဝယ်... ပါ့မယ် သမီးရဲ့ လာပါ'

ကြံရာမရဖြစ်ပြီး စာအုပ်ကတ်ထူပုံးကြီးကို ပြန်ချလိုက်ရသည်။

'နေပါအုံး မေမေ၊ ကဗျာစာအုပ်လေးတော့ ယူပါရ... ...မေမေပါ အခန်းထဲ ဝင်လိုက် လာရတော့သည်။ ကဗျာ ...ပ်လေးက ခုတင်ခေါင်းရင်းမှာ ကျနေသည်။

'...ကဲ လာပါတော့ သမီးရယ်'

ကဗျာစာအုပ်လေးကို ကောက်ပြီး မေမေ့နောက် လိုက်လာ ... ပါပါက လှေကားထိပ်ကို ရောက်နေသည်။

'ဘာဖြစ်နေလဲ ရီရီ'

'ဟို ပစ္စည်းတွေ ယူနေတာပါ အစ်ကိုကြီး'

အောက်ကိုရောက်တော့ ပစ္စည်းတွေ အတော်များများသည် ...အောက်ဖေး ခြံကြီးထဲသို့ စုပုံရောက်ရှိနေသည်။ ချိုတူးတို့ အိမ် ...များသည် သူတို့ပစ္စည်းများကို မသယ်ပဲ ဆောင်းတို့အိမ်ကြီး ... ပစ္စည်းများကိုသာ ကူသယ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

'အပေါ်ထပ်မှာ ဘာတွေ ရှိသေးလဲ'

...ဘ ယောက်က မေး လိုက်တော့ ဆောင်းနှင့် မေမေက ...နာစိမ်းနေ၍ သေသေချာချာ ကြည့်မိသည်။

'ကိုကိုထွန်းလေ ဆောင်း၊သူပဲ ပစ္စည်းတွေ ဝင်သယ်ပေးနေ ... အပေါ်မှာ အရေးကြီးတာ ကျန်သေးလားဟင်'

ချိုတူးက ပြောသည်။ချိုတူးက ဆောင်း၏အနားကို ရောက် ...သော်လည်း ဆောင်းက ထိတ်လန့်ပြီး ကြောင်နေသဖြင့် ...မျှ မမြင်မိပေ။ မီးစွယ်ကြီးတွေကလည်း တက်လာနေ ... အိပ်မက်ထဲက ဖယောင်းတိုင်မီးကြီး ထဘောက်လာတာ ...ပြီး ဘယ်လိုများ ဆက်စပ်နေပါလိမ့်ဟု တွေးမိပြန်သည်။

'အရေးကြီးတာတော့ မကျန်ပါဘူးကွယ်၊ ပစ္စည်းတွေက ... ရှိတယ်၊ ဒါပေမယ့် မသယ်တော့ပါဘူး၊ သမီးရဲ့'

www.burmeseclassic.com

မေမေက ပြောသည်။ ပါပါကတော့ သူ့အလုပ်သမား... နှင့် အရေးကြီးသော ကုန်ပစ္စည်းအချို့ကို ရွေးနေသည်။ ... ဝေးဝေးလည်း မသယ်နိုင်ကြပေ။ မီးနီးလာလျှင် ... ကားကို အသင့်ပြင်ထားရသည်။

'တခုတော့ရှိတယ်၊ ဟိုလေ ဆောင်းရဲ့'

ကိုကိုထွန်းဆိုသူက ဆောင်းကို ကြည့်သည်။

'ဘာကျန်ခဲ့လို့လဲ'

'ဆောင်းရဲ့စာအုပ်တွေ၊ စာအုပ်တွေထည့်တဲ့ ကက်... အခန်းဝမှာ ချထားခဲ့ရတယ်'

'အရေးထဲမှာ သမီးရယ်'

မေမေက ပြောလိုက်သည်။

'ဆောင်းရဲ့အခန်းက ဘယ်နားမှာလဲ'

ကိုကိုထွန်းက မေးသည်။

'ဟိုပြတင်းပေါက်ပွင့်နေတဲ့အခန်း'

ချိုတူးက လက်ညှိုးထိုးပြသည်။ ကိုကိုထွန်း ပြေးထွက်... လေသည်။ မကြာမီ စာအုပ်ပုံးကြီး မ ပြီး ကိုကိုထွန်း ပြန်... လာ၏။ ဆောင်းရင်ထဲက အလုံးကြီးလည်း ကျသွား... သည်။

မီးက တဖြည်းဖြည်း ငြိမ်ကျသွားပါသည်။ သည်... ကြည့်တော့ နီးနီးကလေးထင်ရသောမီးသည် နောက်နေ... တော့လည်း သိပ်မနီးပါ။ ဆောင်းတို့မှာသာ အလန့်တ... သယ်ချထားသော ပစ္စည်းများကို အိမ်ထဲ ပြန်သွင်းဆော... တနေကုန်သယ်၍ မကုန်နိုင်အောင် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ဆောင်းကတော့ သူ့စာအုပ်ပုံးကြီးကို ကြည့်ကာ ငိုချင်သလို ...ယ်ချင်သလို ဖြစ်နေလေသည်။ ကဗျာစာအုပ်လေးကတော့ ...င်ခွင်ထဲမှာ ပိုက်လျက်သားပင်။

\+ + +

'တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်ကိုမကြိုက်ဘူးဆိုလို့သိပ်အံ့သြနေသလားဟင်'

'ခင်နှင်းယုကော'

'မဆိုးပါဘူး'

'ခင်နှင်းယုကိုတောင် မဆိုးပါဘူးဆိုတာတော့ လွန်လွန်းပြီ ...င်တယ်'

ချိုတူးက ဆောင်းနှင့် ကိုကိုထွန်းကိုကြည့်ပြီး ရယ်နေသည်။

'ဆောင်းက သူ့ကဗျာကို ဝေဖန်ယင်လဲ မကြိုက်ဘူး၊ ...ခင်နှင်းယုကို ဝေဖန်ယင်လဲ မကြိုက်ဘူး ကိုကိုထွန်း'

ကိုကိုထွန်းကလည်း ရယ်သည်။ ချိုတူး၏ ကိုကိုထွန်းသည် ...ခင်မင်စရာတော့ ကောင်းပါသည်။ သို့သော် သူက အနုပညာ ...နှင့်ပတ်သက်ပြီး ခံစားတတ်ခြင်း မရှိဟု ဆောင်း ထင်သည်။ ဆောင်းက တိကျပြတ်သားပြီး လူကြီးဆန်သော ယောကျ်ား...းကို ခင်မင်ပါသည်။ ကျောင်းမှာ ကိုဆွေတို့၊ ကိုသင်းမောင်တို့ ...နှင့်လည်း ကျောင်းကောင်စီ အလုပ်တွေ ပြန် လုပ် သည်။ ...သို့သော် ကိုကိုထွန်းကတော့ ဆောင်းမျှော်လင့်သလောက်စာပေ ...ဘက်မှာ အားမကိုးရပါလားဟု စိတ်လျှော့လိုက်မိသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေကကော ပါပါကပါ မီးလောင်စဉ်က ဝိုင်းဝန်းကူ[illegible] သော ကိုကိုထွန်းကို သိသွားကြပါသည်။ ကိုကိုထွန်းကလည်း [illegible] ချိုတူးတို့အိမ်ကို အပြီးပြောင်းလာပြီး ကျောင်းတက်သည်[illegible] ချိုတူးတို့နှင့် ကျောင်းတူလေသည်။

'ဒါဖြင့် ကိုကိုထွန်းက စာမဖတ်ဘူးပေါ့နော်'

ဆောင်းက အထင်သေးစွာ ပြောလိုက်သည်။ ကိုကိုထွန်း[illegible] ပြုံးသည်။ ကလေးတယောက်ကို ပြုံးပြသည့်အပြုံးမျိုး။

'ကိုယ်ဖတ်တဲ့စာအုပ်တွေ ဆောင်းကို ငှားရအုံးမယ်၊ ခုတော[illegible] ရွာမှာကျန်ခဲ့လို့'

'ဟုတ်လား၊ ဘာစာအုပ်တွေလဲဟင်'

'သခင်မြသန်း၊ ဗန်းမော်တင်အောင်'

'ဟင်၊ ကြားတောင် မကြားဖူးဘူး'

သည်တခါ ချိုတူးကရယ်သည်။ ဆောင်းကလည်း တမင်[illegible] ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ ကြားတော့ ကြားဖူးသည်။ မဖတ်ဖူးသေး[illegible]

'ဘာမဂ္ဂဇင်းတွေ ဖတ်သလဲ၊ တိုင်းရင်းမေနဲ့၊ ဘားမားစတော[illegible] ပဲလား'

'အမယ် ရှုမဝတို့၊ မြဝတီတို့လဲ ဖတ်ပါတယ်'

'ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ဘယ်စာရေးဆရာတွေ•ကြိုက်သလဲ'

'ခင်နှင်းယု၊ တင့်တယ်၊ အောင်လင်း'

'မောင်သာရတို့၊ ခင်ဆွေဦးတို့ကော မဖတ်ဖူးဘူးလား'

'ဖတ်ဖူးပါတယ်နော်၊ ညာရွှေတခက် ကြွေရုက်ကယ်ဓော[illegible] ဆိုကြိုက်တယ်'

'တော်သေးတာပေါ့'

ဆောင်းက သည်လူနှင့် စကားပြောရသည်ကို တဖြည်းဖြည်း [illegible]ကန့်လာသည်။ သူ့ကျောင်းစာအုပ်နှင့် အော်တိုစာအုပ်လေး [illegible]သိမ်းလိုက်သည်။

'[illegible]ပြန်တော့မလား ဆောင်းရဲ့'

[illegible]ချိုတူးက မေးသည်။

'[illegible]ပြန်မယ်ကွာ၊ မေမေက ညနေ ဘုရားသွားမယ် ပြော[illegible]သည်'

'အော်တိုစာအုပ်လေး ထားခဲ့ပါလား'

[illegible]ကိုကိုထွန်းက လှမ်းတောင်းလေသည်။ ဆောင်းက ကိုကိုထွန်း [illegible]သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည်။ မျက်နှာလေးတောင့်နှင့် [illegible]ကျီးတော့ ပီသသားပဲ။ အရပ်ကတော့ သိပ်ပြီး မမြင့် [illegible]။

'အော်တိုစာအုပ်ဆိုပေမယ့် သူများတကာတွေထားတဲ့ အော် [illegible]အုပ်လို ရည်းစားစာဆန်ဆန်တွေ ရေးတာတော့ မကြိုက် [illegible]နော်၊ တိုတိုနဲ့ မှတ်သားလောက်တာပဲ လိုချင်တယ်'

[illegible]ကိုကိုထွန်းက ရယ်သည်။

'[illegible]တ်ချပါ၊ ရည်းစားစာရေးယင် အော်တိုစာအုပ်ထဲမှာမရေး [illegible]၊ သတ်သတ်ရေးပြီး စာအိတ်နဲ့ ထည့်ပေးပါ့မယ်'

[illegible]ဘူးရော ဆောင်းပါ ပွင့်လင်းစွာ ရယ်မောကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၆]

ကျောင်းမှာ နံရံကပ်စာစောင် လုပ်ရ၊ ကဗျာစာတည်း လုပ်
ပြန်လည် အလုပ်များလာပြန်သည်။ မေမေတို့ သိအောင်
မလုပ်ရဲပေ။ စာဖတ်ခွင့်လုံးဝ ပိတ်သွားမည်စိုးသဖြင့် စာကို
ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်သာ ဖတ်သည်။ တခါတရံ ဝတ္ထုတိုလေး
စမ်းရေးကြည့်၏။ တချို့ဝတ္ထုတိုလေးများကို နံရံကပ်စာ
မှာပင် လည့်ရလေသည်။ စာရေးဆရာဖြစ်ချင်စိတ်ကလည်း
ထက်သန်လာသည်။

ကျောင်းအားသည့်အချိန်များတွင် ကျောင်း စာကြည့်
ကိစ္စ လုံးပန်းယင်း ကိုဆွေတို့၊ ကိုသင်းမောင်တို့၊ ကိုမျိုးလို
ရင်းနှီးရသည်။ အထူးသဖြင့် ကိုဆွေနှင့်ပိုရင်းနှီး၏။ သူ့နာ
ကိုမြင့်ဆွေ ဖြစ်သော်လည်း အားလုံးက ကိုဆွေဟုပဲ ခေါ်
သည်။ ဆောင်းကိုတော့ သူက မိဆောင်း ဟုပဲ ခေါ်သည်

'မိဆောင်း နင်ဟာ သနပ်ခါးမလိမ်းပဲနေယင် ပိုလှ

ဆောင်းက အသားမည်းသဖြင့် သနပ်ခါးကို ထူထူလိမ်းတတ်
သည်။ တခါတရံ သနပ်ခါးက ကျားနေတော့ ဟိုတကွက် သည်
ကွက် ဖြူသည့်နေရာဖြူ မည်းသည့်နေရာမည်း ဖြစ်နေတတ်
သည်။

ဆောင်းကို မည့်သည့်ယောကျ်ားလေးကမှ လှသည်ဟုမပြော
ပေ။ လှသည်ဟုလည်း မထင်ကြ။ ငယ်ငယ်က ငါးကျည်း
ကောက်ဘွဲ့ ရရာမှ ကြီးလာတော့ ချာကိုဘွဲ့ရသည်။ အသားမည်း
ခြင့် ချာကို(Charcoal)ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် ကိုဆွေ
အားပေးသည်။

'ချာကိုဘွဲ့ဆိုတာ လူတိုင်း ရတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ အသားလဲ
မှ လှလဲလှမှ၊ စာလဲတော်မှ ရတာ၊ အသားမည်းပြီး ရုပ်
ယင်လဲ ချာကိုဘွဲ့မရဘူး၊ နင် ဂုဏ်ယူစမ်းပါဟာ မိဆောင်း

ဝေမင်းသူ အချင်းချင်းကိုတော့ ဆောင်းက စိတ်မဆိုးတတ်
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောတတ်ဆိုတတ်တော့ ဆောင်းကိုလည်း
က ခင်ကြသည်။ သူတို့ကလည်း ဆောင်းကို ရင်းနှီးစွာ
ဆံသည့်တိုင် မရိုးမသားစိတ်ဖြင့် တခါမျှ မစပ်ူးပေ။

တခါတရံတော့ မိဘ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၏ အယုအယကို
ခဲ့ရသော ဆောင်းက သူတို့အပေါ် ဆိုးချင်နွဲ့ချင်သည်။

'နေ့လယ် ကျောင်းဆင်းယင် အိမ်ကို အပြီးပြန်တော့မယ်
ပြီး ဟယ်ဝကုန်းတက် သွားကြရအောင်နော်'

မျိုး သား နေ့ တို့၊ လွတ်လပ်ရေး အောင်ပွဲတို့ နီးလျှင်
ောင်းမှာ ဆရာဆရာမများ အလုပ်များကြသည်။ ခွင့်ပန်ပြီး

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အိမ်ပြန်သူက ပြန်ကြသည်။ ဆောင်းက တောင်းဆိုတော့ လျှ
ဆန်သော ကိုသင်းမောင်က ကန့်ကွက်၏။

'နင့်ကိုယ်နင် ယောကျ်ားလေး တယောက်လိုမျိုး ထင်
သလား မိဆောင်းရယ်၊ အဲဒီဘက်က လူပြတ်တယ်၊ မိန်းကလေး
တယောက်တည်း သွားလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ'

'ဘယ်သူက တယောက်တည်းသွားမယ်ပြောလို့လဲ ခင်ဗျား
နဲ့ သွားမှာပေါ့'

'ဟဲ့ အဲဒါလဲ ဘယ်ကောင်းမလဲ'

ဆောင်းက စိတ်ကောက်ချင်ယောင် ဆောင်ရသည်။

'မပို့ချင်လဲနေပါ၊ ဆောင်းက အိမ်မှာလဲ အမြဲအချုပ်အ
ခံရတယ်၊ ဘယ်မှမသွားရဘူး၊ ကိုသင်းမောင်တို့ လိုက်မ
ဆောင်း တ ယောက် တည်း ရွှေသာလျောင်းဘက် သွား
စမ်းချောင်းဘက်အထိ သွားမှာပဲ'

'လိုက်ပို့လိုက်ရအောင်ပါ ကိုသင်းမောင်ရာ ဒီကောင်မ
ဟာ ထင်ရာလုပ်မယ့်သူ'

မြင်းလှည်း တစီးငှားပြီး မဟာစေတီဘက်ကို လိုက်ပို့
သည်။ ဆောင်း သိပ်ပျော်သည်။ တောမှာနေရသော
သတိရသည်။ မြို့ရောက်လာကတည်းက လွတ်လပ်ခြင်းဟူသည်
မရှိတော့။ ပါပါတို့ မေမေတို့ရှေ့မှာ အမြဲပဲ သိက္ခာရှိအော
ဣန္ဒြေရှိအောင် သတိထားနေရသည်။

မဟာစေတီ ဘုရားကြီးက တည်ဆောက်ဆဲဖြစ်၏။ အုတ်
ဝင်သယ်ကြသည်။ မောပန်းလာမှ စမ်းချောင်းဘက်ကို သွား
ပန်းရိုင်းတွေ ဆီးသီးတွေ လျှောက်ခူးပြီး ပျော်ရလေသည်

န်းက ငါမိန်းကလေး၊ ကောင်လေးသုံးယောက်နဲ့ လျှောက်
ားလို့ မသင့်တော်ပါလားဟု လားလားမျှ မတွေးမိပေ။
ောကျ်ားလေးလဲ လူပဲ၊ မိန်းကလေးလဲ လူပဲ၊ ယောကျ်ားလေး
ွေက ပိုတောင် အားကိုးရသေးတယ်ဟုသာ တွေးမိသည်။

လျှောက်သွားရတာ မောလာတော့ ထမင်းကဆာလာသည်။

'ထမင်းဆာလိုက်တာ ကိုဆွေရယ်၊ ထမင်းစားချင်တယ်၊
ောင်းက ဆာယင်မရဘူး၊ သိပ်စိတ်တိုတယ်၊ထမင်းရှာပေးစမ်း
ါ ကိုဆွေရယ်'

နင် သိပ်ဒုက္ခပေးတာပဲ မိဆောင်း၊ ငါ ခေါ်လာမိတာ မှား
ယ်၊ လာ ပြန်မယ်၊ ကျောင်းလွှတ်ချိန်လဲ နီးပြီ'

'မပြန်ဘူး ထမင်းစားပြီးမှပြန်မယ်'

ကိုသင်းမောင်နှင့် မျိုးလှိုင်တို့က မနေနိုင်ပဲ ဆောင်းအတွက်
င်း ရှာပေးရလေသည်။ သူတို့ထဲမှာ မျိုးလှိုင်က အလွန်အေး
သည်၊ စကားနည်းသော်လည်း သူငယ်ချင်းများကို အနွံအတာ
သည်။ သူနှင့်ဆောင်းက အတန်းချင်းတူတော့ ဆောင်းကို
း ခင်သည်။ သို့သော် ဆောင်းက မျိုးလှိုင်ကို ရွယ်တူချင်းမို့
ပြီး အရေးမစိုက်လှ။ ခိုင်းစရာရှိမှ သတိရသည်။ ယခုလည်း
ချော စိတ်မချနိုင်ပဲ ဆောင်းတို့နောက်သို့ လိုက်လာခြင်း
သည်။

'ဒီနားမှာ ကျွန်တော်တို့အမျိုးအိမ်တအိမ်ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်
းတောင်းပေးမယ်'

မျိုးလှိုင်တယောက်တည်း ထွက်သွားသည်။

www.burmeseclassic.com

မကြာမီမှာပင် ထမင်းတစ်လုံးထဲ ငါးပိရည်တွေ ရှောက်သီးမှု...တွေ ဖြူးလျက်သား ပါလာလေသည်။

'ငါလေ အိမ်မှာ ငါးပိရည်ကောင်းကောင်း မစားရလို့ စား...ချင်နေတာ အတော်ပဲ၊ မျိုးလှိုင် နယ်စမ်းဟယ်'

မျိုးလှိုင်က စမ်းချောင်းမှာ လက်ဆေးပြီး နယ်ပေးရှာသည်...ပြီးတော့ ဆောင်းက အားရပါးရစားသည်။

'သူတို့လဲ စားကြလေ'

'မစားပါရစေနဲ့ မိဆောင်းရယ်၊ နင့်ဘာသာနင်ပဲစား'

'တယောက်တည်းစားတော့ ဘယ်ပျော်စရာ ကောင်းမယ်...မျိုးလှိုင် နင်ပါစား'

မျိုးလှိုင်က ကူစားပေးရသည်။ သည်တုန်းက စားရသည်...သမင်းသည် ငယ်ငယ်က တောမှာ မြကြည်နှင့်အတူ စားရသည်...သမင်းလိုပင် စားမြိန်ပြီး အရသာရှိလှသည်။

နေပူထဲသွားလိုက်၊ ချောင်းရေထဲဆင်းလိုက်၊ ဆီးသီးခေ...ခူးစားလိုက်နှင့် ညနေစောင်းမှ ပြန်လာကြသည်။ စိတ်လွတ်...ကိုယ်လွတ် လုပ်ချင်ရာကို ဇွတ်လုပ်လိုက်ရသဖြင့် အားရလှသည်...ကြီးကြီးမေတို့ မေမေတို့သာသိလျှင် မည်သို့ရှိလေမည်လဲ၊ ဆော...ပင် မတွေးခဲ့ပေ။ တွေးလည်း မတွေးပေ။

သို့သော် ထိုညက ဆောင်းမှာ ကိုယ်ပူမိပြီး ဖျားလေသည်။

\+ + +

သုံးရက်တိုင်တိုင် ဆောင်းကျောင်းမတက်နိုင်ခဲ့။ တတိယနေ့...အိမ်ကို ကိုဆွေနှင့် ကိုသွင်းမောင် ရောက်လာသည်။

'သမီး အောက်မှာ သမီးတို့ကျောင်းကလို့ပြောတယ်၊ ကောင်...းနှစ်ယောက် ရောက်နေတယ်၊ ကျောင်းက စာစောင်က...ာတွေ သမီးဆီပါသွားလို့ လာယူတာတဲ့၊ နေမကောင်းဘူး...ကြားလို့တဲ့'

အိမ်ကို ယောကျ်ားလေး သူငယ်ချင်း လာမလည်ဖူးသဖြင့်...မေက ဆူတော့မည်လားဟု ပူပန်ရလေသည်။

'သမီး ဆင်းတွေ့လိုက်မယ်နော် မေမေ'

'အေး အေး'

ဆောင်းက ဧည့်ခန်းမှာ သေသေဝပ်ဝပ် ထိုင်နေကြသော...သူတို့ကိုကြည့်ပြီး ရယ်ချင်သည်။ မျိုးလှိုင်ကိုတော့ မတွေ့ရ။

'ဘယ့်နှယ်လဲ ဖျားနေတယ်ဆို၊ မျိုးလှိုင်တယောက်လဲ နင်နှိပ်...တာနဲ့...'

ဆောင်းက မေမေသိသွားမည်စိုးသဖြင့် မပြောရန် မျက်ရိပ်...သည်။ မေမေက နောက်ကလိုက်လာပြီး မလှမ်းမကမ်းမှာ...ကာ ဆွယ်တာထိုးနေသည်။

'ကဗျာတွေက အိမ်ကိုပါမလာဘူး၊ အတန်းထဲက ထိုင်ခုံထဲ...သော့ယူသွားလေ၊ ဆောင်းလဲ တရက်နှစ်ရက်ဆိုယင် ကျောင်း...နိုင်ပါပြီ'

ဆောင်းက ကျောင်းမှာ သူ့စာရေးခုံကို သော့ခတ်ထား...မြောက်လက်နှင့်သော့ကို မျိုးလှိုင်ကပဲ တပ်ထားပေးရ...သည်။ မျိုးလှိုင်က ဆောင်းရဲ့ခုံထဲမှာ မနက်လင်းလျှင်...သဇင်ပန်းတွေကို ထည့်ပေးထားတတ်သည်။ ဆောင်းက...င်လေးတွေနှင့် လုံးလား ထွေးလား နေတတ်သော်လည်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တခြားမိန်းကလေးတွေလို ထိုင်ခုံထဲ ရည်းစားစာ ထည့်ခံ… မျိုး တခါမျှ မရှိဖူးပေ။ဆောင်းမှာက ယောကျ်ားလေးမိတ်… နှစ်မျိုးပဲရှိသည်။ တမျိုးက ခင်မင်ရင်းနှီးသော ကိုဆွေတို့… ကြည့်တိုက်အုပ်စု ဖြစ်ပြီး။ နောက်တမျိုးက စာတော်… ကောင်လေးတွေဖြစ်သည်။ စာအုပ် ငှားကြ ကူးကြနှင့် စာ… ရှုပ်လှသည်။ ကျန် ယောကျ်ား လေးတွေကိုတော့ ဆော… အထင်လည်းမကြီး မျက်နှာကြောလည်းမတည့်။ လှော… ပြောင်ကြလျှင် ဆောင်းက ကက်ကက်လန်အောင် ရန်တွေ… သည်။ နီးရာနှင့် ကောက်ပေါက်ပစ်သည်။ သည်တော့… သူတို့က ဆောင်းကို အော့ကြောလန်ကြသည်။

ကိုဆွေတို့နှင့် ညှော်ခန်းမှာထိုင်ကာ စကားကို ကျယ်… လောင်လောင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောကြပြီးမှ သူတို့ ပြန်… ကြသည်။

မမေကမျှား ဆူနေဦးမည်လားဟု စိတ်ပူရလေသ… သို့သော် မမေက ဘာမျှမပြောပေ။

နောက်တော့လည်း ကိုဆွေတို့က မကြာမကြာ လာလ… လေ၏။ ဆောင်းအပေါ်မှာ မမေရော ပါပါကပါ နား… ခွင့်လွှတ်ကြသည့်အတွက် ဆောင်း ဝမ်းသာရပါသည်။

ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရေးမှာတော့ ပါပါက ခေတ်မီသ… ဆိုရမည်လားမသိ။ ကိုဆွေတို့ ကိုသင်းမောင်တို့နှင့်လည်း…

…နိုးသွားလေသည်။ ကိုဆွေ၏ အဖေကလည်း ကုန်သည် …ယောက်ပင်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မှာ နိုင်လွန်စက်လိုင်စင်ရဖြစ်၍ …သွားရေးကလည်း ကောင်းသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ပါပါက …ဆောင်း၏ အပေါင်းအသင်းများကို ကြည်ဖြူခြင်း ဖြစ်နိုင်သေ …သည်။ မျိုးလှိုင်ကတော့ အိမ်ကိုလည်း သိပ် ပါမလာတတ်၍ …ပါပါက ကောင်းကောင်းမသိပေ။ မျိုးလှိုင်ကတော့ သာမန် …ဝန်ထမ်းသားသမီးမို့ ချိုတွဲ့ရှာသည်။

… ဆောင်းအတွက်ကတော့ မည်သို့မျှ ပြဿနာမရှိ။ ဆောင်း …သူတို့အားလုံးကို သူငယ်ချင်းများအဖြစ်ပဲ ဖြူဖြူစင်စင် ဆက် …ခဲ့သည်။ ဆောင်းစိတ်ထဲမှာ ဘာမျှမရှိ။ ဆောင်းအတွက်က …ာရေးဖို့ရယ်၊စာတော်ဖို့ရယ်သာပဲ ဖြစ်သည်။

…သို့သော် ဆောင်းရဲ့ဘဝမှာ ပထမဆုံး တွေ့ရသည့်ပြဿနာက …ကိုထွန်းနှင့် ပတ်သက်နေလေသည်။

…ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းနှင့် ကျောင်းချင်းလည်းမတူ၍ သိပ် …တွေ့ကြရပေ။ သို့သော် ကျောင်းပိတ်ရက်များမှာ ချိုတူးတို့ဆီ …ားတိုင်း သူကိုတွေ့ရတာများသည်။ သူက လူကြီးဆန်ပြီး …ည်တတ်သည်။ တွေ့ကြတိုင်းလည်း စကားမပြောဖြစ်ပေ။ ပြော …ချင်သည်း အငြင်းအခုံ ဖြစ်ရလေသည်။

တနေ့မှာ ချိုတူးက ဆောင်းကို စာအုပ်တွေ တထပ်ကြီးပေး …သည်။

'ဘာစာအုပ်တွေလဲဟင်'

'ကိုကိုထွန်းပေးသွားတာ၊ မမဆောင်းဖတ်ဖို့တဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကြည့်လိုက်တော့ ဆောင်းတခါမှ မဖတ်ဖူးသည့် စာအုပ်
တွေ ဖြစ်နေသည်။

'သခင်မြသန်းစာအုပ်တွေ များတယ်နော်၊ ငါ ဒါတွေ
တခါတည်းတော့ ယူသွားလို့ မဖြစ်ဘူး၊ နည်းနည်းစီယူမယ်
နှင့်ကိုကိုထွန်းရော မတွေ့ပါလား'

'တောလုံး သွားကန်တယ်၊ ဒြော် မဆောင်းဖတ်ဖို့တဲ့
ကဗျာစာအုပ်လေးတောင် ပေးထားခဲ့သေးတယ်'

'ဟုတ်လား၊ သူက ကဗျာရေးသလား'

'အေး၊ ခုမှ သူ့စာအုပ်တွေယူလာလို့ တွေ့ရတယ်၊ သင့်
တို့၊ နဝဒေးတို့မှာ သူ့ကဗျာတွေပါတာ အများကြီးပဲဟ'

'ဟုတ်လား၊ ငါ အဲဒီစာစောင်တွေ မဖတ်ဖူးဘူး၊ ကလော
နာမည်က ဘာတဲ့လဲ'

'ရဲမာန်တဲ့'

'ဟင်း နာမည်ကြီးကိုက'

ဆောင်းက သည်တပတ် သူ့ အတွေ့အကြုံများကို ပြော
သည်။ စမ်းချောင်းဘက်ကို သွားလည်ဖော ပျော်စရာကော
သည့်အကြောင်း ချိုတူးက အံ့ဩစွာ နားထောင်နေလေ

'မဆောင်းက ဒီအတိုင်း ကြည့်ယင် အေးသလိုလိုနဲ့
တော်တော်ဇရှတ်ကျတယ်'

'အေးတယ်ဆိုတာ ငါ စကားမပြောချင်တဲ့သူတွေနဲ့သာ
တာပါဟာ၊ နင်တို့နဲ့ကျတော့ ငါ ပြောတာပဲ မဟုတ်လား'

'ဟုတ်ပါတယ် ကိုကိုထွန်းကလဲပြောတယ်၊ ဆောင်းက ပွင့်
င်းတယ်တဲ့၊ တခြားမိန်းကလေးတွေလို ရှက်ကိုးရှက်ကန်း အမူ
ရာလဲ တစက်မှ မတွေ့ရဘူးတဲ့'

'ငါက သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ရှက်ရမှာလဲ'

'မသိဘူးလေ'

'ငါ ဒီစာအုပ်နှစ်အုပ်ယူသွားမယ်၊ ကဗျာစာအုပ်လဲ ယူသွား
ယ်'

ဆောင်း အမှတ်မထင် ယူလာခဲ့သော ကဗျာစာအုပ်လေး
သည် ထိုညက ဆောင်းကို အလွန်ပဲ နှိပ်စက်လေသည်။

သူ့ကဗျာများသည် ဆောင်း၏ကဗျာများနှင့် ဆန့်ကျင်နေ
သည်။ ဆောင်းက ပန်းအကြောင်း ရေးသည်။ သူက ဆူး
ကြောင်း ရေးသည်။ ဆောင်းက စမ်းရေ အကြောင်း ရေး
သည်။ သူက မြစ် ချောင်း အင်း အိုင် အကြောင်း ရေးသည်။
ာင်းက ကြာပွင့်လေးအကြောင်း ရေးသည်။ သူက တံငါ
ကြောင်းရေးသည်။ ဆောင်းကလေပြည်လေညင်းအကြောင်း
ရေးသည်။ သူက မုန်တိုင်းအကြောင်း ရေးသည်။

ဆောင်းရဲ့ကဗျာလေးတွေလို သူ့ကဗျာတွေက နုလှမနေပါ
း။ ဘာကြောင့်လဲ။ ဆောင်းက ကိုယ့်ကဗျာလေးတွေကိုယ်
တ်ရတာ စိတ်ချမ်းမြေ့သည်။ သူ့ကဗျာတွေ ဖတ်ရမှု
ာကတွေ မကျေနပ်မှုတွေကို ခံစားရသည်။

သူ့ကဗျာ အားလုံးသည် ငြိမ်သက်မနေ။ လှုပ်ရှားရုန်းကန်
ကြလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရှားရှားပါးပါး အချစ်ကဗျာလေးတပုဒ်ကို ရှာတွေ့သည်။

နောက်ဆုံးစာမျက်နှာမှာ ရေးထားတာဆိုတော့ သည်ကဗျာကို သူရေးတာ မကြာသေးဘူးထင်ပါရဲ့။

\+ + +

'ကျောင်းမှာ စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ လုပ်မယ်မေမေ၊ သမီး ဝင်ပြိုင်မယ်နော်၊ တခရိုင်လုံးအတွက် လုပ်မှာဆိုတော့ ဆုရယင် တိုင်း တတိုင်းလုံးအတွက် ရမှာမေမေ'

'ကောင်းသားပဲကွယ်၊ ဒါထက် သမီး၊ သမီးက ကျောင်း စာကြည့်တိုက်ကိစ္စတွေပဲ လုပ်နေသလား၊ စာကော ကြိုးစား သား ဟင်'

'မေမေကလဲ သမီး အစမ်းစာမေးပွဲတုန်းကလဲပထမရသား'

'ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ အယင်တခါလို သတိ လ သွတ် ဖြစ်မှာစိုးလို့ပါ'

'ခုတော့ သမီး သတိထားပါတယ်၊ စာမေးပွဲအောင်မှ သ ကဗျာဆက်ရေးနိုင်မှာ၊ ဒါခပမယ့်မေမေရယ်၊ သမီးကဗျာ ကလဲ တိုင်းရင်းမေကျောနယ်တောင် ရွှေပိုင်းကိုထည့်ယင် တော့မှ မပါဘူး၊ ဥယျာဉ်မှူးအခန်းမှာမှပဲ ပါတယ်၊ သိ ပျက်တယ် မေမေရယ်'

'ဒါတော့ သမီးက အတွေ့အကြုံနုသေးလို့နေမှာပေါ့၊ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်မှ စာဆိုတာ ပြောင်မြောက်မှာ'

'သမီးတော့ စာရေးဆရာမ သိပ်ဖြစ်ချင်တယ် မေမေရယ်၊ က်ကျယင် ဝတ္ထုရေးမယ်၊ ခုတော့ ကဗျာပဲရေးအုံးမယ်'

'ခုတော့ သမီးပါပါကလဲ သိပ်မပြောတော့ပါဘူး၊ သမီးလဲ င်တော့ဘူးလေ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထိန်းပေါ့သမီးရယ်၊ လူဆို သူများဆုံးမလို့ မရဘူး၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ဆုံးမမှရတယ်'

'သမီး ဘာမှ မဟုတ်တာမလုပ်ပါဘူး မေမေ၊ ကိုဆွေတို့နဲ့လဲ င်နမတွေလိုပဲ ခင်တယ်၊ သူတို့က အိမ်ကိုခဏခဏ လာချင် ယ်၊ သမီးက ပါပါဆူမှာ သိပ်ကြောက်တာပဲ'

မေမေလဲသိပါတယ်၊ သမီးတို့ ရိုးရိုးသားသား ခင်တယ်ဆို မေမေ တခုတော့မှာထားမယ်၊ ဘာမဆို မေမေ့ကို အသိ ါ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေသိပါရစေကွယ်'

ိတ်ချပါ မေမေရယ်'

ာင်းကလည်း သူ့ဘဝမှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေ့ကို အသိ ည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပါသည်။

ာင်းက စာစီစာကုံး ပြိုင်ပွဲဝင်ရသည်ကို ပျော်လှသည်။ ်းဘဝမှာ ပထမဆုံး ယှဉ်ပြိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဝါသနာ ာအလုပ်မို့လည်း အားတက်သရော ရှိလှသည်။

စီစာကုံး ပထမဆုရသည့်အကြောင်း သိရသည့်နေ့ကတော့ ဆေးဆောင်းပါ ပျော်လွန်း၍ ထမင်းမစားနိုင်ပေ။ အလွန် ်သော ကြီးကြီးမေကပင် ဝမ်းသာနေသည်။

က ဘယ်မှာ ပေးမှာလဲဟဲ့'

ဘော်ခန်းမမှာ၊ ကြီးကြီးမေလိုက်မလား'

www.burmeseclassic.com

‘မလိုက်အားပါဘူးဆော်’

‘မေမေ လိုက်ခဲ့နော်’

‘လိုက်မှာပေါ့ သမီးရယ်’

ပါပါကလည်း ကျေနပ်သည်။ ပါပါက ဂုဏ်ရှိသည့်အ ဆိုလျှင် အမြဲပဲ ကျေနပ်သည်။ သို့သော် ဆောင်းနှင့်မျက်နှ ဆိုင် စကားပြောခဲ့သည့်ကြားကပင် တခုတော့ သတိပေး

‘မိဆောင်း စာရေးဆရာမတော့ မလုပ်နဲ့နော်၊ ထမင်း မယ်’

ဆောင်းကတော့ ပါပါ့ကို ဘာမျှ ပြန်မပြောပဲ နေ သည်။ ဆောင်း ဆုရသည့်အတွက် ပါပါကလည်း လိုချင်နေသည့် တိပ်ရီကော်ဒါတလုံးကို ဝယ်ပေးပါသည်

ဆောင်း၏ ဘဝက ထိုအချိန်အထိ အေးအေးချမ်းချ သေးသည်။

\+ + +

‘စာအုပ်တွေက ဖတ်လို့လဲ သိပ်ကောင်းတယ်၊ စိတ်လဲ ချိုတူးရယ်၊ ရောဝတီကိုဖတ်ပြီး မျက်ရည်ကျရတယ်၊ ဝိ သိပ်ကြိုက်ပါတယ်၊ ငါလေ သူပေးတဲ့ဝတ္ထုတွေဖတ်ပြီး ရတာတွေ အများကြီးပဲ’

ချိုတူးသည် ဆီးနှင်းစေ့များကို တမြုံ့မြုံ့စုပ်ယင်း ပြောသည်များကို နားထောင်လေသည်။

‘အဲဒါကြောင့် ကိုကိုထွန်းက ပြောတာ၊ ဆောင်း ဘဝက ဖေအရင်းနဲ့ မနေရတာကလဲ့ယင် ဘာမှ လိုလေသေး မရှိဘူး ဒါအစစအရာရာပြည့်စုံပါတယ်တဲ့၊ ဒါကြောင့် သူ ဘာမှ မရေး တ်သေးတာတဲ့’

‘ငါ့ကို ဘာမှ မရေးတတ်သေးဘူးလို့ ပြောတာယ်လား’

‘အေး နင်ကလဲ စိတ်မဆိုးပါနဲ့အုံး၊ ဒါပေမယ့် နင်က စာ ရေးအသားတော့ သိပ်ကောင်းပါတယ်တဲ့၊ ကဗျာကိုလဲ လှလှ ရေးတတ်တယ်တဲ့၊ ကဗျာဆရာမတော့ ဖြစ်မှာပဲတဲ့’

‘ဒါတော့ဟာယ် အတွေ့အကြုံချင်းမှ မတူတာ၊ သူက ငါ့ အရေးအသားကို ဘယ်တုန်းက ဖတ်ဖူးလို့လဲ’

‘နင်ရေးပြီး ငါ့ကို သိမ်းထားခိုင်းတာလေ၊ ဟို အဖေမရှိတဲ့ ာင်မလေးတယောက်အကြောင်း ရေးထားတာကော၊ အဲဒီ ထဲက မိန်းမကြမ်းကြီးက ကြီးကြီးမေနဲ့ သိပ်တူတာပဲနော်’

နှစ်ယောက်သား ရယ်မိကြသည်။

‘ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ စာရေးဆရာမဖြစ်အောင်ကြိုးစား ညဲ၊ ချိုတူးရယ် ဒီစာအုပ်နှစ်အုပ်ပြန်ယူထား၊ ငါ့ကိုနောက်ထပ် အုပ်တွေ ပေးပါအုံး’

‘နေပစေ ပြန်မပေးနဲ့၊ နင်ပဲ သိမ်းထား’

‘ကိုကိုထွန်းစာအုပ် ငါယူထားလို့ဖြစ်ပါ့မလား၊ သူ့စာအုပ် တွေက သေသေချာချာ အဖုံး ဖုံးထားတာ’

‘သူက နင့်ကို အပိုင်ပေးတာ’

‘ဟင် ဘာလုပ်ဖို့လဲ’

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချိုတူးက ပြုံးစိစိဖြစ်လာသည်။

'မဆောင်းကလေ၊ သိပ်ရိုးတာပဲ၊ ကိုကိုက မဆောင်းကို ...
ချင်လို့ ပေးတာပေါ့၊ ဆောင်းက စာအုပ်ချစ်တတ်ပုံရတယ်...
မီးလောင်တုန်းက စာအုပ်ပုံကြီး သယ်ခိုင်းတာလေ မှတ်မိ...
လား'

'အေးလေ ဒီလိုဆိုလဲ သိမ်းထားပါ့မယ်၊ နှင့်ကိုကိုက ငါ့...
ရိုးရိုးသားသား ပေးတာပါပဲနော်'

'မသိပါဘူး မဆောင်းရယ်၊ ဆောင်းအကြောင်း သိ...
တာပဲ၊ ဆောင်းက ရုပ်ရှင်သမီး ဖျာပုံမယ် တင်တင်အေးနဲ့ ...
တယ်လို့လဲ ပြောတယ်'

'အောင်သွယ်မနေစမ်းပါနဲ့ ယောက်မရယ်၊ သူနဲ့လဲ ငါ...
မတွေ့ရပါဘူး'

'ဒါတော့ မဆောင်းကမှ မသိပဲ၊ မဆောင်း ကျောင်း...
ယင် သူ့အမြဲ လမ်းထိပ်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က စောင့်...
တယ်ဘဲ'

'တော်တော့ ချိုတူးရယ်၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာ တမျိုးကြီးပဲ'

ချိုတူးကသဘောကျစွာရယ်မောသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်...
အရင်းနှီးဆုံး ငယ် သူငယ်ချင်းများမို့ တယောက် အကြော...
တယောက် အစဉ်းသိပင် မဟုတ်လား။

'ဒါပေမယ့် မဆောင်းရယ်၊ ကိုကိုက မဆောင်းကို ဘယ်...
မှ ရည်းစားစကား ပြောမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကိုကိုက မဆော...
ဟာ အိမ်မြင့်စံ မင်းသမီးလေးတဲ့၊ သူနဲ့ မဆိုင်ဘူးတဲ့'

'လှောင်ချိုင့်ထဲက ငှက်ကလေးပါဟာ'

ချိုတူးက သဘောကျနေပြန်သည်။ နှစ်ယောက်လုံး ရယ်
...ာကြသည်။

သစ်ရွက် ကြွေတာကိုပင် ရယ်စရာ၊ ငိုစရာ ထင်မှတ်သော
...ရွယ်မို့ နှစ်ယောက်လုံးသည် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားရသော ခံစားမှု
...ကို နှားလည် စိတ်ဝင်စားတတ်ခဲ့ပြီ။

တလှုပ်လှုပ်ရယ်မောယင်းကပင် ရင်ထဲမှ တလှပ်လှပ် ခုန်စပြု
...သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၁၄]

ရှစ်တန်းစာမေးပွဲကို အလွယ်တကူပင် အောင်ခဲ့သည်မို ဆော
အတွက် အိမ်တွင်းရေးမှာလည်း သာသာယာယာပင်ရှိခဲ့ပါ
ပါပါက အိမ်မှာ ဆောင်းအတွက် ပျော်စရာ အထိမ်း
ဖြစ်အောင် ထမင်းစားပွဲလေး လုပ်ပေးပါသည်။ ဆော
မမစိုး၏ မွေးနေ့ပွဲလေးကို သတိရသည်။ မမစိုးကိုလည်း
သည်။ ယခုတော့မမစိုးသည် သူ့ခင်ပွန်းနှင့်ပျော်ပျော်ရွှင်
ရှိနေပါသည်။ ပဲခူး ကို တခါတရံ အလည်လာသည်။ မမ
မေမေ့ကိုလည်း အမှတ်တရပစ္စည်းလေးများဝယ်လာတတ်
'ရီရီ့အပေါ် အထင်မှားခဲ့တာ ခွင့်လွှတ်ပါ'ဟု ပြောသည်
ယခုတော့ ဆောင်းရဲ့အလှည့်ကို ရောက်ခဲ့ပြီဟု ဆိုရ
ဖြစ်၏။ ပါပါသည် နောက်ထပ် သမီးတယောက်ကိုပွဲထု
ဟု ကြီးကြီးမေက ဆိုပြန်ပါသည်။ ရက်ကွက်မီးလော
နောက်ပိုင်း ပါပါက ပွဲရုံကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း လျှော့
ပါသည်။ နိုင်ငံရေးအခြေအနေက ဆိုးရှယ်လစ် ဆိုရှယ်

ာ အသံတွေ သဲ့သဲ့ကြားလာရသဖြင့် ပါပါက ကုန်သည်
ပ်ကို လျှော့ချင်လာသည်။ ဆောင်းကိုလည်း တက္ကသိုလ်
က်အောင် ပညာသင်ရမည်ဟု အမိန့်ပေးခဲ့ပြီ။
ယခု ပါပါက သူ အထင်မကြီးသော နိုင်ငံရေးသမားတွေ
ပေါင်းသည်။ မြို့ပေါ်က အရာရှိတွေကို ဖိတ်ခေါ်ကျွေးမွေး
ပြုသည်။
ပါပါ၏ အသက်ငါးဆယ်ပြည့်မွေးနေ့ကို အကြောင်းပြုပြီး
ပ်သောပွဲမှာ ဆောင်း၏ သူငယ်ချင်း များက တဝိုင်း
သတ်၊ ပါပါတို့ လူကြီးတွေက တဝိုင်းဖြစ်၏။ ပါပါတို့ဝိုင်း
အရက်ပါသည်။ မေမေက တားမှုနေပြီး လိုအပ်သည်များ
ဖြည့်ပေးနေရသည်။ မေမေသည် အသက် သုံးဆယ်ကျော်
သော်လည်း လှပနုပျိုဆဲဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းနှင့် ညီအစ်မ
ဟု အမေးခံရတိုင်း ဆောင်းက ကု သူ့ပွဲ ပြုံးပြီး ခေါင်းခါ
ပင်။
ပါပါကလည်း အစားကောင်း အသောက်ကောင်း စားကာ
ပ်လုပ်သူ ဖြစ်သဖြင့် ကျန်းမာပြီး အရွယ်တင်ပါသည်။
ဦးသက်တင်တို့များဗျာ၊ တနေ့တခြား ပိုတောင်နုလာသလို
န်းမကလဲ ရသမျှ အနိုပ်စားတွေချည်းကိုဗျ"
ယောက်ျားချင်း ခပ်ထေ့ထေ့ ပြောကြသည်ကို ပါပါက
နားထောင်နိုင်ခဲ့သည်။ ဝီစကီခွက်ကို လက်ကကိုင်ကာ
ဟဲ ရယ်နေ၏။
ဒိတ်ပျို့တော့ ကိုယ်နုတာပေါ့ဗျာ ဟဲ ဟဲ၊ ရီရီရေလာ အုံး၊
ကိုယ်စကားပုသွားတုန်းက ဟိုမှာ သံရုံးအတွင်းဝန် ဖြစ်နေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တဲ့ ဦးကျော်သူလေ၊ ဒါရိုက်တာ ... ခင်ဗျားပြောသလို မိန်းမ အ...
စားလေးပေါ့ဗျာ'

ဆောင်းတို့ သားအမိကို ပွဲထုတ်ခြင်းဟု သိရသော်လည်း ဆောင်းမပျော်နိုင်ပေ။ မေမေ၏ ဟန်ဆောင်အပြုံး များသည် လည်း လျော့လျဲလှသည်။ ဆောင်းတို့အပေါ် လူတွေက ကြ... သည့် အကြည့်ကိုလည်း မနှစ်သက်လှပေ။

ဆောင်းတို့ဝိုင်းမှာ ကိုဆွေတို့ ကိုသင်းမောင်တို့ ရှိသည်။ ကိုသင်းမောင်၏ အဖေကလည်း မြူနီစီပယ်မှာ အရာရှိတဦး ... ဖြစ်သည်။ ပါပါ၏ဝိုင်းမှာ ကိုဆွေ့အဖေရော ကိုသင်းမောင်... အဖေပါ ပါရှိသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ပါ။ ကျောင်းမှာ ဆော... နှင့်မတည့်သော မေမေအောင်၏ဖေဖေပင် ပါလိုက်သေးသည်။ ဆောင်း ခင်မင်သော ဖြူဖြူ၏ အဖေတော့ မပါပေ။ ဖြူဖြူ... အဖေက အလုပ်လည်း ပြုတ်သွားသည်။ ရွေးကောက်ပွဲမှာလည်း ရှုံးသည်။

ဆောင်းရဲ့ဝိုင်းမှာတော့ မေမေအောင်ကလွဲလျှင် သူငယ်ချင်း... ဟောင်းများ အားလုံး ပါသည်။ ချိုတူးလည်း ပါသည်။ ကိုကိုထွန်းလည်း ပါသည်။ ကိုကိုထွန်းက စားပွဲမှာ ခဏပဲ ... သည်။ ချိုတူးတို့အဖေနှင့် အတူ လုပ်စရာရှိတာ သွားလုပ်... နေသည်။

'ဆောင်းတို့ ပါပါကလဲ နုတယ်၊ ဆောင်းတို့ မေမေက... သိပ်အရွယ် တင်တာပဲနော်'

သူငယ်ချင်းများက ပြောကြသည်။

'မေမေက အရွယ်တင်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ငယ်ကို ငယ်... ...သေးတာ'

'ဆောင်းက ဆောင်းတို့ ပါပါနဲ့လဲ မတူဘူး၊ မေမေနဲ့လဲ ...တူဘူးနော်'

'ဘယ်တူမလဲ ဆောင်းက ဖေဖေနဲ့ တူတာ'

'ဟင်'

ဆောင်းက ခပ်သာသာလေး ရယ်မောလိုက်သည်။ ဖြူဖြူသည် ...ဆောင်း၏အိမ်တွင်းရေးကို သိပ်မသိပေ။

'ဆောင်းက ပါပါ့သမီးအရင်းမှ မဟုတ်ပဲ၊ ဆောင်းတို့ ...အဖေက ဆောင်းငယ်ငယ်လေးကတည်းက သေသွားပြီလေ'

'ဆောရီးပဲ ဆောင်းရယ်၊ ဖြူ မသိလို့ မေးမိတာ'

'ကိစ္စမရှိပါဘူးကွယ်၊ ဆောင်းအတွက်က ရိုးနေပါပြီ၊ အမှန် ...ဖုံးကွယ်ထားလိုစိတ်လဲ မရှိပါဘူး၊ ဖေပင်နားတော့ ဖေကျေး ...ကွယ်၊ ပါပါ့ကြောင့် ဆောင်းတို့က ချမ်းချမ်းသာသာ နေ... ...တာ'

'ဆောင်းကလဲ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေလဲ'

ကိုဆွေက ဟန့်လေသည်။ ပါပါသည် ဆောင်းတို့စားပွဲဘက် ...လျှောက်လာသည်။ ပါပါက အရက်လေးသောက်ထားတော့ ...ရွှင်နေသည်။ မေမေ့ပခုံးကို လူရှေ့သူရှေ့မှာ ဖက်ထားတော့ ...ဆောင်း မျက်နှာပူရပြန်သည်။ အရာရှိ လူကြီး လူကောင်းဆိုတာ ...တွေကလည်း မေမေ့ကို စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ပါပါသည် ဆောင်းအနားမှာ လာရပ်လေသည်။ မေမေ... နောက်မှာ ကျန်ရစ်သည်။ အရာရှိကတော်တွေက မေမေ့... အင်္ဂလိပ်စကား ကြားညှပ်ပြီး စကားပြောနေကြသဖြင့် မေ... အခက်တွေ့နေလေသည်။

'သမီးတို့ဝိုင်းက တယ် လူစုံတာပဲ၊ ဟို အရေးပိုင်မင်း သ... မေမေအောင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကော မပါဘူးလား'

'မပါဘူး ပါပါ၊ သူက သမီးနဲ့ သိပ်မခင်လို့ မဖိတ်ဘူး၊ ... ဖြူဖြူလေ ဦးလှအောင်ရဲ့ သမီး'

ပါပါ မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ပါပါက လက်ရှိရာထူးနှ... ကိုသာ ပေါင်းမှန်းသိ၍ ဆောင်းက တမင် ပြောလိုက်ခြင်း... သည်။ ဖြူဖြူက ခေါင်းငုံ့ထားသည်။

'ဪ အေး၊ သမီးသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့ရတာ ဝမ်းသ... တယ်ကွယ်၊ သမီးက စာသိပ်တော်တယ်၊ မင်းတို့လဲကြိုးစား... ခုခေတ်က ပညာရေးကို အားပေးတဲ့ခေတ်ပဲ'

'ဖြူဖြူက စာသိပ်တော်တယ် ပါပါ'

'အေး ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်'

'သူတို့ကိုတော့ ပါပါသိပြီးသား၊ ဟောဒါက ကိုမျိုးလှိုင်... သမီးနဲ့ အတန်းအတူတူပဲ'

'ဪ ဪ'

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းတို့ရှိရာသို့ လျှောက် လာနေသည်... ပါပါ ရောက်နေတာ မြင်တော့ ပြန်လှည့်သွားမည် ပြု... ဆောင်းက ခေါင်းညိတ်ပြီး လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ကိုကို... အနားသို့ ရောက်လာသည်။

'စားစရာတွေတော့ အဆင်သင့်ပါပဲ ဦးလေး'

ကိုကိုထွန်းက ပါပါ့ကိုပြောလိုက်သည်။

'အေး ကျေးဇူးတင်တယ်ကွယ်'

ကိုကိုထွန်းက မတ်တတ်ရပ်လျက်သားပင် ရှိနေသည်။

'ထိုင်လေ ကိုကိုထွန်း'

ဆောင်းက ခုံလွတ်ကိုပြပြီး ပြောရသည်။ ချိုတူး ခေါင်းငု... ...ားလေသည်။

'ဪ မောင်ရဲထွန်းက သည်ဝိုင်းမှာလား၊ ထိုင်လေကွယ်'

ကိုကိုထွန်း ဝင်ထိုင်သည်။

'အစ်ကိုကြီးက ဒီရောက်နေတာကိုး'

မေမေရောက်လာ၏။ ဆောင်း၏ သူငယ်ချင်းများကို ပြုံး၍ ...ဆက်သည်။ ပါပါက မေမေ့ပခုံးကို ခပ်ဖိဖိ ကိုင်လိုက်သည်။

'ဒီလိုပွဲမျိုး မလုပ်ရတာကြာလို့ သိပ်ပျော်တယ်ရီရီ၊ ကလေး... ...ဝိုင်းကိုလဲ စိုစိုပြည်ပြည်ဖြစ်အောင် ဝိုင်လေး နည်းနည်းစီ ...ပေးပါအုံး၊ ဒါမှ ထမင်းစားလို့ကောင်းမှာ သမီးလဲပျော်ရ ...ပေါ့'

မေမေက ဆောင်းကိုလှမ်းကြည့်သည်။ ပါပါက လူရှေ့သူရှေ့ ...းသဖြင့် ဆောင်းရှေ့မှာ သူ့ကိုဖက်ထားသဖြင့် မေမေ အနေ... ...ကော်နေသည်။

'အားလုံး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပေါ့ကွယ်၊ ရီရီ သောက်စရာ ...းယူလိုက်အုံးမယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါပါသည် တဟဲဟဲရယ်မောယင်း ဆောင်းတို့ဝိုင်းမှ ခွာထွ
သွားသည်။ သည်တော့မှပဲ အားလုံး အနေရအထိုင်ရ သက်သ
သွားကြလေသည်။

ဝိုင်နည်းနည်းစီသောက်ပြီး ဆောင်းတို့ ညစာစားကြသည်
ဆောင်းက ပါပါအမြဲဆောင်ထားတတ်သော ဘရမ်ဒီအရက်
ယူသောက်နေကျဖြစ်၍ ဝိုင်ကိုလည်း ခပ်များများလေး သော
ပစ်သည်။ ဖြူဖြူတို့ ချိုတူးတို့က အံ့သြနေသည်။ ကိုဆွေ
သဘောကျနေသော်လည်း ကိုကိုထွန်းက မျက်နှာထား
လှသည်။

‘ဆောင်းတို့ပါပါက ဖြူဖြူတို့ဖေဖေလို လူငယ်တွေကို အ
မထားတတ်ပေမယ့် ခေတ်တော့မီပါတယ်နော် ဖြူဖြူ၊ မီဆို
အယင်မိန်းမက ကပြားမပဲ၊ ပါပါကလဲ နိုင်ငံခြားကိုသွား
သူ့မှာ လိုချင်သလောက် စီးပွားက မကောင်းသေး
ဩစတေလျမှာဆို အလုပ်လုပ်လို့ သိပ်ကောင်းမှာတဲ့’

‘ဒီလိုဆို ဆောင်းကကော လိုက်သွားမှာလား’

ကိုဆွေက မေးသည်။

‘မသွားပါဘူး၊ အလည်ဆိုယင်တော့ သွားချင်ပါ
အပြီးတော့ မသွားချင်ဘူး’

‘ကိုယ်သာ အခွင့်အရေးရယင် သွားမှာပဲ’

ကိုဆွေက ဆို၏။

အစားအစာများ ရောက်လာ၍ စကားပြတ်သွားကြ
တရုတ်ဆိုင်ကမှာထားသော ထမင်းဟင်းများဖြစ်၏။ ဆော

င်းချိုချိုစားနေကျမို့ စားနိုင်သော်လည်း ချိုတူးက မစားနိုင်
။ ယောကျ်ားလေးတွေကလည်း စားကောင်းနေကြသည်။

ကိုကိုထွန်းသည် ဝိုင်းမသိမ်းမီကပင် အားလုံးကို ခွင့်တောင်း
ပြန်သွားလေသည်။ ပွဲပြီး၍ လူစုခွဲမှ ဆောင်းက မှုးမှုးနှင့်
ပေါ်ထပ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်၏။
ပြင်မှာ လေကအေးနေသည်။

ဆောင်းရဲ့ အခန်း ပြတင်းပေါက်က ချိုတူးတို့ တန်းလျား
ကို လှမ်းမြင်ရသည်။ လရောင် အောက်မှာ အိမ်ဘေး
ကျည်းပင်အောက်တွင် လူရိပ်သဏ္ဍာန်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကိုကိုထွန်းမှန်း ချက်ချင်းသိလိုက်သည်။

ခါးဝမှ ချက်ချင်းခွာပြီး အိပ်ရာဆီသို့ လာခဲ့၏။ မေမေတို့
င်းမှ ပါပါ၏ မှုးမှုးရှူးရှူး အသံများကို ကြားနေရသည်။
င်ကို ခေါင်းအထိ တင်းတင်းဆွဲခြုံကာ အိပ်ပစ်လိုက်သည်။
ညက ကိုကိုထွန်းကို အိပ်မက်မက်သည်။ ကိုကိုထွန်းက
င်းနားမလည်နိုင်သော ကဗျာတွေ ရွတ်ပြနေသည်။

\+ \+ \+

င်းရဲ့ထံမှာ ကိုကိုထွန်း လက်မှတ်ထိုးထားသော ဝတ္ထု
ပ်တွေ တပုံကြီး ရောက်နေသည်။ သခင်မြသန်း၊ ဗန်းမော်
အောင်၊ သိန်းဖေမြင့်။ သူတို့ အားလုံး၏ စာ[illegible]မှာ
ရေး အငွေ့အသက်တွေ ပါနေသည်။ ဆောင်းရဲ့ ပတ်ဝန်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကျင်မှာ မသိနိုင်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေပဲ။ ကိုကိုထွန်းက သ...
စာအုပ်တွေကို ဘယ်က ရှာဖွေစုဆောင်းထားပါလိမ့်။ နေ...
တော့ ကိုကိုထွန်းရဲ့ ကဗျာစာအုပ်တွေလည်း တအုပ်ပြီးတအ...
ရောက်လာခဲ့သည်။ ဗလာစာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားသော က...
များသည် ဆောင်းအတွက် အမှတ်တရ သိမ်းထားဖို့ဟု ဆို...
လူချင်းတွေလျှင်တော့ ကိုကိုထွန်းကရှောင်နေတတ်ပြန်လေသည်...
ကိုကိုထွန်း၏ ကဗျာတွေက နောက်ပိုင်းမှာ ပိုပိုပြီး နုလာသ...
ဆောင်းက ရင့်ကျက် ကြီးကျယ်တဲ့ကဗျာတွေရေးဖို့ ကြိုးစား...
ကိုကိုထွန်းကဗျာတွေ နုလှလာတာမြင်တော့ ဆောင်းက ...
ချင်မိ၏။

ကိုဆွေတို့ ကိုသင်းမောင်တို့နှင့် ခင်မင်သော်လည်း ကိုကို...
ကို စိတ်ထဲမှာ ခင်မင်တွယ်တာနှင့် မတူသည်ကို သတိထားမိ...
သည်။ ကိုဆွေတို့ကိုခင်သည်။ သို့သော် သူတို့သည် ဆော...
အပေါင်းအသင်းများသာ ဖြစ်၏။ ကိုကိုထွန်းက ဆော...
အပေါင်းအသင်းလည်း မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ကိုကိုထွန်းသ...
ဆောင်းအတွက် သံယောဇဉ် တွယ်တာစရာ ဖြစ်လာရသည်။

လသာရွှေဆာညများတွင် ပြတင်းပေါက်မှ မျှော်ကြည့်မိ...
လာသည်။ ကိုကိုထွန်းကို မကြာခဏဆိုသလို မန်ကျည်...
အောက်မှာ မြင်ရသည်။ ထိုအခါကျတော့လည်း စိတ်ထဲမှာ ...
ရှားပြီးပြတင်းနားမှချက်ချင်း ခွါခဲ့မိသည်။ဆောင်းက အမြ...
ပြတင်းပေါက်ကိုဖွင့်ပြီးအိပ်တတ်သည်။ လေတွေတဟူးဟူး...
နေမှ ဆောင်း အိပ်ချိုရလေသည်။ တခါတရံ သန်းခေါင်...
ကိုကိုထွန်း၏ မယ်ဒလင်တီးသံကို ကြားရသည်။သီချင်းကို တီး...

...ည်းသည်။တင်တင်မြ၏ ပုဂံမြို့ဟောင်းတနေရာက ကျော်ကြား
...ာ ကိုကိုထွန်းကထိုသီချင်းကို ဆိုနေလျှင် ဆောင်း အလိုလိုနေ
...င်း ငိုချင်လာလေသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်များမှာ ချိုတူးနှင့်ဆုံရသော်လည်း ချိုတူး
...ာ ကိုကိုထွန်းအကြောင်းကို မပြောပဲ နေပြန်သည်။ ထိုအခါ
ဆောင်းကသိချင်လာပြန်၏။

'ညညကျယင် ဒီမန်ကျည်းပင်အောက်မှာ မယ်ဒလင်တီးနေ
...ာ ကိုကိုထွန်းပဲ မဟုတ်လားဟင်'

'ဟုတ်တယ်'

ချိုတူးအသံက လေးလံလှသည်။

'ကိုကိုထွန်းဆီက ကဗျာစာအုပ်တွေမရတာ ကြာပြီ၊ သူ ကဗျာ
...ရေးတော့ဘူးလားဟင်'

ဗလာစာအုပ် ပါးပါးလေးဖြင့် ကဗျာတွေ ရေးထည့်ထား
...သော စာအုပ်၊ ဆောင်း ဆီမှာ သုံးအုပ်ရှိနေပြီ။

'ရေးပါတယ် မဆောင်းရယ်'

ချိုတူးက ခပ်ငေးငေးလေးပြောသည်။

'ချိုတူးရဲ့ နင် ဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ၊ ကိုကိုထွန်းက ဘာ
ပြောလို့လဲ၊ ငါက နောက်ထပ်ကဗျာစာအုပ်တွေ ရအုံးမလားလို့
မျှော်နေတာ၊ ကိုကိုထွန်းက မပေးချင်တော့ဘူးလား ဟုတ်လား၊
...ါဖြင့် သူ့ကဗျာတွေဖတ်ပြီး အားကျလို့ နောက်ထပ် ကဗျာ
...တွေ ရေးစမ်းကြည့်နေတာ'

ချိုတူးက သက်ပြင်းကို ခပ်လေးလေး ချသည်။

'မဆောင်းရယ်၊ ချိုတူး စိတ်ညစ်ပါတယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

‘ဘာဖြစ်လို့လဲဟယ်၊ ပြောစမ်းပါ၊ ငါသိချင်လှပြီ’

တကယ်တော့လည်း ချိုတူးက ပြောချင်ချင် ဖြစ်နေသည်[…] သိသာပါသည်။

‘ကိုကိုထွန်းက မဆောင်းအတွက် ကဗျာတွေရော စာတွေ[…] အများကြီး ရေးထားတယ်’

‘ဘာရယ် စာတွေရော ဟုတ်လား’

ချိုတူးက ဆောင်းကို ကြည့်သည်။

‘ဟုတ်တယ် မဆောင်း၊ အဲဒီစာတွေကို မဆောင်းကို ပြ[…] တယ်၊ ဒါပေမယ့် အမေက မပြရဘူးတဲ့၊ ဆောင်းကို မပေး[…] နဲ့တဲ့၊ ကိုကိုထွန်းကိုလဲ ဆူတယ်၊ အဖေ သိယင်လဲ ချိုတူး[…] နှစ်ယောက်စလုံး အဆူခံရမှာတဲ့’

ချိုတူး ခေါင်းငုံ့ထားသည်။ ဆောင်းလည်း ဘာပြောရ[…] မသိ။ ရင်ထဲမှာလည်း တင်းကျပ်လာသည်။ မကျွမ်းခင်က […] နှင့်ရမလို ဖြစ်နေပါပြီကော။

‘အဲဒီစာတွေ ငါဖတ်ချင်တယ် ချိုတူးရယ်’

ချိုတူးသည် ဆောင်းကို အထိတ်တလန့် မော်ကြည့်၏။

‘တကယ်ပြောတာလားဟင်၊ ကိုကိုထွန်းကလေ၊ မဆော[…] အဲဒီ စာတွေဖတ်ယင် သူကျေနပ်တယ်တဲ့၊ သူ့ကို ဟို စာ[…] အဲ ဘာမှ ပြန်ပြောဖို့ မလိုပါဘူးတဲ့’

‘ချိုတူးရယ်၊ နင်နဲ့ငါဟာ အပွင့်လင်းဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ[…] ငါ ဘာကိုမှ ဟန်မဆောင်ချင်ဘူး၊ ဟန်ဆောင်တာတွေ […] မာယာများတာတွေ ငါမုန်းတယ်၊ ငါကျောင်းမှာလဲ ယောကျ်ား[…] လေး[…]ချင်းတွေနဲ့မှ ပေါင်းတာ နင် သိသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် […]

[…]ထဲမှာ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး၊ ကိုကိုထွန်းကိုတော့ ငါ စိတ်ထဲမှာ […]ပဲ သနားလဲ သနားတယ်’

‘ချိုတူး သိပါတယ် မဆောင်းရယ်၊ မဆောင်းက လူတဘက်[…]ကို သနားတတ်တယ်ဆိုတာ၊ ပြီးတော့ ဟန်ဆောင်မှုလဲ […]တယ်ဆိုတာလေ၊ ဒါပေမယ့် မဆောင်းရယ်၊ ကိုကိုထွန်းနဲ့ […]ဆောင်းနဲ့ ရင်းနှီးသွားကြယင် မဆောင်းတို့မေမေက ကြိုက်မှာ […]တ်ဘူးနော်၊ မဆောင်း မေမေက မဆောင်းကို သိပ်ချစ်၊ […]အားထားတာ သိသာပါတယ်၊ ပြီးတော့ မဆောင်းတို့ ပါပါ […]ဲ ကြောက်တယ်၊ မမစိုး ကိစ္စတုန်းကလို…’

‘မမစိုးကိစ္စက တမျိုးပါ၊ ကိုအောင်မိုးက လွတ်လွတ်လပ်လပ် […]တ်ဘူး’

‘ဒါပေမယ့် မဆောင်း’

‘တို့ သိပါတယ် ချိုတူးရယ်၊ တို့အခြေအနေကို တို့အသိဆုံး၊ […]မေက ပါပါ စိတ်ကြိုက် ဖြစ်စေချင်တယ်၊ တို့က မေမေ့ […]ချမ်းသာအောင် နေရမယ်၊ ဒါတွေ ငါအသိဆုံးပါ၊ ဒါပေ […] ချိုတူး၊ ငါ သူ့စာတွေကို ဖတ်ချင်တယ်’

[…]နှစ်ယောက်စလုံးပင် သောကကိုယ်စီဖြင့် နှမ်းနယ် နေကြ […]ည်။ အချစ်ကို မတွေ့ရှိမီကပင် ပူလောင်မှုကို စတင်ခံစားရ […]သည်။ ဆောင်းရှိဘဝမှာ လူတယောက်၏ချစ်ခြင်းကို သိပ် […]င့်တခဲ့မိသည်။ ငယ်စဉ်က မေမေနှင့်ဝေးကွာခဲ့ပြီး သူတ[…] […]ည်ဖြူ့သောဘဝမှာ နေခဲ့ရသည်။ ချစ်ခင်ယုယမှုနှင့်ဝေးခဲ့ […]မေမေနှင့်တွေ့ပြန်တော့လည်း ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၏ အ[…]ငွေ့ […]သာ နားလည် ခံစားရပြီး ကြင်နာယုယမှုကို မရရှိခဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းက ကဗျာကိုချစ်သည်။ ဆောင်း၏ စိတ်နှလုံးသည် တခါတရံ မာကျောခက်ထန်လျက် တခါတရံနူးညံ့ ပျော့ပျောင်း နေပြန်သည်။ မတရားဖိနှိပ်မှုနှင့်တွေ့လျှင် မာန်မာနတွေ တက်ကြွ လာပြီး လက်တုံ့ပြန်ချင်၏။ အကြင်နာတရားနှင့်တွေ့တော့ အ ယာမိန်းမူးချင်သည်။ အသည်းနှလုံးက အရည်ပျော်လုလု ဖြ လာသည်။

'မဆောင်းလေ အဲဒီစာတွေဖတ်ပြီးယင် လုံလုံခြုံခြုံသိမ်း နော်၊ ဒါမှမဟုတ်လဲ ချီတူးကို ပြန်ပေးပါ၊ ချီတူးလဲကြော တယ်၊ အမေကပြောတယ်၊ ဒီကိစ္စ အိမ်ကြီးပေါ်က သိသွား ချီတူးတို့ ဒီတန်းလျားမှာတောင် နေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး ဟင်၊မဆောင်းငိုနေတယ်'

မန်ကျည်းရွက်နုများသည် တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျနေ

မန်ကျည်းပင်ပေါ်တက်ပြီး အရွက်လှုပ်ချတတ်သည့်က သာသာ ဘဝကို လွန်မြောက်လာခြင်းသည် လူ့ဘဝ၏ ဆော တွေကို ခံစားတတ်ဖို့ ဖြစ်လာခဲ့လေ၏။

[၁၈]

သူ့အတွေးအခေါ်တွေက ရင့်ကျက်သည်။သူ့ စကားလုံးတွေက ရှသည်။ သို့သော် သူ့ ခံစားချက်တွေက နူးညံ့ သိမ်မွေ့လှ သည်။

အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ရင်ခုန်ရခြင်းလား။ ဝမ်းနည်းကြေ ရခြင်းလား။ ပူဆွေးရခြင်းလား။ သူကတော့ အချစ်ဟာ လွှတ်ခြင်းလည်းမဟုတ်၊ ပိုင်ဆိုင်လိုခြင်းလည်းမဟုတ်၊ ချစ် ကို ဘယ်လိုမှ တင်စား ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့အရာ မရှိပါဘူးတဲ့။ ဆောင်းကို သူ ချစ်တယ်တဲ့။ ဆောင်းကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်တဲ့။ ပေမယ့် စွန့်လွှတ်ရမည် ဆိုလျှင်လည်း သူ အသင့် ရှိနေပါ ယ်တဲ့။

သူ့ရဲ့ ခံစားမှုစာတွေ ကဗျာတွေက ဆောင်းရဲ့ဘဝထဲကို မိုးဝင်ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဆောင်းဘဝမှာ အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲဟု းစမ်းမိမိကပင် သူ့ကို ပြန်ပြီး ချစ်နေမိပြီ။ ဆောင်းကိုယ်ကို ည်း ဆောင်း နားမလည်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းက လူတယောက်ကို အထင်ကြီး လေးစားမှ ခင်မ...
လို့ရသည်။ ချစ်လို့ရသည်။ သူ့ကို အထင်ကြီးမိ၍ ချစ်မိသ...
လားမသိ။

သို့သော် တကယ်တမ်းကျတော့ ဆောင်းသည် သတ္တိမရှိ...
ပေ။ ဆောင်း၏ဘဝမှာ မေမေက အမြဲပဲ ပထမနေရာမှာရှိသည်...
လူမှုနယ်တတ်ကတည်းက မေမေ မေမေဟု တမ်းတစွဲလမ်း...
သော မေမေသာ ဆောင်းဘဝကို ချုပ်ကိုင်ထားသည်ဆို...
ဆောင်းသာ အသိဆုံးဖြစ်လေသည်။ စာကြိုးစားဖို့ကိုသာ တ...
ဆိုးမတတ်သော မေမေ၊ ဘဝလွတ်မြောက်ရေးကို ပညာတ...
ပြီး ကောင်းစားရေးဟူသာ နားလည်လက်ခံထားသောမေ...
မေမေ မနှစ်ခြိုက်သည့်အရာကို လုပ်နိုင်လောက်အောင် ဆော...
မှာ အင်အားမရှိ။ သို့သော် ဆောင်း၏စိတ်တွေက နှစ်...
လွန်ဆွဲ၍ နေပြီ။

ပထမဆုံး ဘာမဆို အသိပေးပါမည်ဟူသော မေမေ့အ...
ထားရှိသည့် ဆောင်း၏ ကတိစကားကို ဆောင်းကိုယ်တိုင် ...
ဖောက်မိလေပြီ။

စိတ်ကို ဆုံးမနေသည့်ကြားကပင် ကိုကိုထွန်းဆီကို စာ...
များစွာ ရေးမိနေမိသည်။ ရင်ထဲမှာပွင့်ထွက်သွားအောင် ...
တွေ ရေးမိသည်။ ဆောင်း၏ ကဗျာတွေဟာ အယ...
တူသေး၍လား။ အသည်းနှလုံးထဲက ခံစားမှု ရောင်ခြည်...
တဖျပ်ဖျပ် တောက်မနေပေဘူးလား။ ပြီးတော့ မ...
လူဘန်းစားနှစ်ရပ်ကြားမှာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေတဲ့ ဆန့်ကျင်...
သဘောတရားတွေနှင့် ပြည့်ဝမနေပေဘူးလား။

ဆောင်းက မင်းသမီးလေးပါပဲ။ ရွှေပင်မှာ နားရတဲ့ ရွှေ
...ျူးလေးပေါ့။ ဆောင်းမှာ မိဘမေတ္တာကို အပြည့်အဝ မရ
...ကလွဲပြီး ကျန်တာအားလုံး ပြည့်စုံပါတယ်။ ငယ်ငယ်က
...ကဲ့နှင့်မုန့် လဲစားခဲ့ရတဲ့ဘဝဟာလဲ လွန်မြောက် ခဲ့ပါပြီ။
...ယ်ကွင်းထဲမှာ မှိုရှာရတာလဲ အတိတ်မှာ မှုန်ဝါးပြီး ကျန်ရစ်
ခဲ့တော့ ဆောင်းဟာ မနက်မိုးလင်းယင် ကော်ဖီပူပူနှင့်
...င်မုန့် ထောပတ်သုတ်ကို အသင့်စားနိုင်ပြီ။ ချောကလက်
...သစ်သီးဗူးတွေကိုလဲ အလျှံပယ် စားနိုင်ပြီ။ ဘာမှမလိုတော့
...ဘူး။
...ဆင်းရဲခြင်းဆိုတာ လောလောဆယ် ဆောင်းဆီမှာ မရှိတော့
... ချိုတူးတို့ဆီမှာပဲရှိတယ်။ ချိုတူးက ကျောင်းစာအုပ် ပြည့်စုံ
...င်မရှိလို့ ဆောင်းရဲ့ စာအုပ်အဟောင်းတွေကို အမြဲတမ်း
...ရတယ်။ ဆောင်းကတနှစ်ကျပေမယ့်စာအုပ်အသစ်တွေပဲ ဝယ်
...တယ်။ အတန်းချင်း တူသွားပေမယ့် ချိုတူးအတွက် စာအုပ်
...ယ်ရပါဘူး။ ဖောင်တိန်နည်းနည်းဟောင်းယင်လဲ ချိုတူးကို
...ပေးတယ်။ ချိုတူးအတွက် အင်္ကျီဆိုတာ ဆောင်း ကျောင်း
...ရက်မှာ လက်တည့်စမ်းပြီး ကိုက်ညှပ်ချုပ်ထားတဲ့ ပုံမကျ
...ကျ အင်္ကျီတွေပေါ့။
...ဆင်းရဲ တော်ပြတ်ခြင်းဒဏ်ကို ဘယ်လို ခံရတယ် ဆိုတာ
...င်း မမေ့ပါ။မေမေက သာပြီး မမေ့။ ထို့ကြောင့် မေမေက
...င်း ဆင်းရဲမှာကို သိပ် စိုးရိမ်သည်ဟု ဆိုသည်။ ဆောင်းက
... သူ့ဘဝမှာ ချမ်းသာတိုင်းလဲ ပြီးပြည့်စုံခြင်း မရှိပါသော
... နားလည်စ ပြုသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ချမ်းသာမှုစာခုအတွက် မိမိ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် မာန်မာနတ...
ကို အစော်ကားခံရတာတွေ၊ ဟန်ဆောင်ပြုံးပြရတာတွေ၊ ချစ်...
ဆောင်ရတာတွေ၊ စောင့်စည်း မျိုသိပ် ရတာတွေကို ရှိမှန်း...
ပြုသည်။

မေမေဟာ သူ့ဘဝနှင့်ဆောင်းဘဝလွတ်မြောက်ရေးအတွ...
တသက်မှာ တခါသာ ချစ်ဖူးတဲ့ အချစ်ကို စွန့်လွှတ်ခဲ့တယ်...
ပါပါရဲ့လက်မောင်းအောက်မှာ ရယ်ပြုံးနေတဲ့ မေမေဟာ ပါ...
က တနေ့မှာ သူ့ကို ထားခဲ့မယ်ဆိုတာ သိပေမယ့် ဂရုမြဲမပ...
ခဲ့ပါလား။ ပါပါကတော့ တနေ့မှာ စွန့်ခွါသွားမယ့် မိန်း...
တယောက်ကို တဒင်္ဂ ပေါင်းသင်း နေရသည့်အတွက် ဘာ...
ဝန်မလေးသလိုပါပဲလား။ ပါပါက အသွေး အသား အထု...
မေမေ၏ အလှအပအတွက် ဖြိုးပြည့်စုံသလို၊ မေမေကလ...
ချမ်းသာမှုအတွက် အဆင်ပြေဆုံးသောနည်းလမ်းကို ရွေး...
နိုင်ခဲ့၏။

မေမေတို့ဘဝမှာ အချစ်သည် ပျောက်ဆုံးနေသည်။ ဆော...
က မေမေပျောက်ဆုံးခဲ့သောအချစ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိသည်။ ...
အတွက် ဆောင်းမှာ အပြစ်ရှိမည် မထင်ပေ။

\+ \+ \+

အပြစ်ရှိသော ဆောင်းအတွက် လုပ်ရမည့်တာဝန်တရပ်မှာ ...
မေးပွဲမှာ အမှတ်ကောင်းကောင်းဖြင့် အောင်နိုင်ရေးသာ ...

...ည်။ ထို့ကြောင့် စာကိုလည်း ကြိုးစား၍ ကျက်ရပါသည်။
...ကိုကိုထွန်းကလည်း စာကြိုးစားဖို့ တဖွဖွ သတိပေးသည်။ ကိုကို
...န်းကလည်း သူ့ဘဝတိုးတက်အောင် တဘက်က ကြိုးစားနေ
...သည်တဲ့။ တနေ့မှာ ဆောင်းနှင့် စည်းစိမ်ဥစ္စာချင်း မတူညီ
...အောင် ပညာ အရည်အချင်းချင်း တူအောင် ကိုကိုထွန်းက
...ကြိုးစားသည်။ ဆောင်းတို့နှစ်ဦးသည် တခုသော အနာဂတ်မှာ
...ဆည်းရမည်ဟုလည်း စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ကြ၏။

ဆောင်းတို့နှစ်ယောက်သည် ချိုတူးကို ဗဟိုထား၍ မန်ကျည်း
...င်ရိပ်မှာ စကားတွေပြောမိကြသည်။ စာထဲမှာ နှလုံးနေသော်
...ည်း စကားပြောတော့ ရယ်စရာ၊ မောစရာတွေဖြင့်သာ ပြီးရ
...သည်။ တယောက်နှင့်တယောက် သိနားလည်စေသော မျက်လုံး
...များဖြင့် ကြည်နူးစွာ ကြည့်ရသည်။ ပြန်ခါနီးမှာ ကဗျာချင်း
...လှယ်ရသည်။ စာချင်း လဲရသည်။

သို့သော် ဆောင်း၏ ပွင့်လင်းသော အမူအရာတွေသည် တစုံ
...တရာ ငြိစွန်းခဲ့ပြီဖြစ်၏။ မျက်နှာပေါ်မှာ ရှက်သွေးတွေ လွှမ်း
...သာခဲ့ပြီ။ မျက်လုံးများသည်လည်း အရောင်ပြောင်းခဲ့ပြီ ထင့်။
...ပ်ရှားသွားလာမှုမှာလည်း တစုံတရာ အကဲခတ်စရာဖြစ်လာ၏။
...ဟန်ဆောင်ထားမှုသည် ပေါ်လွင်နေလေသည်။

'သမီး ချိုတူးတို့ မောင်နှမနဲ့ ဘာတွေပြောပြောပြီး ရယ်နေ
...ာလဲဟင်'

မေမေ မေးကတည်းက ဆောင်း မျက်နှာပျက်နေလေသည်။
...သည်ကတည်းက မေမေက ရိပ်မိပေလိမ့်မည်။ ဆောင်းက
...ယောက်ျားမွေးလေးတွေနှင့် ပတ်သက်လျှင် ဘယ်တုန်းက ရှက်ရွံ့ခဲ့

www.burmeseclassic.com

ဖူးလို့လဲ။ ကိုဆွေတို့၊ ကိုသင်းမောင်တို့နှင့် ဘယ်လို ခင်မင်တ ကိုဆွေက ကျောင်းကိစ္စတွေမှာ ဘယ်လို တက်ကြွတာတွေ မေမေ့ကို ပြောသည့်အခါ ဆောင်းမျက်နှာက ပကတိကြည်လ နေခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။ နောက်ဆုံး ဆောင်းရဲ့ စာရေးခုံ ထဲမှာ နေ့စဉ် ပန်းလေးတွေ လာထည့်ပေးတတ်တဲ့ မျိုး အကြောင်း ပြောလျှင်လဲ ဆောင်းက 'သူက သူငယ်ချင်းတွေ သိပ်ခင်တတ်တာ မေမေ' ဟု ရိုးစင်းစွာ ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

ကိုဆွေတို့ အိမ်သို့ လာလည်လျှင်လည်း မေမေက စား တခုခုကို ယူလာပေးပြီး မနီးမဝေးမှာ ထိုင်ကာ ဆော ရယ်ရွှန်း ဖတ်ရွှန်း ပြောသမျှကို နားထောင်တတ်မြဲတည်း။

ယခုတော့ ဆောင်း၏ မျက်နှာက နီမြန်းစ ပြုနေသည်။

'ဟိုလေ ချိုတူးက သိပ် ရယ်စရာ ပြောတတ်တယ် မေ သူတို့ကျောင်းက ဆိုးတဲ့ ကောင်လေးတွေအကြောင်း ပြော သမီးတို့ ရယ်ရတယ်'

တကယ်တော့ ချိုတူးက ရယ်စရာမပြောတတ်ပေ။ ဆော ဘာသာ ကိုကိုထွန်းနှင့် နှစ်ယောက်သား ဘာကိုပဲ ပြော ပြောပြီး ရယ်နေခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

'ရဲထွန်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးက ဘယ်ကျောင်းမှာ နေတ သမီး'

'ချိုတူးတို့ကျောင်းမှာပဲနေတာ မေမေ၊ သူက ကဗျာလဲ တော်တယ်၊ ဘောလုံးကန်လဲ ကောင်းတယ် မေမေ'

ဆောင်းရဲ့စကားတွေထဲမှာ ကိုယ့်ချစ်သူရဲ့အကြောင်း အ တင်လိုဇောတွေ ပါသွားခဲ့တာ ဆောင်း သတိမထားမိ။

'ဒါပေမယ့် သူ့ခမျာ ကျောင်းမနေနိုင်လို့ ဦးချစ်ကတောင် ါ ထားပေးရတာ သနားပါတယ်ကွယ်'

မေမေကလည်း ပါးနပ်စွာ အခြေအနေကို သိသာစေသည်။

'ဆင်းရဲပေမယ့် စာတော်ယင် ပြီးတာပဲ မေမေ၊ နောက်တော့ လဲ ပညာဒါတ်ယင် အလုပ်ကောင်းကောင်း ရနိုင်တာပဲ'

'ဟုတ်တာပေါ့ကွယ်၊ ဒါနဲ့ ခုဘလော မောင်ဆွေတို့တောင် မ်ကို မလာကြတော့ပါလား၊ ဒီကလေးတွေ မဆိုးဘူး၊ စာလဲ း စား ကျောင်းကိစ္စတွေမှာလဲ လုပ်နိုင်ကြတယ်၊ မိဘကလဲ တ်နိုင်တော့ ဘာမဆို လုပ်တတ်ကိုင်တတ်တာပေါ့၊ သမီး ပါပါ ဘောင် သဘောကျနေတာ'

'ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့လဲ စာမေးပွဲနီးလို့ စာကျက် နေကြ ရ ယ်'

ဆောင်း၏အသံက အားပျော့လာသည်။ ဝမ်းနည်းအားငယ်မှု မ်ပူပန်မှုကလည်း ဖုံးကွယ်၍ မရတော့။

'သမီးကော စာတွေအားလုံး ရပြီလား'

'ရပါတယ် မေမေ'

'ကျောင်းပိတ်ရက်လဲ ချိုတူးတို့နဲ့ သိပ် စကား ပြောမနေနဲ့ တာ၊ စာကျက်ရအုံးမယ် မဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ သမီး က းကလေးဆိုတော့ ခင်တာတော့ ခင်တာပေါ့ကွယ်၊ လူတိုင်းနဲ့ ထွေတဝင်နေလို့ မသင့်လျော်ဘူးလေ၊ မေမေ ဆိုယင်တောင် က လူတွေနဲ့ ဆက်ဆံတာ တည်တည် တံ့တံ့ နေ ရ တယ် က ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့်, မသင့်လျော်ဘူးလေ'

'ဟုတ်ကဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည့်လိုနှင့်ပဲ ဆောင်းတို့နှစ်ယောက်၏ အခြေအနေသည် တယောက်နှင့်တယောက် ယခင်ကလိုပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မပြော ခဲ့ကြတော့။

လူချင်းမတွေ့ကြရတော့ ပိုလွမ်းသည်။ ဆောင်းရဲ့ အိပ်မက် တွေထဲမှာ ကိုကိုထွန်းသာ ရောက်ရှိနေခဲ့သည်။ ကဗျာများ ပင် မရေးနိုင်တော့ပဲ ပြတင်းတံခါးမှာသာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် ရပ်နေမိလေသည်။ မန်ကျည်းပင်အောက်က ကိုကိုထွန်းအနေ မိမည်စိုး၍ အိပ်ရာထဲကို မဝင်ချင်ပဲ ဝင်ရသည်။

ရင်ထဲမှာ လောင်ကျွမ်းစ ပြု၏။ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေထဲ မြှုပ်နှံရလေသည်။ ဖတ်ရသမျှစာအုပ်တွေမှာလည်း လူတန်းစား ကွာခြားသည့် အကြောင်းအရာတွေသာ ဖြစ်နေလေသည်။

\+ \+ —

ကိုဆွေနှင့် ကိုသင်းမောင်တို့ ဆယ်တန်း အောင်သွားကြသည်။ ကိုဆွေက တက္ကသိုလ်သွားမည်။ ကိုသင်းမောင်က ဗိုလ်သင်တန်း တက်မည်။ ကျောင်းမှာ မျိုးလှိုင်နှင့်ဆောင်းပဲ ကျန်ရစ်သည်။ ဆောင်းနှင့်မျိုးလှိုင်က သည်နှစ်မှ ကိုးတန်းဖြေရမည်။

ဆောင်းအတွက် သူငယ်ချင်းတယောက် တိုးလာပါသည်။ သူက မန္တလေးက ပြောင်းလာသော ကျောင်းသူအသစ်။ သူ့ နာမည်က ခိုင်ခိုင်ဦး။ ကျောင်းရောက်ကတည်းက တယောက် တည်း ခပ်တည်တည်နေတတ်သော ခိုင့်ကို ယောကျာ်းလေးတွေ

က စိတ်ဝင်စားသည်။ မိန်းကလေးတွေကလည်း ကျောင်းသူ အသစ်မို့ အကဲခတ်သည်။ ပြီးတော့ ထုံးစံအတိုင်း အတင်း ပြောကြသည်။

'ကျောင်းသူ အသစ်က မာနကြီးပုံရတယ်၊ ဘဝင်ပဲမြင့် ဘယ်သူ့ သားသမီးလဲတော့ မသိဘူး'

ဘယောက်အကြောင်း တယောက်စပ်စုကြသည်မှာလည်း မိန်း ကလေးတို့၏ သဘာဝပင်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်ဆောင်းကတော့ စပ်စုခြင်းကို မုန်းသည်။ ဆောင်းဖြစ်စေချင်သည့်အတိုင်း ခိုင်က ဆောင်း၏ဘေးမှာ လာထိုင်ရလေသည်။

'ဟင်း၊ မာနခဲနှစ်ယောက်တော့ တွေ့ပြီ'

ဘေးက ဝေဖန်ကြပြန်သည်။

အတန်းပိုင်ဆရာက နောက်ကျနေသောစာများ ပြန်ကူးရန် ခိုင်ကို ပြောသည်။

'စာအုပ်တွေလိုချင်ယင် မဆောင်းခင်ဆီကငှား'

ဆရာက လက်ညှိုးထိုးပြ၍ ခိုင်က ဆောင်းကို လှည့်ကြည့် သည်။ ဆောင်းက ပြုံးပြလိုက်သည်။ ခိုင်ကလည်း ပြန်ပြုံးပြ သည်။ သည်ကတည်းက ခိုင်နှင့်ဆောင်း ပေါင်းလို့ သင်းလို့ ရမည်ဆိုတာ ဆောင်းသိလိုက်သည်။ ခိုင့်အပြုံးမှာ သူတို့ပြော သလို ဘဝင်မြင့်ခြင်းမရှိ။ လေးစားအပ်သော မာနပဲ ရှိသည်။ ခိုင်၏မျက်နှာသည် ကောက်ကျစ်ခြင်း ဝန်တိုခြင်းကင်း၏။

'ကျောင်းလွှတ်ယင် ကြိုက်တဲ့စာအုပ် ယူသွားပါ'

ဆောင်းက မိတ်ဆက်စကား ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကျေးဇူးပါပဲ၊ ခိုင်တော့ ဒီကျောင်းကို ပြောင်းလာ... ရဲ့သိပ်ကြောက်တာပဲ၊နာမည်ကြီးကျောင်းဆိုတော့ စာမှ လိုက်... ပါ့မလားလို့'

'ဆောင်း တတ်နိုင်သလောက် ကူညီပါ့မယ်'

သို့ဖြင့် ခိုင်နှင့်ဆောင်းသည် ရင်းနှီးသွားကြလေသည်။ ... ရဖက်လည်း တက္ကသိုလ်ရောက်သွားပြီဆိုတော့ ကျောင်းနှင့် ... မိရောက်လျှင် ခိုင်နှင့်ပဲ တွဲရလေသည်။

ချိုတူးတို့တန်းလျားကိုလည်း ခါတိုင်းလို မသွားရဲတော့ ... ကိုကိုထွန်းနှင့် စာချင်းသာ ဆက်သွယ်နေရသည်။ စာ... မေမေတွေ့မည်စိုး၍ ဖတ်ပြီးလျှင်ကိုကိုထွန်းဆီကိုပဲ ပြန်ပေး... သည်။ ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းရဲ့စာတွေကော သူ့စာတွေ... သိမ်းထားခဲ့သည်။ နောက်တော့လည်း ဒါတွေသည် ကိုကို... အတွက် အမှတ်တရပစ္စည်းများ ဖြစ်စေခဲ့တော့၏။

သည်နှစ်မှာ ဆောင်းတို့အိမ်အတွက် ကြီးမားသောအပြော... အလဲက ဖြစ်လာရပြန်သည်။

တော်လှန်ရေးအစိုးရတက်၍ ဆောင်းတို့ပွဲရုံကြီးကို ပြည်... ပိုင် အသိမ်းခံရလေသည်။ပွဲရုံကို ရှေ့ပိုင်းမှာ သတ်သတ်ဖွင့်ထား... ၍ အိမ်တော့ အသိမ်းမခံရပေ။ ပါပါသည် စိတ်ခါတ် အ... အကျယ် ကျဆင်းသွားတော့သည်။ တကယ်တော့ ပါပါ... ပွဲရုံအသိမ်းခံရသော်လည်း ဆန်စက် ရှိပါသေးသည်။ ငွေ... ရှိပြီး ဆောင်းပြီးသား ရှိပါသည်။ မေမေ့မှာလည်း လက်... လက်စားများရှိသည်။ သို့သော် ပါပါက ရွှေလျော်က် မဲ့... မည်ဆိုပြီး စိတ်ဆင်းရဲနေသည်။ ကြီးကြီးမေကလည်း သူ့...

...မိုးမရှိ၍ စိတ်ခါတ်ကျနေရာ မမစိုးရှိရာ ရန်ကုန်တလှည့်လိုက် ...သွားဦးမည်ဆိုကာ ရန်ကုန်သို့ ထွက်သွားသည်။

ပါပါသည် ညနေတိုင်လျှင် အရက်ကို ထမင်းစားကောင်း ...ဆက် ပိုသောက် လာလေသည်။ ကြီးကြီးမေ မရှိသဖြင့် ...မေမေက မီးဖိုချောင်ဝင်ရသည်။ ဆောင်းလည်း ဝင်ကူရပေါ ...သည်။ ပါပါ့အတွက် စားစရာနှင့် အမြည်းများကို စီစဉ်ပေးရ ...သည်။ တခါတရံ ပါပါသည် သူ့အပေါင်းအသင်း ဟောင်း ...များနှင့် သွားပြီးဖဲကစားတတ်ပြန်လေသည်။ ပါပါဖဲရှုံးလာသည့် ...ခါ မေမေ မျက်နှာမကောင်းလှ။ တခါတရံ မနက်မိုးလင်း ...လျှင် ငိုထားသည့်မေမေ့မျက်နှာကို ဆောင်းမြင်ရသည်။

ပွဲရုံမှ အလုပ်သမားအတော်များများကို ထုတ်လိုက်ရသဖြင့် ...တူးတို့မိသားစုပဲ ကျန်ရစ်ပါသည်။ တချို့လည်း ပြည်သူပိုင် ...မှာ လခစား ပြန်လုပ်ကြသည်။ ပါပါ့ကိုလည်း မန်နေဂျာ ...ခန့်သည့်တိုင် ပါပါက မလုပ်ပါ။ ပါပါ့ပွဲရုံမှာ ကုန်ခြောက် ...ရေထွက်ပစ္စည်းတွဲနေရာ ရေထွက်ပစ္စည်းကို ပြန်လည်လုပ်ကိုင် ...ပေးသည်။ ပါပါက မလုပ်တော့ပါ။

ကိုကိုထွန်းက သူ တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်းတို့မိသားစုကို ကူ ...သည်။ သို့သော် ဆောင်းက မေမေတို့ရှေ့မှာ ကိုကိုထွန်းကို ...ဆုံမဝင်ရဲပေ။ သည်ကြားထဲမှာ ကိုကိုထွန်းနှင့် ပတ်သက် ...သောအကြောင်းက ပေါ်လာပြန်သည်။

ငွေစက္ကူရာတန်တွေကို တရားမဝင် ပြဋ္ဌာန်းပါသည်။ ရာတန် ...ကို အခြားငွေစက္ကူတွေနှင့်ပြန်လဲရသည်။ လူတယောက်လျှင်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

လဲနိုင်သည့်ငွေစက္ကူ ကန့်သတ်ထားသည်။ ပါပါတို့ ဦးနှော
ခြောက်ရပြန်သည်။

'ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ ရီရီ၊ ဒါတွေအားလုံးထုတ်လဲယင် ခွင့်
မှာမဟုတ်ဘူး'

ပါပါ့မှာ ရာတန်တွေ ဘယ်လောက်ရှိသည်လဲ ဆောင်းမေ
ပါ။ သို့သော် ပါပါတို့စိတ်ပူသလို ဆောင်းလည်း စိတ်ပူရသည်
မေမေကလည်း တမှိုင်မှိုင် တတွေတွေ ဖြစ်နေသည်။

'ကိုယ့်လူယုံတွေပဲ လဲခိုင်းရမှာပေါ့ အစ်ကိုကြီး'

ဆောင်းက ကိုကိုထွန်းကို သတိရသည်။ သို့သော် မပြော

နောက်နေ့မှာ ပါပါက ဦးချစ်တို့ မိသားစုကိုခေါ်ပြီး တိုင်
ပင်သည်။ရာတန်စက္ကူတွေ ဝိုင်းလဲပေးရန်ပြောသည်။ဦးလေးချ
မှာ ပါပါ့ တပည့်ဟောင်း ဖြစ်သဖြင့် မငြင်းမဆန် တာဝ
ယူသည်။

'မင်းအိမ်မှာ လူဘယ်နှစ်ယောက်လဲ'

ပါပါက မေးသည်။

'ချိုတူးရယ်၊ အငယ်ကောင်ရယ်၊ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယော
ရယ် လေးယောက်ပေါ့ ဆရာ'

'မင်း တူ မောင်ရဲထွန်းရှိသေးတယ် မဟုတ်လား'

ဆောင်းရင်ထဲမှာ တထိတ်ထိတ်ခုန်လာပါသည်။ ကိုကိုထွန်း
နာမည်ပါလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုကြီး'

နောက်နေ့မှာ ဆောင်းတို့အားလုံး ဘဏ်မှာတန်းစီ၍ ငွေ
စက္ကူတွေလဲကြရသည်။ ဆောင်းတို့က လူငယ်တွေဖြစ်၍ သွားရ

လဲဝံ့ကြသည်။ ဦးလေးချစ်တို့ မေမေတို့က လေးထောင်စီ
သည်။ သို့သော် ထိုနေ့က ကိုကိုထွန်းပါမလာပေ။

ဆောင်းက လူချင်းတွေ့ပြီး မေးချင်လှသော်လည်း မမေးဝံ့
။ စာထဲမှာလည်း ထည့်မရေးဖြစ်။ ချိုတူးကို ပြောပြတော့
ချိုတူးမျက်နှာမကောင်းပေ။

'ကိုကိုထွန်းက လူတမျိုးပဲ မဆောင်းရယ်၊ သူက အဲဒီအလုပ်
လုပ်ရမှာ ရှက်တယ်တဲ့၊ တသက်လုံးက ငွေတဆယ်ပြည့်
အောင် ကိုင်မလာပဲနဲ့၊ ခုမှ ရာတန်စက္ကူကိုင်ပြီး လဲရမှာ သူ
ကိုယ်သူ ရှက်သတဲ့ကွယ်'

'ဒါဟာ ဆောင်းတို့ မိသားစုအတွက် တနည်း အားဖြင့်
ဆောင်းအတွက်ပဲ မဟုတ်လားကွယ်'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီလောက်နဲ့တော့
ဆောင်းတို့ ပါပါမှဲ့မသွားနိုင်ပါဘူးလို့လဲ ပြောသေးတယ်ကွယ်'

ကိုကိုထွန်းရဲ့ ကဗျာထဲက စကားလုံးလေးတွေကို သတိရပါ
သည်။ ယုံကြည်ချက်တဲ့။ လူ့တန်ဖိုးတဲ့။ သို့သော် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဆောင်းရင်ထဲမှာ ကိုကိုထွန်းက သူ့အတွက် ရပ်တည်ပေးမည်ဟု
ထင်ခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် ပါပါတို့ မေမေတို့က အားထား
ဘာအောင်ပေါ့။

'ကိုကိုထွန်းက နားလည်ရခက်ပါတယ်နော်၊ ဆောင်းကို သူ
ချစ်တယ်လို့ စာတွေအများကြီး ရေးတယ်၊ ညညမှာ ဆောင်းရှိ
ပြတင်းပေါက်ကို သူ လှမ်းကြည့်နေတာ ဆောင်းသိပါတယ်၊
ဒါပေမယ့် သူ ဆောင်းနဲ့နီးရအောင် မကြိုးစားဘူးလား၊ ပါပါတို့
သဘောကျ လက်ခံလာအောင် မကြိုးစားတော့ ဘူးလားကွယ်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သူ ကိုးတန်းအောင်ယင် ကျောင်းဆရာ လုပ်မယ်လို့ပြော
တယ်'

ကိုကိုထွန်းက ကျောင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း မနေခဲ့
သဖြင့် သည်နှစ်မှာလည်း ကိုးတန်းမအောင်သေးပေ။

'ဟင် ကျောင်းဆရာတဲ့လား၊ ကိုးတန်းအောင်ရုံနဲ့ မူလတန်း
ဆရာပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ ချိုတူးရယ်၊ ယောကျ်ားလေး တယော
အနေနဲ့ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း တခုခုလုပ်တာကမှ တိုးတက်လိမ့်အုံး
မယ် ချိုတူးရယ်'

ဆောင်းက တကယ်ပင် အားလျော့မိလေသည်။ သာမန်
မူလတန်းဆရာတယောက်ကိုတော့ ပါပါက မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ
သဘောကျလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ ပါပါသာဘောမကျလျှင် မေမေ
ကလည်း သဘောတူမည်မဟုတ်ပါ။ ဆောင်းမှာပါပါတို့ မေမေ
တို့ကို ဆန့်ကျင်နိုင်လောက်အောင် သတ္တိမရှိပေ။ ဆောင်းစိတ်ထဲ
မှာ ကိုကိုထွန်းကို ပါပါတို့ မေမေတို့က လက်ခံနိုင်လောက်သည့်
အရည်အချင်းတွေ ရှိစေချင်သည်။ ကိုဆွေတို့လောက်သာ ရှိမယ်
ဆိုယင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲ။

ယခုတော့ ကိုကိုထွန်း၏ အခြေအနေက ဘာမျှ ရေရာခြင်း
မရှိ။ တောမှာလည်း သာမန်လက်လုပ်လက်စား မိဘများသာ
ရှိသည်။ ခိုကိုးရသည့် ဦးလေးကလည်း ပါပါ၏ တပည့်လူယုံ
မျှသာ။

'ကိုကိုထွန်းက သူ့ရွာမှာ ကျောင်းဆရာပြန်လုပ်ပြီး၊ လယ်
တွေ ကိုင်းတွေလဲ စိုက်မယ်တဲ့၊ပြီးတော့ ကိုကိုထွန်းကနိုင်ငံရေးလဲ
ဝါသနာပါတော့ ရပ်ရေးရွာရေးမှာ တခုခု လုပ်မယ်ထင်တယ်၊

...တူးလဲ သိပ်နားမလည်ဘူးကွယ်၊ သူပြောတာတွေတော့ အားရ
...ကြီးပါ၊ သူကပြောတယ်၊ ဆောင်းက သူ့ ပါပါရဲ့ လောင်း
...အောက်ကနေ ထွက်လာဖို့ဆိုတာကိုတော့ မမျှော်မှန်းရဲပါ
...း တဲ့'

ဆောင်း စဉ်းစားရပြန်ပါသည်' ဆောင်းက တကယ်ပဲ
...ပါတို့၏စည်းစိမ်ဥစ္စာအောက်မှာ လောင်းရိပ်မိနေလေပြီလား။

'ဆောင်း သူ့ကို တွေ့ချင်လိုက်တာ ချိုတူးရယ်'

'ကိုကိုထွန်းကလဲ ဆောင်းကို သိပ်တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြော
...ယ်၊ ချိုတူးက လူကြီးတွေ သိမှာကြောက်လွန်းလို့မတွေ့ပါနဲ့လို့
...ောင်းပန်ထားရတယ် မဆောင်းရယ်၊ အမေကလဲ သိပ်
...ကြောက်တာပဲ၊ ဦးသက်တင်သာ သိသွားယင် ချိုတူးတို့ တအိမ်
...းလုံး ခေါင်းနဲ့ဆင်းရမယ်တဲ့'

ကိုကိုထွန်းနှင့် ဆောင်းက နီးလျက်နှင့် ဝေးနေရလေသည်။
...ောင်းရင်ထဲမှာ ခံစားရတာတွေကို စာဖြင့်သာ ရေးပြနေရ
...သည်။ ဆောင်းဖြစ်စေချင်တာတွေကို ပြောပြပါသည်။ အနည်း
...း ကိုကိုထွန်းကို ဆယ်တန်း အောင်အောင် ဖြေစေချင်သည်။
...လုပ်တခုခုလုပ်ပြီး လုပ်သားကောလိပ် တက်စေချင်သည်။ ဘွဲ့
...အောင်သင်ပြီး အရာရှိ တယောက်လောက်တော့ ဖြစ်စေချင်
...သည်။ သို့မဟုတ်ပါကလည်း အရောင်းအဝယ်တခုခု လုပ်ကာ
...ခြေအနေ သင့်တင့်စေချင်သည်။

ဆောင်းက ပါပါရဲ့ အရိပ်အောက်မှာ ဖြည်ဖြည့်စုံစုံ နေ...
...ို သတ္တိနည်းလာတာဟု ဆိုချင်က ဆိုနိုင်ပေ၏။ ငယ်ငယ်တုန်
...တာမှာ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးပြီး ငါးရှာစားရသည့် ...မျိုးမှာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သာ ဆိုလျှင် ကိုကိုထွန်းနှင့်အတူ ရွာကိုလိုက်ပြီး မူလတန်း ဆရာမလေး လုပ်နေဖို့ ဝန်လေးလိမ့်မည် မထင်ပေ။

ကိုကိုထွန်းပေးသော စာအုပ်တွေထဲကလို ပညာတတ် လူ တန်းစားဆိုသည့် နေရာမှာ ဆောင်းကိုယ်တိုင် ရောက်ရှိ လား ဟူ၍လည်း သဘောမပေါက်ခဲ့။ လက်ရှိဘဝမှာ ပျော် ချမ်းမြေ့ခြင်းမရှိသော်လည်း ထိုဘဝထဲကပင် ရုန်းမထွက်နိုင် ပြီးတော့ မေမေ၏ အလိုဆန္ဒကိုလည်း ဆောင်းက ဆန့် လိုခြင်း မရှိပေ။

သို့သော် ကိုကိုထွန်းကို ချစ်ရသည့်စိတ်ကြောင့် မကြာ ပင် စိတ်အလိုကိုလိုက်ရန် အားထုတ်မိပြန်သည်။ ဆောင်းစိတ် က အမြဲပဲ နှစ်ဘက် လွန်ဆွဲနေခဲ့သည်။

\+ \+ \+

[၁၉]

ဆောင်းတို့အားလုံး စာမေးပွဲ အောင်ခဲ့ကြ၏။ ဆောင်းတို့ဆို သည်မှာ ဆောင်းရယ်၊ မျိုးလှိုင်ရယ်၊ ခိုင်ရယ်၊ ချိုတူးရယ်၊ ပြီး တော့ ကိုကိုထွန်းရယ် ဖြစ်၏။

သည်အထဲမှာ ဆောင်းနှင့် ခိုင်တို့နှစ်ယောက်သာ ဆယ်တန်း ဆက်နေဖြစ်ကြသည်။ သူငယ်ချင်းများကို ခင်တတ်သော မျိုးလှိုင် သည် ဆွေမျိုးမကင်းသူ မိန်းကလေးတယောက်နှင့် အိမ်ထောင် ကျကာ၊ ရုံးစာရေးလေး ဝင်လုပ်သည်။ ချိုတူးက ရပ်ကွက်ထဲက ကျောင်းလေးမှာ ဆရာမလုပ်သည်။

ကိုကိုထွန်းက ရွာပြန်ဖို့ အထုပ်အပိုး ပြင်လေ၏။

'မဆောင်းရယ် ချိုတူး စိတ်ညစ်တယ်၊ ကိုကိုထွန်းက သူ ရွာ ပြန်တော့မှာ ဆောင်းကို သိပ်တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောနေတယ်'

'ဆောင်းလဲ သူ့ကိုသိပ်တွေ့ချင်တယ်၊ ကျောင်း ဆက်တက်ဖို့ ဆောင်း စာတွေ အတန်တန် ရေးခဲ့ပါတယ် ချိုတူးရယ်၊ သူ နားမ ထောင်ဘူး'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ခက်တယ် မဆောင်းရယ်'

'ပြောလိုက်ပါ ချိုတူးရယ်၊ ဆောင်း မနက်ဖြန် ခိုင်နဲ့အတူတူ ကျောင်းရှေ့က စောင့်နေမယ်လို့'

'ဖြစ်ပါ့မလား မဆောင်းရယ်၊ ပြီးယင် ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ'

'အဲဒါတော့ ဆောင်းလဲ မသိသေးဘူး'

'မဆောင်းတို့မေမေက ကျောင်းလွှတ်လို့အိမ်ပြန်မရောက်ယင် ဆူနေမယ်'

'နင်ကလဲ ကြောက်တတ်လိုက်တာ ငါပြောခဲ့ပါ့မယ် ချိုတူး ရယ်၊ ခိုင်တို့အိမ်ကို လိုက်သွားမယ်လို့'

ချိုတူးမှာ ကြောက်တတ်၍ မျက်နှာလေး ငယ်နေရှာသည်။

'ကိုကိုထွန်းက သိပ် စိတ်ထိခိုက်နေတာနော်၊ မမဆောင်းကို ပြန်မလွှတ်ပဲ နေလိမ့်မယ်'

'ဒါဆိုယင်လဲ လိုက်သွားလိုက်တာပေါ့ဟယ်၊ ငါ့စိတ်ထဲမှာလဲ သူနဲ့ခွဲရမှာ သိပ်စိုးရိမ်နေပြီ'

'ဒုက္ခပါပဲ မဆောင်းရယ်'

ဆောင်းရဲ့ဘဝမှာ ဒုက္ခရောက်ရမည့်အချိန် မဟုတ်ခဲ့သေးပါ။ သို့မဟုတ် ဆောင်းဘဝတွင် ပထမဆုံးတွေ့ခဲ့ရသော ယောကျ်ား သား တယောက်သည် စိတ်နှလုံးဖြောင့်မတ်ပြီး အရာရာကို တွေး ခေါ် ဆင်ခြင်နိုင်သော လူတယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရမည်။

ဆောင်းချိန်းသည့်အတိုင်း ဘူရောက်လာခဲ့သည်။ ဆောင်းက ခိုင်နှင့် တိုင်ပင်ထားပြီးဖြစ်၏။ ခိုင်က ဆောင်းထက် သတ္တိရှိ သည်။ မှန်ရာကို လုပ်ရဲသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ဂရုစိုက်

တတ်သူ မဟုတ်ပေ။ ခိုင်သည် သူ့ကိုသူလည်း ယုံကြည်သော န်းကလေး တယောက် ဖြစ်ပါ၏။

'ဆောင်းတို့က ရှေ့ရေးကို တိုင်ပင်ချင်ကြတာသဲမဟုတ်လား၊ င်တို့အိမ်ကို လိုက်ခဲ့ပါ၊ အမေက ဈေးထွက်တယ်၊ အဖေက ဝါကိုသွားတယ်၊ အိမ်မှာ မောင်လေးနဲ့ ခိုင်ပဲရှိတယ်'

ခိုင်က ပြောထားသည်။ ဆောင်းက ကိုကိုထွန်းနှင့် ခိုင့်ကို တ်ဆက်ပေး၏။ဇာတိရပ်ရွာကို ပြောပြကြတော့ မိဘချင်းလည်း သိမိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်နေကြသည်။

ခိုင်တို့အိမ်လေးက ကရင်ကွက်သစ်ထဲမှာ ရှိသည်။ ကျောင်းမှ ၍ ဆေးရုံကြီးဝင်းထဲက ဖြတ်ပြန်ရသဖြင့် လူသူလည်း ရှင်း သသည်။ ကိုကိုထွန်းက တလမ်းလုံး ခိုင်နှင့်သာ စကားပြော သည်။ ကိုကိုထွန်းက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ရှိနေ၏။

ခိုင်က အိမ်ရှေ့မှာ သင်ဖြူးခင်းပေးပြီး နောက်ဖေးဝင်ကာ က်ပြုတ်နေတော့သည်။

'ကိုကိုထွန်း ပြောစရာရှိတယ်ဆို'

'ဆောင်းကော ပြောစရာတွေရှိတယ်ဆို'

တကယ်တမ်းကျတော့ ဘာပြောရမည် မသိတော့ပေ။ ပြော င်သမျှ စကားတွေကို စာထဲမှာ ပြောခဲ့ကြပြီပဲ။

'ကိုကိုထွန်း လကုန်ယင် ရွာကိုပြန်ရမယ် ဆောင်း၊ အဲဒါ ကြောင့် နှုတ်ဆက်တာ၊ ဆောင်းတို့အိမ်နားကိုတော့ မကြာမကြာ လာနေမှာပါ၊ ကိုကိုထွန်းရဲ့ စာအုပ်တွေလဲ ဆောင်းပဲ သိမ်း း၊ ပြီးတော့ တခုမှာချင်တယ် ဆောင်းရယ်'

'ဘာလဲဟင် ကိုကိုထွန်း'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းရင်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလှသည်။ ကိုကိုထွန်းဟာ စားထိုက်တဲ့ ယောက်ျားတယောက်ပဲ။ သူက ဆောင်းလိုချင် သာသာ မနေရတာပဲ ရှိပါတယ်။ ဆောင်းက သည် တယောက်ကို ဘဝတလျှောက်လုံး အတွက် မရွေးချယ် လား။ ပြီး ပြည့်စုံတဲ့ ဘဝ မဟုတ်သော်မှ သာယာချမ်း သည့် အိမ်ထောင်တခုကို ထူထောင်နိုင်လိမ့်မည် ထင် သို့သော် ဆောင်းတို့အတွက် အိမ်ထောင်ရေးသည် အချိန် လွန်းသေးသည်။

ဆောင်း၏ဘဝမှာ စာတွေကို ဖတ်ခဲ့ခြင်းဖြင့် နှလုံး နူးညံ့သိမ်မွေ့ရသည် မှန်သော်လည်း အရာရာကို စဉ်းစား ခြင်းမရှိ၊ လုပ်ချင်ရာ လုပ်ဖို့အတွက်တော့ ဦးမဆောင် ဆောင်းက စာအုပ်များစွာကို ဖတ်ပြီးသော မိန်းက တယောက် ဖြစ်သည်။ ထို စာအုပ် များ သည် ဆောင်း ယယ်ယယ်ရှယ်ရှယ်နှင့် အိမ် ထောင် သား မွေး ပြုချင်စိတ် အောင် တခါမျှ မပြုခဲ့။ အချစ်ကြောင့် ကြေကွဲ ဝမ်းနည်း သော ခံစားချက်များ၊ နှလုံးသားကို တဖျတ်ဖျတ် လှုပ် သော စာများကို ဆောင်း ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။ သနားခြင်း မောခြင်း၊ ချစ်သူချင်း ပေါင်းဖက်စေလိုခြင်းတို့ဖြင့် ဆော ရင်ကိုလည်း လှုပ်ရှားစေခဲ့ဖူးပါ၏။ သို့သော် စာတွေထဲ သော ဘဝ၏အခက်အခဲ အငွေ့အသက်တွေကို ဆောင်း မထားခဲ့။ ထို့ကြောင့် ဆောင်း၏မြတ်နိုးလှသော ဝတ္ထု လားတွေကြောင့် ဆောင်းဘဝ ပျက်စီးရသည်ဟူသော အ ဆိုမျိုးကို ဆောင်း မည်သည့်အခါမျှ အပြောမခံခဲ့ပေ။

ဆောင်းစိတ်ထဲမှာ ကိုကိုထွန်းနှင့် ဆောင်းတို့ နှစ်ယောက် ားမှာ ကွာခြားနေသည့် ပြဿနာကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် တ်သော်မှ အတော်အသင့် နားလည်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကြေမှာ အဆင့်အတန်းချင်း ကွာခြားမှုပါပဲ။ ဒါကို ကျော် နိုင်ဖို့သာ ဆောင်း နားလည်သည်။

'ကိုကိုထွန်း ပြောမယ် သေသေချာချာ နားထောင်နော် ောင်း၊ ဆောင်းနေရတဲ့ အနေအထားကို ကိုကိုထွန်းနားလည် ယ်၊ ဒါကြောင့် ကိုယ်က ဆောင်းကို ဘာမှ အတင်းအကျပ် ိုက်တွန်းလိုပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဆောင်းကို ကိုကိုထွန်း ချစ် ယ်'

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်း၏လက်များကို စုပ်တင်းတင်း ဆုပ် င်း ပြောသည်။ ဆောင်း မျက်ရည်ကျရပါသည်။ ဆောင်း က်ကတော့ မည်သည့်စကားကိုမျှ ပြော၍ မထွက်ပေ။

'ဆောင်းပြောသလို ကိုယ်က ပညာဆက်သင်၊ အလုပ် လုပ် ါဟာ မိန်းကလေးတယောက်အနေနဲ့ ကိုယ့်ချစ်သူအပေါ် ဖြစ် စေချင်တဲ့ဆန္ဒဆိုတာ ကိုယ် နားလည်ပါတယ်ကွယ်၊ ဒါပေမယ့် ိုယ့်အခြေအနေကိုလဲ ကိုယ် ပြောပြမယ်၊ ကိုယ်တို့အမေက ဆောင်းတို့မေမေလို ငယ်ငယ်လေးမဟုတ်ဘူး၊ အသက်ကြီးပြီ၊ ဖေကလဲ အိုပြီ၊ အစ်မတယောက်ကလဲ တောမှာ ဆင်းဆင်း ရဲပဲ နေရတယ်၊ ကလေးတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ ကိုယ်က ားယောက်ျား ထီးထီးမားမားပဲ၊ အခု ကိုယ် ကျောင်းလ ဆက်တာတောင် မလွယ်သလိုလာရတာ၊ ဒါဟာလဲ ကိုယ် တစုံ လုပ်မှုဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ဖြစ်အောင်လုပ်ရတာ'

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ကိုကိုထွန်းက သူမှိုကို အရောက်အပေါက်မှော
တာ သူတို့ရွာက လူငယ်တွေကို သူက ဦးဆောင်ပြီး စာတွေအ
ဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးတာတွေကို ပြောပြသည်။

'အဖေနဲ့ အမေ အိုကြီး အိုမ တွေကို ပစ်ပြီးတော့ ကို
တယောက်တည်း ရှန်းမထွက်နိုင်ဘူးဆောင်းရယ်၊ ကိုယ်တတ်
သမျှ ကိုယ့် အသိုက်အဝန်းလေး ကြားမှာပဲ ကြိုးစားပါမယ
ကိုယ်က ရွာက လူငယ်တွေကို ဦးဆောင်မယ်၊ အလွယ်
ကျောင်းဆရာအလုပ်ကို လုပ်မယ်၊ စာဖတ်မယ်၊ ကဗျာရေးမ
ရွာမှာ လယ်တွေ ကိုင်းတွေ ရှိပါတယ်၊ ဆွေမျိုးတွေရှိတယ
သူတို့နဲ့ အတူတူနေရမယ်၊ မြေကြီးကိုအားကိုးပြီး အလုပ်လု
မယ်၊ ဒါ ကိုယ့်ရည်ရွယ်ချက်ပဲ'

ဆောင်းက ဘယ်နေရာက ပါရမှာလဲကိုကိုထွန်းရယ်။ ဆော
က မေမေတို့ဆန္ဒအတိုင်း တက္ကသိုလ်ကိုသွားရမယ်။ ဘွဲ့ယူရမယ
ပြီးယင် အလုပ်တခုခု လုပ်ရမယ်ပေါ့။ မေမေမျှော်လင့်သ
ဆောင်းဟာ ပညာတတ်ရမယ်။ ဆောင်းရဲ့ အခြေ အနေ
ကိုကိုထွန်း သိပြီးသားဆိုတော့ ဘာမျှ ပြောပြစရာ မရှိပါဘူး

ကိုကိုထွန်း တယောက်တည်း ပြောနေသည်။

'ဆောင်း ဆယ်တန်းအောင်ယင် တက္ကသိုလ်ကို သွားမ
မဟုတ်လား၊ သွားပါ၊ ကိုယ်မတားပါဘူး၊ လူတယောက်ရဲ့ ရ
ထားတဲ့အခွင့်အရေးကို ကိုယ်မတားချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်ဆော
ရယ် ပြီးယင် ကိုကိုထွန်းဆီကို ပြန်လာခဲ့ပါကွယ်၊ ကိုယ် တော
ကျောင်းဆရာလေး တယောက်အနေနဲ့ပဲ စောင့်နေပါရ

ဆောင်းကို ကိုယ် မစွန့်လွှတ်နိုင်ပါဘူး၊ ချစ်သူကောင်းစားရေး
အတွက် စွန့်လွှတ်ရပါတယ်လို့ ကိုယ် မကြွေးကြော်ပါရစေနဲ့
ဆောင်းရယ်'

ဆောင်းရင်မှာလည်း တသိမ့်သိမ့်ခါရသည်။ ဆောင်းကလည်း
ချစ်သူကို စွန့်လွှတ်နိုင်တဲ့ အင်အားမရှိပါဘူး။ သို့သော် ယခုလို
ကိုကိုထွန်းနှင့်တွေ့ဆုံပြီး စကားပြောရတာကိုက နှုတ်ဆက်စကား
တွေလားဟု တွေးမိပြီး ရင်ထဲမှာ ပူလာသည်။

'ဆောင်းလဲ ကိုကိုထွန်းကို ချစ်ပါတယ်၊ ပါပါတို့မေမေတို့က
ဆောင်းကိုကိုကိုထွန်းနဲ့ ဘယ်တော့မှ သဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး၊
အဲဒါကို ဆောင်းသိတယ်၊ ဆောင်း ကိုကိုထွန်းဆီကို ဇွတ်လာခဲ့
ပါ့မယ် ကိုကိုထွန်းရယ်၊ ဆောင်းမှာ ခုချိန်မှာ ဘဝကို ရှန်းကန်
ဖို့ အင်အားမရှိသေးပါဘူး၊ ဆောင်းကို ခွင့်လွှတ်ပါ ကိုကိုထွန်း
ရယ်၊ တကယ်တော့ ဆောင်း ကိုကိုထွန်းကို ခွဲရမှာ ကြောက်
တယ်'

'ကိုယ်နားလည်ပါတယ်ကလေးရယ်မငိုနဲ့နော်၊ စိတ်မကောင်း
အောင် မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်၊ ကိုယ်တို့ တနေ့ ပြန်တွေ့ရမှာလို့ ကိုယ်
ယုံကြည်တယ်၊ ကိုယ် မကြာမကြာ လာခဲ့မယ်၊ စာတွေရေး
ထားနော်၊ အိပ်ပျက်ခံပြီးတော့တော့ ကဗျာတွေ သိပ်မရေးပါ
နဲ့၊ ပြတင်းပေါက်မှာလဲ အကြာကြီး မရပ်နဲ့နော်'

သူတပါးအိမ်မှာဟူသောအသိကြောင့် မျက်ရည်တွေကို ကိုယ်
ဘာသာ သုတ်ပစ်ရသည်။ ကိုကိုထွန်းကို အိမ်ရှေ့မှာ တယောက်
တည်းထားခဲ့ပြီး ခိုင့်ဆီသို့ပြေးဝင်ကာ အားရပါးရ ငိုစိသည်။

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းကိုထားခဲ့ပြီး အဝယ်ပြန်နိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းနှင့် ခိုင်တို့နှစ်ယောက် ဆောင်းတို့အိမ်ကို ပြန်ရော ... တော့ မှောင်စပြုပြီ။ ပါပါလည်း ရှိနေသည်။ ဆောင်းက ခိုင် ... နှုတ်ဆက်ကာ မေမေ့ရှေ့မှာ ခေါင်းငုံ့ပြီး အိမ်ပေါ်သို့ တက် ... သည်။

ဆောင်းရဲ့ ပူပုံပန်းမျက်နှာကို မေမေ သတိမထားပဲ မနေ ... ပါပေ။

[illegible]

[illegible]

ဆောင်းရဲ့ကဗျာတွေက အလွမ်းကဗျာလေးတွေ ဖြစ်လာသည်။ ချစ်သူကို တမ်းတရသံတွေ၊ ရင်ခုန်သံတွေဖြင့် ရသမြောက်စ... ၏။ အဆင့်အတန်းချင်း ကွဲမှုကြောင့် ခွဲခွာရသည့် ချစ်သူတေ... အကြောင်း ရေးသီတတ်လာသည်။ သို့သော် ကဗျာအားလုံး... မည်သည့်စာစောင်သို့မျှ မပို့တော့ပဲ သိမ်းထားလိုက်ပါသည်။ ဆယ်တန်းကိုတနှစ်တည်းနှင့်အောင်အောင် ဖြေရမည်။တက္ကသိုလ် သို့သွားရမည်။ထိုနေရာမှာ လွတ်လပ်စွာဖြင့် ကဗျာနယ်ကို ခြေ... မည်ဟု စိတ်ကူးယဉ်ထားရသည်။

ကိုကိုထွန်းကို လွမ်းရသည့်စိတ်တွေ မြေပျောက်အောင် စာ... တွေ ဖိဖတ်နေရ၏။ ကိုကိုထွန်းက သည်အိမ်၏ အနီးအနားမှာ ရှိနေလျှင်ပင် လူချင်းမတွေ့ရသည့်တိုင် အနားမှာ ရှိသည်ဟူသော စိတ်ဖြင့် အားရှိရပါသည်။ ယခုတော့ စာအုပ်လေးတွေကို ကြည့်ပြီး အလွမ်းဖြေရသည်။ကိုကိုထွန်းပေးသောစာအုပ်တိုင်းကို

...သိုက်တိုင်းလည်း ဘဝကို ရုန်းကန်နေရသော အကြောင်း ...များသာဖြစ်သည်။ သခင်မြသန်း၏ လာလေ့ချစ်သူ ကို ...ောင်းသို့ဟု ကိုကိုထွန်းက ရည်ညွှန်းထားသည်။ ပြီးတော့ ...ောင်သာရ၏ မျိုးမမ ပကာသနီ။ ဗန်းမော်တင်အောင်၏ ရိုးမ ...ကပွဲ။ မြသန်းတင့်၏ ထား ကျွမလင်။

ဆောင်းက ရှုမဝသဲက ကြည်အေး၏ ကဗျာတွေကို စွဲလမ်းခ... သည်။အဓိပ္ပာယ်ကို တိတိကျကျ ဆုပ်ကိုင်ဖမ်းယူနိုင်ခြင်း မရှိ ...သော်လည်း စိတ်ထဲမှာ ခံစားကြည့်ရတာနှင့် မောလိုက်နေသည်။ ...င်းဦး၏ လွမ်းလေသူ အမိုက်အမဲတို့၊အရုပ်ဆိုးမလေးမေသကြီးန် ...ကို နှစ်ခြိုက်သည်။ သိန်းသန်းထွန်း၏ မပန်ပါနဲ့ ကြွေချင်ဘယ် ... ဖတ်ပြီး မရောက်သေးသော တက္ကသိုလ်က ဂျပ်ဆင် မျှော်စင် ...ပေါ်တက်ကြည့်ချင်စိတ်တွေ ယိုဖိတ်လာသည်။မြလေးကို သနား ...သည်။စကားလုံးတွေကိုအလွတ်ရနေအောင် အထပ်ထပ်ဖတ်မိ ...သည်။မြလေးသာ စာခြောက်ရုပ်ကြီး ဖြစ်ယင်လေ ချစ်အိုးမှာ ...သား မောင်ရယ် ဟု၊ အတန်းထဲမှာ ခိုင့်ကိုရွတ်ပြတော့၊ ခိုင်က ...ယ်မောနေသည်။ကိုကိုထွန်းကတော့ စာခြောက်ရုပ်ကြီးကို ချစ် ...ပါပဲတဲ့၊ ကိုကိုထွန်းက စာခြောက်ရုပ်အကြောင်း၊စာခြောက် ...ုပ်ကြီးရဲ့ အားမာန်နဲ့တာဝန်တွေကို ကဗျာဖွဲ့မယ့် သူတဲ့။

သူငယ်ချင်း ခိုင်ကတောင် ဆောင်းရဲ့ကိုကိုထွန်းအကြောင်း ကို နားလည်ပါလားဟု တွေးပြီး ဂုဏ်ယူရ ပြန်လေသည်။

ဆောင်းကတော့ သူကြိုက်သည့် ဝတ္ထုတွေကိုလည်း ...က် ...လွတ်နိုင်ပေ။ တက္ကသိုလ် ဘုန်းနိုင်၏ မိုးညအိပ်မက်မှုရယ်၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရောင်နီ၏ ဆောင်းရယ်၊ ခင်နှင်းယု၏ သခွတ်ပန်းရယ်ကို လမ်းလမ်းနှင့် လက်က မချနိုင်အောင် ဖြစ်နေလေသည်။

သို့သော် ထိုတနှစ်ပတ်လုံး ကိုကိုထွန်းသည် ဆောင်း ရောက်မလာခဲ့ပေ။ ဆောင်းတို့သာ ဆယ်တန်းစာမေးပွဲကို ပေါက်ကြား၍ နှစ်ခါပြန်ဖြေရသည်။ ထိုနှစ်က လုံးဝမထင် နှင့် ဆောင်း စာမေးပွဲ ကျလေသည်။

မေမေက အကြီးအကျယ်တော့ မဆူတော့ပါ။ ပါ လည်း 'ဆယ်တန်းက နတ်ကြီးတယ်၊ တနှစ်တည်းတော့ အောင်မလဲ၊ နောက်နှစ် ဂုဏ်ထူးနဲ့အောင်အောင်ကြိုးစားပေ ပြောသည်။

မေမေက ပါပါ့ကွယ်ရာမှာ ဝတ္ထုတွေမဖတ်တော့ရန် တိုး တိတ်တိတ် ပြောလေ၏။ ဆောင်း၏ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေအားလုံး လည်း သိမ်းသွားတော့သည်။ ထင်ရှူးသေတ္တာတလုံးထဲထည့် မေမေက သော့ခတ်လိုက်ပါတော့သည်။

'မဆောင်း ကိုကိုထွန်း ရောက်နေတယ်'

ဆောင်း ရင်ထဲမှာ တဒိတ်ဒိတ် ခုန်လာပါသည်။ အိမ် ကူဖော်လောင်ဘက်မရှိ၍ ချိုတူးတို့အမေက လာရောက်လုပ် ပေးသည်။ ချိုတူးလည်း အလုပ်အားရက်များတွင် လာကူ ပါသည်။ ဆောင်းက ပူဆာ၍ ဆောင်းနှင့် ချိုတူး ထမင်း အ

ားကြသည်။ မေမေလစ်လျှင် ကိုကိုထွန်းအကြောင်း ပြောပြီး ချင်း ဖလှယ်ရသည်။

'ဆောင်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တွေ့ရမလဲ ချိုတူး၊ ကျောင်းကလဲ တ်ထားတယ်'

'သူ မနက်ဖြန် ပြန်မှာပဲ၊ ဆောင်း စာမေးပွဲကျတာကို အား ပေးချင်တယ်တဲ့၊ ပြောစရာတွေလဲ ရှိတယ်တဲ့'

'ဆောင်းလဲ သိပ်တွေ့ချင်တယ် ချိုတူးရယ်၊ ချိုတူးတို့အိမ်ကို ဆောင်း လာခဲ့မယ်နော်'

'ဘယ်အချိန်လာမှာလဲ မဆောင်း'

'ပါပါလဲ မရှိဘူး၊ ရန်ကုန်သွားတယ်၊ ည ရှစ်နာရီလောက် လာခဲ့မယ်၊ မေမေလဲ ညနေ ဘုရားကိုးဆူ သွားစရာ ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်၊ ဆောင်းကိုခေါ်တာ ဆောင်း လိုက်မသွားတော့ဘူး'

'လာခဲ့လေ၊ ချိုတူး ပြောထားလိုက်မယ်'

ထမင်းကို ဟန်ဆောင်စားနေရသော်လည်း စားမဝင်တော့။ ည မြန်မြန်ရောက်စေချင်လှသည်။ မေမေကလည်း ဘုရားကိုးဆူကို လိုက်ရန် ခေါ်နေသည်။

'ဆောင်း ခေါင်းကိုက်နေတယ် မေမေ'

'အေးလေ သမီးမလိုက်ယင် အိမ်မှာ မရင်ကြည်ကို ခေါ် ထား'

ဆောင်းက မေမေ့အတွက် အဝတ်အစားများကို စိတ်ပို ယက်ရ ရွေးပေးသည်။ မေမေသည် အနက်ခံ ဖဲလုံချည်ကို အလှန် ကိုက်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'လုံချည်က အနက်ခံပေါ်မှာ အစိမ်းပွင့်ပဲ မေမေ၊ အ
အစိမ်း ဝတ်ပါလား'

ဆောင်းက နိုင်လွန် အင်္ကျီအစိမ်းရောင်ကို ထုတ်ပေးသည်
'သိပ်မျှား ဖက်ရှင်ထွင်ရာ ရောက်နေမလားလို့ သမီးရေ
ပါပါလဲ မပါတော့ ဣန္ဒြေရရ အဖြူပဲ ဝတ်ပါတော့မယ်၊ ပေ
အဖြူ ပေး'

မေမေသည် ပါပါနှင့်မိသားစု ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် အမြဲသ
ထားနေသူဖြစ်သည်။တကယ်တော့ မေမေ ကအရွယ်ကောင်း
နုမျိုးဆဲ၊ ပါပါကဆိုလျှင် ယခုနှစ်ထဲမှာ စီးပွားရေး ကျဆင်း
အရွယ် ပို ကျသွားသည်။

'လက်ဝတ်လက်စားတွေ ဝတ်အုံးမလို့လား မေမေ၊ ဆေ
ဆန်ဆန်ပဲ သွားပါလား မေမေရယ်'

မေမေက ခေတ်စားနေသော နဂါးရုပ် ရွှေလက်ကော
ကြီးကို တဘက်တကွင်းဝတ်သည်။ ဆောင်း မျက်စိ ထဲ ဒေ
မတွေ့လှပေ။ လက်ပတ်နာရီလေးပဲ ပတ်စေချင်သည်။

'သမီး မသိပါဘူးကွယ်၊ တချို့က ပါပါ့ကို ပွဲရုံပြုတ်သွား
မှုပြီ ထင်နေတာ၊ ရှိသမျှတွေ ချရောင်းလိုက်ရပြီလို့ အပြောမခံ
ဘူး သမီး'

တကယ်တော့ ယခုတလော ပါပါ ဖဲရှုံး၍ မေမေ့ ကြုံအ
လက်ကောက်တွေချရောင်းပြီး စက်ထဲငွေရင်းထည့်ရတာ ဆော
သိနေသည်။ဆောင်းက အိမ်ကိစ္စကို ဘာမျှ ဝင်ပြောလေ့မရှိပေ
စိတ်လည်း မဝင်စားလှ။

'မေမေ့မှာလဲ အမြဲပဲ ပါပါ့ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ပူပန်နေရ
ယ်နော် ၊မမစိုးကိစ္စတုန်းကလဲ မေမေ အပြောအဆိုခံပြီး လုပ်
ပေးခဲ့တာ ပါပါတောင် သိမှာ မဟုတ်ဘူး'

'ဒီလိုပဲ သမီး၊ လူဆိုတာ အခြေအနေတခုမှာ ရပ်တည်မိပြီ
ဆိုယင် အဲဒီ အခြေအနေကို ထိန်းထားရတဲ့ တာဝန်တွေက
ရှိလာတာပဲ၊ သမီး စာတော်သလိုပေါ့၊ တော်တဲ့ သူဟာ အမြဲ
တော်နေရတယ်၊ တခါကျသွားယင် ပြောစရာဖြစ်ရော၊ဒါပေမယ့်
သမီး သည်နှစ် ပြန်ဆယ်နိုင်ပါသေးတယ်လေ၊ နောက်မကျသေး
ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ မေမေ'

မေမေပြောသော စကားတွေ၏ နောက်မှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိနေ
သည်မို့ ဆောင်းက မြန်မြန်ပဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ရသည်။ ကိုယ့်
ဘာသာလည်း စိတ်ထဲမှာ မလုံမလဲ ဖြစ်နေမိလေသည်။

မေမေက ကြော့ကြော့မော့မော့ သိက္ခာရှိရှိ ထွက်ခွါသွား
သည်။ မေမေ့ကျောပြင်ကိုကြည့်ပြီး ဆောင်း သက်ပြင်းကို လေး
ကန်စွာ ချမိ၏။ မေမေ။ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြောက်တဲ့ မေမေ။
ဒီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ဘယ်အချိန်ထိများ ဟန်
ဆောင်နေကြရဦးမှာလဲ မေမေရယ်၊ မေမေသမီးအတွက် အချစ်
ကို စွန့်ခွါခဲ့သလို သမီးက မေမေ့အတွက် အချစ်ကို မစွန့်လွှတ်
ပါရစေနဲ့မေမေရယ်။

မေမေ ဦးချစ်၏ကားနှင့် ထွက်သွားမှ ဆောင်းက ချိုဘူးတို့
တန်းလျားသို့ ပြေးလာခဲ့ရပါသည်။ ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းကို
မျှော်လင့်ကြီးစွာ စောင့်စားနေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'သမီးလေး ဆောင်း၊ ကြာကြာစကားမပြောကြပါနဲ့ကွယ်၊ အဒေါ်ရင်တွေ တုန်လို့ပါ'

ချိုတူးတို့အမေက ပြောသည်။

'ခဏလေးပါ ဒေါ်ဒေါ်ရယ်၊ အိမ်ကိုလဲ သွားစောင့်ပေးပါအုံးနော်၊ မေမေက မှာသွားတယ်'

'အေး အေး'

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်း၏လက်များကို ဖမ်းယူ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။ တကယ်တမ်းကျတော့ ဘာစကားမျှလည်း ပြောမထွက်ကြပေ။

'ဆောင်း ဘာဖြစ်လို့ စာမေးပွဲကျရသလဲကွယ်၊ ကိုယ်တို့နှစ်ဖို့ တနှစ်ပိုဝေးသွားပြီ'

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းပညာပြည့်စုံသည့် တနေ့မှာ သူ့ဆီကို ရောက်လာမည်ဟု တကယ်ပဲ ယုံကြည်နေခဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

'ဆောင်းလဲ မသိဘူး ကိုကိုထွန်းရယ်၊ ဆောင်းကြိုးစားပါတယ်၊ ကဗျာတွေလဲ မရေးလှပါဘူး၊ ရေးသမျှလဲ ဘယ်မှမပို့ဘူး သိမ်းထားတာ၊ ကိုကိုထွန်းရော ဘာတွေ လုပ်နေသလဲ၊ ကျောင်းဆရာအလုပ်က ရပြီလားဟင်'

'မရသေးပါဘူး ဆောင်း၊ အမေက မမာလို့ ဆေးကုနေရတယ်၊ လောလောဆယ်တော့ အဖေနဲ့ လယ်ထဲဆင်းနေရတာပဲ၊ ဆောင်း အစ်ကိုထွန်းနောက်ထပ် ဇန်းမော်တင်အောင် ဝတ္ထု ဝယ်ပေးခဲ့သေးတယ် ဖတ်ဖြစ်လား'

ဆောင်းက ခင်နှင်းယုတို့ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်တို့ ဝတ္ထုတွေပဲ ဖတ်တတ်မှန်းသိ၍ ကိုကိုထွန်းက သူဖတ်စေချင်သည့် ဝတ္ထုများ

...အမြဲပဲ ဝယ်ပေးရသည်။ ဆောင်းကလည်း ကိုကိုထွန်း ဝယ်...မည်မှန်းသိ၍ မဝယ်တော့ပေ။

'ဖတ်ပါတယ် ကိုကိုထွန်းရယ်၊ ကိုကိုထွန်းရော ကဗျာတွေ စပ်...သေးလား'

'လယ်သိမ်းချိန်မို့လို့ ကဗျာမရေးဖြစ်ဘူး ဆောင်း၊ ကိုယ်တို့...မှာ စာကြည့်တိုက်လေး ဖွင့်ထားတယ်၊ ဆောင်းဆီက စာအုပ်...ချို့ ပြန်ယူသွားရအုံးမယ်'

စကားပြော၍ မဝနိုင်သေး၊ တယောက်မျက်နှာ တယောက်...သေး သေချာစွာ မကြည့်နိုင်သေးခင်မှာ ချိုတူးက အိမ်ရှေ့မှ...ပြေးဝင်လာသည်။

'မမဆောင်းတို့မေမေ ပြန်လာပြီ'

'ဟင်'

ဆောင်း ဘာလုပ်ရမည်မသိ။ နေရာမှာပဲ ကြောင်ပြီးရပ်နေမိ...သည်။ ကိုကိုထွန်းသည် ဆောင်း၏လက်များကို လွှတ်ပြီး အိမ်...နောက်ဖေးမှာ သွားထိုင်နေလေသည်။

မေမေသည် ဆောင်းတို့ရှိရာ တန်းလျားသို့ တန်းတန်းမတ်...တ် ရောက်လာခဲ့သည်။ မေမေဟာသမီးရဲ့အရိပ်အကဲကို အမြဲပဲ ...ကြည့်နေခဲ့သည်ဆိုတာ ဆောင်း မသိခဲ့လေရော့သလား။

မေမေ့ပဝါစသည် လျော့လျဲလွင့်ပါးနေလေသည်။ မေမေ့...မျက်နှာသည် သောကဒေါသတို့ဖြင့် လွှမ်းနေသည်။ ဆောင်းနှင့်...မေမေသည် လှေကားရင်းမှာ ဆုံကြသည်။

'သမီး လာလိုက်ခဲ့'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မေမေက ဆောင်းကို စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါ်သည်။ ဆောင်[...] တော့ မေမေ့မျက်နှာကို မကြည့်ရဲတော့ပါ။

မေမေ့နောက်က ဝမ်းနည်းစွာဖြင့်လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ဆော[...] သည့် ဆောင်း၏အခန်းသို့ပဲ တန်းတန်းမတ်မတ်သွားသည်။[...] တွေ့ လက်ကောက်တွေကို ဆွဲချွတ်ပစ်ပြီးခုတင်ပေါ် ပစ်တင်[...] သည်။ မေမေ စိတ်ဆိုးတာဒီတခါပဲ မြင်ဖူးသည်။ ဆော[...] ကြောက်လှပါသည်။

'သမီးက မေမေ့ကို ဘာမဆို အသိပေးမယ်လို့ မေမေ ထ[...] တယ်'

ဆောင်းက မျက်နှာကို လက်ဝါးနှင့် အုပ်ထားမိသည်။

'ဒါပေမယ့် မေမေ အလိမ်ခံနေရပြီဆိုတာ မေမေ ရိပ်[...] တယ်၊ သမီးက အယင်ကနဲ့မှ မတူတော့ပဲ၊ ဒါပေမယ့် ဆော[...] တိတိကျကျ မသိသေးလို့ ကြည့်နေတာ'

မေမေ တယောက်တည်း စကားတွေ ပြောနေပါသည်[...] ဆောင်းက ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်ပဲ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေ[...] ပါသည်။

'သမီး ဝတ္ထုတွေဖတ်တာ မေမေမတားခဲ့ဘူး၊ စာမေးပွဲ[...] ပြန်သိမ်းခဲ့ရတယ်၊ သမီးကို ဝတ္ထုတွေဖတ်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်နေ[...] မယ်လို့ မေမေက မတွက်မိဘူး'

'သမီး စိတ်ကူးယဉ်တာ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ'

'ဆောင်းက မရဲတရဲ ပြန်ပြောမိသည်။

'တော်စမ်း မိဆောင်း၊ မေမေက ပညာတော်စေချင်တာ[...] သမီးကို ကောင်းစားစေချင်တယ်လို့ တဖွဖွ ပြောနေတဲ့ကြား[...]

နေ သမီး ဒီလိုလုပ်တာ စိတ်ကူးယဉ်တာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ။ မိုက်တွင်းနက်တာ မဟုတ်လို့ ဘာလဲ၊မေမေကပါပါသဘောကျအောင် သမီးအပေါ် ချစ်လာအောင် သမီးဘက်က အမြဲရွှေနေလိုက်ခဲ့တာ မသိသင့်တာ မသိရအောင် ဖုံးကွယ်ခဲ့တာ ဘာကြောင့်လဲ၊ ညည်းအတွက်ပဲ မဟုတ်လား မိဆောင်း။ တနေ့မှာ ညည်း ကောင်းစားဖို့ပဲ၊ ဒီရွှေတွေ စိန်တွေကကော ဘယ်သူ့ဖို့လဲ၊ မေမေ့ဖို့ မေမေ မက်မောလို့ပဲလို့ ထင်သလား၊ ဒါတွေဟာလဲ တနေ့ကျယင် ညည်းအတွက်ပဲ မိဆောင်း'

မေမေက လက်စွပ်တွေ လက်ကောက်တွေကို ထိုးပြသည်။ မေမေက ဆောင်းအတွက် သိပ်ဒေါသဖြစ်နေသည်။

'မေမေရယ် သမီး နားလည်ပါတယ်၊ဒါပေမယ့် သမီး ရှင်းပြပါရစေအုံး၊ သမီးဟာ ငယ်ငယ်ထဲက မေတ္တာကို ထော်မှတ်ခဲ့တာပါ မေမေ၊ သမီးအပေါ်ကြင်နာတဲ့သူတွေလို့ သူ့မေတ္တာကို လက်ခံခဲ့မိပါတယ်'

'တော်တော့ မိဆောင်း၊ ညည်း ဝတ္ထုထဲက စကားလုံးတွေ ငါ့ကို လာမပြောနဲ့၊ ဘာမေတ္တာလဲ၊ ဘာကြင်နာမှုလဲ၊ ငါ ညည်းအပေါ် ဘယ်လောက် ကြင်နာတယ်၊ ဘယ်လိုမေတ္တာမျိုး ထားတယ်ဆိုတာ ညည်း သိလို့လား၊အေး ညည်းကပြောမယ်၊ပထွေးနဲ့ နေရလို့ ကြင်နာမှုမရဘူးလို့၊ ဒါပေမယ့် ညည်းဘဝမှာ ဘာပူပင်ရသလဲ၊ ပထွေးကကော ညည်းကို နှိပ်စက်နေသလား ပြောစမ်း'

'ဟုတ်ပါတယ် မေမေရယ် ဟုတ်ပါတယ်'

ဆောင်းက ငိုရှိုက်ကာ ပြောလိုက်မိပါသည်။ အားရအောင်ပင် ငိုလိုက်မိပါသည်။ဆောင်းရင်ထဲက ဖြစ်နေတာတွေကို မေမေ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ မေမေဟာ အချစ်ကို စွန့်ခွါ နိုင်ခဲ့တဲ့ မိန်းမ။ ဆောင်းက ရှင်းပြလို့လဲ နားဝင်မည်မဟုတ်။ မေမေ့ အတွက်စိတ်ကူးယဉ်စကားတွေသာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

'ငါ ညည်းအကဲကို ကြည့်နေတာကြာပြီ၊ စာမေးပွဲ ကျတာ လဲ ညည်းပါပါရှေ့မှာ မဆူချင်လို့ ငါမဆူခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ငါ မကျေနပ်ဘူး၊ ငါဒီနေ့ညည်းပြောတာယုံပြီးထွက်သွားတယ်၊ လမ်း ရောက်မှ သတိရတယ်၊ မနက်က ဟိုကောင်လေးကို ခြံထဲမှာ ငါ မြင်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ငါလှည့်ပြန်လာခဲ့တာ၊ သားသမီး ယုံ တော့ စုံလုံးကန်းတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊မရင်ကြည်တို့လဲ မကောင်း ဘူး၊ဒီကိစ္စ ညည်း ပါပါသိယင် ဘယ်လိုဖြစ်မယ် ထင်သလဲဟင်'

'ပါပါ့ကိုတော့ မပြောပါနဲ့ မေမေရယ်၊ သမီးတောင်းပန်ပါ တယ်၊ချူးတူးတို့ကိုလဲ ဘာမှမလုပ်ပါနဲ့နော်၊ ရှိခိုးပါရဲ့မေမေရယ်၊ သမီး နောက်ထပ် ဘာမှ မလုပ်တော့ပါဘူး မေမေ၊ဘာမှမဖြစ် စေရပါဘူး မေမေရယ်'

ငိုကာ ရှိုက်ကာနှင့်ပင် မေမေ့ကို တောင်းပန်နေမိ ပါသည်။

မေမေလည်း ဒေါသတွေ ပြေစပြုပြီး ပျော့ ပျောင်း လာ ပါသည်။

'ဆောင်းခင်'

'ရှင် မေမေ'

'သမီးဟာ ပညာသင်တုန်းပဲ ရှိပါသေးတယ်၊ကိစ္စတွေကိုစိတ် မဝင်စားစေချင်ဘူး၊ ပြီးတော့ မေမေရပ်တည်နေရတဲ့ ဘဝကိုလဲ နားလည်ပါသမီး၊ သမီးဘဝကို သမီး နားလည်ပါ၊ မကြာခင် ငို စိုးလဲ ဒီကို ပြောင်းလာလိမ့်မယ်၊ ကြီးကြီးမေလဲ ပြန်လာမယ်၊

မေမေ့အခြေအနေကို နားလည်ပါကွယ်၊မေမေဟာ သမီးအတွက် ရပ်တည်ပေးနေတာပါ၊ မေမေ့ကိုလဲ သမီး သနားပါ၊ ဒါပဲ မေမေ ပြောချင်တယ်'

ဆောင်းက မျက်နှာကိုအုပ်ကာ ငိုရှိုက်မိသည်။

'သမီး နားလည်ပါပြီ မေမေရယ်၊ သမီးအတွက် မေမေ စိတ်မညစ်စေရပါဘူး မေမေရယ်၊ စိတ်မညစ်စေရပါဘူး'

ထိုညက တညလုံး ငိုရသည်။ မေမေ့အခန်းမှာလည်း မေမေ အယောက်တည်း ငိုနေပါသည်။ ပြတင်းမှ လှမ်းကြည့်တော့ ငိုကိုထွန်းကိုလည်းမတွေ့။ နောက်လည်း တွေ့ရတော့မည်မဟုတ်။ မွေးကနဲ ပျော်ပြန်တော့ အိပ်မက်ဟောင်းကြီးကို ပြန်မက်သည်။

'မေမေ မေမေ'

ဆောင်း ဘယ်လိုပင် ခေါ်သော်လည်း မေမေက မထူးတော့ပါ။ မေမေက ဆောင်းကိုကျောခိုင်းပြီး ပြေးသွားနေပါတော့ သတည်း။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂၀]

ခိုင်ရော ဆောင်းပါ နှစ်ယောက်လုံး စာမေးပွဲကျသူများဖြစ်၍ ကျောင်းကို ပျော်ပျော်ပင် ပြန်တက်ကြပါသည်။ ဆောင်းက စိတ်ထဲမှာ ညစ်ညူးသမျှ စာကိုပဲ ဖိကျက်နေလိုက်သည်။

ချိုတူးတို့ မိသားစုကို အိမ်က နှင်မချသည့်အတွက် မေမေ့ကို ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းကို သူ အမြဲ မျှော်လင့်နေမည့်အကြောင်း ခိုင့်ထံမှတဆင့် ပြောသွားခဲ့လေသည်။ ဆောင်းမှာ တဒင်္ဂတော့ ကိုကိုထွန်းကို မေ့နိုင်အောင် ကြိုးစားရပါ၏။ မေမေပြောသလို ပညာသင်ဆဲဟူသော အသိဖြင့် ဖြေသိမ့်လိုက်ရသည်။

မမစိုးတို့ မိသားစုလည်း ပဲခူးသို့ပြန်ပြောင်းလာကြလေသည်။ မမစိုး ခင်ပွန်းက ဆည်မြောင်းအင်ဂျင်နီယာအဖြစ် ပြောင်းလာရခြင်းဖြစ်သည်။ ကြီးကြီးမေလည်း ပြန်ပါလာပြီး မမစိုး သားလေး တယောက်လည်း ပါလာသဖြင့် ပါပါလည်း ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာပြန်ပါသည်။

'အခုခေတ်က အယင်လို စီးပွားရေး သမားခေတ် မဟုတ်တော့ဘူး၊ ပညာတတ်တွေ ခေတ်ရောက်ပြီ၊ ဆောင်းခင်လဲ တက္ကသိုလ်ရောက်ယင် ဆရာဝန်ဖြစ်ဖြစ်၊ အင်ဂျင်နီယာဖြစ်ဖြစ် ရအောင် လုပ်ရမယ်'

ပါပါ့မှဝါဒက ပြောင်းသွားသည်။ သို့သော် ပါပါ့၏ ခေတ်ရေစီးကြောင်းမှာ သာသည့် ဘက်က မျှောလိုက်၍ရ သော စရိုက်ကို ဆောင်းက ကောင်းစွာ ကျက်မိခဲ့ပြီ။ ဘေးမှာ စာအုပ်တွေကပေးသောအသိသည် ရှိနေပြီ။ သို့သော် ထွန်း၏ သဘောတရားများသည် ဆောင်းတို့ မိသားစုအသိုက် ကြားတွင် ဝင်တိုးနိုင်ရန် အင်အားမရှိပါပေ။ ပါပါ့ကား လုပ်လုပ် ဆန့်ကျင်ဝေဖန်ရဲသူ မရှိပါပေ။

ပါပါက သားမက်၏ အရာရှိအသိုက်အဝန်းကို အကြိုက်ပြုပြီး မြေးကလေးအတွက် မွေးနေ့ပွဲကို လုပ်ပြန်ပါသည်။ ယခု ပါပါ၏ ဧည့်ခံပွဲသည် ကုန်သည် ပွဲစားတွေ မပါတော့ပဲ၊ အရာရှိ အရာခံတို့ဖြင့် ပြည့်လာပြန်သည်။ မမစိုးကလည်း ခင်ပွန်း၏ရာထူး အရှိန်အဝါဖြင့် ဆက်လက်ရပ်တည်နိုင်ပြန်ရာ၊ ကျောင်းနေဘက် သူငယ်ချင်းများအပေါ်တွင် ခေါင်းမော့နိုင်ပြန်၏။

မေမေကတော့ ထုံးစံအတိုင်း အားလုံးပျော်ရွှင် ချမ်းသာစေဖို့ ဖန်တီးပေးလျက်ရှိသည်။ ယခု ကြီးကြီးမေကလည်း စိုးစိုး၊ စိုးစိုးနှင့် ဖြစ်နေပြန်သည်။

ဆောင်း စိတ်ထဲမှာ သူတို့အားလုံးနှင့် အလိုက်အထိုက် နေပေးရန်ပင် စိတ်မပါတော့ပေ။ ဆောင်းရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း တယောက်မှ မဖိတ်ခဲ့။ အိမ်ရှေ့ခြံထဲမှာ ယမကာဝိုင်းတွေ၊

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ကတော်ဝိုင်းတွေ သောသောညံနေခိုက် နောက်ဖေး မန်ကျည်းပင်ရင်းကိုသာ တယောက်တည်း လာထိုင်နေမိသည်။ တကယ်တော့ ဆောင်းက သူတို့နှင့် ဘာဆိုင်သလဲ။ ဆောင်းကို အညာ တောကျသောရွာလေးတရွာမှာမွေးဖွားခဲ့သည်။လယ်ထဲ ချောင်းထဲမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ဖေဖေသည် ကပ်ရောဂါဖြင့် သေဆုံးရသည်။ မေမေသည် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်။ ဆောင်းသည် ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့ခြင်း မရှိသော ဆွေမျိုးတော ပယ်မှာ နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ယခု ဆောင်း ရောက် ရှိ နေ သည့် ဝိုက်အဝန်းနှင့် တခြားစီပင်။

ခိုင်ရော ့ူတို့က ခေတ်ကာလအလိုက်၊ အချိန်အခါအလိုက်၊ နေရာ ကျောင်အလိုက် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံတတ်သော တယောက်အလိုက် စိတ်ယောက် ဖြည့်တတ်သောသူများတည်း။ ပါပါက သူ၏စီးပွား ရေးအတွက် ပေါင်းသင့်သူတွေကို ပေါင်းသည်။ သူများကလည်း ပါပါ့ကို စီးပွားလမ်းဖြောင့်သူ ရပ်ရေး ရွာရေးမှာ ငွေရေး ကြေးရေးအားဖြင့် အားတက်သရော ထည့်ဝင် နိုင်သူ အဖြစ် လေးစားစွာ ပေါင်းသည်။ ဒါပဲပေါ့။

ဘာမျှ နားမလည်သေးသော တနှစ်ရွယ် ဂျာလေး ငယ်ငယ် ဘန်းပြကာ လူကြီးတွေ ပရိယာယ်ကြွယ်သောပွဲမှာ ဆောင်း မပါ ချင်တော့ပေ။ ယခင်ကတော့ ဆောင်းသည် အများတကာပျော် သည့်နေရာမှာ ကိုယ်လည်း ပျော်တတ်ခဲ့သည်။ ငယ်ငယ်က ကိုယ့် ကို ပွဲမထုတ်သောပွဲမှာ မျက်နှာ သွားပြမိ၍ အရှက်ရခဲ့ဖူးပြီး နောက်တော့ ကိုယ့်ကို နေရာပေးသောပွဲမျိုးကိုလည်း ကြုံခဲ့ရပြီ။

ယခု ထိုအရာအားလုံးသည် ဆောင်းအတွက် အဓိပ္ပာယ် မရှိ တော့ပေ။

'ဟင် မမဆောင်းက ဒီရောက်နေတယ်'

ချိုတူးကို တွေ့ရလေသည်။ ချိုတူးသည် အရွယ်ငယ်ငယ်နှင့် ပင် တည်ငြိမ်သော ကျောင်းဆရာမလေး ဖြစ် နေ ပေသည်။ ကိုကိုထွန်း၏ပြဿနာကြောင့် ချိုတူးနှင့်ဆောင်း သိပ်မတွေ့ကြရ တော့ပေ။ဆောင်းမှာရှိသော ကိုကိုထွန်း၏ စာမှန်သမျှကိုချိုတူး မှတဆင့် ပြန်ပေးပြီးသည့်နောက်ပိုင်း နောက်ထပ်၍ ကိုကိုထွန်း ဆီကို စာလည်း မရေးဖြစ်တော့။

'အိမ်ရှေ့မှာ နားငြီးလို့ချိုတူးရယ်၊ လူတွေကလဲ အလကား နေယင်း ရယ်နေကြတာပဲ၊ ပါပါကလဲ တဟဲဟဲနဲ့၊ မေမေကလဲ တပြုံးပြုံးနဲ့၊ တ ကယ် ခင်ကြတဲ့ မိတ်ဆွေတွေလဲ မဟုတ်ပဲနဲ့ အကျွမ်းတဝင် လုပ်နေလိုက်ကြတာ၊ ငါဒါတွေကို မုန်းလာပြီ၊ မမဝိုးကဆိုယင် သာ ဆိုးသေးတယ်၊ ဗိုလ်ကတော်တွေကြားမှာ ဝင်းကရက် ခဲနေလိုက်တာ၊ ခုတော့ ကိုအောင်မိုးဆိုတာလဲ မရှိ တော့ပါဘူး၊ မေမေ့ရဲ့စေတနာကိုလဲ သူ မေ့နေပြီ၊ တအိမ်လုံးလဲ သူ့ ဩဇာချည်းပဲ'

ချိုဘူးသည်မန်ကျည်းပင်ရင်းမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး ထိုင်နေသည်။ လက သာနေသည်။ ဆောင်းက သူ့အခန်းရှိရာ ပြတင်းပေါက် ကို လှမ်းကြည့်မိသည်။ ကိုကိုထွန်းက တချိန်လုံး ဒီနေရာလေးက နေပြီး မျှော်ကြည့်ခဲ့ရတာပါလားဟု သတိရလိုက်သော်လည်း တမင်ပင် ကိုကိုထွန်းအကြောင်း မပြောပဲ နေကြသည်။

ဆောင်းနှင့် ချိုတူးသည် တယောက်နှင့်တယောက် စကား

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

မပြောပဲ အတွေးကိုယ်စီဖြင့် ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေကြသည်။ နှစ်ယောက်လုံး၏ ရင်ထဲမှာ တင်းကျပ်နေကြသည်။ မျက်လွှာချ ထိန်းထားကြသည်။ သူတို့၏ ငယ်စဉ်ကလေးဘဝသည် ကုန်ဆုံး ခဲ့ပြီ။ မန်ကျည်းပင်ပေါ်တက်ပြီး ရှက်နူခြေကာ ဘုတ်မဆီဆော့ လုပ်စားခဲ့သော ဘဝသည် ကုန်လွန်ခဲ့ပြီ။

လရောင်အောက်မှာ ဆောင်းတို့ရှိရာသို့ မေမေလျှောက်လာ နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

မေမေသည် အနက်ခံဖဲလုံချည်နှင့် အဝါနုရောင် အင်္ကျီကို ဝတ်ထားသည်။ လုံချည်ပေါ်မှာ အဝါရောင် ပန်းပွင့်များ ဖောက်ပလှသည်။ ယခုတော့ မေမေသည် ခန့်ခန့်ချောချောနှင့် ပါပါ၏ ဂုဏ်ယူစရာ မိန်းမလှတယောက် ဖြစ်နေပြီ။ ပါပါ၏ အရာရှိကတော်တွေနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရန် အဝင်အထွက် အပေးအယူပြုရန် မေမေ့ကိုပဲ အားကိုးတော့သည်။ မိန်းမချော ပေါင်းမှ ပိုအဆင်ပြေတယ် ဟူသည်မှာ ပါပါ့လက်သုံး စကား ဖြစ်လာသည်။ မေမေကတော့ မည်သည့်အခါမဆို ကျရာတာဝန် ကို ထမ်းဆောင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေသည်။ ဆောင်းကတော့ ဒါတွေ ကို ရှုမှုန်းနေပြီဖြစ်သည်။

ချိုတူးလို ကျောင်းကထွက်ပြီး ဆရာမလေးပဲ လုပ်နေလိုက် ချင်တော့သည်။

'သမီးတို့က ဒီရောက်နေတာကိုး၊ သမီးကို ပါပါက မေးနေ တယ်၊ ချိုတူးကော ခြံထဲလာပါအုံးလားသမီးရယ်၊ ပျော်ပျော် ပါးပါးပေါ့'

ချိုတူးတို့အမေတယောက် မီးဖိုထဲမှာ ကြီးကြီးမေနှင့်အတူ နားရအောင် လုပ်ပေးနေရပါသည်။ ချိုတူးကိုတော့ ဆောင်း အလိုကျ ခေါ်ခြင်းဖြစ်မည်။

'နေပါစေတော့ရှင်၊ ကျေးဇူး တင်ပါတယ်၊ ချိုတူးက အမေ ဘာမျှားခေါ်ခိုင်းအုံးမလဲလို့ စောင့်နေတာပါ'

'ဘယ်ဟုတ်မလဲကွယ်၊ သမီးနဲ့လဲ အဖော်ရအောင်ပေါ့၊ ကဲ၊ သမီး ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာ လာထိုင်နေသလဲ၊ မေမေနဲ့ ဝိုင်းကူညီခံ ပါအုံး'

မေမေက အမိန့်သံပါပါလေးဖြင့် ပြောပြန်သည်။

'သူတို့ကို သမီးမှမသိတာ မေမေ'

ယခုပွဲမှာ မေမေအောင်၏အဖေလည်းမပါတော့။ ယခင်လာ နေကျ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတွေလည်း မပါတော့။

'သိသိ မသိသိ ကိုယ့်အိမ်ကိုလာတာ ကိုယ့်ဧည့်သည်ပဲပေါ့၊ လာပါသမီး မေမေ့ကို စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့'

မေမေ၏ အလွမ်းမိုးနိုင်ဆုံးစကားကြောင့် ဆောင်း ထလိုက် လာခဲ့ပါသည်။ တခါတည်းကိစ္စပြီးစေရန် သင့်တင့်သောအဝတ် အစားကို ဝတ်ခဲ့ပြီးပြီမို့ လဲလှယ်ရန်လည်း မလိုတော့ပါ။ စားပွဲ ကုလားထိုင်တွေချထားသော အိမ်ဘေးခြံကြီးထဲမှာ ရောင်စုံ မီးလုံးလေးတွေ ထွန်းထားသည်။

'ဒါ ကျွန်တော့်သမီး အငယ်လေ၊ ဆယ်တန်းရောက်နေပြီ၊ မချောဘူးလားဗျာ ဟဲ ဟဲ'

ဆောင်းက ယခင်ကလောက် ပိန်ပိန်မည်းမည်းလေး မဟုတ် တော့။ မေမေကလည်း ဆောင်းကို ထမင်းစားခန်းတိုင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဘီးဟိုက်ဘရန်ဒီ နည်းနည်းတိုက်သည်။ ဆောင်းရဲ့အသားရော ညိုဝါရောင် သမ်းလာသည်။

'ချောပါ့ဗျား ချောပါ့ဗျား၊ မအေတူသမီးပဲနော် ဟဲဟဲ'

လူကြီးတွေ၏ ချီးမြှောက်ရယ်မောသံကိုလည်း မနှစ်မြို့လှ ဆောင်းက မေမေရဲ့သမီး၊ တနည်းအားဖြင့် ပါပါ၏ မယား သမီးဆိုတာ လူတိုင်း သိနေသည်။ ပါပါက ဂုဏ်မြောက် ရယ်မောနေသည်။

'သားချောလေးများရှိယင် သားမက်တော်ရအောင် ရှာ တာဗျ ဟဲဟဲ'

ပါပါကနောက်သလိုပြောင်သလိုနှင့်ပြောပြန်သဖြင့် ဆောင်း မှာ ရှက်ရွံ့ရပြန်သည်။

'ဟာ ဟုတ်တာပေါ့ဗျို၊ကျုပ်ကတော့ သားယောကျ်ား မရှိဘူးဗျာ၊ သတို့သားကောင်းလေးများတွေ့ယင် အောင်သွ တော်လုပ်ပေးပါ့မယ်၊ ငါသနားကလဲ ပါသကိုးဗျ ဟား ဟား

ဆောင်းသည် မျက်နှာမပျက်အောင် သတိထားနှုတ်ဆက် ပြန်လှည့်လာခဲ့သည်။ မမစိုးက လှမ်းခေါ်ပြန်သည်။

'ဆောင်းရေ လာပါအုံးကွယ်၊ ဒီမှာ မိတ်ဆက်ပေးမယ် ဟောဒါ စိုးရဲ့ညီမလေး၊ ညီမဆိုပါတော့ ဟဲဟဲ၊ သူက ကဗျာ ရေးတယ်၊ ကဗျာဆရာမကြီးပေါ့၊ ဆောင်း ဒါ ကိုကိုတို့ဌာန လက်ထောက်အင်ဂျင်နီယာ ဦးတင်ထူးတဲ့၊ လူပျိုကြီး ဆောင်း ဟဲ ဟဲ'

ဆောင်းက ခပ်ပြုံးပြုံးပင် တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ဦးတင်ထူး ခေါင်းကို ဆတ်၍ အသိအမှတ်ပြုသည်။

'ဆောင်းကို ခွင့်ပြုပါအုံးနော်၊ နောက်ဘက်မှာ ကြီးကြီးမေ သွားကူလိုက်အုံးမယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ'

ဆောင်း ဘယ်ကိုမျှ မသွားတော့ပဲ အိမ်ပေါ်ထပ်ကိုပဲ တက်လာခဲ့ပါသည်။ ဆောင်းရဲ့ အခန်းလေးသည် ဆောင်းရဲ့ ာဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်သော ကမ္ဘာလေးဖြစ်သည်။ စိတ်ကူး ဉ်၍ရသည်။ ကဗျာရေး၍ရသည်။ စာဖတ်၍ရသည်။ မီးရောင် မှိန်အောက်မှာ စာတွေခိုးဖတ်ရ၍ မျက်စိတွေ မှုန်ဝါး သော်လည်း သည်မီးရောင်ကိုသာ အားကိုးရသည်။ ညဆယ် ရီကျော်လျှင် မေမေက စာကြည့်မီးကို ပိတ်ခိုင်းပါသည်။

ခြံထဲကို ပြန်ကြည့်မိသည်။ ရယ်စရာကောင်းလှသည်။မွေးနေ့ ရှင် ကလေးလေးက အခန်းထဲက သူ့အထိန်းလက်ထဲမှာ အိပ် ပျော်နေပြီ။ လူကြီးတွေက ရယ်မောစားသောက်ဆဲ။ ဒါတွေကို လျက်သားနဲ့ ဆောင်းက ဘာဖြစ်လို့ သည်ကြားထဲမှာ နေနေ တာလဲနော်။ မေမေ့ကြောင့်လား၊ သတ္တိနည်းသော ဆောင်း ယ်တိုင်ကြောင့်ပဲလား မသိ။

သည်အိမ်က ထွက်ခွာသွားနိုင်တဲ့နေ့ဟာ ဆောင်းရဲ့ဘဝ လွတ် ာက်တဲ့နေ့ပါပဲ။ ဒါမှပဲ ဆောင်းဘဝကို ကိုယ့်ဘာသာပိုင်ဆိုင် ကိုယ်လုပ်ချင်ရာ လုပ်နိုင်လိမ့်မည်။ ထိုအခါ ဆောင်းသည် ပြီး သတ္တိရှိလာပေလိမ့်မည်။

\+ \+ \+

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂၁]

'သမီး စာမေးပွဲအောင်တယ် မေမေ'

'အို ဟုတ်လား၊ ဂုဏ်ယူဘယ်နှစ်ခု ပါသလဲသမီး၊

'တခုမှ မပါဘူး မေမေ'

မေမေ ဟန်ပင် မဆောင်နိုင်ရှာပါ။ မျက်နှာပျက်သွား... သည်။

'အခုနှစ်မှာ အမှတ်ကောင်းမှ ကိုယ်တက်ချင်တဲ့တက္ကသိုလ်... တက်လို့ရတော့မယ် မဟုတ်လား သမီး'

ဆောင်းတို့ အောင်စာရင်းထွက်သည့်အချိန်မှာ တက္ကသိုလ်... ရက်ရှည်ပိတ်ထားသည်။ တက္ကသိုလ်ပြန်ဖွင့်လျှင် စနစ်သစ်ပြောင်... မည်ဟု သိထားရသည်။

အစကတော့ ပါပါကကော မေမေကပါ ဆေးတက္ကသိုလ်... ပို့မည်ဟု ရည်မှန်းထားခဲ့ကြလေသည်။ ယခု ပို့ချင်တိုင်းလည်း... ပို့၍မရတော့။ ကျိတ်ပြီး ဝမ်းသာနေသည်မှာ ဆောင်းပင်ဖြစ်...

ဆောင်းက ဆေးတက္ကသိုလ်ကို မသွားချင်ပေ။ အင်္ဂလိပ်... ...င်းကိုတော့ လိုက်ချင်သည်။ သို့သော် မေမေက အင်္ဂလိပ်... ...င်းကို သဘောမကျ။ ပါပါက စီးပွားရေးတက္ကသိုလ် တက်... ...ချင်ပြန်သည်။ ဆောင်းက စီးပွားရေးလည်း မတက်ချင်၊ ပညာ... ...ရေးဘက်လည်း စိတ်မဝင်စားပေ။ အင်္ဂလိပ်စာ မလိုက်ရလျှင်... ...ရှေးသိပ္ပံပဲတက်ရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

ဆောင်း၏ ရှေ့ပညာရေးကို ပါပါနှင့် မေမေက အလေး... ...ထား၍ ဆွေးနွေးကြ၏။

'ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ဝင်ခွင့်မရယင်လဲ အင်္ဂလိပ်စာတော့ ...ခြောက်နှစ်ကြာအောင် တက်မနေပါနဲ့၊ စီးပွားရေးလဲ မလိုက် ...င်ဘူးဆိုယင် သိပ္ပံရိုးရိုးပဲ တက်ပစေ၊ လေးနှစ်နဲ့ဘွဲ့ရမယ်'

ပါပါက ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးလိုက်ပါ၏။ ပါပါ့သဘောက ...တော့ လေးနှစ်နှင့်မြန်မြန်ဘွဲ့ရပြီးလျှင်သင့်လျော်သောယောကျ်ား ...နှင့် အိမ်ထောင်ချပေးဖို့သာဖြစ်သည်။ မေမေကလည်း ပါပါ့ဆန္ဒ ...အတိုင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

တက္ကသိုလ်ဖွင့်ဖို့က ခြောက်လလောက် လိုနေသေးသည်။ ...အတွင်းမှာ ဆယ်တန်းအောင်သူ အားလုံး အားနေကြလေ ...သည်။ ဆောင်းအတွက် ဝတ္ထုတွေဖတ်ဖို့ အချိန်ရပြန်သည်။ ...ရောက်သေးသည့် တက္ကသိုလ်အကြောင်း တွေးပြီး ကြည်နူး ...သည်မှာလည်း အရသာတခုပင် ဖြစ်ပါ၏။ ဆောင်းအတွက် ...မစိုးတို့ ကြီးကြီးမေတို့၏ အရိပ်စက်ကွင်းအောက်မှ ဝေးကွာ ...ခြင်းသည်လည်း ချမ်းသာသုခတမျိုးပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ...အတွက် ပိုပြီး ဝမ်းမြောက်မိသည်။ မမစိုးတို့ ကြီးကြီးမေတို့

www.burmeseclassic.com

ဝင့်ထယ်နေပုံ၊ ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေကြပုံတွေမှာ ဆောင်းအတွက် မမြင်အောင် မကြားအောင် ရှောင်နေရခြင်းဖြင့်သာ လွှင့် မြောက် အေးချမ်းမှုကို ရရှိသည်။ မေမေကတော့ တသက်လုံး အာဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားရပ်တည်နေမည့်သူ ဖြစ်ပေသည်။

ကျောင်းမဖွင့်မီကာလအတွင်း ဆောင်းက အခြားကျောင်း သားများနှင့်အတူ လုပ်အားပေးဖို့ မေမေ့ကို ပြောရသည်။ မေမေက ပါပါ၏ သဘောတူညီချက်ဖြင့် ခွင့်ပြုလိုက်လေသည်။ ပါပါ၏ သဘောထားက အစစအရာရာ ပြောင်းလဲခဲ့ပြီ မဟုတ် ပါလား။

လုပ်အားပေးရသည် ဆိုသော်လည်း ဆောင်းတို့က နေ့စား တနေ့ သုံးကျပ်ဆယ့်ငါးပြားရသည်။ ပြည်သူ့ဆိုင်မှာ အရောင်း စာရေးမ လုပ်ရလေသည်။ ဆောင်းအတွက် ပထမဆုံးသော အလုပ်ခွင် အတွေ့အကြုံပင် ဖြစ်တော့၏။ ပြီးတော့ ပထမဆုံး ဝင်ငွေကိုလည်း ရရှိသည်။ ဆောင်းတို့လို ငွေရေးကြေးရေး မ မပင်ရသူအဖို့တော့ မုန့်ဖိုးပဲဖိုး စာအုပ်ဖိုးဖြစ်၍လာသည်။စာအုပ် တွေ ပိုဝယ်နိုင်လာပြီး အိမ်ပြန်ရောက်လျှင် ဝတ္ထုတွေကို တဝကြီး ဖတ်ရပြန်လေရာ ထိုကာလသည် ဆောင်းအတွက်တော့ လောက နိဗ္ဗာန်တည်း။

လုပ်အားခကို တလတခါ စုထုတ်ရသဖြင့် သပိတ်ဝင်အိတ်ဝင် တရာလောက်ရသည်။ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေက အလွန်ဆုံးနှစ်ကျပ် မိန်းကလေး အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း တိုတိုထွာထွာလေးတွေဝယ် ပြီးလျှင် နှစ်သက်ရာ ဝတ္ထုစာအုပ်တွေ ဝယ်ရသည်။ စွယ်တော် ရွက်လေးတွေ ကြားညှပ်ထည့်လိုက်သော တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏

...ငယ်ချင်းလို့ပဲ ဆက်၍ခေါ်မည်ခိုင် ကို ပိုက်ကာအိမ်ပြန်လာပြီး ...ဝကြီး ဖတ်ရသည်။ ခိုင်နှင့်မောင့်ကို ညားစေချင်လိုက်သည့် ...ခြင်း။ ဆောင်း၏ စိတ္တဇညတွေ ပို၍ ရှည်လျားရပြန်လေသည်။

ခင်နှင်းယု၏ မိုးကျော်သူကိုဖတ်တော့ ပါပါဟာ မိုးကျော်သူ ဟု ထင်မိပြန်၏။ ဝိုင်းကိုလည်း သနားလှသည်။ စာမေးပွဲမဖြေ ...က ခိုးဖတ်ထားရသော သိန်းသန်းထွန်း၏ အချစ်ရှုးလေးရဲ့ ...ချစ်ဦး၏အဆက်၊ ငွေစပယ်ရဲ့လမင်းငယ်ဘဝကို ဖတ်ရသည်။ ...လေး၏ဖြေရှင်းချက်တွေကို သိပ်ပြီးနှစ်လိုခြင်း မဖြစ်မိပေ။ မပန် ...နဲ့ကြွေချင်ဘယ်မှာ ဆောင်းသိထားတဲ့ မြလေးဟာ ခပ်ဆိုးဆိုး ...း ဖြစ်သည်။ ဆိုးတဲ့ကောင်မလေးကို မောင်က ချစ်သည်။ ...ဆောင်းကထိုအချစ်ကိုသဘောကျသည်။ သို့သော်မြလေး၏ပင်ကို ...ရာ အမြင်ကပ်စရာကောင်းသော စရိုက်လေးကို ငွေပယ်ရဲ့ ...မင်းငယ် ဘဝက ဖျက်ဆီးပစ်သည်။ မြလေးက မိန်းမကောင်း ...း ဖြစ်နေသည်။ ဆောင်းရင်ထဲက ရှိပြီးသော မြလေးသည် ...ပျောက်ယ်မဲ့သွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေစပယ်ကို ဆောင်း ...ကြိုက်။

ကျောင်းစာနှင့် ကင်းဝေးရသောရက်များမှ ဆောင်းဝတ္ထု ...သည်ကို မေမေက မတားပေ။ တနည်းအားဖြင့် ဆောင်းရဲ့ ...ကို ဝတ္ထုတွေထဲမှာ မြှုပ်နှံထားရလျှင် အရာ အားလုံးကို ...ငသည်ဆိုတာမေမေက သိနေလေသည်။ မေမေက ဆောင်းရဲ့ ...ခြအနေကို ဆောင်းမသိအောင် အမြဲပဲ စောင့်ကြည့်နေခဲ့ ...ည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းက အလုပ်ကပြန်လာလျှင် ကြီးကြီးမေနှင့် ယခုမှ မေ စိုး ခိုင်းချင်တာ ခိုင်းနိုင်ရန် ခေါ်ထားသော အိမ်ဖော်တယောက် ချက်ထားသည့် ထမင်းဟင်းကို အသင့်စားရသည်။ ပြီးလျှင် ဆောင်းရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာလေးဖြစ်သော အခန်းထဲဝင်ကာ ဝတ္ထု ဖတ်သည်။ သို့ဖြင့် မမစိုးတို့ ပါပါတို့ရဲ့ ရယ်မောပျော်ရွှင်သံတွေ ကိုလည်း လျစ်လျူရှုနိုင်ခဲ့၏။ မေမေ၏ အလိုက်သင့် အလျော သင့် စကားသံတွေကိုလည်း မေ့ထားနိုင်သည်။ ကြီးကြီးမေ ငြူစူ စောင်းမြောင်း နှိမ်ချသံတွေကိုလည်း မျက်ကွယ် ပြုနိုင် သည်။

လသာသောညများတွင် ပြတင်းပေါက်မှာ ကြာမြင့်စွာ ဆ နေမိသော်လည်း စိတ်၏လွတ်မြောက်မှုကို ကဗျာရေးခြင်းဖြ အဆုံးသတ်ကာ ငိုက်မျဉ်းလာမှ တဝအိပ်ပစ်လိုက်သည်။ သ ခေါင်း ကျော်မှ အိပ်ပျော်သဖြင့် အိပ်မက်တွေ များများမက အချိန်မရတော့ပေ။

ကဗျာတွေကိုတော့ တက္ကသိုလ်ရောက်မှ နီးစပ်ရာ ပို့မည်ဆို သိမ်းထားလိုက်သည်။ နောက်တော့လည်း ထိုကဗျာတွေကို မ သည့်နေရာတွင်မှ မသုံးဖြစ်တော့။ သုံးလောက်အောင်လည်း မကောင်းလှတာကို ကိုယ့်ဘာသာသိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။

မေမေက ဆောင်းအတွက် မွေ့ရာ ခြင်ထောင် အသစ်တွေ ချုပ်သည်။ အင်္ကျီအသစ်တွေ ကိုက်ညှပ်၏။ ဆောင်းမှာ မေ စေတနာကို အမှန်အမြတ် ထားသောအားဖြင့် မေမေချုပ်ပေး သော ပွရောင်းရောင်းအင်္ကျီတွေကို တက္ကသိုလ်အထိ သယ်ခဲ့

သေးသည်။ နောက်တော့လည်း မေမေသည် ဆောင်း၏သဘော ထားကို ရိပ်မိကာ အင်္ကျီတွေကို ကိုယ်တိုင် ချုပ်မပေးတော့ပေ။

ဝတ္ထုတွေ ကဗျာတွေကြားမှာ နစ်မြုပ် မွေ့ပျော်နေသော ဆောင်းဘဝကို အချိန်အတန်ကြာ မေ့လျော့နေခဲ့သော အတိတ် ဆီသို့ ပြန်လည် ခေါ်ဆောင်သွားသည့်အဖြစ်က ရုတ်တရက်ပေါ် ပေါက်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအတွက် မေမေရောဆောင်းပါ မေ့ထားချင်သော အတိတ် ကမ္ဘာဆီသို့ တဒင်္ဂအားဖြင့်ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားကြရလေသည်။

\+ + +

'မမရွှေတင်ဆီက စာလာတယ်'

ဆောင်း အလုပ်ကပြန်လာသည့် တနေ့မှာ မေမေက ဆီး ပြောသည်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဒေါ်လေးရွှေတင် အိမ်ကိုသိပ်မလာ တော့တာ သတိရ၏။ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်နှစ်လောက်ကစပြီး လုံးဝ မရောက်လာခဲ့ပေ။ ကြာတော့ ဆောင်းလည်း မေ့သွားသည်။ သို့မဟုတ် မေ့ချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်သည်။

'ဘာတဲ့လဲမေမေ၊ ဒေါ်လေးတောင် မလာတာကြာပြီနော်၊ နေကောင်းရဲ့လား'

ဆောင်းက သတိတရပင် မေးလိုက်သည်။ ဆောင်းရဲ့ ငယ် စဉ် ဘဝတလျှောက်လုံး အတူတကွ နေလာရတာ ဆိုတော့ တကယ်တမ်းမှာ ဘယ်မေ့နိုင်လိမ့်မလဲ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ကိုစိန်မောင် ဆုံးသွားပြီတဲ့'

'ဟင်'

အထူးဘာလည့် ဝမ်းနည်းခြင်း မဖြစ်မိတာကိုတော့ ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရမည်ပင်။ သို့သော်လည်း လူဆိုသည်မှာ အသက်ရှင်စဉ်က ဘာတွေပဲ လုပ်ခဲ့လုပ်ခဲ့၊ နောက်ဆုံးတော့ သေခြင်းနှင့် အဆုံးသတ်ရပါလားဟု တွေးတောမိပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်မိလေသည်။

ဆောင်းရဲ့ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ မေ့မရနိုင်တဲ့ ဦးလေးစိန်။ ရင်ထဲအသည်းထဲမှာ စွဲသွားအောင် နှိပ်စက်ကလူ ပြုခဲ့တဲ့ဦးလေးစိန်။ ငယ်ရွယ်သော ဦးနှောက်လေးထဲမှာ ဘဝ၏ ခါးသီး ရှားကျက်သော အတွေ့အကြုံကို ပေးခဲ့သော ဦးလေးစိန်။ ထိုဦးလေးစိန်ကား ယခုတော့ သေလေပြီတည်း။ လောကကြီးမှာ မရှိတော့လေပြီတည်း။

'မေမေတို့တော့ သွားအုံးမှ ကောင်းမယ်သမီး၊ မမရွှေတင်ကလဲအတော်ပဲ ခဲယဉ်း ရေးထားတယ်၊ သူ တော်တော်ဒုက္ခရောက်နေရှာတယ်'

မေမေကပြော၏။ မေမေက လူတော်တော်များများကို ခွင့်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။ အသက်အရွယ် ကြီးလာသောကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ မည်သည့်အခါမဆို ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်သော ဆောင်းသည်ပင် အသက်ကြီးလာသောအခါ သည်းခံတတ်လာသည်ကို နောင်အခါ နားလည်လာရလေ၏။

'ဒေါ်လေးရွှေတင် ဒုက္ခ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ၊ သူလာလို့ မေမေ သိတာလားဟင်'

တကယ်တော့ ဒေါ်လေးရွှေတင်က နဂို ကတည်းက ဒုက္ခရောက်နေသူပင် ဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုအကြောင်းကိုတော့ ဆောင်း ထပ်မပြောလိုတော့ပါ။ ဒေါ်လေးရွှေတင် ယခင်က ခဏ ခဏ လာသည်ကို သတိရသောကြောင့် မေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

'မလာတာ ကြာပါပြီလေ၊ နောက်ဆုံးတခါ လာတုန်းက မေမေလဲ စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ နောက်မလာဖို့ ပြောလိုက်မိတယ်'

'ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ မေမေရယ်၊ အဲဒီတုန်းက သမီးမရှိဘူးသား'

မေမေက စိတ်မကောင်းဟန်ဖြင့် ငေးမောနေသည်။

'ဟုတ်တယ် သမီးမရှိဘူး၊ သူက မေမေဟာ သူတို့ကြောင့် ခုလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နေရတာလို့ ပြောပြောနေတာတော့ သမီး သိမှာပေါ့၊ နောက်ပိုင်းတော့ ဒါတင်မကဘူး၊ အကျပ်ကိုင်ချင်တဲ့ သဘောတွေပါ ပါလာတယ်၊ ပိုက်ဆံ လိုသလောက် မပေးယင်ပဲ သူက မေမေ့ကို အစ်ကိုကြီးနဲ့ ခွဲပစ်နိုင်သလိုလို ပြောတာနဲ့၊ မေမေလဲ သိပ်စိတ်ဆိုးတယ်၊ ပြီးတော့ သမီးက အရွယ်ရောက်ပြီ၊ သူ ခဏခဏလာတော့ သမီးအတွက်လဲ ဘယ်ကောင်းမလဲ'

'သမီး ဒါတွေ ဂရုမစိုက်ပါဘူး မေမေရယ်၊ ခု ဒေါ်လေးရွှေတင်ဆီ သွားယင် သမီးပါလိုက်မယ်နော်၊ ကိုယ်မွေးခဲ့တဲ့နေရာကို ပြန်ရောက်ချင်ပါသေးတယ်မေမေ၊ သမီးတော့ ဘာတိမြေကို မခင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် မေ့လို့တော့ မရဘူး'

www.burmeseclassic.com

'ဒါပေါ့လေ၊ အသုဘချမီအောင် မေမေတို့ မနက်ဖြန် သွားမယ်၊ သမီးအဝတ်အစားတွေ ထည့်ထား၊ လက်ဝတ် လက်စားတော့ အကုန်ဝတ်မသွားနဲ့သမီး၊ ဆွဲကြိုးတွေ ချွတ်ထားခဲ့'

ဆောင်းအတွက် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဝေးကွာခဲ့ရသော မွေးရပ်မြေကိုတခေါက်ပြန်ရောက်ရမည့်အတွက် ဝမ်းသာခြင်းမဖြစ်၊ ဝမ်းနည်းသလိုလိုသာ ခံစားရပါ၏။

ဆောင်းသည် အတိတ်ကို ခင်တွယ်သူ မဟုတ်။ အတိတ်ကို မုန်းတီးသူသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုကဲ့သို့ အတိတ်ဘဝ၏ နာကျည်းစရာများကြောင့်ပင် ဆောင်းသည်လူ့ဘဝမှာ ဘာကိုမှ ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ မမှုတော့သည့်သတ္တိကို ရခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဆောင်းတို့၏ ဇာတိမြေသို့ ပြန်ရမည့်အတွက် မေမေရော ဆောင်းပါ စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့ကြလေသည်။

[၂၂]

ဆောင်းတို့၏ ရွာကလေးကား များစွာ ပြောင်းလဲခြင်း မရှိသလို တိုးတက်ခြင်းလည်း မရှိသေး။ ယခုအချိန်မှာ စစ်ရိပ် စစ်ငွေ့တို့သည် မရှိတော့။ သို့သော် အဖြူရောင်နယ်မြေကား မဖြစ်သေး။ အတိတ်ဆီ ဝိုးတဝါးသာ မြင် ယောင် နိုင် တော့ သော နေအိုဟောင်းလေးများသည် ဘာမျှ မပြောင်းလဲသေးပေ။

ဒေါ်လေး ရွှေတင်ကား မိန်းမအိုကြီးတယောက် ဖြစ်နေပြီ။ မာန်မာနဟူသည်လည်း မရှိတော့ပြီ။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ဟူသည်ကား ဝေလာဝေး။ ဦးလေးစိန်၏ အသုဘသည်လည်း ခမ်းနားပြည့်စုံခြင်းမရှိ။ လူ့ဘဝကြီးကား ဆန်းကြယ်ဘိ၏ဟု ဆောင်း တွေးတောနေမိ၏။ ဆောင်းကို ကန့်ကျောက်ရိုက်နှက်ခဲ့သော ဦးလေးစိန်သည် အရိုးပေါ် အရေတင်သော ရုပ်ဖြင့် ငြိမ် သက် စွာ လဲလျောင်းနေလေပြီ။ သူ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်တော့။ ဘာကိုမှလည်း မသိတော့။ နောက်ဆုံးတချိန်က အရက်ဝယ်ခိုင်းလို့မရခြင်း ရိုက်နှက်ခဲ့တဲ့ ကလေးလေးက မိန်းမကြီး တယောက် ဖြစ်ခြင်းသူ့ရဲ့

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ကလာပ် မြေကျရေးအတွက် လုပ်ဆောင်ပေးနေရပြီ ဆိုသည်ကို သူ မသိနိုင်တော့ပြီတကား။

'အေ ကိုစိန်မောင်ရဲ့၊ တော်တူမကြီးတို့ ရောက်လာပြီလေ အမယ်လေး ကလေးက ပျော်ရဲ့လားလို့ ခဏခဏမေးတဲ့ ကိုစိန်မောင်ရဲ့၊ တော်တူမချောလေး ရောက်လာပြီတော့'

ဒေါ်လေးရွှေတင်ကား သူ့ဝသီအတိုင်း ချဲ့ထွင် မြှောက်ပင့်၍ ငိုရှာသည်။ခြောက်ကပ်နေသော အသုဘအိမ်သည် ဆောင်းတို့ ရောက်လာမှ အိမ်နီးချင်းတို့ဖြင့် ဆူညံ စည်ကား၍ လာသည်။ လှုပ်လှုပ်ရွရွ တီးတိုး တီးတိုးဖြစ်လာကြသည်။ မေမေနှင့်ဆောင်းသည် တကယ့်ကို စိတ်ဝင်စားစရာကြီး ဖြစ် နေ သည်။ သည်သားအမိဟာ တချိန်က တို့ရွာမှာ အတိဒုက္ခရောက်စွာ နေသွားခဲ့ကြရတာပဲ ဟူသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်သူက ကြည့်သည်။

'မမရွှေတင်ရယ်၊ လူကြုံနဲ့ စာရရချင်း လာခဲ့တာပဲ၊ ကဲ အလောင်းလှအောင်သာ ပြင်ကြချေပါ၊ ကုန်ကျသမျှ ရှိရိပေးပါ့မယ်'

'ကျေးဇူး ကြီးလှပါတယ်အေ၊ ငါတော့ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေတာ၊ လူမမာက အိပ်ရာထဲ လဲနေတာလကြာလှပေါ့၊ သေခါနီးတောင် ကောင်းကောင်းကြီး နှိပ်စက်သွားခဲ့တာဟဲ့၊ ငါ လူရုပ်မပေါ်တာသာကြည့်'

ဒေါ်လေးရွှေတင်မှာ ဆောင်းတို့နှင့်ကွဲကွာသည့်နောက်ပိုင်းသည်လင် အရက်သမားကို သူကပဲ လယ်လုပ်ကာ ကျွေးခဲ့ရသည်။

ဆောင်းငယ်စဉ်က နေခဲ့သောအိမ်ကြီးမှာ ယိုယွင်းပျက်စီးကာ ဇရပ်သာသာ ရှိတော့သည်။

ဆောင်းသည် အိမ်အောက်ကို ဆင်းလာခဲ့၏။ လူတွေက မေမေ့ကို လာနှုတ်ဆက်ကြသော်လည်း ထို လူတွေကို ဆောင်း မသိ။ မမှတ်မိ။ ရွာနှင့်ပတ်သက်၍ ဆောင်း မှတ်မိ သတိရနေသူမှာ မြကြည်တယောက်သာ ရှိသည်။ မြကြည် ဘယ်မှာနည်း။

မေမေ့အစီအစဉ်ဖြင့် ချက်ချင်းပင် အလောင်းကိုပြင်ဆင်ကာ ဘုန်းကြီးပင့်၊ ကန်တော့ပွဲများပြင်လေသည်။ရွာ၏ ထုံးစံအတိုင်း လမ်းတလျှောက်ထမ်းကာ အသုဘပို့ဆောင်ကြသည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင်ကား လင်သေ၍ ပူဆွေးရခြင်းထက် လာသမျှ ဆွေသည်များကို 'ဒါ ကျုပ်ယောက်မ ရီရီလေ မှတ်မိကြရဲ့လား၊ ဟိုဟာ ကျုပ်တူမ ဆောင်းခင်ပေါ့'ဟု လှည့်လှည့်ပြောပြရသည်နှင့်မော နေလေ၏။ ရွာသူရွာသားတွေက ပြောင်ပြောင်ရောင်ရောင် ဖြစ်နေကြသော ဆောင်းတို့ သားအမိကိုကြည့်ကာ အံ့သြ ထူးဆန်းနေကြ၏။

ရွာလယ်လမ်းတလျှောက် လျှောက်ယင်း ဆောင်း မျက်ဝင်းထဲမှာ ငယ်စဉ်ဘဝကို သတိရမိပြန်သည်။ ဆောင်း ငယ်စဉ်က သည်နေရာတွေမှာ ခြေရာချင်း ထပ်အောင် လျှောက်သွား နေခဲ့တာပေပဲ။ ပြီးတော့ လယ်ကွင်းပြင်ကျယ်များအကြား မှို့ရှာခဲ့တာ သတိရပြန်သည်။ ချောင်းရေညိုညိုကိုမြင်တော့ ခြေတော်ပြီးဆော့ကစားခဲ့တာ၊ ဟိုဘက်ကမ်းရောက်အောင် ကိုယ်ထက် အဆမတန်ကြီးသော လှေကြီးကို လှော်ခတ်ခဲ့တာ သတိရပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သည်တုန်းက ထမင်းဆာတာကလွဲပြီး တခြားအရာ မှန်သမျှကို ဆင်းရဲခြင်းဟု မမြင်ခဲ့ပေ။ ယခုမှ ငါ ဆင်း ဆင်း ရဲရဲ နေခဲ့ရတာပါကလားဟု အောက်မေ့ရ၏။ လူ့ဘဝကား အတက်အကျဆိုတာ တကယ်ပင်ရှိပါကလား။ စာတွေထဲမှာ ဖတ်ဖူးသော ဘဝသည် လက်တွေ့မြင်ရသော မိမိဘဝသာ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခြင်းနှင့် ပေါင်းစပ်တော့ ပိုပြီး ပီပြင်လာသည်။

လူတယောက်၏ နောက်ဆုံးခရီးကား အပြီးသတ်လေပြီ။

မိုက်မဲခြင်းတွေ၊ ဒေါသတရားတွေ၊ လှုပ်ရှားပြုမူခဲ့တာတွေ မှန်သမျှ သူ၏ဝိညာဉ်မဲ့သော ရုပ်ခန္ဓာနှင့်အတူ မြေကြီးအတွင်း မြှုပ်နှံခြင်းကို ခံလိုက်ရပေပြီ။ ဆောင်းရဲ့ဘဝမှာ အစဉ် ခြောက်လှန့်ခဲ့သော ဦးလေးစိန် ဟူသည့် နာမ်တရား ကြီးသည်လည်း ချုပ်ငြိမ်း၍ သွားပြီ။

အိမ်အပြန်မှာ ဆောင်းတို့သားအမိကို လာရောက် ကြည့်ရှု နှုတ်ဆက်သူတွေနှင့် စည်ကား နေပြန်သည်။ တချို့ကလည်း မသိဖူးပဲနှင့် လာကြည့်ကြခြင်းဖြစ်၏။

မိန်းမကြီးတယောက်သည် မှုန်ဝါးသော မျက်လုံးများကို သက်တဘက်ဖြင့်ကာ ယင်း ဆောင်းကို သေသေချာချာလာကြည့် သည်။

'ဟဲ့၊ နင် ဆောင်းခင်လား'

'ဟုတ်ပါတယ်'

'အောင်မယ်လေး တသွေးတမွေး ဖြစ်နေလိုက်တာ၊ မှတ်တောင် မမှတ်မိဘူးဟယ်၊ ညည်း ငါ့မှတ်မိရဲ့လား'

ဆောင်းက သေသေချာချာကြည့်တော့မှ တဖြည်းဖြည်းမှတ်မိလာသည်။ အိုး သည်မိန်းမကြီးကို ဘယ်မေ့နိုင်ပါ့မလဲ၊ မြကြည်တို့ ဒေါ်ကြီးပါလား။ ယခုတော့ မြကြည်တို့ဒေါ်ကြီးမှာ ဇရာကြောင့် အဘွားကြီးလုံးလုံး ဖြစ်နေပါပကော။

'ဒေါ်ကြီးမဟုတ်လားဟင်၊ မြကြည်ရော မြကြည်မမြင်ပါလား ဒေါ်ကြီးရယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆောင်း မြကြည်ကို တွေ့ချင်ပါသည်။ မြကြည်သည် သူ၏ဘဝမှာ ပထမဆုံး ကျွမ်းဝင်ခင်မင်ခဲ့ရသော ချစ်သူငယ်ချင်းတယောက်ပင် မဟုတ် ပါလား။ လယ်ကွင်းထဲမှာ နုပန်းသတ်ခဲ့ရစဉ်ကလည်း မခံချင်စိတ်ကြောင့်သာ ဖြစ်ခဲ့ရပြီး မြကြည်နှင့် ထိုသို့ဖြစ်ရသည့်အတွက် စိတ်မကောင်းနိုင်ခဲ့ပါ။

'မြကြည်ကတော့ ညည်းနဲ့ တခြားစီပေါ့အေ၊ ညည်းတို့က ကုသိုလ်ကံ ကောင်းတာကိုးအေ၊ ညည်းသူငယ်ချင်း မြကြည် တယောက်တော့ ကလေးနှစ်ယောက်နဲ့ ဒုက္ခကိုရောက်လို့'

ဒေါ်ကြီး၏လေသံက ထုံးစံအတိုင်း နှိမ်ချချင်သည့် လေသံလေး မပျောက်တတ်သေးသော်လည်း ဆောင်းကတော့ခွင့်လွှတ်နိုင်ပြီဖြစ်ပါသည်။ ဘာပဲပြောပြော ယခုအချိန်မှာ မိမိက အစစအရာရာ သာလွန်နေသည့်အခါ မဟုတ်ပါလား။

'ကလေးနှစ်ယောက်တောင် ရနေပြီလား၊ တွေ့ချင်လိုက်တာ ဒေါ်ကြီးရယ်၊ သူ ဘယ်မှာနေလဲ၊ ဒေါ်ကြီးတို့နဲ့ပဲလား'

တောမှာတော့ မိန်းကလေးတချို့မှာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် အိမ်ထောင်ကျကြစမြဲ ဖြစ်၏။ မြကြည်ကို ဆောင်း တကယ်ပင် တွေ့ချင်လှသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'အိမ်မှာပဲရှိပါရဲ့အေ၊ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်၊ ညည်းလာတယ်
သူ ဝမ်းသာမှာ'

အသုဘအိမ်မှာ ချက်ချင်းပင် မတွယ်ထိုးကာ ရွာသားတော
ဖဲ့ဝိုင်းတွေဖြင့် စည်ကားလာသည်။ ဒေါ်လေး ရွှေတင်လည်း
ဆေးပေါ့လိပ်ကြီးဖွာကာ သူ လင်ပေးစားလိုက်၍ ကောင်းစာ
သွားသော ယောက်မနှင့်တူမအကြောင်း အားပါးတရထိုင်ပြော
နိုင်ပြီဖြစ်၏။ ပြောပါစေတော့။ လူဆိုသည်ကား မသေခင်အာ
တယောက်နှင့်တယောက် ချစ်ကြရသည်ပါကလားဟု ဆောင်း
က ဆင်ခြင်မိလေပြီ။

'မေမေ သမီးသူငယ်ချင်း မြကြည်အိမ်ကို သွားအုံးမယ်'

ဆောင်းက မေမေ့ကို ခွင့်ပန်သည်။ ဒေါ်လေးရွှေတင်အာ
ကြားသွားသည်။

'သွားမနေနဲ့ဆောင်းခင်၊ နင်ငယ်ငယ်က မှိချိုးမျှစ်ချိုးပြော
ခဲ့တာ သတိမရဘူးလား၊ ငါ့တူမလေးကို မဦးမချွတ် ပြောတာ
မခံနိုင်လွန်းလို့ ငါကိုယ်တိုင် ညည်းဆီ အရောက်ပို့ခဲ့ရတာပေါ့
ရှိရှိရယ်၊ အခု သူ့သမီးက လူရုပ်တောင်မပီဘူး၊ ဒါတွေမှာ
အဖက်လုပ်မနေနဲ့ဆောင်းခင်'

'ဘယ်ဟုတ်မလဲဒေါ်လေးရယ်၊သူတို့အဲဒီလိုပြောလို့ပဲဆောင်း
ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ဖြစ်ရတယ်လို့တောင် ဖြေလို့ ရပါသေး
တယ်၊ ဆောင်းသွားမယ်မေမေ၊ ငယ်ငယ်တုန်းက ကစားခဲ့တဲ့
နေရာလေးတွေလဲ သွားကြည့်ချင်လို့'

'သွားလေသမီး မိုးမချုပ်စေနဲ့'

'ဟုတ်ကဲ့ မေမေ'

ဆောင်းက ရွာလယ်လမ်းတလျှောက် လျှောက်လှမ်းခဲ့၏။
တောသဘာဝမို့ ဆောင်းကို မေးငေါ့လက်တို့ကာ ကြည့်သူက
ညည်းမရှား။ အသင့်အတင့်ဝတ်စားလာသော အဝတ်အစား
များသည်ပင် သူတို့အတွက် ထူးခြား ဆန်းပြားနေသည်။

တကယ်တော့ ဆောင်းခင်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ငယ်ငယ်
က ချေးအထပ်ထပ်တက်နေတဲ့ ဂါဝန်အစုတ်ကလေးတွေဝတ်
ပြီး သည်ရွာထဲမှာ ခြေဦးတည့်ရာ လျှောက်သွားနေခဲ့တာပေပဲ။
ဘုန်းကြီးကျောင်းကို သွားတော့လည်း အလောတကြီး ပြေးလွှား
ဆိုတာကာ ဝန်းတကာမှာ လူအလစ်ကိုချောင်းပြီး မာလကာသီး၊
ဆီးသီး ခူးစားခဲ့တာလဲ သူပဲပေါ့။ သူ့အဘွားက မုန့်ဖိုးတောင်
ပေးနိုင်တာမဟုတ်လို့ ဆန်ကွဲနဲ့ မုန့်ကို လဲကျွေးခဲ့ရသေးတယ်လေ။

လူ့ဘဝကြီးကား အတက်အကျဆိုသည် ရှိတတ်ပါကလား
ဟု ဆောင်းက အံ့သြဆင်ခြင်မိသည်။ သို့သော် မြကြည်ကိုမြင်ရ
သော၊ ဩော် လူ့လောကထဲမှာ အချိန်ကာလတွေ ဘယ်လိုပင်
ပြောင်းပြောင်း အခြေအနေ တိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်း မရှိရှာသူ
တွေလည်း အနန္တပါကလားဟု သိနားလည်ရပြန်လေသည်။

မြကြည်ကား မိန်းမကြီးလုံးလုံး ဖြစ်နေပြီ။
ငယ်ရုပ်ကိုပင် မှတ်မိအောင် မနည်း ဖမ်းယူရ လေသည်။

'ဆောင်းခင်ရယ်၊ နင် ငါ့ဆီလာတယ်နော်၊ ဝမ်းသာလိုက်
တာဟယ်၊ အသားတွေလဲဖြူပြီး လှလိုက်တာနော်'

မြကြည်သည် မျက်ရည်လေးစမ်းစမ်းဖြင့် ဆောင်းကိုကြည့်
ကာ တကယ်ပင် လိုက်လှဲဝမ်းသာနေရှာသည်။ သူ့မှာတော့
ငယ်စဉ်ကလိုပင် စုတ်စုတ် ပြတ်ပြတ်။ ကလေးတွေကလည်း
ချင်ဟောင်းလောင်း၊ ဖိနပ်မပါပဲ၊ ပါးစပ်လေးတွေ အဟောင်း

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သားဖြင့် ညွှန်သည်ကို အထူးအဆန်းသဖွယ် ဝိုင်းကြည့်နေကြ
သည်။

'လာချင်တာပေါ့မြကြည်ရယ်၊ တို့ငယ်ငယ်က အတူတူ ဟင်း
ရှက်ရှာခဲ့တာ၊ လျှောက်ကစားခဲ့တာ မမေ့ဘူး၊ ချောင်းကိုရေ
ဖြတ်ကူးတာများနော် တွေးကြည့်ယင် ကြောက်စရာ၊ မသေ
ကံကောင်းနော်'

ဆောင်းကအမှတ်တရမြွန်ပြောတော့ မြကြည်က ငယ်မူ
ပြန်ပေါ်ကာ တခစ်ခစ်ရယ်သည်။ ငယ်ငယ်ကလည်း ဆောင်း
ဘာပြောပြော သူက နားထောင်တတ်သူပင်။

'နင့်အမေနဲ့ ပြန်နေရတာ နင် သိပ်ပျော်မှာပဲနော်၊ ငါဝမ်း
သာပါတယ်ဟယ်၊ နင်အခု ကျောင်းလဲနေရပြီပေါ့၊ ဘယ်နှစ်တန်း
ရောက်ပြီလဲ ဟင်'

'ငါ ဆယ်တန်းအောင်ပြီ'

'ဟယ် ဟုတ်လား၊ ဆရာမကြီး ဖြစ်ပြီပေါ့နော်'

'အေး'

မြကြည်ကား ရိုးစင်းသော ဘဝမှာပင် ရှိဆဲမို့ ဆောင်း
အရှည်အဝေး ပြောမနေတော့ပေ။

'နင့်ကလေးတွေရော ကျောင်းထားရဲ့လား မြကြည်ရယ်'

'မထားရသေးပေါင်အေ၊ အကြီးကောင်က ခုမှ ငါးနှစ်ရှိ
သေးတယ်'

'ထားတော့ထားပါ မြကြည်ရယ်'

ဆောင်းရင်ထဲမှာ မြကြည် ကလေးတွေကို မြကြည်လို မ
စေချင်။ စာမတတ် ပေမတတ်နှင့် ဘဝကို အဆုံးမသတ်စေချင်

ပြီးတော့ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခြင်း၏ ထွက်ရပ်လမ်းကိုလည်း ဆောင်း
စဉ်းစားတတ်သေး။ အလွယ်ဆုံးကတော့ မေမေတို့ပြောသလို
ပညာကို လူတန်းစေ့အောင်သင်ဖို့သာ မဟုတ်လား။

'အေးပါအေ၊ ငါလဲ နင့်ကိုကြည့်ပြီး အားကျပါတယ်၊ ဒါ
ပေသိ နင့်ကုသိုလ်ကလဲ ရှိတာကိုး'

မြကြည်က ရိုးသားစွာပင် ကုသိုလ်ကံကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ရှာပါ
သည်။ ဆောင်းက ကုသိုလ်ကံကြောင့်ချည်း မဟုတ်ဆိုသည့်
အချက်ကို အသိစိတ်ဖြင့် သိသော်လည်း မြကြည်လိုလူကို နား
လည်အောင်လည်း ရှင်းမပြတတ်ပေ။ ရင်ထဲမှာသာ တင်းကျပ်
လာသည်။ ဘာပဲပြောပြော မိမိသည် တောကိုအုံကြားမှာ
နွမ်းပါးစွာ တိမ်မြုပ်နေရမည့်ဘဝမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ပါကလား
ဟု တွေးကာ ရင်ထဲတလှပ်လှပ် ဖြစ်လာသည်။ ဆောင်းဘဝက
ရှေ့ကို အများကြီး မျှော်လင့်လို့ရနေပြီ။ မြကြည်တို့လို ဘဝမျိုး
မှာ ဘာကို မျှော်လင့်ရမည်နည်း။

'မြကြည် ငါ နောက်ကို ရွာကိုလဲလာလည်ပါ့မယ်၊ ကလေး
တွေကိုလဲ ဂရုစိုက်ပါဟယ်၊ သူ့အဖေကကော ဘာလုပ်လဲ'

'ထုံးစံအတိုင်း လယ်အလုပ်ပေါ့ဟယ်၊ ကိုယ်ပိုင်လယ်လဲ မရှိ
ပါဘူး စားရင်းငှားပါပဲ၊ ရရ စားစားပေါ့၊ နင်က ဘယ်တော့
ပြန်မှာလဲ ဟင်'

'မနက်ဖြန်လောက် ပြန်မယ်လို့ မေမေက ပြောတာပဲ'

'ရက်လည်အောင် မနေတော့ဘူးလား'

'မနေတော့ဘူးတဲ့၊ ဟိုမှာ ပါပါကလဲ ရှိသေးတာ'

'ပါပါဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ဟင်'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဆောင်းမှာ ဘာကြောင့်မှန်း မသိပဲ မျက်နှာ ပျက်သွားလေသည်။

'ငါ့ပထွေးပေါ့'

မြကြည်သည် သူ့စကားပြော မှားသွားမှန်း ချက်ချင်းသိလေသည်။

'အေးလေ နင့်ပါပါက နင့်ကိုချစ်မှာပါ၊နင်နေရတာ အဆင်ပြေတယ် မဟုတ်လား ဟယ်'

မြကြည်သည် ဆောင်းအတွက် ပူတောင့်ပူပင် ဖြစ်သွားရှာလေသည်။ တယောက်အပေါ် တယောက် ညှာတာတတ်သော ငယ်သူငယ်ချင်းတို့၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာလေး ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို ဆောင်း သတိထားမိသည်။

'ပြေပါတယ်ဟာ၊ ဘာမှ မပူမပင်ရပါဘူး၊ ငါသွားမယ် မြကြည်၊ ငါနင့်ကလေးတွေကို မုန့်ဖိုးပေးခဲ့ပါရစေ ဟယ်'

ဆောင်းက ကလေးတွေကိုခေါ်ကာ မုန့်ဖိုး နှစ်ဆယ်စီပေးတော့ ကလေးတွေက ရှက်ရွံ့စွာဖြင့် လက်ကို ရှေ့ထုတ်လာကြသည်။ 'နေပါစေဟာ၊ ဟဲ့ မယူကြနဲ့လေ'ဟု လှမ်းပြောသော မြကြည်၏ အသံသည်လည်း ခပ်ပျော့ပျော့ပင်။

မြကြည်သည် ထဘီအနွမ်းကို ဟိုဘက်သည်ဘက် လှည့်ဝတ်ကာ ဆောင်းနောက်သို့ လိုက်လာသေးသည်။ ခြံစည်း ရိုး နားရောက်တော့ ဆောင်း၏ နူးညံ့သောလက်များကို သူ့လက်ဝါး ကြမ်းကြမ်းကြီးများဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

'ဆောင်းခင်၊ နင်နဲ့ငါ ငယ်ငယ်က လယ်ကွင်းထဲမှာ ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြတာ တွေးတွေးပြီး ငါ စိတ်မကောင်းဘူး၊ အဲဒီတုန်းက ငါ....'

ဆောင်းက ရယ်မောလိုက်သည်။ မြကြည်၏ လက်များကိုလည်း ပြန်လည် ဆုပ်ညှစ်လိုက်သည်။

'တို့တွေက ငယ်သေးတာကိုး ဟ၊ သိပ်ရယ်စရာ ကောင်းတယ်နော်၊ ငါတော့ စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုမှ မနေတော့ဘူး'

'တကယ်လား ဆောင်းခင်ရယ်၊ အဲဒီနောက်ပိုင်း ငါနင့်ကို မမြင်ရတော့တာပဲ'

'တကယ်ပါဟာ၊ ငါတော့ ဒီရွာမှာ နင်နဲ့အတူတူ ဆော့ခဲ့တာခဲ့ကြတာ သတိရတိုင်း သိပ်ပျော်တယ်၊ ငါသွားမယ် မြကြည်ရယ်၊ ခုလို အိမ်ပြန်နောက်ကျယင် ဒေါ်လေးရွှေတင် တုတ်စောင့်နေတာလဲ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး ဟား ဟား'

ဆောင်းသည် ရယ်မောယင်း မြကြည်ကို ကျောခိုင်း၍ ထွက်ခွာခဲ့၏။ မြကြည်က မျက်ရည်လေး ဝဲလျက် ကျန်ရစ်သည်။

ယခုတော့ ယခင်က တေလေကြမ်းပိုးမလေး ဆောင်းခင်သည် တချိန်က သူနင်းခဲ့သော မြေရာများကို ပြန်နင်း၍ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ဘဝဆိုသည်ကား တသမတ်တည်း မရှိချေတကား၊ ထို့အတူ ရေရာခြင်းလည်း မရှိပါချေ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

[၂၄]

စာရင်းစာအုပ်တွေကို ပိတ်လိုက်သည်။ အံဆွဲထဲမှာ သေသေသေချာချာသိမ်းပြီး မန်နေဂျာ ဆီ သွားကာ ပြန် တော့ မည့်အကြောင်းပြောသည်။ ထို့နောက် ကြိမ်ခြင်းလေးကို ဆွဲကာ လုပ်အားပေးရာ ကုန်စုံဆိုင်ထဲက ထွက်ခဲ့သည်။

သည်လသည် ဆောင်းအလုပ်လုပ်ရသည့် နောက်ဆုံးလ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တက္ကသိုလ်တွေ ပြန်ဖွင့်တော့မည်။ ဝိဇ္ဇာ သိပ္ပံတက္ကသိုလ်ဝင်ခွင့် လျှောက်လွှာကိုလည်းတင်လိုက်ပြီးပြီ။ ဝါသနာပါသည့် သင်္ချာဘာသာကိုပဲ အဓိကထားကာ လျှောက်လိုက်သည်။ ဆောင်းက မြန်မာစာယူချင်သော်လည်း ပါပါကသဘောမကျပေ။ သိပ္ပံလိုင်းကိုသာ တက်စေချင်သည်။ မြန်မာစာကလွဲလျှင်တော့ ဆောင်းက သင်္ချာကိုပဲ သဘောကျသည်။ သင်္ချာဘာသာရပ်၏ တွေးခေါ်မြော်မြင်မှုသဘောတရားကို ဆောင်းကနှစ်ခြိုက်သည်။ ဂုဏ်ထူးမရသည့်တိုင် အမှတ် ခုနစ်ဆယ် ကျော် ရသည်တော့ သင်္ချာအဓိက ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ရလေသည်။

ဈေးထိပ်မှထွက်ပြီး ဆိုက်ကားတစီးကို လက်ပြခေါ်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်မှာပင် လမ်းထောင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ လူတယောက် ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သေသေချာချာ မကြည့်မိပါပဲနှင့် အလိုလိုသိသော စိတ်၏စေ့ဆော်မှုကြောင့် ကိုကိုထွန်းမှန်းသိလိုက်သည်။ ရင်တွေ တလှပ်လှပ် တုန်လာလေသည်။

အနားရောက်လာသော ဆိုက်ကားပေါ်သို့ တက်မည်ပြုပြီးမှ ပြန်လွှတ်လိုက်ရသည်။ ဆိုက်ကားဆရာ အူကြောင်ကြောင်ဖြင့် ပြန်ထွက်သွားချိန်မှာ ကိုကိုထွန်းက အနားသို့ ရောက်လာတော့သည်။

'ဆောင်းကို ကိုယ်စောင့်နေတာ၊ ခဏလောက် စကားပြောရအောင် ဆောင်းရယ်'

ဆောင်းက သေးဘီကို မလုံမလဲဖြင့် ကြည့်မိလေသည်။

'ဘယ်မှာပြောမလဲ ကိုကိုထွန်း၊ ဆောင်းကြောက်တယ်'

'ခဏပါပဲဆောင်းရယ်၊ ခိုင်တို့အိမ်ကိုသွားမလား'

ကိုကိုထွန်းက အသနားခံသော မျက်လုံးများဖြင့် ဆောင်းကိုကြည့်နေသည်။ ကိုကိုထွန်းမှာ ပိန်ကျပြီး မေးရိုးများပင် ကားထွက်နေလေသည်။ ကိုကိုထွန်းကိုမြင်တော့လည်း ဆောင်း သနားသွားသည်။

'ဝေးဝေးတော့ သွားလို့မဖြစ်ဘူး ကိုကိုထွန်းရယ်၊ မေမေကအလုပ်ဆင်းချိန်ကို စောင့်နေတာ'

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ယခုဆိုလျှင် မေမေသည် ဆောင်းအလုပ်ဆင်းချိန်နှင့် အိမ်ပြန်ရောက်ချိန်ကို တွက်ချက်ကာ အိမ်ရှေ့ထွက်၍ မျှော်နေတတ်ပြီဖြစ်သည်။

'ဒီလိုဆိုလဲ လမ်းလျှောက်ယင်းပဲ ပြောကြတာပေါ့နော်'

သည့်တနည်းပဲ ရှိပါသည်။ ဆောင်းကလည်း ကိုကိုထွန်းကို ပစ်ပစ်ခါခါ ငြင်းဆိုပြီး မထားခဲ့ရက်။ ပြီးတော့ ဆောင်းက တက္ကသိုလ်သွားလျှင် ကိုကိုထွန်းနှင့်လည်းတွေ့ရတော့မည်မဟုတ်။ မေမေ၏ ဆန္ဒကို ဆန့်ကျင်လျက် ကိုကိုထွန်းနှင့် တွေ့မိပြန်ပါပြီ။

'ကိုကိုထွန်း အခု အလုပ်လုပ်နေပြီလားဟင်'

'လုပ်နေပြီဆောင်း၊ ကျောင်းဆရာအလုပ်ပါပဲ၊ လယ်အလုပ်ကိုင်းအလုပ်လဲ ပစ်ထားလို့မရဘူးလေ၊ ဆောင်း အလုပ်လုပ်နေတာလဲ ကိုယ်သိပါတယ်၊ မနှောင့်ယှက်ချင်လို့ အဝေးကပဲကြည့်ပြီး လှည့်ပြန်သွားတာ'

ကိုကိုထွန်းက ဆောင်းအပေါ် ညှာတာတွေ့ သိရပြန်တော့ ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းရပြန်သည်။ ဘယ်လိုဘဝလဲ ကိုကိုထွန်းရယ်။ ရင်ထဲမှာ သန့်စင်စွာ ချစ်မိကြသည့်သူများ ဖြစ်လာကာမှ အနေချင်းလည်း ဝေးကြရသည်။ ရှေ့ခရီးကလည်း မရေရာလှချေ။

ဆောင်းတို့နှစ်ယောက်က လူရှင်းသောလမ်းများကို ရွေး၍ လျှောက်ကြရသည်။ ကိုကိုထွန်း စိတ်ကျေနပ်အောင် စကားနည်းနည်း ပြောပြီးလျှင်တော့ ရောက်သည့်နေရာမှ ဆိုက်ကားစီး၍ ပြန်မှဖြစ်မည်။ အိမ်ပြန်နှောက်ကျလျှင် မေမေရိပ်မိမှာ စိုးရလေသည်။

'ကိုကိုထွန်း ဆယ်တန်းကို ပြန်ဖြေပါအုံးလားဟင်၊ ဆယ်တန်းအောင်ထားယင် တနည်းနည်းနဲ့ ပညာရေးကို ဆက်လို့ရပါတယ် ကိုကိုထွန်းရယ်'

ဆောင်းက မြေပြင်ကိုကြည့်ယင်း ခေါင်းငုံ့ကာ လျှောက်လာသည်။ ကိုကိုထွန်းက ဆောင်း၏မျက်နှာကို ငေးမောကာ လျှောက်လာကြသည်။

'ဆောင်းဖြစ်စေချင်သလို ကိုယ်ကြိုးစားပါ့မယ်၊ ဒါကလဲ ကိုယ် ဆောင်းကိုချစ်လို့ပါ၊ ကိုယ့်သဘောအရတော့ သည်အတိုင်းလဲ ပြည့်စုံပါတယ်ဆောင်း၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆောင်း တက္ကသိုလ်ရောက်ယင် ကိုယ့်ဆီ စာရေးစေချင်တယ်'

'ရေးပါ့မယ် ကိုကိုထွန်းရယ်'

မေမေ့စကားတွေကို မေ့လျော့ကာ ကိုကိုထွန်းကို ကတိတွေ ပေးနေမိပြန်ပါသည်။

'တကယ်လား ဆောင်းရယ်၊ ဘော်ကြာ ဆောင်းကြိုက်တဲ့ စာရေးဆရာမ ခင်နှင်းယုရေးသလို တက္ကသိုလ် ရောက်သွားတဲ့ နှင်းကလေးရယ်၊ စာလေးတွေ တဖြည်းဖြည်း တိုတိုလာပြီး တစ တစ ပျောက်သွားမှာတောင် စိုးမိပါတယ်ဆိုသလို ဖြစ်နေပါ့ မယ်'

'ကိုကိုထွန်းလဲ နွဲ့တတ်လာပြီနော်'

ရွှားပါးသော အပြုံးလေးများဖြင့် တိုတောင်းလွန်းလှသော ကြည်နူးမှု အချိန်ကာလလေးကို ရရှိကြပြန်သည်။

'ဆောင်း ဘာဝတ္ထုတွေ ဖတ်နေသလဲဟင်'

ဆောင်းက မလုံမလဲ ရယ်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဆောင်းလား၊ သူငယ်ချင်းလို့ပဲ ဆက်၍ခေါ်မည်ခိုင်ကို ဖတ်နေတယ်၊ နှစ်ခေါက်ရှိပြီ၊ ပြီးတော့ သိန်းသန်းထွန်းရဲ့ ငွေစပယ်ရဲ့ လမင်းငယ်ဘဝ၊ ခင်နှင်းယုရဲ့ ယဉ်မင်းပိုက်'

'ဆောင်းတို့ခြံထဲကို မလာဝံ့လို့ ချိုတူးတို့ကျောင်းကို လိုက်သွားပြီး စာအုပ်တွေပေးထားတယ်၊ ဖက်ကြည့်ပါအုံး'

ဆောင်း ကိုကိုထွန်းကို ပိုပြီး သနားသွားသည်။ ဆောင်းကို သူ မမေ့သေးပါကလား။ ဆောင်းအတွက် အမြဲပဲ သူ့စိတ်နှလုံးထဲမှာ နေရာထားလျက် ရှိသေးသည်။

'ဘာစာအုပ်တွေလဲဟင်'

'ဆောင်း ယူကြည့်ပါကွာ၊ သတိရသလောက် ဝယ်ထားတာ၊ နောက်လဟာ ဆောင်းရဲ့မွေးလမဟုတ်လား၊ မွေးနေ့လက်ဆောင်ပေါ့'

'ဆောင်းရဲ့မွေးနေ့ကို ကိုကိုထွန်း ဘယ့်လိုလုပ်သိသလဲဟင်'

'သိအောင် ကြိုးစားရတာပေါ့ ဆောင်းရယ်'

'ပါပါက သူကြီးစာရေး ရှိယင် အမြဲပဲ မွေးနေ့ တခုခုကို အကြောင်းပြုပြီး အိမ်မှာ ပါတီပေးတတ်တယ်၊ ဒီတခါ ဆောင်းရဲ့အလှည့်ပဲ ထင်ပါရဲ့၊ မွေးနေ့လုပ်ပေးမယ်လို့ ပြောတယ်'

'ကောင်းတာပေါ့ဆောင်းရယ်'

'ကိုကိုထွန်းက ဒီတခါ ဆောင်းအကြိုက်ချည်း လိုက်ပြောနေတာပဲနော်'

ကိုကိုထွန်းသည် ဆောင်းကို ငေးစိုက် ကြည့်လေသည်။ ဆောင်းက ယောင်ရမ်းပြီး ခြေလှမ်းများကိုပင် ရပ်ထားမိသည်။

သည့်ထက်လည်း ရှေ့ဆက်ပြီး အတူလျှောက်၍ မဖြစ်တော့။ လမ်းခွဲဖို့ အချိန်ရောက်ပြီ။

'ဆောင်းရယ် မင်းကို ကိုယ်အမြဲစောင့်နေမယ်ဆိုတာ သိထားနော်၊ ကိုယ် ဆောင်းကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး'

ဆောင်း မျက်ရည်တွေဝဲလာသည်။ လမ်းဘေးမှာရပ်ပြီး ကြာရှည် စကား ပြောနေရမည်မှာလည်း မသင့်လျော်လွန်းသည်မို့ ခေါင်းကိုသာ တဆတ်ဆတ် ညိတ်ပြနေမိသည်။

'ဆောင်း သွားတော့မယ် ကိုကိုထွန်း'

ကိုကိုထွန်း ဘာမျှမပြောတော့။ ဆိုက်ကားတစီးကို လက်ပြ၍ တားပေးသည်။ ဆောင်းက ဆိုက်ကားပေါ်မှာ ထိုင်အပြီး ဆိုက်ကားက ရှေ့သို့ ထွက်ခွာလာချိန်ဝယ် ကိုကိုထွန်းက နောက်ဘက်သို့ ကျောခိုင်း၍ လျှောက်သွားသည်။ ဆောင်း နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်တော့ ကိုကိုထွန်းကို မတွေ့ရတော့ပေ။

\+ \+ \+

ဆောင်းရဲ့ဘဝမှာ မေမေ မသိအောင် ဘာမျှ လုပ်လို့မရတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကိုကိုထွန်း ပေးထားသော စာအုပ်တွေကို အမြတ်တနိုး ကြည့်နေမိဆဲမှာ မေမေ အခန်းထဲသို့ ရောက်နေသည်ကို ဆောင်းမသိ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

စာအုပ်လေးတွေကို ကတ်ထူဖုံးဖြင့် သေသေချာချာ ဖုံးထားသည်။ သခင်မြသန်း၏ စာအုပ်တွေ။ ပြီးတော့ ကဗျာတွေ ရေးထားသော ဗလာစာအုပ်လေး တအုပ်။

‘ဘာ စာအုပ်တွေလဲ သမီး’

လေးဘက်လေးတန်က နံရံတွေ ဆောင်းအပေါ် ပြိုကျလာသလားဟု ထင်မှတ်လိုက်မိပေသည်။ ခပ်အေးအေး မေးလိုက်သော မေမေ့အသံသည်ပင် မိုးချုန်းသံလို ကျယ်လောင်လှသည်။ တကိုယ်လုံး အေးစက်ထုံထိုင်းသွားသည်။ ဘာကိုမျှလည်း ကိုင်ရှိုင်တွယ်၍ မရတော့။

‘ဝတ္ထုစာအုပ် အသစ် အသစ်တွေပါ မေမေ’

ကြိုးစား အားတင်းပြီး ပြောလိုက်ရသော အသံသည် သိသိသာသာ တုန်ယင်နေလေသည်။

‘သမီး ဝယ်လာတာလား’

‘ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ မေမေ’

မေမေက ခုတင်စွန်းပေါ်တွင် ထိုင်သည်။ စာအုပ်တွေက ခေါင်းအုံးတဖက်မှာ ပြန့်ကျဲနေသည်။ ဘုရား၊ ဘုရား။ မေမေ စာအုပ်တွေကို ကောက်မကိုင်ပါစေနှင့်။

‘ပါပါက သမီးမွေးနေ့ လုပ်ပေးမယ်တဲ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ မေမေ’

ဆောင်းက ဒူးများတုန်လာသဖြင့် ခုတင်အောက် ကြမ်းပြင်ပေါ် မေမေ့ခြေရင်းမှာ ထိုင်ချလိုက်ရသည်။ ဆောင်းရဲ့ပုံသဏ္ဌာန်က မေမေ့ကို ဒူးထောက်အသနားခံနေသည်နှင့်ပင် တူနေ လေသည်။

‘မေမေ သမီးကို တခု သတိပေးချင်တယ်’

‘ရှင်’

အို။ မေမေ သိသွားပြီ ထင်ပါရဲ့။ ဆောင်း ဟန်ဆောင်ထားသမျှတွေ အလကားဖြစ်ကုန်ပြီ ထင်ပါရဲ့။

‘ဒီလိုပါကွယ်၊ သမီးက ခုတလော စိုးစိုးတို့၊ ကြီးကြီးမေတို့ကိုလဲ ခပ်ဝေးဝေးက ရှောင်နေတာ မေမေသတိထားမိတယ်၊ ပါပါ့ကိုတောင် သမီး စကားကောင်းကောင်းမပြောဘူး’

ဆောင်း ထင်သလို မဟုတ်၍ စိတ်သက်ရာရသွားမိသည်။

မေမေပြောသည့်အချက်ကလည်း မှန်ပါသည်။ ဆောင်းက ဆောင်း နေထိုင် ရပ်တည်နေရသည့် အိမ်ကြီးမဟာ အသိုက်အဝန်းကို ရှောင်ခွါချင်နေသည်မှာ ကြာပြီ။ ကာလကြာမြင့်လေသူတို့၏ စီးပိုးနှိမ်ချသောအမူအကျင့်များ၊ ဖြောင့်စင်းခြင်း မရှိသော သဘောထားများ၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်လူမျိုးကိုပင် အထင်မကြီးသောလေသံများကို ဆောင်းစိတ်သဲအမုန်းတီး၍လာခဲ့ပြီ။ သည်အသိုက်အဝန်းသည် ဆောင်း၏ ဝန်းကျင် အသိုက်အဝန်း အစစ်အမှန် မဟုတ်။

ရွာကို ပြန်ရောက်ပြီးတော့လည်း ဆောင်းတို့ နေထိုင် ကျင်လည်ခဲ့ရသော ဘဝဟောင်းက ဆောင်းကို များစွာ အသိတရား ရစေခဲ့သည်။ ပါပါသည် ဆောင်းတို့သားအမိကို ကယ်တင်ခဲ့သည်ကား မှန်ပါ၏။ ဆောင်းတို့သည် ပါပါ၏ အရိပ်အောက်မှာ ပြည့်စုံချမ်းသာစွာ နေကြရသည်။

သို့သော် ပါပါတို့လို လူတန်းစားသည် အစဉ် ငြိမ်သန်နေသူများတည်း။ သူတို့က ခေတ်အလိုက် ရေလိုက် ငါးလိုက်နေကာ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

အပေါ်စီးက အသာရမြဲတည်း။ လူပေါင်းများစွာကား ကမ္ဘာ ဘဝမှာ လည်စင်းခံနေကြရသည်။

'သမီးက အလုပ်သွားနေရလို့ပါ မေမေ၊ ပြန်လာတော့လဲ အချိန်မှ မရှိတော့တာ'

ဆောင်းက ညနေစာ ထမင်းဝိုင်းကိုပင် ရှောင်နေခဲ့တာ ကြာပြီ။ တခါတရံ မဆာသေးလို့ဟု အကြောင်းပြသည်။ တခါ တရံ အလုပ်က ဆာလာလို့ ဟု အကြောင်းပြကာ မီးဖိုထဲဝင်ပြီး ဖြစ်သလို နယ်စားပစ်သည်။

'ဒါပေမယ့် မေမေ့သမီးအကြောင်း မေမေ သိပါတယ်ကွယ်၊ သမီးက စိုးစိုးတို့ကို ရှောင်နေတာ စိုးစိုးတို့ကလဲ မသိပဲ ဘယ်ရှိပါ မလဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးရယ်၊ သူတို့ ဘာပဲပြောပြော၊ မေမေတို့ သခင်းတို့ရဲ့ စေတနာကြောင့် ပါပါကလဲ အရာရာကို မေမေ့တို့ ဦးစားပေးလာပါပြီ၊ ခုဆို ဆန်စက်ကိုတောင် မေမေ့ နာမည်နဲ့ လွှဲပေးဖို့ ပါပါက စီစဉ်နေတာ၊ သမီးအတွက်လဲ သူ စဉ်းစား သာပြီလေ'

'ဒီအတွက် ပါပါ့ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေ'

မေမေက ဆောင်းကို ကြည့်ကာ ခေါင်းကို ဖြည်းလေးစွာ ခါယမ်းသည်။

'သမီးက ပါပါ့အပေါ်မှာ အမြဲပဲ သူစိမ်းလို့မြင်နေတာကိုး၊ သူက သမီးအပေါ်မှာ သမီးရင်းတယောက်နဲ့မခြား စေတနာ ထားပါတယ် သမီးရယ်၊ မေမေက အပိုပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ သမီး ယုံပါတယ် မေမေရယ်၊ ပါပါဟာ သမီး အပေါ် လက်နဲ့တောင် ယောင်လို့ မရွယ်ခဲ့တာလဲ သမီး သိပါ

တယ်၊ ဒီ ကျေးဇူးတရားတွေကိုလဲ သမီး မမေ့ပါဘူး မေမေရယ်၊ သမီးကအဲဒါကို ပြောတာပါ'

မေမေသည် မျက်ရည် ဝဲနေလေသည်။

'သမီး သိတတ်ယင် မေမေလဲကျေနပ်ရတာပေါ့ကွယ်၊ မေမေ ပြောချင်တာ ပါပါ့ကိုလဲ ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ဆက်ဆံပါ သမီး ရယ်၊ စိုးစိုးတို့ကိုလဲ စိတ်ထဲက မကြိုက်တောင်မှ လိုက်လျောစေ ချင်တယ်၊ မေမေ့ကိုလဲ နားလည်ပါသမီးရယ်'

မေမေ မျက်ရည် ကျလာသည်။ ဆောင်းလည်း မနေနိုင် တော့ပါ။ မေမေ့ကို မျက်ရည်မကျစေချင်ပါ။ မေမေ ရပ်တည် နေရသည့်ဘဝကို ဆောင်း နားလည်သင့်ပါသည်။ ဆောင်းက တအိမ်လုံးကို ရှောင်နေခဲ့သည့်အတွက် နောက်ပိုင်း က မှဲ့နှိုး စောင်းမြောင်း နေသမျှကို မေမေ တယောက်တည်း ခံနေရ ရှာမည်။

'သမီး နားလည်ပါပြီ မေမေ၊ သမီး အားလုံးကို လိုက်လိုက် လျောလျော ဆက်ဆံပါ့မယ်'

မေမေက မျက်ရည်စတွေကို သုတ်လိုက်သည်။

'သမီး မွေးနေ့မှာ ခါတိုင်းလိုပဲ သူဖိတ်ချင်တဲ့သူတွေကို ဖိတ် မှာပဲ၊ သမီးက အဓိကဆိုတော့ အားလုံးကို အဆင်ပြေအောင် ကြည့်နေပါကွယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ'

ထိုမွေးနေ့သည် ဆောင်း၏ နှစ်ဆယ့်တနှစ်မြောက်မွေးနေ့ ဖြစ်လျက် တသက်မှာ တခါသာ လုပ်ဖူးသော မွေးနေ့သည်း ဖြစ် ပါသည်။ ပြီးတော့ ပျော်ရွှင်စရာမွေးနေ့လည်း ဖြစ်ခဲ့သော်ပါ။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုနောက်ပိုင်းတွင်လည်း ဆောင်း၏ မွေးနေ့တိုင်းသည် မျက်ရ စွန်းရသော အနက်ရောင် မွေးနေ့များသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

ဆောင်းဘဝတလျှောက်လုံးမွေးနေ့ရောက်မှာကိုပင်ကြောက်ခဲ့ရလေတော့သည်။

ပါပါလုပ်သမျှ ညှော်ခံပွဲများမှာ မည်သည့်အခါမျှ မြန်မာမဆန် ပေ။ ထိုအတူ အနောက်တိုင်းဆန်သည်ဟုလည်း မစွပ်စွဲသာ အနောက်တိုင်း တဝက်၊ အရှေ့တိုင်းတဝက် တနည်းအားဖြင့် တောင်မရောက် မြောက်မရောက်သာဖြစ်သည်။

ထုံးစံအတိုင်း ပါပါက သူ့ အကျွမ်းတဝင် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရမည့် လူကြီးလူကောင်းတွေကို ပိတ်သည်။ မေမေက ထိုလူကြီးတွေ၏ ကတော်များနှင့် စကားလက်ဆုံ ကြရသည်။ သူတို့က အရွယ်နုသော မေမေ့အလှကို ချီမွမ်းသလိုလိုနှင့် ခပ် လေ့လေ့ စကားများကို ပြောကြသည်။ မေမေက ပြုံးနေ သည်။

မမစိုးက သူ့ခင်ပွန်း၏ မိတ်ဆွေများနှင့် ဝိုင်းဖွဲ့သည်။ မကြာခင် နိုင်ငံခြားမှာ သွားရောက် အလုပ် လုပ်တော့မည့် အကြောင်းပြောသည်။

ဆောင်း၏ အပေါင်းအသင်းများကတော့ အရင်းနှီးဆုံး ချိုဘူးရယ်၊ ခိုင်ရယ် ဖြစ်၏။ ဖြူဖြူတို့၊ ကိုသင်းမောင်တို့လည်း

လာသည်။ မကြာမီ တက္ကသိုလ်ရောက်မည့်ဆောင်းကို အစစ ရာရာ ကြိုဆို ကူညီမယ့်အကြောင်း ဝမ်းသာစကား ပြောကြ သည်။ ကိုဆွေ့ တယောက်ကတော့ ပါမလာပေ။ သူက မော်လမြိုင်မှာ လုပ်အားပေးနေသည်။

ဆောင်းတို့ အလွန်ခင်မင်ခဲ့ရသော ကိုမျိုးလှိုင်က သူ့ဇနီးနှင့် အတူရောက်လာခဲ့သည်။ ဆောင်းနှင့်ဖြူဖြူတို့၊ ခိုင်တို့က မျိုးလှိုင် ဇနီးရှေ့မှာပင် မျိုးလှိုင်က အတန်းထဲမှာ ဆောင်းတို့ကို ပန်တော် ဆက်သည့်အကြောင်း ပြောပြောပြီး တဟားဟား ရယ်ကြလေ သည်။

မွေးနေ့ပွဲကို ခါတိုင်းလို အကြာကြီးမလုပ်ပေ။ ညနေစော စောစောကျွေးပြီး စောစောသိမ်းကြသည်။ ညှော်သည်များ ပြန် သွားမှ မိသားစုဝိုင်းတခု သတ်သတ် စီစဉ်၏။ ပါပါက ဦးဆောင် ပြီး ဆောင်း၏ ပညာရေးနှင့် အိမ်၏ စီးပွားရေးကို ဆွေးနွေး လေသည်။

'ခုဆို သမီးစိုးစိုးအတွက်လဲ မပူရတော့ဘူး၊ ပါပါကလဲ အသက်က မနည်းတော့ဘူး၊ စိတ်ဆောင်လို့သာ ဒီလောက် လှုပ် ရှားနိုင်တာ၊ နောက်ဆို သမီးဆောင်းကျောင်းပြီးယင် သမီးတို့ အားအမိပဲ လုပ်ရ ကိုင်ရမှာပဲ'

ပါပါက ထိုသို့ အစချီလေသည်။ မမစိုးက ပါပါ ဘာ ဆက်ပြောမည်လဲဟု စိတ်ဝင်စားလာဟန်ဖြင့် ဆက်နားထောင် သည်။ မေမေက ခေါင်းငုံ့ထားသည်။ ဆောင်းကတော့ ပါပါက သမီးဆောင်းဟု ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့်အတွက် ထူးဆန်းနေသလို ခံစားရခြင်းလည်း ဖြစ်မိပြန်သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ပါပါက အရက်ခွက်ကိုကိုင်ယင်း စကား ဆက်ပြောသည်
ထိုညက မမစိုးလည်း အရက်သောက်သည်။ မေမေလည်း နည်း
နည်းသောက်သည်။ ဆောင်းလည်း ပါပါနှင့်အတူ ပထမ
အကြိမ် နည်းနည်းသောက်ရသည်။

'ဒီတော့ကာ'

ပါပါက စကားမဆက်ခင် အရက်ကို တကြိုက် မော့
သေးသည်။

'ဆန်စက်ကို ရီရီ့နာမည်နဲ့ လွှဲသားလိုက်ဖို့ပါပါစီစဉ်လိုက်

'ရှင်'

မမစိုးသည် သူ့ခင်ပွန်း၏ပခုံးထက်တွင် ခေါင်းမှေးမှေး
ထိုင်နေရာမှ ခေါင်းထောင်၍ ထလာလေသည်။

'ဟုတ်တယ်သမီး၊ သမီးကလဲ မကြာခင် သြစတေလျကို သွား
မှာ မဟုတ်လား'

'အဲဒါနဲ့ ဘာဆိုင်လဲပါပါ၊ သမီးတို့က ဟိုမှာ အလုပ်လုပ်
အဆင်ပြေသလောက်နေပြီး ပြန်လာမှာပဲ'

မမစိုးက စားပွဲပေါ်မှ ဖန်ခွက်ကို ရှေ့သို့ တွန်းထုတ်လိုက်
သည်။ သူ့ခင်ပွန်းကမမစိုး၏ လက်မောင်းတဘက်ကို လှမ်းကိုင်
ထားလေသည်။

'အိမ်ရဲ့ စီးပွားရေးအခြေအနေကို သမီးမသိသေးဘူး၊ ဒီမှာ
အသိမ်းခံရပြီးကတည်းက မဟန်တော့တာ၊ ပြီးတော့ ပါပါ
ကစားတာလဲ များသွားလို့ ရီရီ့ လက်ဝတ်လက်စားတွေ
ရောင်းရတာ မနည်းတော့ဘူး'

'အိုး ဒါနဲ့ပဲ တသက်လုံးကလုပ်လာတဲ့ အလုပ်ကြီးတခုလုံးကို
ပါ့ချစ်ဇနီးလေးနဲ့ နောက်မှပေါက်တဲ့ ရွှေကြာပင်သမီးလေး
ကို ပေးပစ်ရမှာလား ပါပါရဲ့'

ဆောင်းက နေရာမှ ချက်ချင်းထ၍ မတ်တတ်ရပ်သည်။ မေမေ
လှမ်းဆွဲထားသည်။ သို့သော် ဆောင်း၏ပါးစပ်ကို လှမ်းပိတ်ဖို့
တော့ မေမေ မမီလိုက်ပါ။

'ဒီအတွက် ဘာမှမပူပါနဲ့မမစိုး၊ ဒီကိစ္စဆောင်းကလဲသဘော
တူပါဘူး၊ ပါပါ အယင်အတိုင်းပဲ ပါပါ့နာမည်နဲ့ပဲ ဆက်လုပ်
ပါ၊ ဆောင်းတို့သားအမိအတွက် ဘာမှမလိုပါဘူး၊ ဆောင်းတို့က
တယောက်နဲ့တယောက် စေတနာနဲ့ မေတ္တာကိုပဲ လိုလားတာပါ
မမစိုး။ မမစိုးအပေါ်မှာ မေမေက ဘယ်လိုစေတနာထားခဲ့တယ်
ဆိုတာ မမစိုး မေ့နေပြီထင်တယ်'

'သမီးရယ် မေမေတောင်းပန်ပါတယ်၊ ထိုင်ပါ'

မမစိုးက နှုတ်ခမ်းကို စူသွားသည်။ ဆောင်းကတော့ သည်
ထမင်းစားခန်းထဲက ထွက်သွားချင်ပါပြီ။

'အားလုံးတိတ်၊ စိုးစိုးက ပါပါ့စကားကိုလဲ ဆုံးအောင်
နားမထောင်ပါလား၊ ပါပါပြောတာ စက်ကို အပြီးလွှဲတာ
မဟုတ်ပါဘူး၊ ပါပါ အသက်ရှင်သရွေ့ စီးပွားရေးကို လုပ်သွား
မှာ၊ ဘယ်တုန်းကမှ စိတ်မလျှော့ခဲ့တာ သမီးအသိပဲ၊ ခုဟာက
ပါပါမရှိယင် ရီရီတို့နေ့ရေးအတွက်၊ ပြီးတော့ ဒီပစ္စည်းတွေ
ဟာ လက်ထက်ပွားဆိုယင် မများဘူးသမီး၊ စစ်အတွင်းက ပါပါ
အားလုံးကို ပစ်ထားခဲ့ရတာ လူတောင် ရီရီတို့ကြောင့်အသက်
ရှင်ခဲ့ရတယ်မဟုတ်လားကွယ်၊ သမီးအတွက်က၊ ခုချိန်မှာ ဘာများ

www.burmeseclassic.com

လိုတော့လိုလဲ၊ သမီးကို ကောင်းစားစေချင်လွန်းလို့ လမ်းမှား မရောက်အောင် ရီရီ စေတနာထားခဲ့တာ ပါပါသိသလို သမီးလဲ သိသား မဟုတ်လား’

မေမေက စကားဝင်ပြောဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ ဆောင်းက နေရာမှထသွားဖို့ အားယူနေသည်။ မမစိုးက လက်ခံနိုင်သည့် အသွင် မပြပေ။

‘ရီရီပြောပါ့မယ်၊ သမီးဆောင်းပြောသလို ရီရီတို့အတွက် ဘာမှမလိုပါဘူး၊ သမီးဆောင်း ပညာတတ်ယင် ပြီးတာပါပဲ၊ အစ်ကိုကြီး အသက်ရှင်နေသရွေ့ အစ်ကိုကြီးပဲ ဦးဆောင်ပါ၊ အစ်ကိုကြီးမရှိယင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အစ်ကိုကြီး နိုင်ငံခြား သွားယင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်’

မေမေ့စကားက လမ်းခုလတ်မှာရပ်သွားသည်။ ပါပါက မေမေ့ကို ကြည့်သည်၊ မေမေက စကားကို တိုးတိုး ဆက်ပြောသည်။

‘အစ်ကိုကြီးကြိုက်သလို စီမံခဲ့ပါ၊အထူးသဖြင့် စိုးစိုးသဘော ကျသလိုသာ လုပ်ပါ၊ရီရီတို့အတွက် ဘာမှမလိုပါဘူး အစ်ကိုကြီး ရယ်’

‘အို ဒါတွေ အပို မပြောမနေကြပါနဲ့၊ ဒီကိစ္စ ပါပါနဲ့ရီရီ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးမှ စိုးတို့ကိုပြောတယ်ဆိုဘာ အသိသာကြီး ပါ၊ ကိစ္စရှိဘူး၊ ပါပါ့သဘောပဲ၊ စိုးလဲ ဟိုမှာအဆင်ပြေယင် ပြန်လာချင်မှ လာတော့မယ်၊ ဒါပဲ’

မမစိုးက ရှေ့ဆုံးမှ ထသွားလေသည်။ သူ့ယောကျ်ားက နောက်မှလိုက်သွားသည်။ မေမေနှင့်ပါပါသည် တယောက်မျက်

တံခါးင

ဆောင်းဟုတ်ပါဘူး မေမေရယ်၊ ဒီ စည်းစိမ်ဥစ္စာအတွက် စောင့် ရတာတွေကို စိတ်ညစ်လွန်းလို့ပါ’

မေမေ ငိုင်သွားသည်။ ဆောင်းကို ရိုက်မိသည့်အတွက်လည်း ဒမ စိတ်ကောင်းနိုင်မည်မဟုတ်။ မေမေသည် စိတ်ဓာတ်အား သိပ်ပြီးပျော့သူမဟုတ်။ ဖြစ်စေချင်တာကိုဖြစ်အောင်လုပ်သည့် ဒိဟ်ဓာတ် မေမေ့မှာရှိသည်။ သို့သော် မေမေ၏ ဒေါသသည် စ ခေါင်အဖျားလို့ ရောက်ပြီးလျှင် ပြန်ကျမြဲပင် ဖြစ်လေသည်။

‘မိဆောင်းရယ်၊ ညည်းကို ငါလောကအကြောင်း နားလည် အောင် ဘယ်လို နားချရမလဲ၊ ညည်းက စာတွေ သိပ်ဖတ်ပြီး ညာတတ်မကြီး ဖြစ်နေတာကိုး၊ ညည်း ငါ့စေတနာကို နား လည်သဘူး’

‘နားလည်ပါတယ် မေမေရယ်၊ သမီးနားလည်ပါတယ်’

‘အေး ငါအရှင်းဆုံးပြောမယ် မိဆောင်း၊ ညည်းပြောသလို နီးညည်းအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညည်းလုပ်ရမယ့် သုပ်က ငါ့ပြောစကားကို နားထောင်ဖို့ပဲ၊ ညည်းအတွက် ခါ့အသက်ရှင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ညည်းနားလည်ယင် ညည်း ငါ့ လို့တွက် ငါ့စကားကို နားထောင်ရမယ် ဒါပဲ၊ နောက်ထပ် ပြောမခံပါရစေနဲ့၊ ဒီတခါ အညာခံရယင် ငါသေဖို့ပဲ ရှိတော့ ဆိုသ်၊ ညည်း ငါ့ကိုပြန်သတ်တာနဲ့အတူတူပဲလို့သာ အောက်မေ့’

မေမေသည် ယတိပြတ်ပြောဆိုပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွား ကျသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တအိမ်
လိုတော့လိုလဲ၊ သမီးကို ကောင်းစားစေချင်လွန်းလို့ စိုးက
မရောက်အောင် ရှိရှိ စေတနာထားခဲ့တာ ပါပါသိသလို မမ်း
သိသား မဟုတ်လား’
က်ကို

မမေက စကားဝင်ပြောဖို့ ကြိုးစားနေသည်။ ဆော
နေရာမှထသွားဖို့ အားယူနေသည်။ မမစိုးက လက်ခံနိုင်သည်။
အသွင် မပြပေ။

‘ရှိရှိပြောပါ့မယ်၊ သမီးဆောင်းပြောသလို ရှိရှိတို့အတွ
ဘာမှမလိုပါဘူး၊ သမီးဆောင်း ပညာတတ်ယင် ပြီးတာပါ
အစ်ကိုကြီး အသက်ရှင်နေသရွေ့ အစ်ကိုကြီးပဲ ဦးဆောင်ပါ
အစ်ကိုကြီးမရှိယင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အစ်ကိုကြီး နိုင်ငံခြား သွားယင်
ဖြစ်ဖြစ်’

မမေ့စကားက လမ်းခုလတ်မှာရပ်သွားသည်။ ပါပါက မ
မေ့ကို ကြည့်သည် မမေက စကားကို တိုးတိုး ဆက်ပြောသည်
‘အစ်ကိုကြီးကြိုက်သလို စီမံခဲ့ပါ၊အထူးသဖြင့် စိုးစိုးသဘော
ကျသလိုသာ လုပ်ပါ၊ရှိရှိတို့အတွက် ဘာမှမလိုပါဘူး အစ်ကိုကြ
ရယ်’

‘အို ဒါတွေ အပို ပြောမနေကြပါနဲ့၊ ဒီကိစ္စ ပါပါနဲ့ရှိ
တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီးမှ စိုးတို့ကိုပြောတယ်ဆိုတာ အသိသာကြီး
ပါ၊ ကိစ္စရှိဘူး၊ ပါပါ့သဘောပဲ၊ စိုးလဲ ဟိုမှာအဆင်ပြေယင်
ပြန်လာချင်မှ လာတော့မယ်၊ ဒါပဲ’

မမစိုးက ရှေ့ဆုံးမှ ထသွားလေသည်။ သူ့ယောကျ်ား
နောက်မှလိုက်သွားသည်။ မမေနှင့်ပါပါသည် တယောက်မျ

‘မဟုတ်ပါဘူး မမေရယ်၊ ဒီ စည်းစိမ်ဥစ္စာအတွက် ဆောင်
စည်းရတာတွေကို စိတ်ညစ်လွန်းလို့ပါ’

မမေ ငိုင်သွားသည်။ ဆောင်းကို ရိုက်မိသည့်အတွက်လည်း
မမေ စိတ်ကောင်းနိုင်မည်မဟုတ်။ မမေသည် စိတ်ဓာတ်အား
ဖြင့် သိပ်ပြီးပျော့သူမဟုတ်။ဖြစ်စေချင်တာကိုဖြစ်အောင်လုပ်သည့်
စိတ်ဓာတ် မမေ့မှာရှိသည်။ သို့သော် မမေ၏ ဒေါသသည်
အခေါ်အဖျားလို့ ရောက်ပြီးလျှင် ပြန်ကျမြဲပင် ဖြစ်လေသည်။

‘မိဆောင်းရယ်၊ ညည်းကို ငါလောကအကြောင်း နားလည်
အောင် ဘယ်လို နားချရမလဲ၊ ညည်းက စာတွေ သိပ်ဖတ်ပြီး
ပညာတတ်မကြီး ဖြစ်နေတာကိုး၊ ညည်း ငါ့စေတနာကို နား
မလည်ဘူး’

‘နားလည်ပါတယ် မမေရယ်၊ သမီးနားလည်ပါတယ်’

‘အေး ငါအရှင်းဆုံးပြောမယ် မိဆောင်း၊ ညည်းပြောသလို
ညည်းအတွက်ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့အတွက်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ညည်းလုပ်ရမယ့်
အလုပ်က ငါ့ပြောစကားကို နားထောင်ဖို့ပဲ၊ ညည်းအတွက်
ငါအသက်ရှင်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ညည်းနားလည်ယင် ညည်း ငါ့
အတွက် ငါ့စကားကို နားထောင်ရမယ် ဒါပဲ၊ နောက်ထပ်
အညာမခံပါရစေနဲ့၊ ဒီတခါ အညာခံရယင် ငါသေဖို့ပဲ ရှိတော့
တယ်၊ ညည်း ငါ့ကို ပြန်သတ်တာနဲ့အတူတူပဲလို့သာ အောက်မေ့’

မမေသည် ယတိပြတ်ပြောဆိုပြီး အခန်းထဲမှ ထွက်သွား
တော့သည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ထိုညက ပါပါလည်း အရက်မူးအောင် သောက်သည်။ မေမေလည်း ငိုရသည်။ ဆောင်းအတွက်ကတော့ ကမ္ဘာပျက်သည့်နှယ် ပင်တည်း။

သည်တခါတော့ မိဆောင်းအမိုက်မ တကယ်ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပါသည်။ မေမေ့ကိုလည်း သည့်ထက် ပိုပြီးစိတ်မဆင်းရဲစေချင်တော့ပါ။ ဆောင်းကိုယ်တိုင်လည်း စိတ် ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကို သည့်ထက်ပိုပြီး မခံစားချင်တော့ပါ။

အချစ်အတွက် ပူဆွေး လောင်ကျွမ်းမှု ကို တော့ ဆောင်း တယောက်တည်းပဲ ကြိတ်၍ ခံစားလိုက်ပါတော့မည်။

\+ \+ \+

[၂၄]

သမီး သွားခါနီးယင်တော့ သမီး ပါပါကို ကန်တော့ဖို့ မမေ့နဲ့နော်'

'ဟုတ်ကဲ့'

'ကြီးကြီးမေကိုလဲ ကန်တော့ပါကွယ်၊ နေရာတကာ ငါ့ကို နှိမ်တယ်ရယ်လဲ မအောက်မေ့ပါနဲ့၊ စေတနာနဲ့ ပြောတာတွေလဲ ပါပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ'

'စိုးစိုးကိုလဲ စကားပြောပါကွယ်၊ သူ့ခင်ပွန်းကိုကော အို သမီးက မမိုက်ရိုင်းပါစေနဲ့နော်'

'သမီး အားလုံးကို နားလည်ပါတယ် မေမေရယ်'

'နားလည်ရမယ်သမီး၊ သမီးဘဝမှာ ရွှေလျှောက် အချိုးကြီးလူတွေအကြောင်း နားလည်ရအုံးမယ်၊ သည်းခံ နှင့်လွတ်ရအုံးမယ်၊ လိုက်လျောညီထွေ နေတတ်ရအုံးမယ်၊ သမီးစိတ်ကို မေမေ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

သိတယ်၊ သမီးသဘောကျယင် ဘယ်လိုလူကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အနုစ်နာခံပေါင်းမယ်၊ သမီးသဘောမကျယင် ရှောင်နေမယ်၊ လူ့လောကကြီးက အခါခါပ်သိမ်း ဒီလိုနေလို့ မရပါဘူး သမီးရယ်’

ဆောင်းက လက်မခံချင်သော်လည်း မေမေ့ကို ကန့်ကွက်စကား ဆိုမနေတော့ပါ။ အစစအရာရာ မေမေ့ဆန္ဒအတိုင်း ဖြစ်စေခဲ့ပါသည်။ ဆောင်းရဲ့ဆန္ဒက တခုတည်းသာ ရှိတော့သည်။ လောလောဆယ် သည်အိမ်က အပြီးအပိုင် ထွက်ခွါနိုင်ဖို့ရယ်။

မေမေ့ကို ဖွင့်မပြောသော်လည်း ဆောင်းစိတ်ထဲက ထိုသို့ပင်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ပါပါက ဆန်စက်ကို မေမေ့ နာမည်နှင့် လွှဲပြောင်းဖို့ ကိစ္စမှာလည်း ပျက်ပြယ်သွားလေပြီ။ သည်အတွက် ဆောင်းက ဝမ်းမနည်း။ မေမေကတော့ မည်သို့ရှိမည် မသိချေ။

ဆောင်းက ဘွဲ့ရပြီးလျှင်လည်း သည်အိမ်ကို ပြန်လာဖို့ စိတ်မကူးပေ။ ရန်ကုန်မှာ အလုပ်တခုခုရအောင်လုပ်ပြီး မေမေ့ကို ခေါ်ယူမည်။ တနေ့မှာတော့ ဆောင်း ရင်ထဲက မာန တရားကို လှစ်ပြနိုင်လိမ့်မည်ဟု ထင်၏။ ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ပြချင် စမ်းလှသည်။ မည်သည့်စည်းစိမ်ဥစ္စာမှ မရှိပဲ ဘဝကိုရင်ဆိုင်ပြချင်သည်။ ချိုးနှိမ်ထားရသော မာနတရားကို လှင့်တူပြချင်သည်။

ပြီးတော့ ပစ္စည်းဥစ္စာထက် စိတ်၏ ငြိမ်းအေး ချမ်းမြမှုကို မေမေ ခံစားကြည့်စေချင်သည်။ မေမေ၏ ပူလောင်မှုတွေကို ကွယ်ပျောက် ငြိမ်းချမ်းစေချင်သည်။

သည်အတွက် ဆောင်းကြိုးစားရပေမည်။ ယခုအချိန်မှစပြီး ကြိုးစားရပေမည်။

မေမေက ဆောင်းအတွက် အစစအရာရာ ပြင်ဆင်ပေးပြီးပြီ ဖြစ်သည်။ ဆောင်းက သည်အိမ်မှ ခွာရတော့မည်။ တက္ကသိုလ်နယ်မြေကို ခြေချရပေတော့မည်။ ဆောင်း တက္ကသိုလ်သို့သွားရခြင်းသည် ပညာသင်ရမည့် ရည်ရွယ်ချက်တခုတည်းသာမဟုတ်။ ဆောင်းဘဝ လွတ်မြောက်မှုအတွက်ပါ ဖြစ်နေလေသည်။

ပထမဦးဆုံး ဆောင်းက မေမေ့ကို ကန်တော့လေသည်။

‘မေမေ ဘာမှ အထူးအထွေ မမှာချင်တော့ဘူး သမီးရယ်၊ သမီးဟာ ဆယ်ကျော်သက်ရွယ်လေးလဲမဟုတ်တော့ဘူး၊ သမီး အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ပြီပဲ၊ မေမေ အဲဒီအရွယ်မှာ သမီးကို မွေးခဲ့ပြီးပြီ၊ လူ့လောကကိုလဲ တယောက်တည်း ရင်ဆိုင်နေခဲ့ရပြီ၊ ဒီတော့ သမီးမှာလဲ အသိဉာဏ်ရှိဘာပဲ၊ အစစဆင်ခြင်ပေါ့သမီး’

‘စိတ်ချပါမေမေရယ်’

သမီးလည်း ခုချိန်ကစပြီး ဘဝကို တယောက်တည်း ရင်ဆိုင်တော့မယ် ဟူ၍ စိတ်ထဲမှ ပြောနေမိသည်။

‘တခုပဲ မေမေ ပြောပါရစေ’

‘ရှင်’

‘မေမေ့ကို ကတိတခုပေးပါကွယ်’

‘ဘာကတိလဲမေမေ’

‘သမီး မောင်ရဲ့ထွန်းကို လုံးဝ အဆက်အသွယ် ဖြတ်စေချင်တယ်’

မေမေ့အသံက တည်ငြိမ် လေးနက်လွန်းလှသည်။

‘မေမေရယ်၊ ဒီအတွက် သမီး ကတိပြုပြီးပါပြီ’

ဆောင်း၏အသံက တုန်ယင်နေလေသည်။

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ဒါပေမယ့် သမီးကတိဖျက်ခဲ့ဖူးပြီလေ၊ ဒါကြောင့်မေမေက ထပ်ပြီး အခိုင်အမာကတိကို လိုချင်တယ်'

မေမေ့မှာ သည်ကိစ္စက အသက်တမျှ အရေးကြီးလှပါကလားဟု ဆောင်း နားလည်ရလေသည်။

'ဒီကတိကိုသာ သမီး မထိန်းသိမ်းဘူးဆိုယင်တော့ မေမေ သမီးကို တက္ကသိုလ်ကိုလဲ မလွှတ်နိုင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မေမေက ခိုင်မာတဲ့ကတိစကားကိုပဲ လိုချင်တယ်သမီး'

သည်လောက်တောင်ပဲလား မေမေရယ်ဟု စိတ်ထဲမှရေရွတ်မိပြန်လေသည်။

'သမီး ခိုင်ခိုင်မာမာပဲ ကတိပေးပါတယ် မေမေရယ်'

ဆောင်းက ဟန်မဆောင်နိုင်ပဲ ရှိုက်၍ ငိုချလိုက်မိလေသည်။

'ဒါဟာ ဘဝအစပဲလို့ မှတ်ပါဆောင်းခင်၊ ဒါ ငိုစရာမဟုတ်ဘူး၊ ရှေ့လျှောက် လူ့လောကမှာ ငိုစရာတွေ အများကြီးရှိသေးတာ၊ မေမေ့စေတနာကိုလဲ တနေ့တော့ နားလည်လာမှာပဲ'

ဆောင်းက မျက်ရည်တွေကို သုတ်ပစ်လိုက်သည်။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း အားတင်းလိုက်သည်။ ဟုတ်ပါသည်။ ဒါဟာ ဘဝရဲ့ အစပါပဲ။ ခံနိုင်ရည်စွမ်းရှိတဲ့သတ္တိကို ခုချိန်ကစပြီး မွေးမြူရမှာပါပဲ။ အသည်းနှလုံးကိစ္စတွေဟာ တချိန်မှာ အသေးအဖွဲ့ ဖြစ်မသွားနိုင်ပေဘူးလား။ ဆောင်းဟာ မာနကြီးတဲ့ဆောင်းပဲ။ လောကကို အနိုင်ယူချင်တဲ့ ဆောင်းပဲ'

'သမီးလဲ မေမေ့ကို တခုပြောပါရစေ'

'ဘာများလဲသမီး'

'သမီး မေမေတို့ သင်စေချင်တဲ့ ပညာကိုလဲ သင်ပါ့မယ်၊ သမီးဝါသနာပါတဲ့ စာတွေကိုလဲ ဖတ်ပါရစေ၊ ရေးပါရစေ မေမေ၊ သမီးစာရေးဆရာဖြစ်ချင်တယ်'

မေမေ ငေးနေသည်။

'အင်းလေ၊ ပညာရေးကိုတော့ ပထမ ထားပေါ့သမီး၊ နောက်ပိုင်းမှာသမီးလုပ်ချင်တာ လုပ်ရပါစေ့မယ်၊သမီးအနာဂတ်ကို သမီးဖန်တီးနိုင်သားပဲကွယ်'

မေမေ၏ သင်ကြားဆုံးမချက်အတိုင်း ပါပါ၊ ကြီးကြီးမေတို့ကိုလည်း ကန်တော့ရပါသည်။ မမစိုးတို့ကိုလည်း နှုတ်ဆက်ရသည်။ ဆောင်းအင်မတန် နှုတ်ဆက်ချင်သော ချိုတူးကိုတော့ နှုတ်ဆက်ခွင့်မရတော့ပါ။ ချိုတူးတို့မိသားစုသည် မြို့ထဲမှအပြီးအပိုင် ပြောင်းသွားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ လူယုံတော် ဦးလေးချစ်တယောက်သာ အလုပ်လာဆင်းတော့၏။

ဆောင်း သွားမည့် ခရီးမှာတော့ ပါပါကိုယ်တိုင် ကားကိုမောင်း လိုက်ပို့သည်။ မေမေက ပါပါ့ဘေးမှ ပါလာသည်။ ပါပါ ည် ဆောင်းကို ကောင်းသည် ဆိုးသည် စကားတခွန်းမျှ မဆို ါ။

ဘူရုံမှာ ဖြူဖြူတို့၊ ကိုသင်းမောင်တို့ စောင့်နေကြသည်။ ခိုင်ဂျ နောက်မှ အပြေးရောက်လာသည်။ သူ့အမေတယောက်တည် က်ပို့သည်။ ခိုင်မျက်နှာမကောင်းလှ။ မျိုးလှိုင်တို့ဇနီး မေ သည်း ဆောင်းတို့ကို လာရောက် နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ သို့ ဆောင်းရင်ထဲမှာ ထိခိုက်ရခြင်းကိုတော့ သူတို့ သိနိုင်

www.burmeseclassic.com

မည်မဟုတ်။ သူတို့က ဆောင်းအတွက် ဝမ်းမြောက်ပျော်ရွှင်နေကြသည်။

ရထား၏ ပြတင်းပေါက်ဘေးမှာ ထိုင်လျက် မေမေ့ကို နှုတ်ဆက်လက်ပြရ၏။ ပါပါ့ကိုတော့ မျက်လွှာချ၍သာပြောမိသည်။

'ဆောင်းသွားတော့မယ်ပါပါ'

'အေး အေး၊ ပါပါက ရန်ကုန်ကို မကြာ မကြာရောက်မှာ

ဆယ့်ငါးနှစ်မျှအတူနေခဲ့ရသော ပါပါနှင့်ဆောင်း၏ဆက်ဆံမှုမှာ သည့်ထက်မပိုတော့ပြီ။ ရထားသည် ဘီးလိမ့်၍ ထွက်ခွာစပြု၏။ ပါပါနှင့်ယှဉ်၍ရပ်နေသော မေမေ့အသွင်ကို ကြည့်ကာ ဆောင်း ဝမ်းနည်းလှသည်။ နေရစ်ခဲ့ပေဦးမေမေ။ တလောကလုံးမှာ တယောက်တည်းသာ ချစ်စရာရှိသော သမီးတယောက်အတွက် တိုက်ပွဲဝင်ပြီး နေရစ်ပါဦး။

ဆောင်းရဲ့ရည်မှန်းချက်တွေ ပြည့်ဝပြီး ပြန်လာတဲ့တနေ့မှာ နုပျိုဆဲဖြစ်သောမေမေက အဆုံးစွန်သောကြည်နူးမှုကို ကြုံဆိုပါ။ ထိုသည့်နောက် လူ့ဘဝ၏ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှုရှိ ရယူနိုင်ပါစေတော့။

ရထားသည် အရှိန်ပြင်း၍လာသည်။ လယ်ကွင်းပြင်နှင့်ယာမျာ ကို ဖြတ်သန်းစပြု၏။

'ဟေး ဆောင်း ငိုနေတယ်၊ ဟား ဟား၊ ကျောင်းသူနေတာပဲကွာ၊ တက္ကသိုလ်ရောက်စ အိမ်လွမ်းလို့ အငိုသန်တဲ့ကောင်မလေးတွေဟာ နောက်တော့ အိမ်ကိုတောင် မပြန်ချင်ကြတော့ဘူးတဲ့၊ ဆောင်းလဲ အဲဒီလိုဖြစ်နေမယ်နော်'

ကိုသင်းမောင်က စကာ တဟားဟားရယ်သည်။

'ခုလဲ ဆောင်းက အိမ်မပြန်ချင်တော့ပါဘူး ကိုသင်းမောင်ရယ်၊ ဆောင်းက မေမေ့ကိုသာ လွမ်းတာ၊ သနားတာပါ'

ကိုသင်းမောင်ကအရယ်ရပ်သွားသည်။ ဖြူဖြူကလည်းပြတင်းဝမှာ ငေးနေသည်။ ဖြူဖြူမှာ ကျောင်းသာ ဆက်တက်နေရသော်လည်း သူ့အိမ်၏ စီးပွားရေးအခြေအနေက မကောင်းလှ။ ခိုင်ခိုလည်း ချောင်တချောင်မှာ တယောက်တည်း ကုပ်ကုပ်လေးသွားထိုင်နေသည်။ ဆောင်းလို မျက်ရည်တော့မကျ။ သို့သော် ခိုင်ကျောင်းတက်ဖို့ကိစ္စ မည်မျှ အတိုက်အခံ ရှုန်းထွက်ခဲ့ရသည်ဆိုသည်ကို ဆောင်း အသိဆုံးတည်း။

တကယ်တမ်းကျတော့ ခါချဉ်ကောင်မာန်ကြီး၍ တောင်ကြီးပြိုမယ် ကြံသော်သည်း ဆောင်းတို့တတွေ၏ အနာဂတ်သည် မည်သို့လျှင် တိကျ ရေရာနိုင်ပါမည်နည်း။ လယ်ကွင်းပြင်များသည် တရိပ်ရိပ် ဝေး၍ကျန်ရစ်၏။ ဆုံးစမမြင်နိုင်သော မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအောက်မှာမူ အရုဏ်သစ်၏ နေဝန်းကြီး ထွက်ပြူပြူလေပြီ။

မိုးကောင်းကင်တခွင်လုံး စွေးစွေးနီလျက် ရှိလေပြီတကား။

၂၄၊၁၂၊၁၉၈၂။ မိုးမိုး (အင်းလျား)

[ဒုတိယပိုင်း ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်]

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

နာမကျန်းသည် အိုနှင်းဆီ

ဒုတိယပိုင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

'ငါလေ စာပေ ဟောပြောပွဲတွေ၊ ဆွေးနွေးပွဲတွေလဲ မတက်ချင်ဘူး၊ ရင်ထဲမှာရှိတာတွေကို အကုန်ပြောလို့လဲ မဖြစ်ဘူး။ ငါ့မှာစာပေသဘောတရားအရုမဟုတ်ပဲ သူငယ်ချင်းချင်း ရိုးရိုးသားသား ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ် ဆိုယင်တော့ ငါဟာ ဘယ်ဇာတ်ကောင်ကိုမှ ကလောင်လက်နက်နဲ့ မရက်စက်ခဲ့ပါဘူး အစောရယ်၊ သူတို့တွေဟာ သူတို့ဘာသာ လောကထဲမှာ ရှိပြီးသား၊ ဖြစ်ပျက်နေကြပြီးသား၊ ငါကသူတို့အကြောင်းကို လိုက်ရေးနေရတာပါ'

'ဒီလိုဆို လူချမ်းသာတွေအကြောင်း၊ လောကကြီးမှာအရာရာ ဖြောင့်ဖြူးနေတဲ့သူတွေအကြောင်းတော့ ဘာလို့ ရှာမရေးသလဲ၊ မရှိလို့လား ကဲ'

'စာရေးဆရာဆိုတာ လူများစုဘက်က၊ နိမ့်ကျတဲ့သူ ဘက်ကသာ ရပ်တည်ရမယ် မဟုတ်လား အစောရဲ့'

ဆောင်းသည် အစောလက်ထဲမှ ရေးပြီးသား စာရွက်လေးတွေကို ငေးကြည့်နေမိသည်။ စာရေးဆရာသည် သူ့ဇာတ်ကောင်များကို သူဖန်တီးသည်ဆိုသော်လည်း လိုသလို ဖန်တီး၍ ရပါမည်လား။ သူ့ဇာတ်ကောင်များသည် သာမန် လူများသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည်တခြားသာမန်လူသားများလိုပင် ဖြစ်ပျက်ကြပေမည်။ ဆောင်းက သူတို့ကို လိုရာပုံစံသို့ သွင်းယူ လိုစိတ်မရှိ။ လမ်းကြောင်းပြောင်းပေးချင်စိတ် မရှိ။ သူတို့ ဘဝများကို ကလောင်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ခြင်းသာ ပြုလိုသည်။ သည်အတွက် ဆောင်းသည် အမှန်တကယ် ဖြစ်ပျက် နေတာတွေကို ရှာဖွေသည်။ ဆောင်း တတ်နိုင်တာ ဒါပဲဖြစ်သည်။

ဆောင်းသည် ကယ်တင်ရှင် မဟုတ်ပေ။

'ပါပါ အမေရိကားကို လိုက်သွားတော့မယ် သမီး'

ဆောင်း ဘာမျှ မပြောတတ်တော့ပေ။ ရင်ထဲမှာ ပြောစရာ စကားတွေများစွာ ရှိသော်လည်း ဘာကို ပြောရမည် မသိ။ ဆောင်းက ပါပါ့ကို ချစ်ပါသည်။ မေမေပြီးလျှင် ဒုတိယ လူဟာ ပါပါ ပါပဲ။ သို့သော် သည်စကားတွေကို ဆောင်း ပြောမထွက်ပေ။ ပါပါနှင့် ဆောင်းရဲ့ ကြားမှာ အတားအဆီး တခုက အမြဲ ရှိနေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

'ကို ဆောင်းကို အဲဒီလိုမပြောနဲ့၊ ဆောင်းက ငယ်ငယ်ကတည်းက မိန်းမလိုနေလာတာ မဟုတ်ဘူး၊ မိန်းမတွေနဲ့လဲ ပေါင်းတာမဟုတ်ဘူး၊မိန်းမဆိုပြီး နှိမ်တဲ့စကားတွေ မပြောပါနဲ့ ဆောင်းက လက်မထပ်ပဲ တယောက်တည်း နေခဲ့ယင် ခုလို ဆီအကြောင်း၊ ဆန်အကြောင်းတွေနဲ့ လုံးထွေးနေရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ကိုကို့ အိမ်မှာဘာဖြစ်နေနေ အသိမပေးပဲ တယောက်တည်း ဖြေရှင်းခဲ့နေတာကို၊ ကို ယုံကြည်ရာ လုပ်ပါစေဆိုပြီး ဖြစ်သလို နေတာကိုတော့ မသိဘူး မဟုတ်လား၊ ဆောင်းဘက်က လုပ်ပေးနေတာတွေကို မသိဘူး မဟုတ်လား၊ ကိုဘယောက်တည်း ဆောင်းကို စင်ပေါ်တင်ပေးနေရတယ်၊ ဆောင်းက အသုံးမကျဘူးလို့ ထင်နေတယ်ပေါ့လေ ဟုတ်စ'

ဆရာမက ကျွန်တော်တို့ဘဝကို စိတ်ဝင်စားတယ်၊ လေ့လာတယ်ဆိုတော့ သိပ်ဝမ်းသာတယ် ဆရာမရယ်၊ ဆရာမ လေ့လာသမျှဟာလဲ ဆရာမက ပြည့်စုံတယ်မထင်ဘူးဆိုပေမယ့်ဒီလောက်ပါပဲ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ တခြားလူတွေလိုပဲ ရုန်းကန်ရတာပါပဲ

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

ဗျာ၊ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော်ပြောပြတဲ့ အချက်တွေဟာ အပိုအလို မရှိပါဘူး၊ ဆရာမကို စာရေးဆရာတယောက်အဖြစ် ကျွန်တော်တို့ ခံစားချက်တွေကို ပြောပြတာပါ၊ ဆရာမ ပါအောင် ရေးပါနော်။

'ပါပါ သမီးအိမ်မှာ ထမင်းတနပ် စားသွားပါအုံး'

သည်ထမင်းတနပ်ဟာ ဆောင်းဘဝမှာ ပါပါ့ကို တကြိမ်တည်းသာ ကျွေးလိုက်ရတဲ့ ထမင်းတနပ်ပါပဲ။ ထာဝရ ခွဲခွာရခြင်းဟူသည်မှာ သေခြင်းတရားတခုတည်းသာ မဟုတ်ပေ တကား။

မိုးမိုး (အင်းလျား)

■

BURMESE CLASSIC

www.burmeseclassic.com